

ఆంధ్ర సాహిత్య వారపత్రిక

25 వ్యాసాలు

13-8-1958

ANDHRA PATRIKA
ILLUSTRATED WEEKLY

"5 11 11"

11 11 11

కోత సీరియల్

27-8-58 సంచికలో

ఆంధ్రపత్రిక

స చిత్ర వార పత్రిక

ప్రసిద్ధ బెంగాలీ నవల

జీవన లీల

[అనువాదం: మద్దిపట్ల సూరి]

శరత్ బాబు తరవాత బెంగాలీ రచయితలలో అగ్రగణ్యుడుగా పరిగణింపబడిన
కీ॥ శే॥ మానిక్ లాల్ బంద్యోపాధ్యాయ రచించిన “పుతుల్ నాచేర్ ఇతికథా”
నవలకు తెలుగు అనువాదం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో సీరియల్ గా

27-8-58 సంచిక నుంచి ప్రచురిస్తున్నాము.

వరస తప్పకుండా మీ కాపీ మీకు చేరాలంటే

వెంటనే చందాదారులుగా చేరండి.

లేదా, ఏజెంట్లవద్ద మీ కాపీ రిజర్వు చేసుకోండి.

సంవత్సర చందా
రు. 13-0-0
విడివత్రిక 25వ పై

జిందగి పత్రిక

సచిత్ర వార్తపత్రిక

సంపుటము 52
సంచిక 51
13-8-58

Founder · K. NAGESWARA RAO

విలంబ శ్రావణ బహుళ త్రయోదశి బుధవారం

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం

సినీనటి జానకి

— ఫాటో ఫోమయజాలు

కూచిపూడి నాట్యం	— 8
మ్యూజిక్ లేఖ	— 4
అమరా నిర్దరా దేవా...	— 6
బాల సంఘం	— 7
ఆకలితో మాడేవారు	— 11
మనిషిలో మనిషి	— 18
తాపలచిన కవ్య	— 17
అర్థాంగి	— 20
ప్రేమ పెళ్లి	— 24
మహాభారతం	— 26
మానం వహించని మనస్సాక్షి	— 28
నక్షత్ర ఫలితాలు	— 32
వనితాలోకం	— 35
'ఆ అమ్మాయి చదువుకోవ్వ పిల్ల'	— 37
ఏ పాప అయితే నేం ?	— 38
వనితావాణి	— 40
బాలసాహితీ	— 44
జలేంద్రియము	— 45
సినీమా	— 50

జిమ్మి వారి లివర్ క్యూర్

వసిబిడ్డల లివర్ అండ్ స్లీప్ వ్యాధులకు క్రమమైన
నెలవారి కార్యక్రమం.

వసిపాపల లివర్ అండ్ స్లీప్ వ్యాధులకు మా ఖాతాదారుల సౌకర్యము
నిమిత్తము, మా డాక్టర్లుగాను యీక్రింది ప్రదేశములలో ప్రతినెల నిర్వహింప
లేదీలలోను, గంటలలోను, తగిన ఫలహానిచ్చుటకై హాజరులో నుండగలరు.

ఫలహానిచ్చు వేళలు ఉ|| 9 నుండి 11 వరకు సా|| 8 నుండి 5 వరకు

స్థలము	లేడి	అడ్రసు
సికిందరాబాదు	8, ఉ	తాజ్ మహల్ హోటల్, సరోజినీ దేవిరోడ్.
హైదరాబాదు	9, ఉ	తాజ్ మహల్ హోటల్, కింగ్ కోఫీరోడ్.
తెనాలి	12, ఉ	కన్నికాపర మేళ్ళూరి సత్రం
గుంటూరు	14, ఉ	మెసర్సు మెడికల్ స్టోరు, కొత్తపేట.
మచిలీపట్నం	16, ఉ	మెసర్సు ఆనంద ఫార్మసీ, కెమిస్ట్, మెయిక్రోరోడ్.
రాజమండ్రి	19, ఉ	మెసర్సు ఈశ్వరదాస్ & కంపెనీ, బాండు కాలి ఏజెంట్లు 8/101 ఇన్నిస్ పేట.
భీమవరం	20, ఉ	మెసర్సు ప్రసాద్ సమృద్ధికం, కెమిస్ట్,
జంకడపూర్	15, 9-11 ఉ	} నీటి కెమిస్ట్ సాక చి
	4-6 సా	
అరగపూరు	4, ఉ సా	మెసర్సు యునైటెడ్ మెడికల్ స్టోరు, కెమిస్ట్ & డ్రగ్గిస్ట్ ఎస్ టి ఇ 155, రైల్వే మార్కెట్.

జిమ్మి వెంకటరమణయ్య & సన్సు,

బొంబేలు
* గుండా కృష్ణమూర్తి బిల్డింగ్ 17/829, నాగేశ్వరరావుపంతులురోడ్,
గాంధీనగర్ P. O., విజయవాడ-2

* ఓరుగంటివారి వీధి, విజయనగరం సిటీ, * 182/1, హరిస్థాలోడ్, కలకత్తా

కూచిపూడి నాట్యం

ఇందులో యధార్థం కానిదేమిటి?

కూచిపూడి నాట్యాన్ని దేశంలోని ప్రధాన కళాస్రీయ నాట్యాలలో ఒకటిగా ఢిల్లీలో జరిగిన నాట్యసదస్సు పరిగణించ గుకుగుంటూరు ఆర్థికసంస్థ వారు నిరసన తెలియచేయడం నాట్యకళాభిమానులు అందరూ సంతోషించదగిన విషయం. సంస్థ వారి సభా విశేషాలను బట్టి చూసినా అంలు ఢిల్లీ సదస్సులో కూచిపూడి నాట్యానికి ఎంగుకు అన్యాయం జరిగిందనే విషయ బోధపడవలెను. దేశంలోని నాలుగు ప్రధాన కళాస్రీయ నాట్యాలలో కూచిపూడి నాట్యము ఒకటిగా గుర్తించనందుకు దుష్టతం వీరు విచారం వెలిబుచ్చారు. అయితే దీనివల్ల తేలిన విషయాల ఏమిటంటే మన నాట్యానికి ఒక తీరని అన్యాయం జరిగిందని ఇప్పటికే నా గుర్తించటం ఢిల్లీ నాట్యసదస్సుకు చెల్లిన శ్రీ విన్నా అప్పారావుగారే ఈ సభకు అధ్యక్షుల వహించారు.

ఢిల్లీలో జరిగిన నాట్య సదస్సు విశేషాలను వివరించి అక్కడ జరిగిన చర్చ దృష్ట్యా ప్రతికలలో బయలుదేరిన చిరంజీవులను అన్నీ నిరూపారలన్నీ

టుగా ఈ వార్తలో వుంది

కూచిపూడి నాట్యాన్ని ఢిల్లీ సదస్సులో కళాస్రీయ నాట్యం గా గుర్తించలేకపోయిన విషయం యధార్థం కాదా? ఈ విషయం యధార్థం కాకపోతే కూచిపూడి నాట్యం అభివృద్ధికి ఒక సభకం తెయ్యదు చేయాలనే ఆగత్యము ప్రసక్తి ఈ సభలో ఎందుకు రావలసి వచ్చింది?

ఇకపోతే ఢిల్లీ పెనినార్ లో కుమారి కాంచనమాల డిమాన్ స్టేషన్ న విషయం యధార్థం కాదా? ఆ మేర సదస్సులో పాలానీ ప్రతికా ముఖంగా వివరించిన అనుభవాలు నిరూపారలలో కూచిపూడి నాట్య ప్రతినిధిగా సదస్సులో వ్యాసం చదివిన శ్రీ అప్పారావుగారు డిమాన్ స్టేషన్ ఇచ్చే వారే తమ అంన్యాయం ద్వారా ప్రయోగంలో ఏ ప్రత్యేక అంకాలు నిరూపారలలో ఆశించారా? ఒక సంప్రదాయ లోని కళాస్రీయ లక్షణాలను నిరూపణ చేయటానికి నిర్దేశించిన ప్రయోగములో సాధారణంగా పాటించవలసిన గుణావళిని నిరూపణ, లక్ష్య లక్షణ విపులీ రణ, విషయ చర్చా మొదలైనవి జరిగినవా? ఏ కళాస్రీ

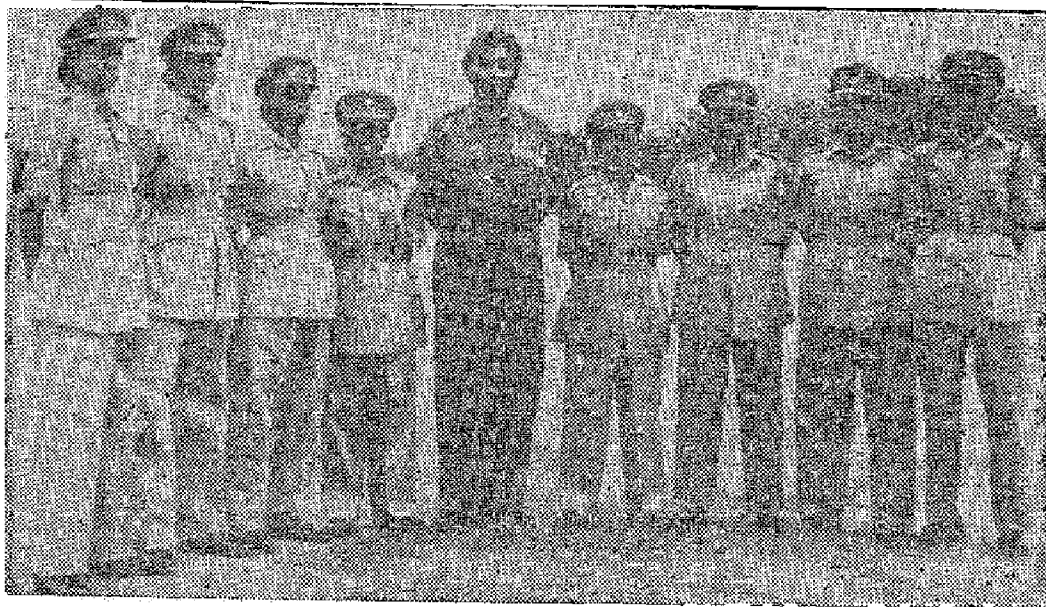
యూతాను ప్రమాణాలను అధారముగా తీసుకొని యే లోపాలను చూపించి కూచిపూడి కళాస్రీయం కాదన్నారా?

ఢిల్లీ సదస్సులో జరిగిన వాస్తవ విషయాలను బయటపెట్టటం ఇష్టం లేదు కోపాలు?

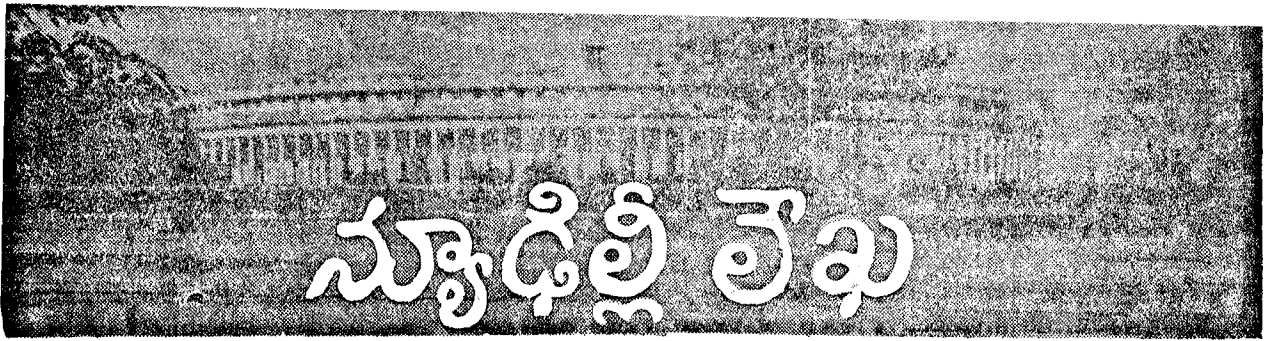
ఢిల్లీలో కొందరు అధికార ప్రాబల్యంతో, గ్రాంథీయ దురభిమానంతో యధార్థ మైన కళాస్రీయార్థాలకు ఒక బహు ప్రాచీన మయిన నాట్య సంప్రదాయాన్ని నిరసించిన కారణంగా దానికి హాజరీద్దం గా లభించిన అసల ప్రభుత్వ ఆర్థిక సహాయం లభ్యం కాకుండా పోయే ప్రమాదం ఏర్పడింది.

ఈ గుమ్మరీకలనుంచి ఆంధ్రుల నాట్య సక్రమాలని కాపాడటానికి సముచితమైన సాంఘిక దాన్ని నె కల్పటానికి ఆంధ్ర ప్రదేశ్ స గీతనాటిక అకాడమీ వెంటనే బాధ్యతవహించాలి ఢిల్లీ సదస్సులో జరిగిన నిర్ణయాన్ని రద్దు చేయించేందుకు ఆంధ్ర సంస్థ జరిపే కృషికి రాష్ట్ర అకాడమీ సంపూర్ణ సహకారం లభ్యిస్తున్నట్లుగా ఆశిస్తున్నాను.

— శ్రీ తారామూరావు

ఢిల్లీలో విద్యార్థి నైతిక శిక్షణోద్యమంగా శిక్షణ పొందిన దక్షిణ ప్రాంత మూలాలతో శిక్షణకాబు దైర్యం గల బ్రిగేడియర్ అమృతసింగ్ ఎడమనుంచి—ర శేక్సర్ (శ్రీ వెంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం) నీలా క్రిష్ణాసన్ ఆజీజున్నీసా, ఆనందవల్లి, అమృత్ సింగ్, కాంతాకుమారి, మేబుల్, లలిత, వత్సల

న్యూఢిల్లీ లేఖ

లెబనాన్ విప్లవంలో అమెరికా జోక్యం

అధిపతీల సమావేశం గూర్చి న్యూఢిల్లీలో ఇటీవల ఒకటి రోజుల పాటు ప్రస్తుత యుద్ధ ప్రచారం దృష్ట్యా మాత్రం రమ్య పని దూకుడుగానే ఉంది అధిపతీల సభకు భారతదేశాన్ని కూడా పిలవాలని పట్టు పట్టం ప్రదర్శించుచున్నట్లు ఎటువంటి కలా ప్రహేళికలను ఎత్తు అంటే లెబనాన్ లో అమెరికా చర్యలను నేను సమర్థిస్తున్నానని కాదు. ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థను మాత్రమే సమర్థిస్తున్నాను ప్రాంత రాజ ముందు స్పెయిన్ లో మాదిరిగానే లెబనాన్ లో కూడా ప్రజలచేత సక్రమంగా ఎన్నుకోబడి ఏర్పడిన ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం వున్నది అది చేసిన తప్పలా పశ్చిమ రాజ్యాలపట్ల నుముఖంగా ఉండటమే. స్పెయిన్ లో మాదిరిగానే ఈ ప్రభుత్వాన్ని రాజ్యాంగ విహిత పద్ధతులలో కాక, ఆయుధబలంతో పడగొట్టాలని ప్రయత్నం జరిగింది.

మనం మనకి సంబంధించిన ఒక ఉదాహరణను తీసుకుందాం చూటవరసకి కేరళ లో వచ్చే ఎన్నికలలో కమ్యూనిస్టులు ఓడిపోతారనుకుందాం. వారిస్థానంలో ప్రజాభీష్టానుగుణమైన ప్రభుత్వం ఏర్పడిందనుకుందాం. కమ్యూనిస్టులు అప్పుడు ఆ ప్రభుత్వాన్ని ఆయుధబలంతో కూలద్రోయాలనుకుంటే, భారత ప్రభుత్వ వైఖరి యెలా ఉంటుంది?

లెబనాన్ లో అధ్యక్షుని మీద తిరుగుబాటు జరగటం ఇదే మొదటిసారి కాదు బిహారా అల్ ఖురీ ఆధ్వర్యంలో లెబనాన్ కు పూర్తి స్వాతంత్ర్యం లభించింది 1948 మే 27-వ తేదీన అల్ ఖురీ ముగ్గాక ఆరేళ్ళ పాటు అధ్యక్షుడుగా ఎన్నికయ్యారు. ఈ విషయమై బ్రామ్ ఫిలిప్ హిట్లర్ ఇలా వ్రాశారు: “అల్ ఖురీ అధ్యక్షుడు పదవిలో స్థిరంగా తిరుగుబాటుకు నూచనలు కనిపించ పాగాయి సంస్కరణలు తీసుకురావాలని ప్రజలు ఏకగ్రీవంగా కోరినప్పటికీ ప్రభుత్వం అంగీకరించలేదు. ప్రతిపక్షాలన్నీ తాత్కాలికంగా

ఏకమై పెద పెద్ద ప్రదర్శనలు, నగరమంతటా సమ్మెలు జరిపాయి ఎంటేనే ఈ ఉద్యమం ఇతర పట్టణాలకు కూడా వ్యాపించింది ప్రధాన మంత్రి ల జీనామా యిచ్చారు ఏం చేసుటానికి తోచక, అప్పుడు సమ్మెను అణచి వేయటానికి, కాంతి నెలకొల్పటానికి సెన్యాన్ని పిలిపించారు కాని నేనాధిపతి అధ్యక్షుని కోర్కెను నిరాకరించారు. అఖిరికి 1952 సెప్టెంబరు 18 న అధ్యక్షుడు అల్ ఖురీ ప్రజల ఒత్తిడికి దాపోహున్నాడు రాజీనామా ఇచ్చాడు రక్తపాతం లేకుండా, రాజ్యాంగసమ్మతంగా,

శ్రీ కృ ప

[ఆంధ్రపత్రిక ప్రతినధి]

ప్రజాస్వామిక పద్ధతులలో ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోసిన ఈ ప్రజావిప్లవం సమకాలిక సమిప ప్రాచ్య రాజకీయచరిత్రలో ఎప్పుడూ జరగని వింత” ముందు జరగబోయే సంఘటనలను గూర్చి బ్రామ్ ఫిలిప్ ఇలా వ్రాశారు

“1948 మార్చిలో ఆరబ్ సమితి బ్రిటన్ ఆఫీస్ వద్ద ఉన్న ఏర్పడింది లెబనాన్ రిపబ్లిక్ కూడా ఈ సమితిలో చేరింది సభ్య దేశాల స్వాతంత్ర్యాన్ని కొపాడతనని, సభ్యదేశాలమధ్య పాయుధ సంఘర్షణ జరగకుండా వారిం చు తానని ఆరబ్ సమితి వాగ్దానంచేసింది 1949లో ఈజిప్టు సిరియా, సౌదీ అరేబియా, యెమెన్ రాజ్యాలతో లెబనాన్ సమష్టి రక్షణ ఒడంబడిక చేసుకుంది. కాని యూదులతో యుద్ధంలో ఓడిపోవటంతో ఆరబ్ సమితి చావు దెబ్బ తిన్నది కమ్యూనిజానికి వ్యతిరేకంగా పశ్చిమరాజ్యాలలో స్నేహం చేసుకుంటూ ఓర్వీ ఇరాక్ లు ఒక ఒడంబడిక చేసుకోవటంతో ఆరబ్ సమితికి ఇంకో పెద దెబ్బ తగిలింది. లెబనాన్ కూడా పశ్చిమరాజ్యాల

వైపే మొగటంతో ఈజిప్టు, అరేబియా, సిరియాలనుంచి ఆర్థిక మెన ఒత్తిడిని ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది”

1956 ఏప్రిల్ లో బ్రామ్ ఫిలిప్ ఇది వ్రాశారు. ఆరేబియా ఈజిప్టు, సిరియాల వికరాజంగా రూపొందాయి పావుది అరేబియా తీవ్రంగా ఉన్నది ఇంక రిపబ్లిక్ రాజ్యమైంది రాజ్యాంగవిహితంగా ఎన్నికైన ప్రభుత్వాన్ని సాయుధ విప్లవంతో కూలద్రోయటానికి లెబనాన్ లో ప్రయత్నం జరిగింది

లెబనాన్ లో వికారాజ్యసమితి పరిశీలకుల తింతు చూసాంటే మహా భారతకన్యాకం వసాంది. ద్రోణాచార్యుడు తన మురుడైన ఆశ్విత్థామ హతుడైతే ఆస్త్రసన్యాసం చేసానని ప్రతిజ్ఞ చేసాడు. ఆయన చేతి అంతపనీ చేయించటానికి పాండవ పక్షం వారు ఆశ్విత్థామ అనే పేరుగల ఏనుగును చంపుతారు ఈ వార్తను ద్రోణుని చెవుల వేయటానికి యుద్ధిష్ఠిరుని పంపినారు. ఆయన ద్రోణునిపదకు వచ్చి “ఆశ్విత్థామా హతిః కుంజరః” అని కేక వేస్తాడు “కుంజరః” అనే మాట విన బడి కుండా చేసుటానికి పాండవులు భేరి వాద్యాల మోగినారు.

లెబనాన్ లోకి ఇతర దేశాలనుంచి ఆయుధాలు వగైరా రావటం లేదని సమితి పరిశీలకులు ప్రకటించి “మేము మాసిన ప్రాంతాల్లో” అని తరవాత చేర్చారు పరిశీలకుల మొదటి నివేదికలో ఇలా ఉన్నది —

“బేరూట్, ట్రిబాల్, సయీదా పట్టణాలలో కొన్ని కొన్ని ప్రాంతాలు ప్రభుత్వ స్వాధీనంలో లేవు అక్కడ పరిశీలనలు జరపాలంటే ప్రతిపక్షంతో ముందు సంప్రదింపులు జరిపి వారు ఒప్పుకున్న తరవాతగాని వెళ్ళటానికి వీలులేదు ఈ పట్టణాలలో ఉండుండి సంఘర్షణలు జరుగుతున్నాయి ట్రిబాల్ కి ఉర్రంగా సరిహద్దు వరకూ పొరటం జరుగుతోంది బాల్బెక్

ఉత్తరాన కూడా అదే పరిస్థితి దక్షిణాన, ఆగ్నేయాన బోరాటాలు జరుగుతున్నాయి. తేనూటికు ఆగ్నేయంగా చాఫ్ ప్రాంతం పూర్తిగా ప్రతిపక్షం చేతుల్లోనే ఉన్నది. ప్రభుత్వ ధీనంలో ఉన్న ప్రాంతానికి పరిశీలకులను స్వేచ్ఛగా పోనిస్తామని లెబనీస్ ప్రభుత్వం వాగానం చేసింది. ప్రభుత్వాధీనంలో లేని ప్రాంతాలకు స్వేచ్ఛగా రాకపోకలు చేయనిస్తామనే వాగానం మాత్రం ఎవరూ ఇవ్వలేదు. అలా ఇన్వజన్ కూడా పరిశీలక బృందం కోరలేదు.

దీని అర్థం ఏమిటంటే, ప్రభుత్వాధీనంలో ఉన్న ప్రాంతంలోకి మాత్రమే ఇతర దేశాల నుంచి అయుధాల వగైరా సరఫరా కావటం లేదు. ప్రభుత్వాధీనంలో లేని ప్రాంతాల విషయం పరిశీలక బృందానికి తెలియకుండానే విషయమై ఆ బృందం నోరు విప్పలేదు.

ఇక రెండవ నివేదికలో పరిశీలక బృందం ఇలా చెప్పింది.

“సరిహద్దులోని అన్ని ప్రశ్నలను నిర్విరామంగా పైనుంచి పరిష్కరించే ప్రయత్నం గలిగినన్ని విమానాలను, వైమానికులను పరిశీలక బృందానికి ఇప్పించాలి 18 చర్య చేతనే విమానాలు, నాలుగు హెలికాప్టర్లు, ఏటికి సహాయంగా కొంత కాల్యలము, సామగ్రి ఇప్పిస్తే సరిపోతుంది.”

దీన్ని బట్టి తాము చేసిన పనిపై తమకే సంతృప్తి లేదని, అందుకే సరియైన తీర్పు చెప్పటానికి బిలుగా పరిశీలకులు మరికొందరు మనసులను, ఎక్కువ విమానాలను కోరారని తెలుస్తుంది.

లెబనాన్ లో అమెరికన్ జోక్యాన్ని సమర్థించటానికి ఏకైకంగా బిలులేదు. కాని కృష్ణవర్ణుల నిడవెందుకు పట్టకపోవాలో అర్థంకావటం లేదు. కర్నల్ నాసర్ ఎందుకు ఉద్దిగ్ధవాలో అర్థమవటం లేదు. అమెరికా వారికి లెబనాన్ లో ప్రమేయం లేనిమాట నిజమే అలాగే కర్నల్ నాసర్ కూలేడు.

ప్రధాని నెహ్రూ విధానం సరైనదని దీని వల్ల స్పష్టమవుతోంది. మిలిటరీ ఒడంబడికలకు ఆయన మొదటినుంచీ విముఖులే. ముఖ్యంగా బాగాద్ ఒడంబడికను అయిన గట్టిగా నిరసించారు. క్రియకు ప్రతిక్రియ సమానంగా ఉంటుంది. బాగాద్ ఒడంబడిక ఫలితంగా నాసర్ జంప్రబలింది.

బ్రిటిష్ వారెప్పుడు చూసినా ప్రజల్లో పలుకుబడిలేని ప్రభుత్వాలనే వెదకేసుకు రవటం విచారకరంగా ఉంది. భారతదేశంలో వారు సంస్థానాధిపతులను సమర్థించారు. బ్రిటిష్ వారు నిష్క్రమించగానే సంస్థాని పతులు నామరూపాలు లేకుండా అంతర్రాస మయ్యారు లండన్ “టైమ్స్” పత్రిక విలే

ఆవుకున్న నవ్వు

—ఫోటోపంపినవారు పి.పి.రామారావు

ఖరీ జోరాన్ లో పరిస్థితి ప్రత్యక్షంగా చూసి ఇలా వ్రాశారు—

“బ్రిటిష్ సేనలూ అమెరికా సహాయమూ లేకపోతే ప్రభుత్వం ఒక్కతననిలవలేదు. బిటిని తొలగిస్తే మొత్తం మేడంత పేక మేడలా కూలిపోతుంది. జోరాన్ లో బ్రిటిష్ సేనలు ఉండటం మూలంగా యావత్తు ఆరబ్ ప్రపంచంలోనూ పాశ్చాత్యులపై ద్వేషం వ్యాపించేస్తోంది.

“ప్రతిపక్ష నాయకులనదగినవాళ్లు అనేకులు కొరాగారాల్లో ముగుతున్నారు. ఇంతమంది జైల్లో ఉన్నా ప్రభుత్వ వ్యతిరేక ఇంకా ఇంతవరకా వెలడి అవుతున్నదంటే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. జూలై 20 వ తేదీన అమెరికన్ లో అయిదు ప్రేలుడు సంఘటనలు జరిగాయి. బ్రిటిష్ సేనల ప్రవేశానికి అసమర్థిగా సమ్మె చేయటానికి పెద్దయత్నం జరిగి విఫలమైంది.”

స్పెషల్ ఫోటో పత్రిక తేనూటి విలేఖరి మైకేల్ ఆడమ్స్ ఇలా వ్రాశాడు. “పదివేల మంది అమెరికన్ సైనికులు దేశంలోకి దిగినా లెబనీస్ అంతర్ముద్ధ పరిస్థితి ఏమీ చక్కబడలేదు. నిజానికి అమెరికన్ సైనికులవల్ల లెబనాన్ కు రక్షణలేకుండా పోయింది. ఒక లెబనీస్ పౌరుడిలా అన్నాడు. మధ్య ప్రాచ్యంలో మీకు కావలసినదేమిటి? పెట్రోల్ లేదా? రవ్వను ఇక్కడికి రకుండా కేయాలనేగదా మీరు కోరేది? మరి మమ్మల్ని ఎంకురిలా చేతులారా కేతువులుగా చేసుకుంటాగ? మమ్మల్ని చేతులారా ఎందుకు రవ్వన

చేతుల్లోకి తగుముతాదు? ఆరబ్ లు పెట్రోలు గనుల అభివృద్ధికి ఎలాగూ రవ్వనకంటే ఎక్కువగా మీ మీదే ఆధారపడి ఉన్నారు. కాని హుస్సేన్ ను, నూరీ ఎఫ్ సయీద్ లను నెత్తి నెక్కించుకుని మేము చేసే ప్రతిపనిని అడ్డగించటం మొదలైతే మీకు మా పెట్రోలు దక్కదు. మా స్నేహమూ దక్కదు. మేము సహాయంకోసం రవ్వనను అందించవలసి ఉంటుంది. రెండువేల సైనికులు హుస్సేన్ ను ఎలకాలం కాపాడలేరు. పదివేలమంది సైనికులొచ్చినా ఆధునిక ప్రపంచంలో ఆకాణ్డే ఎగుర్కొంటున్న శిక్షలనుంచి అతన్ని రక్షించలేదు. అతనితో పాటు మీరూ ఎందుకు ఆధోగతి పాలవుతాగు?”

న్యూయార్క్ టైమ్స్ విడేజ్ వ్యవహారాల విలేఖరి ఇలా వ్రాశాడు.

“ఆరబ్ పునగజీవన మహోద్యమాన్ని వ్యతిరేకంచి, చామోన్ లను, సాఫ్రాద్ లను, హుస్సేన్ లను వెదకేసుకునితచ్చి అమెరికా విశ్వరాజ్య సమితిలో తన గొప్ప నెతిక కక్షనని పోజుపెట్టే అవకాశం కోల్పోయింది. మన ఆశియాలో దావరికే మేమీ లేదు. మధ్య ప్రాచ్యంలో సోవియెట్ ప్రాబల్యానికి అవకాశంలేకుండా చేసి, దీనికిగాను అక్కడోక కూటమిని స్థాపించటం మన ఆశియం. ఈ ఆశియం భగ్నమైంది. బాగాద్ కూటమిని నెలకొల్పింది, గాని ఈజిప్టు, భారతదేశాల సానుభూతిని కోల్పోయాయి.”

ప్రముఖ సినిమా నటుడు, నర్తకుడు అయిన ఫ్రెడ్ వస్తేర్ మొదటిసారిగా చిత్రాల్లోనటించటానికి హాలీవుడ్ వెదుతూ, తను చిత్రాల్లో నటనే కాకుండా నాట్యంకూడా చేసి తీరాలని నిశ్చయించుకున్నాడు నిర్మాతను కలుసుకుని “చూడండి నేను ఇరవై ఏళ్ళనుంచీ అదే పనిగా, విసుగూ విరామం లేకుండా నాట్యం చేస్తున్నాను ఇకమీద. . . ” అని ఏదో చెప్పబోతుండగా నిర్మాత “ఫ్రెడ్! అగిసిపోయి ఉంటారు కూర్చోండి” అన్నాడు.

అమరా నిరరా దేవా...

“చేటి భవన్ని నీం చేటి కదమ్మ వనవాటిను నాకివటి
కోటిర దాగ తర కోటిమణి కిరణ కోటిక రంజితవదా
పాటిరగంది కుచకాటి కవిత్వ పరిపాటి మగాదివనా
మోటి కలా దధిక ధాటి మదారముఖ వీటి రసేన తమతాం ”

విన్నావా ఓ విరిబోణీ మీ అమృతమ్మ
చూరింది. మీ అత్తయ్య కూడా బ్రతి
మలింది అఖరికి అనురకోశ మైనా చదవ్వే
అని అత్తే నీకు వినిపి సేగా ఏమిటో
నాకు మరితక కాని నే న్ని సార చప్ప
లేదూ! చూడు నిండా చూస్తే ఆ అమృ
యికి తొమ్మిదేళ్ళులేవు, పోనీ నువు చెప్పినట్లే
ఒక్కకుందాం మొన్న నే కదా ఆ బుగ్గి
తొమ్మిదో పుట్టిసకోజు వెల్లింది. మరి ఎంత
స్మృతంగా సగ్గం గా చగువుతోందో
చూశావా? ఊరికే ఊబలాట పడిపో
తున్నావు...మీ చెల్లిక నాలుగు ఇంగీషు
ముక్కలా చేసరికి ఓయబ్బో నే నెరగ
నేమిటిలే దాని చగువన్నాలో! హింగీ
మొదలెండి చూప రీతి పానయిందో
లేదో ఇంక మహాపండితురాలు ని వదిలే
సింది తెలిసీ తెలిసి గోజుల్లో దానిచేత
రక్తికళా ణం కంతతా పటించింపుకు
ఇప్పడేప్పుడు నువుకూడా నాగరికతకి భంగ
మని భావపడుతున్నావు బావా కాదా ..
నిజంచెప్ప ఎంత క్కా ఈ పెనరటు
ముక్క లింటూ చెప్పావుటా పోనీ ఆ నుభ
ద్రమ్మగారి కళంకలను దగర కూచోపెట్టు
కుని హాయిగా ఆ గుంటుండకి సంగీతం
చెసి, నువుకొస్త సంస్కృతం చదవకూడ
గుటే?

నా కంఠకోవ కానీ, నేను చెప్పితే నీ
కలకమ్మ తుందా! ను బ్బల డ్డీ, సుందర
సాధాగ్గం, ను కీలా సుద చూ వచ్చి
చెప్పా లి కానీ నా మాట నువు
నింటావా? అదిసరేకానీ రామరామ ..
హరి హరి ఇశేమితే ఈగ్రాసులో పంచ
దార పానకం పోసిచ్చా వేమితే ఓహో
నీకూ కొంచెం పెగుతున్నట్టుంది, వర
ప్రసాద కమారీదేవిగారి మన శత్యం నీకు
గుర్తుందోలేదో.. మనదగర ఆపవ్వులడవు!

అదే వద్దన్నాను; ఇప్పుడెంగుతు చెప్పా
ఊరికే ఆగాజులు పవరిసావు? అవి చూసి
సోపేగాని నేను ఎంగారుగాజుల జత
తీసుకురాన నేగానీ మనసులోపలి మనసులో
భావం? లక్షసారు చెప్పాను. నువ్వొనివ
యం మరిచిపోయిన మరునాడు కానీ నీకా
సహ్యానం జరగదని. ఒక్కవారం రోజులు

గాజుల ఆలోచన విరమిస్తే, నీకు తొమ్మిదో
రోజుకి అవి వచ్చితిరతాయి.

కొంపతీసేకావే ను వ్యక్త డకొచ్చి
నాలుగునెలలూ అవలేగులే ఆయిదోనెలలో
వచ్చావుకాదూ తొమ్మిదోనెల చాటుతూ

“ఉ ప స్త్రీ”

శ్చిట్టుండే. అయితే ఇంక నీబలం పెగుగుతుం
దనుకుంటాను. కానియ్యి, అయితే అమ్మయ్యా
బులెమ్మయ్యా చిన్న పాపాయి. పసి
పిల్లా. నీ బులిబాజులో గోపాలకృష్ణుడు
న్నాడా సత్య బామాదేవి ఉన్నదే

మ రంగుకే ఏం మునిగిపోతుందో ఇలా
ఉరక లేస్తూ వస్తోంది వోసిసిందీ భడవ.
దాన్ని కొట్టుమిదికెల్లి ఓహో అన్నట్టు
ఈమధ్య దానిసహ్యాన నూచుకంగా అట్ల
పంక్తివేయస్తూ చిమ్మిల్లి తొక్కించా
రన్నావుకదూ అయితే దానిఅక్కని వెళ్ళి
మను. దానికే జరిగిపోయినట్టుంది ఆనమ్మనం

అయితే సరేకానీ అదేమితే ఆలా వెళ్ళి
పోతుందో ఓయమ్మో ఏంసిగే సిసిందీ ..
ఇలాంటి భడవలే ఇరవై వేల కొంపలు చక్క
తెటి చక్కావస్తారు అదిగో చూశావా .
ఎందుకుచెప్పా అది ఆలా ఊరికే పెట
కండువా పరిజేనుకుంటూ నెమిలిలా వంగి
వంగి చూసుకుంటుందో పోనీ నీకంటే కొవ
మయితే సరేకానీ ఓసీ నీకపులూ బాచి
గాడు బంగారంగానూ కపాయంలా పోశే
కావేమేకాఫీ. చాలావై మీ చెల్లికంబిణీ
కిచ్చి తగిస్తానుండు ★

‘ఎందుకొచ్చిన లాయలాన ఇది! ఆతాడు సరికేస్తే సరిపోదూ?
లేకపోతే, మధ్యవున్న ఆ ముడి విప్పేస్తేనో...!’

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక
 కల 1958 జూలై 1-న
 తేదీ నుంచి 'బాలలసంఘం'
 స్థాపించాము జూలై 1-న తేదీ
 నాటికి 15 సంవత్సరాల వయసు

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక బాలల సంఘం

పది హానేళ్ళ వయస్సుపది పూరికాగానే, ఆ తేదీలో బాలల సంఘంలో సభ్యత్వం దానం తలచే రద్దయిపోతుంది.

లక్ష్యాలు

నిండని, విదేశీ వయస్సుకు తగ్గవ గాని ప్రతి తెలుగుబాలుడూ, బాలికా సభ్యత్వం పొందవచ్చు సభ్యత్వానికి గును మేమీ చెల్లించవలసిన పనిలేదు తెలుగు బాలబాలిక లందరూ వెంటనే సభ్యులుగా చేరి సచిత్ర వారపత్రిక అప్పడప్పుడు నిర్వహించే చిన్న చిన్న పోటీలలో పాల్గొని "సంఘం" ఆశీర్వాదము జనుపడం చేయడానికి సహాయపడతారని ఆశిస్తున్నాము

గమనిక

వదకొండు మొదలు 15 సంవత్సరాలవరకూ వయస్సుగలవారిని 'A' వర్గంగానూ, ఆరు మొదలు 10 సంవత్సరాల వయస్సువరకూ గలవారిని 'B' వర్గంగానూ విభజించడం జరుగుతుంది

ముఖ్య విషయాలు

సభ్యులుగా చేరదలచిన బాలబాలికలు చేయవలసిన దొకటే దీనితోపాటు ఒక సభ్యత్వపు దరఖాస్తును ముద్రిస్తున్నాము అందులోని ఖాళీసలాలను మీ గృహంలోని బాగ్ లిక నింపి (కొట్టవేరలు, కుడుపులు

వుండకూడదు) ఆ అచ్చు దరఖాస్తును తిన్నగా కత్తిరించి కవరులో

సంపాదకుడు,

ఆంధ్ర పత్రిక సచిత్ర వారపత్రిక,
 తంబుచెట్టిపేట, మద్రాసు-1

అనే చిగునామాకు సంపాది కవరుమీద వెనువైపు "సచిత్ర వారపత్రిక బాలల సంఘం" అని స్పష్టంగా వ్రాయాలి మామూలు కాగితాలమీద వ్రాసిన పే దరఖాస్తులను స్వీకరించదు

ఒక్కొక్క దరఖాస్తుమీద ఒక్కొక్క సభ్యుని, లేదా సభ్యురాలి పేరుమాత్రమే వుండాలి సభ్యత్వపు దరఖాస్తును సచిత్ర వారపత్రికలో సాఫ్ట్ మెసంకెవరకు వారం వారం ప్రచురిస్తుంటాము

సభ్యునిగా చేర్చుకున్నట్లు ఒక్కొక్కరి పేరా విడివిడిగా ఒక్కొక్క సభ్యత్వపు కార్డును పంపుతాము ఆ కార్డుమీద సభ్యత్వ క్రమాన్ని నూచించే ఒక సంఖ్య వుంటుంది ముందు ముందు సభ్యులుగాని, సంఘం గాని జరిపే ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో ఆ సంఖ్యను ఉదహరిస్తూండడం జరుగుతుంది

(1) సభ్యులుగా చేరే బాలబాలికలను ఆరుమొదలు వదేశీవరకూ ఒక వర్గంగానూ (B) వదకొండు మొదలు పదిహేనేళ్ళ వరకూ మరొక వర్గంగానూ (A), విభజించి ఉచిత వర్గాలకూ విడివిడిగా అప్పుడప్పుడు రెండురకాల పోటీలు నిర్వహించి ప్రథమ శ్రేణిలో నెగ్గేవారికి మాకుతోచిన బహుమతుల నివ్వడం (ఈ విషయంలో పోటీ నిర్వహణకర్తలదే కుడినిర్ణయం)

(2) సభ్యుల గో వారియస్సుకు తగినట్లుగా రచనానాటి, పరనానక్తిని, కళాభిమానాన్ని యథాశక్తి పెంపొందించేయడం

(3) చిత్రలేఖనం, నృత్యం అభివృద్ధి, గాత్రం వీణ, మయోలిన్ మొదలయిన లలిత కళలలోనూ, వ్యాయామక్రిడలలోనూ ప్రత్యేక ఆభిగ్రహి, ప్రవేశం కనబరిచే బాలబాలికలను బహుమతులద్వారానూ తదితర విధంగానూ ప్రోత్సహించడం

(4) ఏ ప్రాంతంలో నివసిస్తున్నవారై వచ్చి టీకే తెలుగు బాలబాలిక లందరిమధ్యా స్నేహ సమైక్యభావాలను పెంపొందించేయడం

(5) ఉన్నత పాఠశాలలలో చదివే విద్యార్థులకు ఉచిత విద్యార్థివేతనాలను బహూకరించడం (దీనికి సంబంధించిన వివరాలను ముందుముందు ప్రకటిస్తాము)

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక బాలల సంఘం [సభ్యత్వపు దరఖాస్తు]

GROUP
A లేక B

సభ్యుని (సభ్యురాలి) పూర్తిపేరు (విడివిడి అక్షరాలతో)

పిండ్లు : నెలలు

పుట్టినతేదీ నెల, సంవత్సరం జూలై 1 నాటికి వయస్సు

తండ్రి లేక సంరక్షకుని పూర్తిపేరు

ఊరిపేరు జిల్లా తాలూకా పోస్టు [వీధి నెంబరు]

* చదువుతున్న తరగతి, లేక, పాఠము :

పాఠశాల పేరు

[వదనోపాధ్యాయునిపేరు (తెలిస్తే) ,

ఆర్యా

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక బాలల సంఘములో నన్ను సభ్యునిగా/సభ్యురాలిగా చేర్చుకొన వ్రాసిన, వైస వ్రాసిన విషయాలన్నీ యధార్థములు.

[తేదీ .

-1958]

(సంతకము)

* మరొక పాఠశాలలోనూగాక ఇంటివద్దనే ట్యూషన్ చెప్పించుకొనే బాలబాలికలు కూడా సభ్యులుగా చేరవచ్చు. 'చదువుతున్న తరగతి' అనే విషయానికి ఎగురుగా 'ప్రై' వేట్ స్టడ' అని వ్రాయాలి

సంచిక: 13-8-58 |

ఈ దరఖాస్తు 16-8-58 నాటికి మాకు చేరాలి |

★ కొం ద రు న భ్యు అ పే ర్లు ★

[అంధ్ర నదిత్ర వార పత్రిక బాలసంపుంధ్రో న్మధ్యలగా చేరిన మరి కొందరిపేర్లను ఇక్కడ ప్రచురిస్తున్నాము]

1. ఎస్. ఎస్. జయరామమూర్తి (అనంతపురం) 2. రాయప్రోలు లక్ష్మీరాజ్యం (తిరుపతి) 3. ఎస్. బాబా (మహా సముండ్, మధ్యప్రదేశ్) 4. సత్యూరు నారాయణరావు (విజయనగరం) 5. పార్వతి వెంకట సత్య నారాయణమూర్తి (విశాఖపట్నం) 6. జి. మల్లయ్య (కొమరజిడ్డి, సిర్సిల్లాకోడ్) 7. మూల్యూరి సరళా సావిత్రి (హైదరాబాదు) 8. సి. హెచ్చి వెంకటేశ్వరరావు (కదిరి, అనంతపురం జిల్లా) 9. ముసునూరి సురేందర్ (హైదరాబాదు) 10. చివుకుల రీలావతి (సామర్లకోట) 11. యలమరి వెంకట రాఘవేంద్రరావు (గుంటుల కృష్ణజిల్లా) 12. కుమ్మయ్యూరు సువర్ణలత (హైదరాబాదు) 13. దాదా జయరావు (మచిలీ, గుంటూరు జిల్లా) 14. శివరెంక లక్ష్మీదేవి (పెనరమిలి, కృష్ణజిల్లా) 15. ఎస్. శివసుందర్ (నేహూరు, గుంటూరు జిల్లా) 16. బుద్దాల రామకృష్ణ (ఏలూరు) 17. ఆర్. శే. బల్లూరి (ఏలూరు) 18. తలపాతు నాగమాణిక్యం (విజయవాడ) 19. వీకుపాటి శ్యామలాదేవి (గుంటూరు) 20. వంశీ శేరి పూర్ణచంద్రరావు (ఏలూరు).

21. గాజులపల్లె అంకిరెడ్డి (చిన్నగోపవరం, కడప జిల్లా) 22. సి. విశ్వేశ్వరం (మచిలీ, కడప జిల్లా) 23. బి. ఎస్. రఘు (బళ్లారి) 24. రెడ్డా రామకృష్ణ (ధర్మేశ్వరం, పల్నాడు జిల్లా) 25. బోలా ప్రగడ జనార్దనరావు (ఆలమూరు) 26. దువ్వూరి రత్నం (కొకినాడ) 27. కొత్తికోట అప్పారావు (వెంకంపేట, శ్రీకాకుళం జిల్లా) 28. ఉప్పాడ సుబ్రహ్మణ్యం (సాంపేట) 29. పెమ్మరాజు పద్మావతి (బల్లిపాడు, పల్నాడు జిల్లా) 30. యానాల పద్మావతి (నెల్లూరు, నల్గొండ జిల్లా) 31. బోకల పద్మలత (నర్సిపట్నం, విశాఖజిల్లా) 32. శృంగార కవి భాను (తాడేపల్లిగూడెం, పల్నాడు జిల్లా) 33. సూరి ప్రభాకరశాస్త్రి (అగిపల్లి, కృష్ణజిల్లా) 34. కరవది కృష్ణమోహన్ (ఇంకొలు, గుంటూరుజిల్లా) 35. గజుల శేతక రావు (బందరు) 36. బి. ఎస్. నరసింహ (సికింద్రాబాదు) 37. అంగర కోనేటిరావు (నూనెపల్లి, కృష్ణజిల్లా) 38. హెచ్చి. రామమూర్తి (అనంతపురం) 39. కొంచీ నారాయణ ప్రసాద్ (బందరు) 40. చామర్తి పట్టాభి రామయ్య (పుంగుటూరు, పల్నాడు జిల్లా)

41. అయ్యగారి గాయత్రీ లక్ష్మీవారా యణ (రాజమండ్రి) 42. గొలు తులసిదాయి (విజయనగరం) 43. తిలవర్తి నాగ రవింద్ర నాథ్ (నరేంద్రపురం, తూ. గో. జిల్లా) 44. సి. హెచ్చి. పాపారావుపంత్ (రాజమండ్రి) 45. కామవరపు సూర్యలక్ష్మి (పితాపురం) 46. తాడికొండ కొత్తేశ్వర రావు (గుంటూరు) 47. దేవధీపురి నాగేశ్వర వరప్రసాద్ (చేబోలు, గుంటూరుజిల్లా) 48. జవంకుల దుదాసేంద్రహరిప్రసాద్ (తెనాలి) 49. వడ్డి యశోభంజుమారి (తేలపాడు, కృష్ణజిల్లా) 50. ఎమ్. సత్యనారాయణ రావు (మండవేల, తూ. గో.) 51. ఎం. విజయ కుమారి (కళాశాఖ, మ్యాథిరీ) 52. ఎన్. పూడి రామశేషం (మచిలీ, కడప జిల్లా) 53. వెంకటేలు సుబ్రహ్మణ్యశర్మ (చిన్నకొండ) 54. గుడిపాటి మురళీపరెడ్డి (హనుమకొండ, వరంగల్ జిల్లా) 55. ఒంగోలు సత్యనారాయణ (పల్నాడు, శ్రీకాకుళం) 56. వండురీ రాజేశ్వరరావు (హైదరాబాదు) 57. ఎస్. నాగ రాజు (సికింద్రాబాదు) 58. కింతల మల్లేశ్వరరావు (బరంపురం, గంజాంజిల్లా) 59. సింరాజు వెంకట హనుమత్ ప్రసాద్ రాజా రావు (మాచిపూడి, గుంటూరుజిల్లా) 60. భాగవతుల వెంకట శ్రీలక్ష్మి (నరసరావు పేట)

61. శే. భువనేశ్వరదేవి (గుడివాడ) 62. కొప్పర్ రామమోహనరావు (పూనా) 63. యేచిరాజు సరస్వతీదేవి (మునగాల, కృష్ణజిల్లా) 64. అద్దం శ్రీరాములు (పితాపురం) 65. గంగాధరభట్ట నారాయణమూర్తి (విజయనగరం) 66. అమరవాది అనంత పద్మనాభన్ (హైదరాబాదు, కడపజిల్లా) 67. ఓగిరాల నారాయణరావు (రాజమండ్రి) 68. రామకుసుమరతి (మెనూరు) 69. గిడుకూరి నారాయణరావు (తడికేరే, తూ. గో.) 70. రావర్తి శ్రీరామ చంద్రవిజయం (బందరు) 71. సి. హెచ్. విజయలక్ష్మి (చిన్నపేట, కృష్ణజిల్లా) 72. గాని గీత (హద్దర్) 73. మంగెపూడి లక్ష్మి కొంతరావు (పెదమక్కన, గుంటూరు) 74. చావలి పద్మినీమూర్తి (కొకినాడ) 75. పి. నారాయణ (ఆలూరు, విజయవాడ జిల్లా) 76. పంగనామముల వెంకటలక్ష్మీవరసింహ రావు (బగయ్యపేట) 77. రెడ్డా ప్రగడ వెంకటరమణమూర్తి (ఆదంబ, పల్నాడు జిల్లా) 78. నరెడ్డి భాస్కరరావు (విజయ నగరం) 79. ఉప్పలూరి రవిశంకర్ (విజయ

వాడ) 80. కొప్పర్లకోట నాగమణి (విశాఖపట్నం)

(81) వెలమూరి రామలక్ష్మి (నల్లమర్ల, విశాఖజిల్లా) 82. దొంగింకెట్టి శేషగిరిరావు (రాజమండ్రి) 83. దొంగింకెట్టి లలిత (బల్లిపాడు, ప. గో.) 84. చింతలపూడి కాయా కుమార్ (హైదరాబాదు) 85. ఆకునూరు సంజాతాదేవి (బట్టిమర్లంపాడు, నల్గొండ జిల్లా) 86. నామన ఇందిరాదేవి (పాడుకొర్రావు పేట, విశాఖజిల్లా) 87. కింగితం జగన్నాథరావు (ధర్మేశ్వరం తూ. గో.) 88. పూసర్ల నారాయణమూరి (చోడవరం, విశాఖజిల్లా) 89. కందాళ వెంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మ (బందరు) 90. బారకం అరుణదేవి (అనంతపురం) 91. ఉద్దిహాస (విశాఖపట్నం) 92. ద్వీపేసుల ఛాయాదేవి (సిన్హ) 93. కుందిరీపద్మావతిదేవి ద్వారా కొమాయి (చీరాల) 94. ఎం. సీత (కళాశాఖ, మ్యాథిరీ) 95. పి. లలితాదాయి (దేవీగోడ్, విజయవాడ) 96. జి. ఎం. సరోజ (ఎన్టీఆర్ మారు, కర్నూలుజిల్లా) 97. పొన్నుముత్తు నారాయణమూరి (నర్సిపట్నం) 98. ఊటుకూరి మురళీ సరరావు (మధిర, ఖమ్మంజిల్లా) 99. కొత్తి నారాయణరావు (చిన్నకొండ, గుంటూరు జిల్లా) 100. బోమమంగరాజు (విశాఖపట్నం)

101. ఓ. చి. కృష్ణమూర్తి (మనవల్లి, చిత్తూరుజిల్లా) 102. నల్లూరి ఉప్పల వెంకటరామానందస్వామి బాపూజీ (ధివాదలం, తూ. గో.) 103. మిర్రపాటి నారాయణ (లంకలగన్నవరం, తూ. గో.) 104. మారెళ్ళి నాగరాజు (మచిలీ, కడప జిల్లా) 105. వేటూరి సీతారామం (విశాఖపట్నం) 106. అయ్యగారి భాస్కర శ్రీరామరావు (మాచిపేట, తూ. గో.) 107. చెన్నుభొల అలిమేలుమంగతాయూరు (విశాఖ పట్నం) 108. అల్లమరాజు వెంకటాంబ (బరంపురం, గంజాంజిల్లా) 109. చిల్లర కృష్ణకుమారి (కొకినాడ) 110. భాగవతుల రవింద్రనాథ్ (అదోనీ, కర్నూలుజిల్లా) 111. పూళ్ళ వెంకటరత్నం (ఎలమంచిలి, విశాఖజిల్లా) 112. గురుజాడ వెంకటరామ ప్రసాద్ (విజయనగరం) 113. వారజానీ జయశ్రీ (లక్ష్మీపురం అగిపల్లి, విశాఖ జిల్లా) 114. లావు విజయకుమార్ (విజయ వాడ) 115. ఎస్. పురుషోత్తం (నల్గొండ) 116. పి. సంపూర్ణమ్మ (జూన్మనూరికల, చిత్తూరు జిల్లా) 117. ఎ. మనోరమ

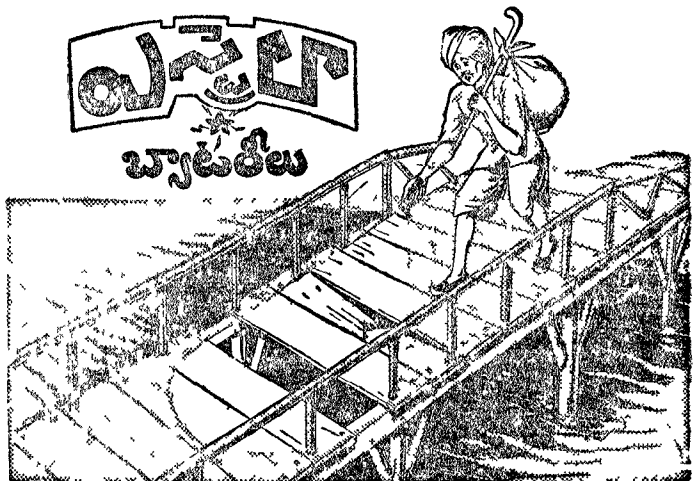
(రాజ్) 118. బరివాడ (ప్రసాదరావు (విజయనగరం) 119. వేటూరి కృష్ణ (విశాఖపట్నం) 120. తాడేపల్లి దయాళ్ బాబు (చిలకలపూడి, కృష్ణాజిల్లా) 121. వుడ్డండుము ఉమాదేవి (కాకినాడ) 122. కాకర్లమూడి విజయకమార్ (గుంటూరు) 123. నూరంపూడి నిర్మల (గుడ్లవల్లేరు, కృష్ణాజిల్లా) 124. వేగుల రత్నమాల (విజయనగరం) 125. మూడలి అప్పారావు (రాజమండ్రి) 126. ఏ డిల్లీరావు (శ్రీకాకుళం) 127. చింత జ్యోతి (కాకినాడ) 128. మునగవలస కోదండరావు పట్నాయక్ (వేణుమండలం, శ్రీకాకుళంజిల్లా) 129. జేలమూరి సీత రామమూరి (నెల్లూరు, విశాఖజిల్లా) 129. గాడేపల్లి రాధ (పెనుకొండ, అనంతపురంజిల్లా) 130. కరణం హనుమేశ రావు (గుంతకల్లు) 131. సయ్యద్ నజీర్ అహమ్మద్ (ఏలూరు) 132. ఎన్. శ్రీధర రావు (చిత్తూరు) 133. కొనకంచి రమాదేవి (అనంతపురం) 134. చలసాని రాజగోపాల రావు (పడమట, కృష్ణాజిల్లా) 134. జోస్యుల గోరీదేవి (కలకత్త) 135. వి. భూవరావు (అదోనీ, కర్నూలుజిల్లా) 136. గాడం శైలీ సరోజ (కర్నూలు, అనంతపురంజిల్లా) 137. గుళ్ళి పల్లి విజయకమార్ (గుంతకల్లు) 138. పి. దండపాణి (పెద్దపునం, తూ||గో||) 139. అంగర అనంతం మ కృష్ణారావు (న్యూఢిల్లీ) 140. ఎన్. కాంతిమోహన్ గౌడ్ (వజ్రూర్). 141. యాశీ లక్ష్మీ రాజ్యం (బెండ మూర్తి, తూ||గో||) 142. టి. తిరుమలరావు (అనకాపల్లి) 143. లాలం శివశంకర గంగాధివాని (లాం-కోడూరు, విశాఖజిల్లా) 144. దేశిరాజు వరలక్ష్మి (రాయఘడ్, ఒరిస్సా) 145. గుడ్లవల్లేరు వెంకట రామ రావు (సికింద్రాబాదు) 146. కె. ఇ. ఆర్. ప్రభాకర్ (కదిరి, అనంతపురంజిల్లా) 147. చామర్తి సుబ్రహ్మణ్యం (అలమూరు) 148. నూగుపల్లి మురళీకృష్ణ (రాయఘడ్, ఒరిస్సా) 149. నూరంపల్లి గోపాలకృష్ణ (రాయఘడ్) 150. కే. శివనారాయణరావు (కడప) 151. ఎన్. నాగరాజు (కర్నూలు) 152. గండి కోట సుబ్బరత్నమ్మ (అనంతపురం) 153. ఆలపాటి సులసి (తెనాలి) 154. జె. వి. ఎస్. సోమయాజులు (విజయవాడ) 155. వేదాంతం ప్రభావతి (మద్రాసు) 156. భోగరాజు విజయ వెంకట కామేశ్వరరావు (ఏలూరు) 157. కందికపూ పైమనవతీదేవి (హీరమండలం, శ్రీకాకుళంజిల్లా) 158. వేడుల సువర్ణలక్ష్మిదేవి (కాకరపల్లె, పల్లిగో||) 159. వస్త్వం శైలీ కాశీలాక్ష్మిదేవి (శివ వారపుపేట, పల్లిగో||) 160. సేమాని కృష్ణమూర్తి (విజయనగరం). 161. బోయన కనకదుర్గ—(కాడేపల్లి,

కృష్ణాజిల్లా) 162. బి. ఆర్. యస్. ప్రసాద్ (కర్నూలు) 163. పిలవయ్య పుష్పకల (రాజరాజేశ్వరిపురము, గుంటూరు) 164. కాడిచర్ల ధీ—(కాకినాడ) 165. జమ్మి కృష్ణారావు (పెద్దపురము) 166. కొత్తి పల్లి రాధాకృష్ణ సాయిబాబా (చిన్న గంజాం) 167. పిల్లల విజయలక్ష్మి (బాపట్ల) 168. సి. ఎన్. అగణ తింపి (నెల్లూరు) 169. ఉప్పల హరినాథ గుప్త (అనకాపల్లి) 170. ఎమ్. కృష్ణకుమారి (బాపట్ల) 171. సానె-లక్ష్మీమోహనరావు (శ్రీహరిపురము కృష్ణాజిల్లా) 172. కాలెపు హేమలత (కాకినాడ) 173. చామరి హనుమంత సర్వేశ్వరరావు (బందరు) 174. గుప్పుల-సుదర్శనము—(చెర్వాల, వరంగల్లు) 175. తాడిపేటి-నూర్యనారాయణబోస్. (అత్తిలి-పశ్చిమగోదావరి) 176. టి. భుజంగ రావు (పుత్తూరు, చిత్తూరుజిల్లా) 177. కొలదన సత్యనారాయణమూర్తి (లివెల, తూర్పు-గోదావరి) 178. సిద్ధావరిని అరుంధతి (తెనాలి) 179. ఆశిష్ మల్లి కారుసంపు (రాజమండ్రి) 180. చాట

రెడ్డి శివారెడ్డి (కర్నూరు, కడపజిల్లా). 181. రాజకొండ ప్రభావతీదేవి (మచెర్ల) గుంటూరుజిల్లా) 182. యదనపూడి సరోజినీ దేవి (యదనపూడి కృష్ణాజిల్లా) 183. వి. చారి ప్రసాదరావు (అద్వంపేట-గుంటూరుజిల్లా) 184. మానవ రమేష్ బాబు (బంగులూరు, గుంటూరుజిల్లా) 185. అక్కనప్రగడ సీహార మోహన్ (గుంటూరు) 186. శివగజరపు శ్రీనివాసరావు (భీమవరము) 187. పులిశేష సత్యభారత (ఏలూరు) 188. ఉప్ప కృష్ణమూర్తి (దోపపాడు, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా) 189. జననార్ హుస్సేన్ (యలమంచిలి, విశాఖజిల్లా) 190. వి. ఎన్. వి. మురళీ కృష్ణకా (తిరుపతి) 191. నామగిరి వనజ (తుని, తూ||గో||) 192. కె. సరసింహారావు (ఏలూరు) 193. ఏ. లక్ష్మీబాయి (సికింద్రాబాదు) 194. మయాగు నావిత్రి (మార్కాపురము, కర్నూలుజిల్లా) 195. తూము సోమరాజు (కొంపూడి తూ||గో||) 196. శేకపల్లి వేంకటసత్య నూర్యరామలక్ష్మి (తాళ్లపూడి పల్లిగో||) 197. సి. రంగయ్య

చీకటిలో మీ సహవాసి

ఎస్ట్రెలా బ్యాటరీలు

మీ బేటరీ లైటు

నమ్మకముగా వెలుగుటకు ఎల్లప్పుడూ

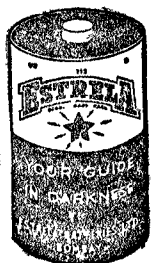
ఎస్ట్రెలా బేటరీ వుపయోగించండి

అది చాలాకాలము వరకు ఎక్కువ

ప్రకాశవంతమైన వెలుగునిచ్చును.

ఎస్ట్రెలా బేటరీస్ లిమిటెడ్

బొంబాయి - మద్రాసు - ఢిల్లీ - కలకత్తా - కాన్పూరు

కొందరు సభ్యుల పేర్లు

నాయుడు (కమటంపల్లి - చిత్తూరు జిల్లా) 198 వి.వి.ఎస్ మహాలక్ష్మి (ఎన్.ఆర్.పి. అగ్రహారం, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా) 199. న్యాయపతి రంగారాణి (పద్మపూర్, ఒరిస్సా) 200. జె. సాభాగ్యలక్ష్మి (తాడి పర్తి ఆనంతపూరు జిల్లా).

201. సింగారెడ్డి అరుణాదేవి (వెంపల్లి, కడప జిల్లా) 202 ఎం. ప్రసన్న నారాయణ (కర్నూలు) 203 ఎస్. కృష్ణలీల (ఇంపెట్ ఫూర్, బీహారు) 204. ఎ. వెంకటరమణ దీక్షితులు (తిరుపతి) 205 సి. విజయ సారథి (కర్నూలు) 206. ఎం. ఎస్. చంద్రశేఖరయ్య (ఆర్. కె. వి. బహుమూలవారిపేట, చిత్తూరు జిల్లా) 207. రావుల శివరామ కృష్ణారావు (కోల్చూరు - పల్లె గోల్ల) 208 చాగంటి లక్ష్మి (మొగలెరు పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా) 209 ఎం. గుండె

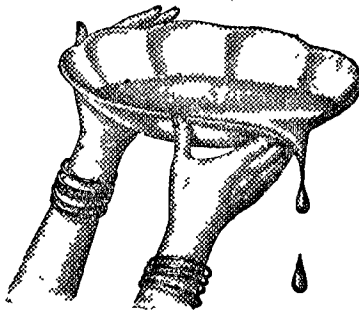
రావు (జడవర్గ, మహబూబ్ నగర్ జిల్లా) 210. మానూరి నారాయణమూర్తి (న్యూ ఢిల్లీ) 211. పరాంతకేశము వెంకటరామసుభద్ర (బరంపురం) 212. సాంతి విశ్వనాథం (విజయ నగరము) 213. మహాజనం శ్రీనివాసరావు (పాలాడు, శ్రీకాకుళం జిల్లా) 214. వాడ పతి జగన్నాథరావు (కోటపురం-విశాఖ జిల్లా) 215. ముడి మెట్ల-మంగలమ్మ దేవి కుమారి (పుత్తలంక, తూ|| గో||) 216. నూనె రామకృష్ణచౌదరి (మండవేటి, తూ|| గో||) 217. పోతుల కవికుమార్ (పెద్దాపురము) 218. జాజ్జవరపు ఆనంతలక్ష్మి కుమారి (వడ్డిపల్లె తూ|| గో||) 219. బొప్పిలి సుభాషిణి (మార్కాపురం, కర్నూలు జిల్లా) 220 గుర్రం దుర్గపసాద రావు (కమ్మపల్లి, చిత్తూరు జిల్లా.)

221 పాలపర్తి నరమూర్తి (నెల్లూరు) 222. బొమ్మిరెడ్డిపల్లి కృష్ణకుమార్ (పొదరాచావ్) 223. ముటూరు ప్రసాద్ ఆంజ

నేయశర్మ (వలపర్తి, గుంటూరు జిల్లా) 224. హనుమంచిల్లి వెంకటేశ్వరాచారి (బొబ్బిలి) 225. అంగజాల సన్యాసిరావు (బొబ్బిలి, శ్రీకాకుళం జిల్లా) 226 కె. వి. రమణారావు (కటక్, ఒరిస్సా) 227. రాంపల్లి వెంకటసత్యనారాయణరాజ్యలక్ష్మి (నిడమర్రుపల్లి గో||) 228. పుటపర్తి శిథాదేవి (మదనపల్లి) 229. ఎస్. రత్నమాలబాయి (నందరి, కర్నూలు జిల్లా) 230 తాతసంస్థతి (బొబ్బిలి) 231. కూకట్ల శశిభూషణ రావు (విశాఖపట్నం) 232 పి. ప్రతాపరెడ్డి (భువగిరి, నల్లగొండ జిల్లా) 233. కుప్పా అన్నపూర్ణా వికాళ (తుంగభద్రా డామ్) 234. కొప్పినీడి సత్యనారాయణ మూర్తి (రాజమండ్రి) 235. శేదారెడ్డి రామచంద్రుడు (అమలాపురము) 236. మండలపర్తి నారాయణశర్మ (కోటిపేట, తూ|| గో||) 237. చిట్టూరి శ్రీనివాసరావు (తిరుగు) 238. నివర్తి జగన్నాథ శాస్త్రి (రాజేంద్రనగర్, ఆనంతపురం జిల్లా) 239. దదిరావు కృష్ణమధు నూదనరావు (విజయనగరము) 240 రంగిరెడ్డి-కుసుమకుమారి. (గుంటూరు.)

(241) బాబు శేని ఝాన్సీ రాణి (రావులూరు, నెల్లూరు జిల్లా) (242) అనుమంచిల్లి వేంకటరంగారాచారి. (బొబ్బిలి) (243) ఎస్. సురేందర్ (గన్ బజారు, హైదరాబాద్.) (244) నంబూరు హరబాల (విజయవాడ.) (245) జంధ్యాల రామలక్ష్మి. (విజయవాడ) (246) పొట్టి వెంకయ్యగృహ (గుంటూరు.) (247) మిక్కిలి నేని విజయలక్ష్మి (తెన్నేరు, కృష్ణా జిల్లా) (248) వేదాంతము సుబ్రహ్మణ్య (పనాగు (మదరాసు) (249) మందడి పద్మారెడ్డి (చందుపల్లె, నల్గొండ జిల్లా) (250) పి. పట్టభి (నంబలపూర్, ఒరిస్సా) (251) శేపూరు వెంకటసుబ్బయ్య (పాన్నాపురం, కర్నూలు జిల్లా) (252) తూపుక శ్రీధర్ (తిరుపతి) (253) ఈశ్వరయ్య (కుల్లపురం, మహబూబ్ నగర్ జిల్లా) (254) అరిటాకుల, హనుమంతరావు (విజయనగరం) (255) వి. మోహనరావు (పొదరాబాదు) (256) మేకాభాగ్యలక్ష్మి (పిర్రాపురం, తూ|| గో||) (257) సంతానం (తిరుపతి) (258) పి. సుబ్బారావు శివార్ (కొకనాడ) (259) డెమట అప్పలరావు, (యలమంచిలి) (260) మాదిరాజు విజయానంద కృష్ణారావు (నేలూరు, ఖమ్మం మెట్ల జిల్లా).

(261) కొప్పరహనుమంతలసత్యనారాయణమూర్తి (పిర్రాపురం) (262) వలమల నాగేశ్వరమ్మ (కోమటిపల్లి, శ్రీకాకుళం జిల్లా) (263) చాకలమడుగు ప్రభాకరరావు (రామానగరం, కృష్ణా జిల్లా) (264) గుంకర రాజమోహన్ (నెల్లూరు) (265) నల్లని చక్రవర్తుల సత్యదేవి (మంగళగిరి, గుంటూరు జిల్లా) (266) వి. సుందర రామయ్య (49-వ పేజీ చూడండి)

ఇప్పుడు! పామాలివ్-

మీ సౌందర్య పోషణ కొరకు భారతదేశపు అపూర్వమగు సౌందర్య పోషక తైలములతో తయారైనది

ఈ రోజునుంచే ఈ ఒకదానిలో, రెండు ఇమిడివున్న దానితో సౌందర్య పోషణకు ప్రతిబంధం ఉండదు!

1. పామాలివ్ యొక్క మీగడవంటి సమృద్ధియగు మధుగుతో శరీరమును శుభ్రపరచండి. అదిదేహ మందలి మలినమును పోగొట్టి మీ చర్మ సౌందర్యమును కాపాడును.

2. సౌందర్యమును పెంపొందించే ఉర్ధ్వమైన సుగంధిత తైలములుగల పామాలివ్ సబ్బునువాడి మీ చర్మమును మృదువుగా, రేతగా మరియు యౌవనవంతముగా ఉంచుకొండి.

పామాలివ్
సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు

క్రొత్తది! దీని తాళమైన పూల సువాసన చాల సేపు ఉంటుంది.

సుష్టుగా తింటున్నా ఆకలితో మాడేవారు!

త్రిహారాన్ని, అందులో సారాన్ని కలిపి లోకీ, బలంలాగే మార్చడంలో ఏపుగా, బొద్దుగా, ఆరోగ్యంగా ఉన్న పసిపాపకన్న మిన్న అనితగ్గ, 'యం (తం) ఎక్కడా ఉండదనడం అతియోగికం కాదు. ఇటువంటి 'యం (తాన్ని' అగ్రజేటి ఇంజనీర్లు తయారు చేయలేక పోయార్య; ఇటువంటి ఉపాయాన్ని ఎంతటి విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులూ కనుగొనలేకపోయారు.

పసిపాపల శరీరంలో జీర్ణకృత్తి అంత గొప్పది. చాల్యం తరువాతకూడా ఈ కృత్తి చాలవరకు శరీరంలో ఉంటుంది. యౌవనంలోనూ, అదరిమిలానుకూడా చాలామంది, తిన్న తిండిని సమర్థంగా వంట పటించుకోగలుగుతు నేఉంటారు. ఎలాగై నా పోనుపోను ఈయంత్రం కృత్తి సామర్థ్యాలు సన్నబడతాయి. వాటిపని మందగిస్తుంది, చిన్న వాటిలా ఆయాభాగాలు పనిజేయలేవు. మరిగి అరవయ్యావడిలో పడేసరికి, కాస్త అటూ ఇటూ గా మానవ యంత్రంలో భాగాల జవన తత్వలు తగిలిపోతాయి. పూర్వంలా చురుగ్గా తింగవు తిరిగినా ఇట్టే అరిసిపోతాయి. అలాగని విక్రాంతిని

తీసుకోలేవు. అలా అలుపు సాలుతూ లేకుండా, ధాటిగాపనిచేసేది ఏ కొదిమందిలోనో. నూటికి కోటికి ను. అయితే ఈ మిషన్యంత్రలే కొత్తనూత్రాలకు నిదర్శనలు కాగలవు. వీటి ద్వారానే అపాధ్య లనిపించే లక్ష్యలు సాధ్యలు కావడానికి కృషి జరగాలి.

ఇప్పుడు ఈ జీర్ణకృత్తి సమస్యమీద ఆఫ్ గలవారి సంఖ్య నానాటికి పెరుగుతోంది.

“ఎప్పుడో అరవై యేళ్ళివ. అప్పటి దాదా బతికుంఛానూ పాడా” అని కొట్టిపారేసిండుకు వీలేను. ఎందుకంటే, అప్పటిదాకాను, ఆ వైవాహికా బ్రతికి వుండేవారే సంఖ్య— ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్ర ప్రగతి ధర్మరూ అని—గత 50 ఏళ్ళుగా పెరుగుతోంది. మనుషుల ఆయురాయం పెరుగుతోంది. చూట వరనీ అమెరికాలో వచ్చి పూర్తిచేసుకు తరి దాకా సాగినవాళ్ళు మారే క్రితం నూటికి ముగ్గురు ఉంటే, ఇప్పుడు అలాటివాళ్ళు ఎనమండుగురు దాకా కనబడుతున్నారు.

ఇప్పటి తరహామానే 1975 నాటికి నూటికి 12 గురు ఉంటారనుకోవచ్చు.

ఇదీ, జీర్ణకృత్తి పై జరిగిన పరిశోధనల వల్ల తెలిసిన విషయాలూ, ఆహారం విషయంలో కొత్త పరిశోధనలకు కారణాలు అవుతున్నాయి.

చివరకి తేలవలసింది ఒకటే ప్రశ్న. ఆహారంలో ఏయే పదార్థాలు లోపించడం వల్ల వార్షికంగా చావురిస్తుంది? ఆ లోపాలను సర్దుకోవడం ఎలా?

తిండిలేక మాడడం అంటే ఏమిటో తెలుసుకోవచ్చు. కాని, మువ్వార్డులా సుష్టుగా తింటూ 'మాడడం' అంటే కొంచెం వింతగా కనిపిస్తుంది. అయినా ఇది అక్షరాలా నిజం. తినే ఆహారంలో కావలసినది ఏదో లోపిస్తే, ఆ మేరకు, తినేవాడికడుపు ఆకలితో మాడుతున్నదన్నమాట. ఎటొచ్చి ఈ సంగతిని, కడుపు మనకి దండోర చేయించి మరీ తెలియజేయ్యదు.

నీరసానికి, జబ్బులకూ కాస్త లోకుకగా కనిపించేది త్రిఫులన శక్తిలేని వృద్ధులు. వాళ్ళకి దాగిలిమూతలాజే ఈ ఆకలిసంగతి బాగా తెలుస్తుంది. తెలికపోయినా, దీని ప్రభావం వాళ్ళ ఆరోగ్యంమీద చెబ్బి తీస్తుంది. వాళ్ళకి ఆకలి తగిలిపోతుంది పనిలేక అని మనం స్పష్టమంటాం. అనుకుని తిమ్మకలింటే, ఉన్న కానీని ఆహారం పదార్థాలూడా తగి మరంత నీరసం కలుగుతుంది. కొందరు యౌవనమలే, లావుతగ్గడాని కని తిండి తగ్గించుకుంటారు వాళ్ళుకూడా ఈ ప్రయత్నంలో నిలమినులూ అవీ లేకుండా చేసుకునే ప్రమాదంఉంది. ఇకపోతే, ఒక మనిషి మామూలుగా తినే భోజనంలోనే, ఆరోగ్యానికి ముఖ్యమైన మాంసకృత్తులు, పిండిపదార్థాలూ గ్లైసరాలు లేకపోవచ్చు. ఉన్నా, ఒకొక్క మనిషిలో, వాటిని జీర్ణించుకు వంటబట్టించుకునే కృత్తి తగ్గవచ్చు; అసలే లేకపోనూవచ్చు. తినే ఆహారం నాసిరకం అయిఉండవచ్చు.

ఈ ప్రమాదాలు నివారించడానికి రెండు మార్గాలున్నాయి! ఒక మనిషి అవసరాలు, తినే ఆహారం సరిమాని, ఆహారాన్ని తగువిధంగా మార్చడం. ఇదికష్టం. రెండోది, ఆ మనిషికి అవసరమైన నిలమినలు, ఖనిజాలు, జెంటోనూ కలపకుండా, సారాన్ని యధాతథంగా యివ్వడం.

జీర్ణప్రక్రియగురించి, దాని లోలాకు యంత్రవిభాగాల స్వభావాలగురించి నూత్న విషయాలు తెలియడానికి ఇంకా చాలా పరిశోధన జరుగవలసిఉన్నా, ఉన్నంతలో, ఈ ఆహారసారాన్ని నిలమినులూ, మాంస

అందానికి, ముఖవర్చస్సుకు.

రాజా అగరు వత్తులు

(REGD) మీ యింటినుండి నవకోవల వరిమకం భూమాళింజ కేయను.

RAJA AGARATHI MANIYAM & CO.

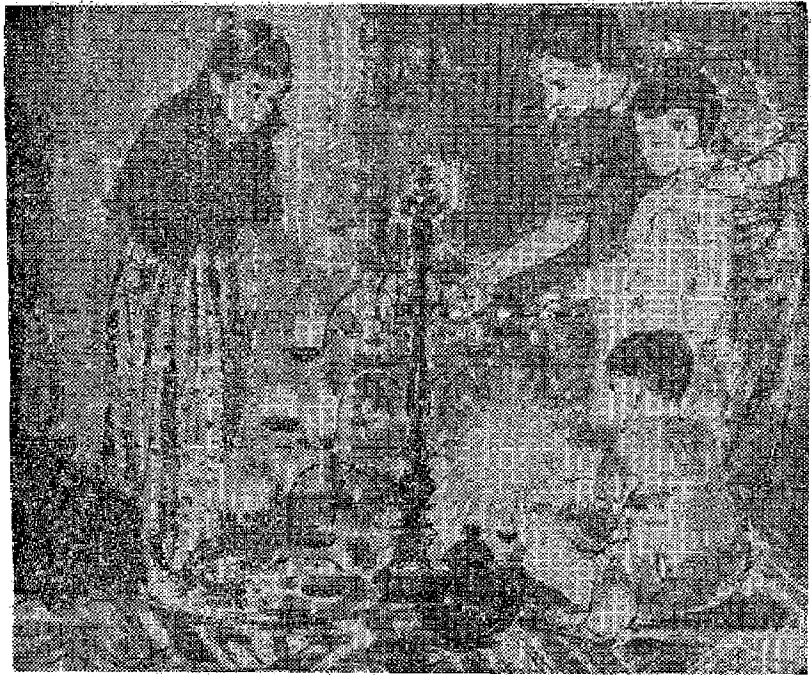
Use RAJA KASTURI SOAP for luxury Bath, RAJA BAR SOAP for easy washing.

MANYAM & CO.,
Raja Snow Buildings, Bangalore-3 Branches: Bombay, Madras, Madurai.

పిల్లలకోసం

ప్రపంచంలో ఉండే చివరి పిల్లలందరికీ సహాయం చేయాలనీ, వాళ్ళకు జబ్బులు రాకుండా చూడాలనీ, వాళ్ళు ఆందంగా, బాధ్యుగా ముద్దొచ్చేలా పెరగడానికి చలమైన ఆహారం ఇవ్వాలనీ తొందర పెద్దవాళ్ళకి ఒక రోజున ఒక ఊహ కలిగింది. అది కలగడానికి కారణం జిట్టా సంగోవా అనే ఒక అమ్మాయి ఆమె జైకోస్తావాకియాలో ఉంటుంది ఇప్పుడు పెద్ద అమ్మాయి అనుకోండి

ఆ అమ్మాయి చిన్నతనంలో, చావాళు పన్నెండేళ్ళ క్రితం వాళ్ళ నీరులో వానలు కురవక కరువు వచ్చింది యుద్ధం వచ్చింది ఇంకా జబ్బులు వచ్చాయి పిల్లలు ఆకలితో మౌనంగా ఉండిపోయారు ఎందరికో కడుపు నిండా రిండిలేక జబ్బులు వచ్చాయి ఇలా ఉండగా ఒక రోజున ఊళ్ళోకి ఒక పెద్ద లారీ వచ్చింది ఆందులో పాలు, తిండినాణ్య రొట్టెలు, మందులు ఉన్నాయి ఆ పాలతో ఎందరో కోలుకున్నారు మందులతో ఎందరో బాగుపడారు ఆ వానలో సరుకులు అక్కడి ఎల్లల ప్రాణాలు కాపాడా

‘దీపావళి’ అనే ఈ చిత్రాన్ని ఫిట్స్ బర్న్ యన్స్ మూట, వాటిని యూనిసెఫ్ వారు పంపించారు. యూనిఫ్ అనేది పిల్లలకోసం పెట్టిన నిధి.

అనే జర్మన్ చిత్రకారుడు చేశాడు

బళ్ళరాజ్యసమితిగారు, చేకడేశాలలోని బాల బాలికల ఆశోక్ గంగోత్రి సం మందుమాకులూ, పాలూ ఉచితంగా పంపడానికి డబ్బు బాగు చేసి ఇందుగా ఉంచుతారు వీరి జిట్టా సంగోవా ఊళ్లో ఎలలకి పాలూ మందులూ పంపనది ఇలా పంపనందుకు తమందరూ ఎంత సంతోషపడారో తెలుపుతూ తమ కృతజ్ఞతకు గుర్తుగా వీమనా పంపాలనీ జిట్టా ఆమెగోటి ఎలలా అనుకున్నారు వాళ్ళ మేష్టరకి చేప్పారు జిట్టా ఒక బొమ్మ వేసింది కాకిలిం దోరక్క, ఒక అద్దంమీద ఆ బొమ్మ వేసింది

యూనిసెఫ్ ఆధికారులకి ఎల్లలు డాన్సు చేస్తున్నట్లు ఉప ఆ బొమ్మ వచ్చింది అంత చిన్నపిల్ల, అంత మంచిమనసుతో వేసి దని, ఆ బొమ్మని లక్షలకోడి కొరులుగా అమ్మ వేయించారు దీపావళికి మనం స్నేహతులకి చుటాలకిపంపే గ్రీటింగ్స్ కొరులంజి వన్నుమూట వాటిని జైకోస్తావాకియాలోని అన్ని పూలలోనూ అమ్మించారు అవి అమ్మగా వచ్చిన డబ్బుతో మళ్ళీ పాలూ, మందులు తెప్పించి డబ్బులే జబ్బులతో, ఆకలితో బాధపడుతున్న ఎందరో ఎల్లలకి పంపిపెట్టించారు

ఈ ఎదలి చాలాబావుందని, అప్పట్నుంచి ప్రతి ఏడాది అలాగే కొరులు వేయించి అమ్మ డబ్బు బాగుచేస్తున్నారు అన్ని దేశాలలోనూ అందరూ వాటిని కొనుక్కుంటున్నారు పెద్ద పెద్ద చిత్ర కారులంతా ఈ కారునమీదికి ఎంతో అందమైన బొమ్మలు వేసి యిస్తున్నారు ఈ కారులు పడే కలిసి ఒకపెట్టెలో పెట్టి అమ్మతారు పెద్ద విదు రూపాయలు

మానవ హక్కులు ఈ చిత్రాన్ని నిర్మించినది (ఆకలికా) చేశాడు

(నాటకం)

ప్రఖ్య శ్రీరామమూర్తి

(గతవారం తరువాయి)

రఘు : (వస్తూనే) ఇంకే పార్శ్వం లేకపోయింది.

శేఖర : లేచా! తమమీ గానే వుండే! (జేబునుండి అన్నీ చూసి) ఓ - సారీ, అన్నీ తీసుకొచ్చేశాను. ఆరే - అనవసరంగా మెట్టు దింపించి ఎక్కించానేనన్నీ!

రఘు : అనవసరం ఏం లేదులే. టాక్సీవాడు కాచుకునేపున్నాడు కింద.

శేఖర : ఆరే ఆరే అవును. వాడున్నాడుగా.

సుజాత : (అటువైపు) ఇమానే వెళ్లాలి బాబీ.

శేఖర : (ఉరిక్కిపడి) ఆరే? నవ్వు - నవ్వు వెళ్తున్నారా? అప్పుడే?

సుజాత : అవును. వెళ్లాలి రాజా.

శేఖర : పోనీ రాణీ వచ్చేదాకా నైనా అగిపోరాదు!

రఘు : అన్నట్లు - ఆ అమ్మాయేదిరా?

శేఖర : వస్తూన్నా శేకేశాను గాని - గేయం ఒకటి రాస్తోంది - సహించాకా వచ్చిందట.

రఘు : పోతే యిహ రేపొద్దున వచ్చినా వచ్చినట్లే!

శేఖర : అహ...లేదులే. మేడమీద నుంచి కేకేసి చెప్పింది-చాలా చిన్న గేయమే కద!

[రఘు కూర్చుని పార్శ్వం ఒకటి ఊడదీస్తూంటాడు.]

రఘు : పిచ్చిపిల్లపాపం...ఎప్పుడో పెళ్ళి సూతురు కావల్సింది...అవును-అసలు పెళ్ళి సూతురు లిల్లివుండడుగదా చాని బదులు ఉర్పిరిగ్రహంగా రాణీనే మునిద్దరి మధ్య

కుక్కోబెట్టి పెళ్ళింటే ఎలాంటి మజాయ్దా నాలుగుముక్కలూ -

శేఖర : (లేచి) వాటి?

రఘు : అబ్బ-అసహ్యంగా ఏంమాట్లాడడం లేరా. అంతా మయ్యర్ ప్లేన్లోనే! భావాంబరవిధిలోనే! నెమ్మదిగానిదానంగా కూర్చుని డిన్నరు కానిదాం. 'భోజనమధ్యే' గాని 'భోజనంలే' గాని ఆమెరాసిన చిన్న గేయం వినిపిస్తుంది మనకి!

[ఈలోగానే సుజాత గుమ్మం దాకా అరికిడి కొడుండా వెల్పింది. గుమ్మంలో ఆగి ఓడుటం పస్తాయించి-]

సుజాత : వెళ్ళో సాను బాబీ.

[ఒక్కడు నిశ్చలం. ఈ నిశ్చలంలో రఘు లేచి ఆమెకేసి కాస్త వడిచి, అంతలోనే మరో ప్రక్కకు రెండడుగులు వేసి ఆడతాడు.]

రఘు : జీవితంలో ఎలాంటి శామావుంది రాజా! మాకావా ముందు చూటిచ్చిన ఫలితంగా నాక్కోవాల్సిన పెళ్ళం నన్ను వదిలేసి పోవాలన్నాంది. సూపెటి, సభ్యత ఆమెకున్న ప్యత్యకార్యాలూ ఆమెను నాకు దూరం చేస్తున్నాయి. ఆమెమూత్రం ఏం చేసుంది...ఉప్పొంగి వచ్చే కన్నీరు అవుకోదానికి ఆమె కళ్ళు మూసుకుంటోంది - చూడు!

[సుజాత చెయ్యిలాచి అందిస్తుంది] మీదపడి యేడవటానికి ముసే వాళ్ళే మనుకుంటారో వని భయంచేసి నా ఆగామి వియోగభారంతో చెయ్యి అందిస్తోంది!

[ఆమె చెయ్యి అందుకుని ఒక మోకారి మీద మోకారి -]

గుడ్లై మై అవ్, మై వీంజల్, మై లైఫ్! నాట్లం చేసే ఆ కళ్ళు, రాగాలుతీసే ఆ గొంతు, లాస్యంచేసే ఆ పెదవులప్పుర్ర, నా మేడమట్లా ఆటలాడుకునే ఈ చిటి చేతులూ-ఏవీ-ఏవీ కూడా ఎన్నటికీ కూడా మరువలేను. [లేచా-] మంచిది పోయిరా లిల్లి! జాగ్రత్తైతే చలిగారి వస్తోంది. మళ్ళీ చెవులమీదుగా బాగా కప్పకో.

[ఆమె బుజంమీద నేలాడుకున్న మళ్ళీరు తీసి ఆలా కప్పతాడు]

మళ్ళీ తప్పకుండా రాన్సీ-ఎంతలలనన్న మైవా సరే-ఎప్పుడైనా సరే-నే నేమేదా అనుకుంటానని నువ్వేం అనుకోకు-

[లేచి ఆమె నోసలు మునించి, తలుపు పూర్తిగా తీసి నిలబడతాడు. సుజాత ఒక్కడు అరిచివంకచూసి గభాల్ని చేతుల్లో మొహం కప్పకుని గబగబా వెంటికి వెళ్లి పోతుంది. రఘు తలుపు వేసాడు.]

శేఖర : (ఇండాకట్టుకుంటే దిగులుగా, కింక రవ్యతా విమూఢంగా చూస్తున్న వాడల్లా గబగబా లేచి) బాబీ! - (నోట మరీ మాట పెగలరు.)

రఘు : అదేమిటా ఆలా దిగాలుపడతారో కొంపంతా ముంచుకు పోయినట్లే? ఏం- కొంట్రో బావులేదా?

శేఖర : బాగుండేకేం? నిక్షేరంలా వున్నాను.

రఘు : గుడ్. కుభూతా అంటూ నేనేదో పెళ్ళి తలపెట్టుకుంటుంటే...ఉరేయ - పది గంటలకల్లా వచ్చేయ్యదురా లిల్లి?

శేఖర : ఆరే-ఆరే-ఎందుకు రాదూ!

రఘు : అదేమిటా రాదన్నట్లు చూట్లాడతా?

శేఖర : అత్యే-

రఘు : లిల్లి తప్పకుండా వస్తుంది. పదింటికి కాకపోతే పదికొండుకి వస్తుంది. ఆ ఫారన్ రిటర్న్ ఎంత ఆలస్యం చేసి నా అధమం పన్నండింటి లోపు వచ్చేస్తుంది.

శేఖర : అవునవును.

రఘు : మేం పెళ్ళి చేసుకునే మాట ఖాయం. నేను నంకల్ని నిర్దుష్టించా. నేను సాధించలేంది లేదు...కానీ...ఒక్క అనుమానం నాకెప్పుడూ బాధకం కనూవుంటుందిరా...నేనేదైనా బొమ్మ రాయడానికి ప్రయత్నిస్తాననుకో.....అది పోయినంత వరకూ బాగానే పోతుంది. ఆతిర్వాత చచ్చి చెడి ఎంత ప్రయత్నించి నా గేయలేక పోతాను. అది నా కంట్రోలులో లేదు.

నన్ను నా చెయ్యి ఈడుస్తుంది. నా చేతిని నా పెన్నిలు ఈడుస్తుంది. నా పెన్నిలు జీవితం చాలా విచిత్రమైంది. (డాయింగ్ పేపరు కనిపిస్తే చాలు మంత్రించి నట్లయి పోతుంది...)

(పున్నట్లుండి గభాలూ కిర్వాసనం మీద నిలబడతాడు.)

ఉ రేయ్—నిజంగా జీవితం చాలా బూట్టి పుర రా—కదూ?

శేఖర్ : ఏమిటా ఈ వెట్టి ఆనందం?

రఘు : వెట్టి ఆనందమా? నా ఆనందం నీకేం తెలుసురా నారాజా—

* తూర్పునబుట్టి మిన్నెక్సిటోంగియాచి యల్లిబొంగించి కువలయ మలరజేసి కమలబాండ కటాహంబు గలయ బాణ శులవలసు గ్రుమ్మరించి ప్రకాంతి నెనగు పావన ప్రేమచంద్రికా పటలమందు నెంత యమృతంబు గలదో యెవరికెరుక? ఎంత మాధుర్య మున్నదో యెవరికెరుక? ఎంత లావణ్య మున్నదో యెవరికెరుక? ఎంత యానంద మున్నదో యెవరికెరుక?

శేఖర్ : బాబీ—

రఘు : అ—?

శేఖర్ : బాబీ—

రఘు : అ—?

శేఖర్ : అ...అహ— ఏం లేదు...

రఘు ఏదో వుంది.

శేఖర్ : ఏం లేదులేగానీ...

రఘు : అ...! నాకు తెలుసు—నీ బాధే మిటో నాకు తెలుసులేరా! మనబాబీకి పెళ్లి అవుతోంది. అతినికేం బహుమతి ఇద్దామా

* వై పద్యానికి శ్రీ వేంకటపార్వతీకవ్వర కవులకు కృతజ్ఞత.

గ్రామకరణముల భూమిశిస్తు నయా పైస జంత్రి

1, 2, 3 భాగములు

ఇంగులలో గ్రామ కరణములకు మిక్కిలి ఉపయోగపడు భూమిశిస్తులు లాండు శిస్తు, ఎడ్డుకేవన్ శిస్తు, ఫసిలీజాస్తి తీరున జాస్తి, నీటి తీరునలు వర్షాధిక్యం వలన కలుగు కలావతిముజరాలు, వడి లేక్కలు నెలసరి జీతములు పెంట్టు ఎకరములకు నయా పైస లేక్కలతో తెలుపు-గొప్ప జంత్రి.

డెవ్విలైజా 200 పేజీలు వెల: రు. 4.00

బాలనరసవతి బుక్ డిపో,

పి. బి. నం. 8, కర్నూలు, మద్రాసు.

అనికదురా నీ విచారం?

శేఖర్ : అ...అహ—

రఘు : మొహమాట పడకురా అబ్బీ. వివా నీకెంగుకురా విచారం? మనలో సంపాదన పరులెవరు? నే నేకదా! ఎందుకని? నాబొమ్మలు అమ్ముడు పోతాయి గనక! ఎందుకని అమ్ముడు పోతాయి? నన్ను ప్రేమించే మిత్రులు చాలామంది ఈ విశాల విశ్వమంతటా వున్నా రుగనకా—నాశ్వే లేకపోతే నేను 'దారి తెన్ను కానగరానీ...' (గదిదిక మైకం తంతో పాటలోకి దిగ పోతాడు. శేఖర్ 'ఇవ్—ఉ రేయ్' అని వారిస్తాడు రఘుపుంజుకుని, అతనికేసి తిరిగి కన్నుగొట్టి—)

ధంకన్ టు మై (ఫండ్స్)! బొమ్మలు గీస్తన్నంటే పూ బ్రహ్మానందం అనుభ విస్తాను. నా ఆనందం నా విషాదమూర్తులో ప్రతిఫలించింది. పెళ్లికూడా చేసుకుంటాను ఇవా నా ఆనందానికే పటపగా లండవ! నువ్వేమో నాకేం బహుమతి ఇవ్వాలా అని బుట్టబద్దిలగుటకుంటున్నావా!...అసలు బహుమతి ఇవ్వాలింది నేనురా నీకు! నీకేం కావాలో చెప్ప... ఉ—హు—వొద్దు—నీకేం బాగుంటుందో నేనే చెబానుండు...అహ—కాదులే—నీకు నచ్చిందో నువ్వేకొనుక్కుందువుగాని—

(అంటూ గబగబా లోపలికి వెళ్తాడు.)

శేఖర్ : (లోపలికి వివపడేట్లు) నిజంగా నీకుమతిపోయింది. రఘు : (లోపలనుంచి) నాకు పెళ్లి అవ పోతోందంటూనా లేదా? (లోపలనుంచి ఒక చేత్తో శేఖర్ కౌత్, పేట్టు పట్టుకుని రెండో చేత్తో శేఖర్ ఏదో దోపుకుంటూ వస్తాడు. బల్ల మీద గుడ్డపరిచి పేట్టు సరుతూ—)

ఇవాళ నా పెళ్లి నిశ్చయంరా! ఉ రేయ్— ఖుషీని నువ్వు ఖూనీ చెయ్యిద్దనుకుంటే ఇదుగో ఇది పుచ్చుకో.

(శేఖర్ లోపలి పదిగూపాయల కాగితాలూ. రెండుతీసి అందిస్తాడు.)

నీకివ్వమింది నువ్వు కొనుక్కు తెచ్చుకో.

శేఖర్ : అబ్బే—అహ—

రఘు : నన్ను చిన్నబుచ్చాలని నీకూడా వుందా యేమిరా?

శేఖర్ : ఛా ఛ.

రఘు : ఐలే మరి తీసుకో. తీసుకుని నువ్వు కూడా నన్ను మందానందకందరిత హృదయారవిండుణి చెయ్యి.

శేఖర్ : (ఏదో తప్పు చేస్తున్నట్లు తీసుకుంటూ) థాంక్స్. (శేఖర్ పెట్టుకుంటాడు.)

రఘు : ఏం కొంటావో?

శేఖర్ : ఊ...టాయిలేట్ నట్ ఒకటి కొనుక్కుంటాను.

రఘు : అంగుళా రేజరు కూడా వుంటుందా?..నాక్కాబోయే భార్యలాగా నే ఆ నెట్ కూడా నీకు జీవితంతో ఆనందం యిచ్చుగాక!

[శేఖర్ తెల్లబోయి అతనివంక లేరిపార జూసి, ఏం ఆనలేక ఇకిలిస్తాడు. వీధి వాణ్! బెల్ చప్పుడు.]

అడుగో రాణి వచ్చినట్లుంది.

తలుపు తెరుస్తాడు. వీరభద్ర డ్రయ్యి వేషంలో గురవాచారి ప్రవేశం వయస్సు 40 సం॥ కా ప్రపాతికాలపు తరహా. పంచె—చాక్కా—కోటు—ఉ తిరియం—చంకలో గొడుగు. మునిషి కాస్త అదుర్దాగా కనిపిస్తాడు.]

కాదులే మా వీరభద్ర డ్రయ్యి మావ! రా మావయ్యా! లోపలికిరా, ఇదుగో ఇతడు రాజు అని నా స్నేహితుడు. కూర్చో... ఇప్పుడే వస్తానా? రాజా, మావయ్యాలో మాటాడుతూండరా ఇప్పుడే వచ్చేస్తాను.

[లోపలికి వెళ్తాడు.]

శేఖర్ : న మ స్కా ర మం డీ... కూర్చోండి.

గురవాచారి : (కూర్చుంటూ, అతన్ని విధానించి మాస్తా) అ...మా బాబీ స్నేహితుడవా నాయనా నువ్వు?.. నీపేరేమిటోగానీ...

శేఖర్ : అవునండీ

గురవా : పాపం వతి మేధకుడు—మావాడు! చాలా మంచివాడులే!

శేఖర్ : అవును.

గురవా : అసలు మేనల్లుడంటే ముందు మావాడి సంగతే చెప్పాలి...పిచ్చినాయన.. ఈ దుర్వార విని ఎంత తలకిందు రాలాడో పాపం...అసలే వట్టి చెం తేలు మనిషి!

శేఖర్ : ఐలే మీకూ తెలిసిందా?

గురవా : మరి—?

శేఖర్ : అహ—

గురవా : కానీ—నీక్కలా తెలిసిందీ? బాబీకూడా తెలుసా అప్పుడే? అతను గాని చెప్పాడేమిటి నీకు?

శేఖర్ : అబ్బేవే—అతనికేం తెలి దింకా పాపం. అంతా అనిడే చెప్పింది.

గురవా : ఎవరు?

శేఖర్ : లిల్.

గురవా : ఆ అమ్మాయి కల్లా తెలుసా?

శేఖర్ : సర—అ సలావి డేగదండీ ఇప్పుడు లేచిపోయింది!

గురవా : మా అవివేషుర లిల్ కాణ్!

శేఖర్ : క్షమించండి, కాస్త గండర గోళంలో పడట్టున్నాం మనద్దరం. మీ ఆవిడగారెవరో నాకు తెలిదు.

గురువా: ఇంకొక్కడి 'మా ఆవిడ' వాయనా! అదేగా ఇప్పుడు లేచిపోయింది! వొడ్డుబాబూ వొడ్డు. జన్మజన్మానికి ఆడ దాన్ని పెళ్ళి చెసుకోవాలి నాయనా. తిరిగి తిరిగి భోజనం చెసుకోవాలి నాయనా. తిరిగి గోశేనికి చీటిముక్క తిరిగింపుంది—“నే వెలి పోతున్నాను—నాకోసం చూడవక్కరేను!” అంతే—ఎంత తేలికపో ఎంత నిబ్బరమా చూడు!

శేఖర్ : అయ్యోయ్యో—ఎంత దారుణం! గురువా: వెంటనే నేను హుటాహుటి లోపలికి వెళ్ళి (దారురు తెరిచి—

శేఖర్ : (ఆదురాగో) చాకో బాకో తీశారేమిటి, అత్యంత త్వరతో దానికి?

గురువా: అప్పేప్పే—పదేనివిదేలు కావరం వెలగ పెట్టిన ఆడది లేచిపోతే తొందరపడి కిందులు కొవడం సరేగాని మరి అంత మూర్ఖంగా ఎవడంటాడు? నేటి నీంది చాకోకాదు బాకోకాదు—నా జాతకం!

శేఖర్ : అదెందుకూ?

గురువా: జరిగింది జరగబోయేది—భూత భవిష్యద్వర్తమానా లన్నీ రాసిపెట్టి వున్నాయి గుల్లో. మహానుభావుడు—మూడురూపాయలు మాత్రం పుచ్చుకుని అరికాలి ముదలూ అరిచేతి ముదలూ సుట్టాగిక్కు తిరిగిచేసి జన్మలగ్నం గ్రహబలం అంతా పరిశీలించి మన జాతకం రాసి పెట్టాడు చచ్చి ఎక్కడున్నాడో గాని ఆయన మా ప్రవాసికొద్ది రాసిపెట్టినంతా జరిగింది

[జేబులోంచి జాతకం తీసి చదువుతాడు.] అ...ఉ...ఇ...ఇ... ఇక్కడండి అసలు సంగతి!—“కట్టకున్న ఆడది కాస్త రాలు గాయి.. బండీ బోర్లపడకుండా వుండా లంటే కాస్త అడకువతో నే నడుమకోవాలి... చివరకు పరారితో పెళ్ళి పెటాకులై పోతుంది!” చూశారా?... ఏమంటారు మీరు దీనికి?

శేఖర్ : చాలా నిక్కచ్చిగా రాశాడు.

గురువా: అజేమరి. అల్లా రాసిపెట్టివుంది కనుక నే—నూర్యుడో మరెవడో శనిగాడిలా తగలడబట్టే—అది లేచి చక్కపోయింది.

శేఖర్ : మరే కారణమూ లేకుండా వుత్తి నే గ్రహవిక్షణంకొద్ది లేచిపోయిందంటారా?

గురువా: అసలు ఎప్పుటికైనా ఫలానా ఫలానా గ్రహాలు కలిస్తే ఫలానా టైంలో పెట్టే బేడా పర్చుకుని ఓ చీటిముక్క రాసి పెట్టి పలాయనం చిత్రించి తీరాలైన దండు ముండికి మంచిమొగుడుగా వుండాలన్న అన సరం నాకేమందండ!... (గొంతు తిరిగించి) అందుకని దీన్ని ఎలాగూ జీవితాంతం నమ్ము కుని లాభంలేదా? మాయంటి చాకలిదాంతో కాస్త సావాసంచేశాను. ఎల్లా పసిగట్టిందో

పసిగట్టివుంటుందండీ. ఐనా ఆ మాత్రానికి— శేఖర్ : ఓ! ఐనీ...

గురువా: అసలు వచ్చిన చిక్కంతా ఎక్కడంటే—బాయేది ఒక్కటి పోలేను. శేఖర్ : అవును మరి—లేచిపోవడమంటే ఎవళ్ళనో ఒక్కప్పుడు తీసుకునేగా!—

గురువా: అది సరే లేవయ్యా. అంగులో బ్రహ్మాండమేముంది. ఐనా అది ఎవడితో పోలేమటుకు నాకేం?

శేఖర్ : మరి—!

గురువా: వొంటిని బోలెడు నగానట్రా వుంది. పెటెలో బోలెడునూమ్మంది. అంతా వూడ్చుకుపోయింది పీనుగ!

శేఖర్ : అయ్యో పాపం—ఏ మాత్రం వుంటుంది?

గురువా: (జాతకం చూసి జేబులో పెట్టు కుంటూ) ఇది మిగిలింది. ఇది మనమా నాయనా నీ మూట కట్టుకు చక్కా పోయింది. ఏం చేసేది—ఇన్నాళ్ళూ పరువుగా (బతికిన ఘటాన్ని—నా పెళ్ళింసామ్మలో సహా వుండాయించిందని ఏ మొహం పెట్టుకుని పోలిసురిపోవవను?

శేఖర్ : వ్వు—చాలా కష్టమే పాపం.

గురువా: ఒక్క కానీ రొక్కం లేకుండా చేసింది ఒక్క కానీ అంటే ఒక్క కానీ! అందుక నే బానీ నూ బాబిగాడి దగిరేమైనా వుంటే చేబరులు పుచ్చుకు పోదామని వచ్చాను. ఖర్చుకాకపోతే యేమిటి చెప్పండి—బాబీ బాబీ నూ ముసిలి లేచిపోయింది—జేబులో కానీబుల్ల లేదు—ఓ యిరవై లక్ష లంటే అప్పేయ్య నాయనా! అని ఎలా అడిగేది?

శేఖర్ : ఇరవై లక్షలా? రూపాయలు?

గురువా: అజేలే నాయనా—వెనకెప్పుడో ఘనంగా (బతికినవాళ్ళం. వంద రూపాయల కాగితాలు రూపాయి కాగితాలూ మార్చి తగ లేసేవారే. ఏదో పోలేనాసనకొద్ది ఖర్చు చేసేది రూపాయలూ లక్ష ఖర్చుపెట్టి నట్టుండా లని—

శేఖర్ : ఓ! ఐతే ఇరవై రూపాయలన్నీ మాట!

గురువా: ఎంతెలేమటుకు బాబిగాటి ఎలా అడగలం? అంతకంటే అనమానం ఇంకే ముంది నాకు?... చాచా—అస లిక్కడికి రాకుండా వుండాలింది నేను. ఈ సంగతే ఎత్తికావదు!

శేఖర్ : నా వుద్దేశం కూడా అదే బాబు గారూ. అందులోనూ ఈ పూట ఇలాంటి సంగతి వాడికి తెలిసే...

గురువా: కాదు మరి? ఎంత హెకు—ఎంత హెకు! అసలు వీడికి వాళ్ళల్నింటే (పాణం ఎందుకనో గాని!

శేఖర్ : (జేబులోంచి ఇరవై రూపాయలు తీస్తూ) మీరేం అనుకోసంలే...

గురువా: అజేమిటి నీ చేతిలో? (అక్కా చూసి, నిలదొక్కుకుని) అక్కే—ముక్కా మొహం ఎరగని కొత్తి ముసి నుంచి...

[బిగి తిలుపు గంట మోగుతుంది. లోపలనుంచి రఘు వచ్చి అటు వెళ్ళాడు. అతన్ని చూసి శేఖర్ నోటు దాచి, ఏమీ ఎరగనట్టుంటాడు. అతను వెళ్ళి గానే మళ్ళీ బెట్టికీతీన—]

మొహమాట పడకండీ మళ్ళీ వాళ్ళోస్తే కుదరదు.

గురువా: మొహమాటం నా కెప్పుడూ లేదు. ఐనా మీ దగర—

శేఖర్ : మికంత ఇవ్వం లేకపోతే... [నోటు జేబులో పెట్టుకోదాని! మడత పెద్దాంటాడు.]

గురువా: (ఆదురాగా చెయ్యిబాచి) సరే ఇవ్వండి. వొస్తంటే బాగుండను.

శేఖర్ : (ఇన్నా) బతికించాడు.

గురువా: (ఖటిక్కిన లాక్కున్నంత పని చేసి) అజేమిటో నిన్ను చూడంగానే అత్య బంధువుని చూసినట్లయింది నాకు. నీ వుపకారం—

శేఖర్ : అహం—

గురువా: నువ్వెంత మంచి వాడిని నాయనా! బాబితో నోపాను—

శేఖర్ : అహం—ఇదేం వాడికి చెప్పండి నాళ్ళల్లియ్య సంగతికూడా ఈ పూటేం చెప్పాడు.

గురువా: మరి...

శేఖర్ : ఏదో దోచేపోతూ చూసి పోదామని వచ్చావని చెప్పండి. ఈ పూట బాబీ పెళ్ళి నిశ్చయం చేసుకుంటున్నాడు. దాంతో బాబు ఏదో విందు కూడానా!

గురువా: ఏమిటి? బాబీకి పెళ్ళా? హోరీ బదులయ్య! చెప్పన్నా చెప్పాడుకాను!

శేఖర్ : కాని పాపం... ఆ కాబోయే పెళ్ళికి పెళ్ళి కూతురు లేదు.

గురువా: (అర్థంకాక) ఎటూ?

శేఖర్ : చిత్రం గా లేదూ?

గురువా: మహా చిత్రంగా వుంది.

[రాణీవేషంలో సరళి ప్రవేశిస్తుంది. ఆమెవెనకే రఘు వస్తాడు. సరళి చాలా అల్లామెడర్నీ డ్రెస్ లో వుంటుంది. వికాలమైన కళ్ళతో ఎక్కడో చూస్తూ దోచలోపున్న మనుషుల్ని కూడా చూడ

కలవరపడు స్త్రీలకు

“కుమారి” మూడు మడువకండి మీ ఆరోగ్యం రక్షించును చింత అవసరం వెం (పాదా) రు. 5/- (వైవర్) రు. 5/- (ఎక్స్ ప్లై వైవర్) 8/- వీటిని పొందండి

P. DEVEE & CO. (A.P.) Calcutta-10

★ మనిషి లో మనిషి ★

కుండా సరాసరి పెళ్ళి పోషాలో అటు తిరిగి కూర్చుంటుంది.]

రఘు : ఏం మానయా? రాజా చెప్పాడనుకుంటాను నా పెళ్ళి సంగతి—అనుకోకుండా నీ మాయానికొచ్చావే—నువ్వీ తూటకు మాతోనే వుండిపోవాలి!

గురవా : అంతకంటే నా బాబూ!

రఘు : (సరళను చూపుతూ) ఇదుగో పెళ్ళి కూతురు—రాణి!

[శేఖర్ కలవరపడి ఏడో అవస్థాదుగాని రఘు అతనికొక లోకాన్ని, గురవాచారి వంశమాని ఏమీ ఎరగనట్టు మందహాసం చేస్తాడు.]

గురవా : (గంధగోళం లోపడి, శేఖర్ తో) మరి—పెళ్ళి కూతురు లేదని చెప్పావే నువ్వు?

శేఖర్ : ఆ...

రఘు : ఈ విడ క వయస్రి కూడా మానయా?

గురవా : ఏమిటి?

సరళ : (మొహం బుజంవరకూ తిప్పి) నేను కవిత్వం వ్రాస్తాను. (అని మళ్ళీ తన పాజ్ లోకి తిరిగి పోతుంది.)

గురవా : నీకిన్నాళ్ళకి బుద్ధివచ్చిందిరా బాబీ! చక్కని చుక్క! ఈడూజోడూ కూడా సరిగా సరిపోతుందిరా!

రఘు : కిదు మానయా? ... (సరళ దగ్గరకు వెళ్ళి) ఆ—ఇదా వింగు ప్రయత్నాలు కొనిదామా రాణి? (గురవాచారి వెళ్ళి తిరిగి) ఇప్పుట్టుంచే కొర్రభారం తెలిసల్పేసున్నా మానయా?

[సరళ తేచి లోపలికి వెళుంది.]

గురవా : ఎంతవినయం—ఎంతవిధేయత! చాలా అద్భుతం కుంటుందిరా నాయనా నువ్వు!

సరళ : (లోపల్నుంచి) బాబీ!

గురవా : వస్తాన్నా వుండేమూ నే సాయం చేస్తా నీకు.

[లోపలకు వెళ్తాడు.]

శేఖర్ : ఏమిటా నీవ్యవహారం? అయితో ఇందాక నే చెప్పేశాన్నేను పెళ్ళి కూతురు లేదని!

రఘు : నువ్వేదో వేళాకోళం ఆడుకున్నా వనుకుంటాడు లేవానీరా.

శేఖర్ : ఎందుకనుకుంటాడు? బాబూ—

రఘు : ఈ కేయ్—నీవుగ్గరూ యి రి—నువ్వు కాస్త ప్రాణకుండా—ఒక చిన్న ప్లాను వేళాను.

[గురవాచారి లోపల్నుంచి ఫలహారాల ప్లేట్ లో (తే పట్టాకొస్తాడు.)

గురవా : ఎక్కడ పెట్టారీవి?

[రఘు అందుకుని తేబులుమీద సర్దుతూంటాడు.]

సరళ : (లోపల్నుంచి) ఓయీ రా బా! నువ్వుకూడా రా రా దూ—కొక్కు బార బాచుకు కూర్చోకపోలే?

శేఖర్ : వచ్చే వచ్చే వస్తూంటే నే!

[లోపలికి వెళ్తాడు.]

రఘు : ఏం మానయా... ఆ... ఇందాక నేలేనప్పుడు రాజా నీ లోయే మన్నా అన్నాడా... కాస్త పిచ్చిపిచ్చిగా...?

గురవా : ఊ... నిజాని...

రఘు : నువ్వేం పట్టించుకోకు. వాడికి చిన్న ప్లట్నుంచి కూడా వేపకాయంత పెట్టి! గురవా : నిజమే?

రఘు : పెద్ద ప్రమాదమైందేం కాదనుకో. అప్పుడప్పుడు బుద్ధి కాస్త సెడదారి పడతాంటుంది. అంతే!

గురవా : ఓహో! అలా చెప్పే సంగతి... ముందేమీ నీకు చెప్పేస్తాడు. కాని అంత లోనే పెళ్ళి కూతురు ఆల్సంటాన్నాడు. ఇదేం వివహాయంపు క న్యాయానం రా అనుకున్నాను నేను!

రఘు : (శేఖర్ అంటే జాలిపడుతున్నట్టు ఇకిరిస్తాడు.)

గురవా : కాని పాపం... చూడ చక్కగా నేవున్నా జే కట్టాడు! ఎంత దురదృష్టం!

రఘు : కాదు మరి! ఎత్తునంచి పడ్డాట్టా అందుకని!

గురవా : ఆరహా!

రఘు : తిరుపతికొండమీద! ఏ ను ను మీద నుంచి—ఆచార్యగారి అబ్బాయిలో బాటు వీడూ అంబారీయెక్కి ప్రారేగింపుకి బయల్దేరాట్ట—చిన్నతసలూ!

గురవా : ఏ దెబ్బదా మతిపోయినట్టుంది అని నాకూ అనిపించింది కుమారా!

రఘు : చూడంగానే తెలిసి పోతుంది మానయా ఎవ్వరైతేనా! వివావాడిముందు ఆమాట ఎత్తికూడను!

గురవా : అబ్బే—ఎందు కత్తుతాం.

[శేఖర్ వస్తాడు]

శేఖర్ : విమోహం. లే మ నూ ఎక్కడున్నాయో కనిపించలేదురా.

రఘు : అక్కడే అల్తేరాలలో మూలగా వున్నాయి.

[అంటూ లోపలికి వెళ్తాడు]

శేఖర్ : నే నెవరో పిచ్చాబ్బరి అనుకుని వుంటాడు మీరు!

[గురవాచారి ఇకిరిస్తాడు]

అజే - బాబీతాయాకు పెళ్ళి కూతురు లేదని చెప్పినట్టుడు!

గురవా : ఆహా - దాం దే ముం ది లే నాయనా.

శేఖర్ : నేను వేళాకోళం అజే ననుకున్నారా!

గురవా : అబ్బే.

శేఖర్ : బాబీగారికి కొద్దిగా పిచ్చి.

గురవా : నిజంగా?

శేఖర్ : పెళ్ళి కూతురు రాణికాదు.

గురవా : పోనీదూ.

శేఖర్ : పోనీడేమేం?

గురవా : ఆరహా - నాకు తెలుసు అంటాను.

శేఖర్ : విలే మీకు తెలిసిందా?

గురవా : బాగా తెలిసిపోయింది. అసలు సంగతి తేలు తెలుపబోయింది.

[యాదా లాపంగా చేతిబట్టుకున్న

పేపర్ నెఫ్తో శేఖర్ అతని

కేసి ఓ అడుగు వేసాడు.]

శేఖర్ : మీ కెలా తెలిసిందో నాకర్థం కావడం లేదు.

గురవా : ఎలాగో అలా తెలిసిందని నే చెప్తున్నాగా! (అతని చేతిలోంచి క తిరిసి)

ఇదుగో— దీనికింత రగడ జే ని కి? (క తి మారంగా వుంచి) కాస్తేపు ప్రకారంగా కూర్చో బాబూ.

శేఖర్ : నేను ప్రకారంగానే వున్నా.

గురవా : అవుననుకో—అయినా... ఆ— అలా కూర్చో. ఇదా కాస్త తిరుపతి కబుర్లు చెప్పు.

శేఖర్ : తిరుపతి? నే నెప్పుడూ అక్కడికి పోంటే.

గురవా : ఓ! గుర్రే లేకుండా పోయిందా!

శేఖర్ : అసలు చెల్లించే గుర్రెల్లా వుంటుంది?

గురవా : అవునవునే. అదీ నిజమే... (తనలో తా ననుకుంటున్నట్టు) దాని కేమన్నా గుర్రేమా!

శేఖర్ : దానికి జేనికే?

గురవా : వాటికి బాగా గుర్తంటారు.

శేఖర్ : వేటికంటే మహళయో?

గురవా : ఏనుగులకి! [రఘు వస్తాడు]

రఘు : మానయా! కలకాపటం లేని అభిప్రాయం కొవారి— (తెలకెందులుగా నిలబడి) చూడు—

[శేఖర్ గురవాచారి వంక చూసి నెమ్మదిగా నొసలు కొట్టుకుంటాడు రఘు మామూలుగా నిలబడి—]

[శేఖర్ గురవాచారి వంక చూసి నెమ్మదిగా నొసలు కొట్టుకుంటాడు రఘు మామూలుగా నిలబడి—]

(42-వ పేజీ చూడుడు)

నారసింహ లేహ్ పము
 బంగారుతో చేరినది. మేహము, నిక్కాక, నిస్సత్తువ వగైరా హరించి అలము రత్నవృద్ధి కల్గిండును 20 కు డబ్బరు 3-4-0. పోస్టేజీరు. 1-1-0

పి. ఎ. ఎ. అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం పెరిదేపి (PU) నెల్లూరుజిల్లా.

“ఏవండోయ! వరహారాజుగారూ!”

“ఎవరది! ఇలా కొంచెం దగ్గిర్నా జ్ఞాపకానికి రండి!”

“నమస్కారమండి నేను గుర్తు లేనా? రాయణ్ణి! భవదీయణ్ణి!”

“గొప్పకంఠాలేదు కొంచెం పాపు రాజులా చూట్టాడి మీ చెనకటికథ చెప్పండి! అన్నాడు రాజు నల్లకల్ల జోడులోంచి గంభీరంగా చూస్తూ

రాయణుడు వివరంగా నవ్వాడు “చెప్పడానికి నేను రెడీయేకానండి, చెనకటి కథంతా చెప్పే ఇప్పుడు కథకి చోటుచాలదని భయం పొసార్చివారు పోయారేమో!”

“వాడటే దగా కొడుకా అన్నాకే ఎక్కడా దొరకేదు నాక్కొస్తే ఫలింలేటర్ కన్న అవ్వాయం నేను దమ్ములేక లాట్టి కొడైంటే అప్పడంతారాసి, తీరా గ్రామ్య సర్పయేసరికి పబ్లి నటి ఇవ్వాలని పరారీ అయి పోయాడు డొంట్ కేర్ నీకథ చెప్పవచ్చును!”

“నేను రాయణ్ణిగదండి మీరూ నేనూ వాలుగైదు కథలరించి కలిపి తిరుగున్నాం ఒక్కటి తాగి, ఒక్క సిగరెట్ కాల్పుకున్నవాళ్ళం

“హూహూ! తెలిసింది నవ్వు రాయణ్ణి వన్న మాట అసంగతి చెప్పవేం” “చెప్పవండి!”

“చెబితే చెప్పావుగాని ఇప్పుడేం చెయ్యడం వాటిట్ మెన్ నెక్?”

“ఎన్ పాసారి కాల్చి కనుక్కురా నాండి?”

“య్యస్ కాదుకాదు చక్క! వాడెవడు ఉధయ్ నేనేం చెయ్యాలో చెప్పేందుకు కావడం వచ్చిపట్టుచేస్తాను వెంటనే

ఎచ్చరుతీస్తాను నడియోకి నడు” అన్నాడు రాజు పాసారిమీద కోపం కొడి

రాయణుడు మటుకు నై అనలేదు కొంచెం గౌరవ గా, కొద్దబాలిగా నవ్వాడు “పార్ పాసారి వద్దన్నా సరే సరేనన్నా సరే, మీరు మాత్రం యిప్పుడు ఎచ్చరు తీసులేరు”

“మ.ట.వ్ ఆయా మే లాక్ రూపిన్ ఎందుకు తియ్యలేను?”

“బట్ యువర్ నాటే రాఫీలింగోటా మీదగ్గిర లక్షలక్షల డబ్బెస్ వేల రూపాయలన్నా ఫలిం తియ్యలేరు ఇప్పుడు

రాఫలిం దొరకటంలేదు అందికి నీకదా కొందటిపారి నాల్వెల్లముందర మీరునుడియో మాటెంకుక్కెల్ల గల్లంలేయిపోయాడు అవారే ఫలింలేక కాల్చిటుకొన్నితెంది అప్పట్నుంచి ఇంకో ఫలిం తియ్యలేనేం మరి మీరే ఆలోచించండి!”

“రాజు ఆశ్చర్యపడితేవాక, నిజమేనా అన్నాడు రాయణ్ణి జవాబు వివరంగానే, అంచెలేవనమాట నేను కనబట్టంలేదు అన్నాడు మరివన్నడెలా అన్నాడు

రాయణుడు ఎలా అని ప్రతిధ్వనించాడు “పోనీ పాసార్చి నడిగితే, రాఫలింగోటా యిప్పుంచుకుని?”

“అయ్యో బొంబ్ ఆయనేం యిప్పిస్తాడు?”

“రాజు ఆలోచనలో మునిగిపోయితేలాడు “గాడి నామ్మేం పోయింది? కథలా ఉత్తులి నీనిమాకొసమే కదా ఈ కోటా” అన్నాడు తెలివిగా

“ఉత్తులి నీనిమాకొసం కోటాలిరాకీ మాదా చాలా ఎక్కువగా ఉండింది కొందరు నిజం నీనిమాలు తియ్యడానికి ఉత్తులి కోటాలు దొంగకుతున్నాయి నువ్వలా ఉత్తులి నీనిమాలు తీసేబ్బాళ్ళకేమో”

“మ.ట.వ్ నేనెవరనుకుంటున్నావు ఆయా మే లాక్ రూపిన్ లిగ్ ప్రాద్యూ సర్ డైరెక్టర్ యాక్టర్ నాకు బోల్లు గ్లాసులుంది!”

“మరేండి మీకు నీనిమామీద చాలా గ్లాసులుంది?”

“ఉరికాకి గోల”

“ఏవరది!” అన్నాడు రాజు రాయణుడు జాయింటుగా తుళ్లవడి ఒకళ్ళ నోకల్లు చూసుకోండి ఆ య్యా క చుటూ రా

చూశారు ఎవరూ కనబళ్ళేదు “ఏవరది మన్ని కాకిగోల అంటా నువ్వో” అన్నాడు రాజు మెలిగా

“కాదు మీరాకీ!”

“కాదు ఎవరో!”

“ఎవరూ కనబట్టంలేదండి కాని!”

“పాసార్చిగాడు కొడుగదా?”

“కాదు వాడలా అనడంలేండి కాని ఎవరో చెప్పవా? ఈ కథ తరుతుకున్న వారనుకుంటా?”

“నిజమే?”

“ఒట్టూ!”

రాజు హఠాత్తుగా కాంభీర్యం ప్రకటించుకున్నాడు “కొలకు సర్దుకున్నాడు కళ్ళు జోడు తీసి తుడిచి మళ్ళిపెట్టుకున్నాడు పోగా పొడిచినదగాడు రీని నటించాడు ఆ వారే వస్తున్న ఆదేశాలు నాపాడు చూట్టాడెంతో ఎక్కిపోయాడు “పార్ అన్నాడు ముక్తసరిగా

“ఎంకో అన్నాడు ట్రీచాడు

“ఇప్పుడి యిట్టి” అన్నాడు రాజు తాటిగా

తావలచిన కన్య

శంగంమీద వజ్రవనే అయ్యారు.

‘అయినా పెళ్ళికోడుకువు. సిగూ బిడియం అట్టులేదురా’ అని హాస్యం వోలక చోస్తూ ఆయన వజ్రవనే సత్యం మామయ్య.

రత్తిమ్మకు నోగు జారింది—

‘మాళారా! ఏను రాజేశ్వర్ని చేసుకుంటాడుట’ అన్నది.

దీక్షితులు ఏనో చెప్పబోయి వూరుకున్నాడు—

సుబ్బరావయ్యగారు బుస్సునున్నారు.

‘ఏమిటేమిటి! రాజేశ్వరినా? ఒకేయ్. నీకేం మతిపోయిందా ఏమిట! అయినా నేనుండగా నీకా గొడవెందుకు? నాకా మాత్రం నీపాటి పెలక్షను తెలుసు’ అన్నారు.

‘అయితే నన్నొక గంగిరెద్దును చేస్తారన్నమాట,’ కానీ వుండకపోవడాడు దీక్షితులు—‘అయినా యీ విషయంలో నిర్ణయం చేయవల్సింది నేను. ఇది 20 కిలో బంగారాన్నా. పదిమాడు పధ్నాలుక్కాడు’ అన్నాడు.

రత్తిమ్మ రంయ్ మంది—

‘మాళారా! పాడుకొలం ఎలా చూసిందీ!’ అన్నది.

‘కొడుక్కా. కాలేజీగారి వంట బట్టింది’ అన్నాడు మామయ్య.

దీక్షితులు తీగంగా అలా చిస్తున్నాడు; ‘ఏళ్ళకెలా చెప్పా అసలు సంగతి’ అని.

‘రాజమండ్రి వాళ్ళు నాలుగు వేల పైచిలుకు రాలుస్తారట. అది రెట్ చేసుకుంటే బావుంటుంది’ తన నిశ్చయం అదే అన్నాడు సుబ్బరామయ్యగారు.

‘అట్టే. అదేమిటండీ. ఆ సంబంధం నాకు నచ్చలేదు. ఆ పిల్లల్ని వర్గ గయ్యోగి గంపట’ అంది రత్తిమ్మ.

‘అయితే నేమిటి? వారింట్లో మనం కూర్చోగదా అవిడతో పోట్లాడానికి. డబ్బు ముఖ్యం. పిల్ల ముఖ్యం... ఏం పోయే పత్తం? అన్నాడు సుబ్బరామయ్యగారు.

‘మరేమిటి లేకపోలే... ఎవడినాజే నాలుగు వేలు? నాలుగు వేలంటే మాటలా’ అన్నాడు కళ్యాణుడి సత్యం—‘నీమాలేమిటా దీక్షితులూ? లక్షణంగా రాజమండ్రి పిల్ల రాధాకుమార్ని చేసుకో’ అంటూ అక్కగారివై వుంచి దృష్టి దీక్షితులు వెళ్ళు తిప్పాడు.

దీక్షితులు ఏమీ సమాధానం చెప్పలేదు.

రత్తిమ్మ మాత్రం వూరకొలేగు—

‘అలా మారెనా నూగు అరెనా ఆ రాజమండ్రి పిల్ల మానకొండీ? ఆర్యపురం పిల్లని చేసుకుందాం’ అన్నది భర్తతో.

‘నోగూసుకో’ అన్నాడు సుబ్బ

రామయ్య. ‘ఆర్యపురం వాళ్ళ సంగతి నీకేం తెలుసే. ఆ పిల్ల పెత్తాతగారి మనవరాలు ఎవడితోనో తేచిపోయిందిట. వారినిగర బంధువులలో యింకొక అమ్మాయికి విలేంతు వివాహం జరిగింది. ఈ రింతు నీకేం తెలుసూ!’

‘మరి ఆ రాజమండ్రి సంబంధం మాత్రం మంచిదా ఏమిటి! ఆ పిల్ల పెద్ద కాలేజీలో చదివింది. అనేకమంది మగవాళ్ళతో ఆ అమ్మాయికి స్నేహాలు. నూ పిన్ని కూతురు చెప్పింది; ఆ సంబంధం వదలి. కట్నం తక్కువయినా మనో సంబంధమే మంచిది’, రత్తిమ్మ నిశ్చయించింది.

‘కట్నం తక్కువదానికి వీలేదు, వీలేదు’ అన్నాడు సుబ్బరామయ్యగారు.

‘మధ్యని మిగిలిందా ఏ దుకయ్యా కాటాట. అసలు వాడేమంటాడో ముందే కనక్కో’ అని బావమరిది ఎలహా ఇట్టాడు.

‘వాడు నా మాటే వింటాడు’ రత్తిమ్మ వప్పింది కోడుకువై వు మానూ.

‘లేదు. వాడు నే నీని గీటు దాటడు’ రీవిగా చూశాడు సుబ్బరామయ్య.

‘ఏం నాయనా?’ అన్నది రత్తి.

‘ఏరా?’ అన్నాడు రిండ్రి.

దీక్షితులు ఏ సమాధానం చెప్పలేక ఇద్దరి వైపు జారిగా చూశాడు.

‘ఏమిటా చూగనోము?’ అన్నాడు మన.

‘నాకిదేం నచ్చలేదు’ అన్నాడు దీక్షితులు.

‘నీకు నచ్చిందొక్కటేమి. అయినా తాపటికి కుండటికి మూడేకొళ్ళా? బుద్ధి కాస్త మార్చుకో’ అన్నాడు మామయ్య మందలింపుగా.

సుబ్బరామయ్య వైపు తిరియంతిసి తలకు చుట్టుకున్నాడు—

‘ఏమీ బాబూ! యీ అనకాళం దాటితే మరి పైసా రావడం కదం. ఇంతకూ నీకు నచ్చిందేమిటి? రాజేశ్వరా? అంటూ ఓ మెట్టుకిందకి దిగాడు.

‘అని వేరే చెప్పాల! అయినా అదెలా నచ్చిందీ అని’ అందుకున్నాడు బావమరిది సత్యం.

దీక్షితులు ఏమీ చెప్పకుండా నవ్వేశాడు—

‘ఆ అమ్మాయికి అందంవుంది. కానీ అది మొగుడితో కాపరంచేసే రకంలా నాక్కని పించలేదు,’ అంది రత్తిమ్మ.

మామయ్య వెంటనే వకాల్తా వుప్పు కున్నాడు.

‘అసలా అమ్మాయి ముక్కుం బాగులే దక్కా. గడ్డిముక్కులావుంది’ అన్నాడు.

‘గడ్డింకూడా చిన్నది’ రిమార్క్ చేసింది రత్తిమ్మ.

ఒకటి కాదు 17 రకాల సువాసనలు

మిమ్ము ఉత్తేజపరచి

ఆనందపరచగలవు!

17 ఉత్తేజ పరచే సువాసనలు కలిపి

అద్భుతముగా తయారు చేయబడిన

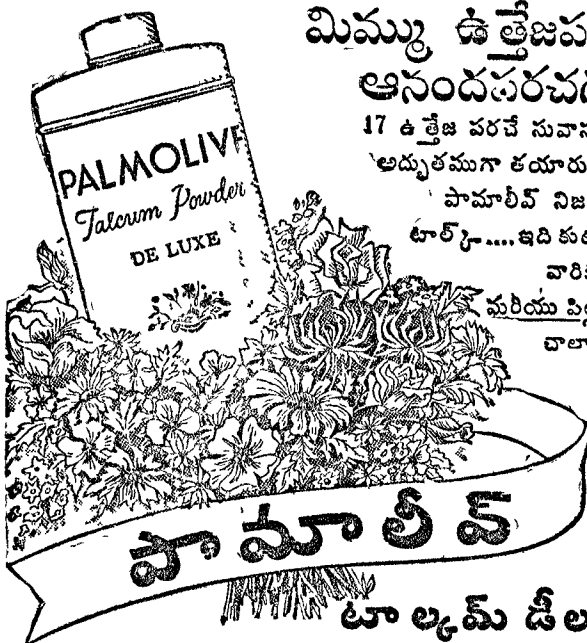
పామాలీవ్ నిజంగా మంచి

టూల్స్.... ఇది కుటుంబములో

వారికందరికి....

మరియు పిల్లలకు కూడ

దాదా మంచిది!

పామాలీవ్

టూల్స్ డీలర్స్

STG/3

‘సడక్కుడా ఒంటెనడకలావుంది’ మాన ఆబ్బర్వచన.

‘గొంతుక బొత్తిగా బొంబరు.’ అమ్మ రిసెర్చి.

‘అంతేకాదు. కన్యాదాత ఒట్టిమరికి మనిషి. ఇప్పటికప్పుడే ఇరవై సంబంధాలు అందుకే తెలిపాయాయిట.’ నాన్న చెప్పిన కబుర.

దీక్షితులు యింక పూగకోలేదు—

‘బ్రౌను. అయినా వాళ్ళవనడంలేనికే? ఈ చూసిన యీవై సంబంధాలవాళ్ళూ అంత కన్నా మురికివాళ్ళయిందాలి. లేకపోతే వీళ్ళ వితరణబుద్ధిపిడి? ఏ ఒక్కరైనా అందులో విశ్వాసపూర్వకంలే తే ఆ కట్నం నురించి ఖాతర్చేవేవానక్కాదు,’ అన్నాడు.

‘అయి. మా గొప్పసంస్కారవి బయల్దేరా వులే’ పేరేనగా నవ్వాడు మాన.

‘అయినా సంస్కారం రమ్మంటే ఎలా వాస్తంది? మురికి పట్టిన మనసుల్ని కడిగి వేయడం అంత సులభమైన పనికాదు ఇంకా మనదేశం యీ విషయంలో అనేక శతాబ్దాలు వెనకే బడివుంది. ఎంతమందో పుష్కలమైనా వున్నాడు. పుస్తకాలూ ఆ నేకం పేజీలకు పేజీలూ వ్రాస్తే వున్నాడు ‘సంస్కారం’ అంటూ. కాని అసలు సంస్కారం అనేది యింకా మాటల్లోనే దొక్కుతుంది. కాలం మారతోంది. కాలంతోపాటే మన మూపుకోగమించాలి. కాని మన మనసులోని సంస్కారం రబ్బరు తాడులా ముంగురు పాగిస్తే పాగి యధాస్థానాని కొచ్చేస్తోంది. అంటూ పుష్కలమైన దం చెప్తున్న దీక్షితులు కిసుబ్బరామయ్యగారు అడ్డొచ్చారు.

‘సరేలే. మాకొక చగువంతా ఎంగుకొని నీ నిర్భయం ఏవిటో ముందు చెప్పు. రాజేశ్వరినే చెసుకో దిల్లుకున్నావా?’ అన్నాడు.

‘ఆ గడ్డ ముక్కు పిల్లనే?’ అన్నాడు సత్యం ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

‘అవయ్యరినా! అవన్నెల వినవకరనా!’ అన్నది రత్నమ్మ భయానకంగా.

‘తొండ ముదిరి పూసరవెలి అయినట్లంది పిడి వాళకం’ అన్నాడు సత్యం.

అయినా దానికట్ల వజ్రాల రాళ్ళుగానూ! వండి కొండలాంటి మా నాయన ముందు కొండలా కరిగిపోయాడు. అయినా మనసు మార్పుకోరా బాబూ; చూసి చూసి ఆ బొంబరు గొంతు పిల్లను కంఠానికెక్కినట్లు కంటావా! గట్టిపాడివేసి చూసింది రత్నమ్మ.

దీక్షితులు తన నిర్భయం పూర్తి చేసుకున్నాడు.

కుబ్బరామయ్యగారు ఆశగా చూశారు.

‘ఇప్పుడు చెప్పు. రాజేశ్వరిని చెసుకుంటావా? రాధాకుమారివా?’ అన్నాడు

సత్యం మామయ్య.

‘ఇద్దర్నీ కాదు’ అన్నాడు దీక్షితులు.

రత్నమ్మ కొండంగురుంది; కొండెక్కిన సుబరామయ్య గబ్బాల్ని కిందికి పడేశాడు.

‘మా బాబు బంగారు. ఆర్యాపురం పిల్ల అదిలక్షీ మా కోడలు’ అన్నది రత్నమ్మ పొంగిపోతూ.

దీక్షితులు పకపకా నవ్వాడు—

‘కాదమ్మ, ఖచ్చితం పిల్లలక్షీకాంతం నీ ముద్దుకోడలు’ అన్నాడు. రత్నమ్మ మెత్తిగా చితియిపోయింది—

‘ఎవరా లక్షీకాంతం?’ అన్నది.

‘ఎప్పుడు చూశావ్? ఎక్కడ చూశావ్?’ అన్నాడు సత్యం మామయ్య.

‘ఏమిటం? ఏ కులం? ఏ కాఖ?’ అన్నాడు సుబ్బరామయ్యగారు; దక్షిణం వేళ్ళ కైలాసం దిగుతున్న దుండయ్యరైలా.

‘నేనా అమ్మాయిని ప్రేమించాను,’ దీక్షితులు ప్రకటించాడు. సత్యం ముక్కు మీద వేలేసుకున్నాడు.

‘దీక్షితులు చెడిపోయాడు. భ్రష్టుడై పోయాను. ఇదేం పెద్ద బుద్ధిరా’ అన్నది రత్నమ్మ వొళ్ళు తెలియని ఆవేశంలో.

దీక్షితులు కింగిత్ కూడా చలించలేదు.

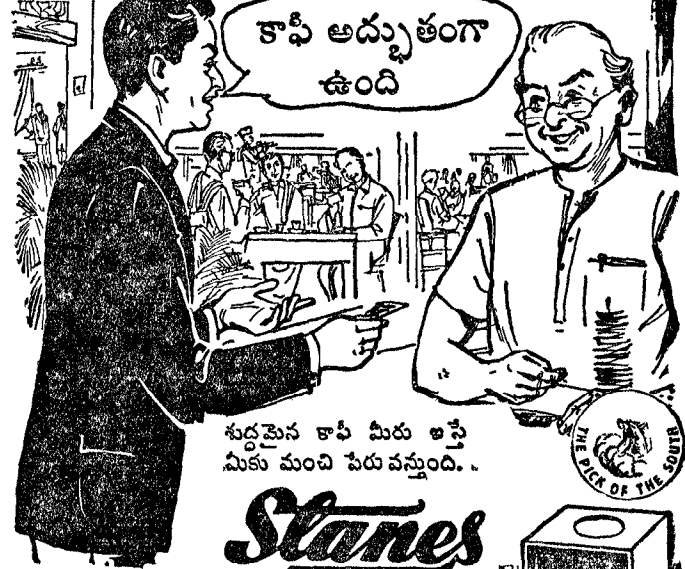
‘ఏం? యిండులో పాడేముంది. ఒకరో కరం ఆర్థం చేసుకుని స్వర తుల్యమైన దాంపత్యం సాగించాలనుకున్నాం. మనసులు కలియడం తప్పా? మనసులు ఒకరి చేత ఒకరు ఆకరింపబడటం తప్పా? ఈ రెండూ అయినప్పుడు పెళ్ళి చేసుకోవడం తప్పా? ఇంతమా ఏం మతంతర వివాహం కాదు కులాంతరం కాదు... వాళ్ళు నాన్న ఒవర్సీర్ పనిచేస్తున్నాడు. అతనికి బోలెడు పలుకుబడుంది. వాళ్ళింటా అంతా చాలా మంచివాళ్ళు. అన్నిటికన్నా ముఖ్యం అమ్మాయి కల్పరి. చక్కనిరూపం. చిక్కమైన తెలివి తేటలు. మంచి సంస్కారం వుంది సంగీత పాహిత్య వికారద.’

‘ఏమేడినే నేం. కాఖాంతరమేగా?’

‘అయితే వొచ్చిన తప్పేమిటి? ఆహార వివేకాదులు ఒక్కటే, సజాతీయత, సభాషీయత అయితే...’

‘నో యూజుకో.’ గరించారు సుబ్బరామయ్యగారు— సంతోషించాం నీ వివేకానికి. తులసి మొక్కలో దూలగుండాకు పుడుకుం దనకోలేదు. ఇంతకూ వేరొ విశేషం. తా వలచిందే...’ అన్నాడు.

TS/25

కాఫీ అద్భుతంగా ఉంది

శుద్ధమైన కాఫీ మీరు ఇస్తే మీకు మంచి పేరు వస్తుంది..

Stones

స్టేన్స్ శుద్ధమైన కాఫీ

స్టేన్స్ ఎర్రతేలిక కాఫీ మీకు గారి దోరని దబ్బాంలో కాజాగా వుంటుంది. అది 3 పా, 7 పా, 14 పా, 20 పా. దబ్బాంలో దొరకును.

ది యునైటెడ్ కాఫీ సప్లయ్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

కోయంబత్తూరు, దక్షిణ ఇండియా

మహాబూబునగర్ ఏజెంట్లు : మెదక్కు ముత్యంల యి సన్ను జనరల్ మర్చంట్లు, మహాబూబునగర్ : పశ్చిమగోదావరి డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, మెదక్కు శ్రీపాద సరసింహం బ్రదర్స్, జనరల్ మర్చంట్లు, పాలకొల్లు, ఏలూరు.

అద్వైతం

“అబ్బ! అడవాళ్ళి కను!” — అనుకొన్నాడు, చూడవలసిందిగా వెళ్ళిపోతే రెండవతరగతి పెటెలో దర్జాగా ప్రయాణం చేస్తున్న మోహన్, తన ఎదురుగా ఉన్న వ్యక్తి ఒక అమ్మాయిని చూసి, చిరునవ్వుతో ఆమెను మరొకసారి పరీక్షగా చూశాడు మోహన్.

ఇరవై సంవత్సరాల వయస్సులోనే పుంటున్న మోహన్ నిపించే ఆ అమ్మాయి, చూడటానికి అమరలోకం నుంచి దిగివచ్చిన ఒక అపూర్వ! చూసినకొద్దీ చూడాలనిపించే ఆమె అవయవ సౌందర్యం! చుట్టి చుట్టి అరిచి నీగలో, గుచ్చి గుచ్చి పెట్టి పోతున్న మెరుపుల మొగలదండలా, ఆమె అందమైన ముఖంలో కదిలిన ఆ పెదమల మధ్య అణిముత్యముల వంటి తెల్లటి పళ్ళెముల తళి తళిమని మొరపించిన ఆ నవ్వు! ఆ నవ్వులో కుమ్మరిల రక్కెలల రెపరెపలాడిన ఆకసురపుల మధ్య, తటాకంలో వికసించిన సరికొత్త తామరపద్మములవంటి వికార నేత్రాలనుంచి సముద్ర కెరటాలా కొట్టుకు వచ్చిన గిరి గిరిలు! “అబ్బ! అడవాళ్ళి కను!”

తన వైపు మోహన్ చూడటం తెలుసుకొన్న ఆమె చటుక్కున సిగ్గుతో తలదించేసుకొంది. ఆ ఒక్కక్షణంలోనే మోహన్ కళ్ళకు కలుసుకొన్న ఆమె కళ్ళకు, అతిథియీ ప్రపంచాన్నే మర్చిపోయేటట్లు చేయగలిగే మహా తీరణికి ఎక్కడినుంచి వచ్చిందో?

పరిగెత్తే రైలులో ఒక అందమైన అమ్మాయిని అవిధంగా చూస్తే.....?

ఆ అమ్మాయి ఒంఠిగా ప్రయాణం చేస్తుంటుంది. ఆమె పక్కనే ఒక ముసలావుతన కూర్చున్నాడు. ఆమెతో ఏవో కబుర్లు చెబుతూన్న ఆయనకు మోహన్ నిమిషం కొంచెం కొపం వచ్చింది. కాని వయస్సులోనూ, అనుభవంలోనూ పెద్దవారైన ఆయన తన కోపాన్ని బయట పెట్టలేదు; పెగా మోహన్ ని చూడటానికి దింపారు.

ఆయన చాలా మర్యాదగానే మోహన్ ని పలకరించారు.

“ఎందుకొ వెళ్తున్నావు?”

ఆ ప్రశ్నతో మోహన్ ఈ లోకంలోకి

వచ్చినదాడు! “నేను... నేనా తాడేపల్లి గూడెంకరకూ వెళ్తున్నాను.”

“సాంత ఊరా?”

“కూడండి. కొంతసేపు సాంత ఊరు, అది కూడా చేరుకోలేంలే!”

“ఓహో! మరి ఇప్పుడు...”

“అక్కడ మా పింఠం డిగారు ఒకాయన వున్నారు. ఆయన్ని చూద్దామని వెళ్తున్నాను.”

“చదువుకొంటున్నారా?”

“చదువునా నేనే చాలాకాలమయిందండి. ప్రస్తుతం ఉద్యోగంలోనే వున్నాను.”

“బాగుంది. మీకు పెళ్ళియిందా?”

యన్. శ్రీ కృష్ణారావు

“ఈ మసలాల్లోందరికీ ఇదొక జబ్బు! వయసులోవున్న అబ్బాయి ఎవడేనా కళ్ళకి కనిపిస్తే చాలు—చటుక్కున అడిగేస్తారు. పెళ్ళియిందా? అంటూ” అనుకొన్నాడు మోహన్ తనలోతాను.

“ఇంకా కాలేదండి” అని బదులు చెప్పాడు.

“ఏం? ఉద్యోగం చేస్తున్నానంటున్నారు. మరి ఇంకా పెళ్ళియందుకు చేసుకోలేదు?”

“చచ్చామరా భగవంతుడా! ఈ మసలాల్లో ఒక్క ప్రశ్నతో వదులారా?” అని అనుకొన్న మోహన్, ఆయన ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పలేదు.

ఆయన పరిహాసంగా నవ్వి,

“ఎక్కడ పనిచేస్తున్నావు?” అన్నారు.

“థిరీ సెక్రటేరియేట్ లో నూపరింటెండెంట్ గా వుంటున్నాను.”

“వేరీ గుడ్! ఇంక నేం! ఇంచుమించు నెలనెలా మూడిందలుదాకా సంపాదిస్తున్నారన్న మాట!”

“అన్నీ బాగానే వున్నాయలెండి. ముప్పయ్యే తొమ్మిది వచ్చేనాటికి మూడు వైసలకూడా చేతిలో వుండవు!” అంటూ నవ్వాడు మోహన్.

“ఆ! నట్ ఈజ్ నాచురల్! ఇల్లా

లనేది ఒక తిరుగు వచ్చిందంటే, ఇంటినిండా డబ్బే! ఆ సామర్థ్యం అంతా అడవాళ్ళి తెలిసినట్లు మగవాళ్ళికి తెలియదు!”

మోహన్ ఆయన్ని పరీక్షగా చూశాడు ఆయన ఏ ఉద్దేశ్యంతో చూడటమన్నాడో అతనికి అర్థంకాలేదు.

“ఏ కాలేజీలో చదువుకొన్నావు?”

“డిగ్రీలేదు! డిప్లొమా లేదు! ఈ లోకాల్లో డిగ్రీలేవే లెటర్ హెడ్డింగ్ మీద వ్రాసుకోవేందుకు మాత్రమే పనికొస్తున్నాయి!”

“నిజం! నిజం!”

“స్కూలు పైసల్ మాత్రమే ప్యాషయను పడల్సిందట. అదృష్టవశాత్తూ ఒక గుమాస్తా ఉద్యోగం వచ్చింది; చేరాను. ఆ తర్వాత ప్రమాదం వచ్చాయి.”

“చాలా అదృష్టవంతులు. మీకు తల్లి తండ్రీ, అన్నదమ్ములు, అప్పచెల్లెల్లా వున్నారా? ఆనీ ఏమేనావుందా?”

ఈయన గారు ఒక పెళ్ళి చేరయ్య కాబోలు అని అనుకొన్న మోహన్, నవ్వుతూనే జవాబిచ్చాడు.

“నా బంధువులు అని చెప్పకోవటానికి ఇంకా బ్రతికివున్న ఆయన నా పింఠం డి ఒక్కడే. ఆనీ పాపాలు ఏమీలేవు.”

“ఓహో! ఆయన ఏం చేస్తున్నాడు?”

“ఆయనకి కొద్దిగా పాలంపుంది. చిన్న ఇల్లుకూడా సొంతిడలోనే వుంది. లింట్లం, తిరగటం ఆయనకు పని” అని నవ్వాడు మోహన్.

“ఆయన పేరు?”

“చక్రధరరావు.”

తన ఎదురుగావున్న అమ్మాయిని గురించి ఆయన్ని అడగా అనుకొన్నాడు మోహన్. “కాని ఆయన అందుకు నందు ఇవ్వకుండా, తనే ఏ చేవో ప్రశ్నలు చేస్తూనే వచ్చాడు. ఇంతలోనే షేట్ లిఫ్ట్ వచ్చింది. ఆ అమ్మాయి, ఆయనా ఆ స్టేషన్ లో దిగిపోయారు.

మోహన్ దీర్ఘాలోచనలో పడాడు. తన ఆయనకు చెప్పిన సమాధానాలు జాపకం తెచ్చుకొని తనలో తానే నవ్వుకొన్నాడు. ఎదురుగుండా ఒక అందమైన అమ్మాయి నేది వున్నట్లయితే, నోట్లనుంచి అబద్ధ

లనేది వాటంతట వేవస్తాయి కాబోలు అనుకొన్నాడు! ఈ విషయాన్నే తన ఇంటికి చేరేవరకూ ఆలోచిస్తూ వచ్చు కొంటూనే వెళ్ళాడు. ఇల్లు చేరిన వెంటనే, రైలులో జరిగిన సంఘటనను ఒక హాస్యంగా తన పింఠండ్రికి చెప్పాడు. ఆయన అంత కన్నా విరగబడి నవ్వాడు.

“నెయ్యి అబద్ధాలు ఆడి అయినా, ఒక పెళ్ళి చెయ్యమన్నార! ఇదీ ఒకండుకు మంచిదే అనుకో” అన్నాడు మోహన్ పింఠండ్రి.

* * *

వీలైనానుండి బయలుదేరిన ఆ మొదలాయన చెల్లెలు స్నేహన కచ్చే లోపుగా మోహన్ ద్వారా తెలుసుకొన్న విషయా

లను ఆధారంగా తీసుకొని ఒక రోజున చక్రధరరావు గారి నికలుసుకొన్నారు. వారి కుమార్తె సుశీలను మోహన్ కు ఇచ్చి చేయటం నిషయమై మాట్లాడారు. ఆయన “తెథాసు” అన్నాడు. ఆ తర్వాత నెలలో వివాహం జరిగింది. రైల్వే ఆకస్మాత్తుగా కనిపించిన అప్పరస తనకు భార్యగా లభించినందుకు మోహన్ పరవశించెందాడు. సుశీలను తీసుకొని మోహన్ ఢిల్లీ వెళ్ళిపోయాడు. ముచ్చటగా చూడొచ్చాటు వారి దాంపత్యం సుఖంగా, సంతోషంగా సాగింది.

ఒక రోజున,—మోహన్ గారి దగ్గర నుంచి ఏదైనా ఉత్తరం వచ్చిందా? అని అడిగింది సుశీల భర్తను.

ఆ ప్రశ్నతో ఉరిక్కిపడ్డ మోహన్ కోట్ స్టాండ్ ను తగిలించివున్న తన కోట్ వైపు చూశాడు.

“ఏం? ఏం రారేదీ!” అన్నాడు.

“ఈ మగజారి జాతి అంతా ఒక్కటే!” అని అనుకొన్న సుశీల “ఈ ఉత్తరం మా నాన్న గారుకో మరెవరు రాశాడు?” అని అడిగింది. తన చేతిలో ఒక కవరును చూపిస్తూ మోహన్ కన్ను ఆ కవ్వు గుండా నిప్పులు కక్కాయి! తన భార్య చేతిలో ఒక అసహ్యకరమైన వస్త్రపు వుండకూడని వస్తువు ఒక కటువ్వు చూసిన అతను చటుక్కున “ఆ ఉత్తరం ఎందుకు తీశావు?” అని గట్టిగా అరిచాడు.

చాలా సమాజంగానే జవాబిచ్చింది

నుకల. "చిల్లర డబ్బులు కొనసే వచ్చాయి జేబులో చూశాను. ఉత్తరం కనిపించింది. తీశాను."

"ఎవర్ని డిగ్రీనాజేబులో చెయ్యి పెట్టావు?"
"ధర్మజేబులో చెయ్యి పెట్టటానికి భార్య ఎవర్ని అడగాలి?"
"ధర్మం అడగాలి!"
"అవసరం లేదు."
"వాట్!!" అని ఉగ్రుడై పోయాడు.

"ఏనాడయితే నా మెల్లో మంగళీనూత్ర మనేదాన్ని కట్టాలో ఆ నాటినుంచీ మిమ్మల్ని అడిక్కుండానే మీ జేబులో చెయ్యి పెట్టే హక్కు కూడా నాకు వచ్చింది. వెళ్ళా ఆ ఉత్తరం నా పేరుకే వచ్చింది. అందుకే నీ చింపిచూశాను."

"ఓహో! అయితే నీ దశద వాయిదే హక్కు కూడా నాకుంది," అంటూ ఆమె దశదలను 'ఫార్' ఫార్' నని మ్రోగించాడు మోహన్.

ఆ దెబ్బలతో బెదిరిపోయింది నుకల. తన ధర్మకు చెయ్యి తీ కొట్టటంకూడా తెలుసు నని ఆనాడే తెలుసుకొంది.

కోట్ స్టాండ్ విడవున్న తన బట్టలు గబగబా తొడుక్కుని ఖంగారు ఖంగారుగా యింట్లోనుంచి వెళ్ళిపోయాడు మోహన్. ధర్మ విచిత్రతకర్మ ఆమె అరంకాలెను.

కందిశి దశదలను తిడుముకొంటూ ఖంగా డగా ఇంట్లోనుంచి వెళ్ళిపోతున్న ధర్మను "భో జనం చెయ్యరా?" అని అడిగింది చూడంగానే. ఆమె అడిగినప్పుడు అతను నినిసిండుకొనికూడా, జవాబు చెప్పకుండా

తనని ఎవరో తగమకొస్తున్నట్లు ఇంట్లో నుంచి విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

ధర్మ మునిసిపల్ ఆఫీసులో తన పీటలో వెళ్ళి కూర్చున్న మోహన్ మనస్సు ఒక స్థితిలో లేదు. పరిపరి విధాల దుఃఖించాడు. అతని కళ్ళిముందు తన మామగారు వ్రాసిన ఉత్తరం ఒక ఫోటోగ్రాఫ్ లా ప్రత్యక్షమయింది. రవ్వలు రాలునూ వేగంగామీదకు వచ్చే బాంబులా కనిపించింది ఉత్తరం. భయపడి ఒకటణం కళ్ళు చూసుకొన్నాడు.

"ఈ మూడైల నుంచి నుఖంగా నాగుతున్న సంసారాన్ని కూలద్రోయటానికి కాలాంతకుడిలా వచ్చిందే ఆ ఉత్తరం!" అనే ఆలోచన కలిగేసరికి ఆ ఉత్తరం బొమ్మ అతని కళ్ళముందునుంచి మాయమయింది.

రాత్రికి టైముచూసుకొనేందుకు తలాపు దిక్కునవుంటే "రెడియం డయల్" గడియారాన్ని చూసినప్పుడు, గడియారం రూపం కనిపించకపోయినా, గడియారం ముక్కు అంకెలు కనిపించినట్లు ఆ ఉత్తరం రూపం మాయమయినా, అందులోని కొన్ని విషయాలు—కొన్ని ముఖ్య విషయాలు—అతనికి ఇంకా కనిపిస్తూనే వున్నాయి ఆ మాటలు—ఒక్కొక్కమాట ఒక్కొక్క క్కూలం పొటలూ అతని మనస్సును పొడిచి వేశాయి! అతని కళ్ళవెంట పక్కాత్రాపంతో నీళ్ళు జలజలమని రాలాయి!

"...ధర్మ నుంచి జానకిరామయ్యగారు వచ్చారు. ఆయన నీకు జ్ఞాపక మున్నాడనే

అనుకొంటున్నాను ఆయన చెప్పాడు—నా అల్లుడు—మీ ఆయన—మునిసిపల్ ఆఫీసులో బిలు కలెక్టరుకదా?—నాకే టేరియేట్ లో పెద్ద నూపరిం పెండెంట్ అనీ, మూడోదలు జీతమనీ చెప్పిన విషయాలన్నీ అబద్ధమేనా?... ఇదంతా నిన్ను అపహరించటానికి.....వేసిన దొంగ ఎలేనా? ఆడ పిల్లల్ని కని, పెంచి, పెద్దచేసి, పెళ్ళిచేసి నాళ్ళు నుఖంగా కాపరం చెయ్యాలని ఆశపడేకన్న తల్లి తండ్రులను మోసంచేసే ఇటువంటి దుర్మార్గులను ఊరేకే వదలకూడదు..... ఆ దొంగ రాస్కెల్ కు తగిన సుగపాపం నేర్పుతాను.... కొద్ది కెక్కుంచి ముప్పు తిప్పలూ పెట్టి మూడు చెరువుల నీళ్ళు తాగిస్తాను... వెంటనే బయల్దేరి ఇంటికి వచ్చేయి..."

మోహన్ తనలోతనకే కుమిలిపోయాడు. "అరచేలిలో నే ఆరివందిం వుండన్నట్లు అబద్ధాలాడిన నేను నుకలముఖం ఎల్లాచూడనో ముంజేతి కంకణానికి అద్దంకూడా కొవాలా అన్నట్లు నా దొంగజీవితం అంతా నుకలకి తెలిసిపోయిందే! నేనొక నామాన్య బిల్ అకెక్టర్ కని తెలుసుకొన్న నుకల నన్నెంత హీనంగా చూసుంది? ఎంత నీచంగా భావిస్తుంది?... ధర్మ నేనెంత తెలివితక్కువనీ చేశాను! చదివిన వెంటనే ఆ ఉత్తరాన్ని చింపి ఆవతలి పారవెయ్యకుండా, పరధాన్యంగా జేబులో పెట్టుకోవటం ఎంత అవిశేషం? నుఖంగా నాగుతున్న సంసారాన్ని కూల్చివేసిందే ఆ దరిద్రపుత ఉత్తరం!..."

తన భార్యకు మరెవ్వరూ చెయ్యని ద్రోహాన్ని తాను చేసినట్లుగా దుఃఖించాడు. అందుకు ప్రాయశ్చి తంగా ఆమె ముఖం చూడాలికూడా సిగ్గుపడ్డాడు. అవమానం వల్ల కలిగిన విరక్తి కారణంగా ఎక్కడికీ వా పారిపోవాలనే అల్లుబుడకూడా కలిగింది. ఆత్మహత్య చేసి కోవా లని కూడా అనుకొన్నాడు!

తెల్పుకోకూడని పిరికిపనులు చెయ్యటానికి ఆలోచించినప్పటికీ, మూడైలముందే ఆ పెద్ద పట్టణానికి కొలికావచ్చి తన భార్య ఒంటరిగా బాధపడుతుండేమోననే జాలి కూడా అతనికి కలిగింది. జాలికోపాలు, ఆమెను అవతసరంగా కొట్టాననే పక్కా తాపంకూడా కలిగింది. అదే సమయంలో ఆ రోజు ఒకటవతరీఖు అనీ, జీతాలుయిచ్చే రోజుఅనీ జాపకంవచ్చింది. జీతాన్ని పుచ్చుకొని ఒక కేవలలోపెట్టి ఆమెకు చేర్చినట్లయితే ఆమె తన తండ్రినద్దకు వెళ్లి గలుగుతుంది అనుకొన్నాడు.

మధ్యాహ్నం అతని జీతం యాభయ రూపాయలూ పుచ్చుకొన్నాడు. అంతకు ముందే ఒక చిన్న ఉత్తరం కూడా రాసి వుండాడు. ఆ ఉత్తరం ఆడబ్బూ ఒక కవచంలో పెట్టి కవరు అంటించాడు. ఇంటి

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవనదీనీ, నీ పరియోన వర్తనుగురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పూవు కొద్దిపెన నీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయు లేది, వేళి వివరములున్నూ, నీ పరియోన చిరునామాయన్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

కౌత్తితిష్ట శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కొద్దివ్రాసిన లేది లగాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగనో, ఏ ఉద్యోగం విషయంలో నుంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశికమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము ఏ. పి. గా పంపగలము. (ఏ. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేనయినా వున్నయెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపెన పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల వెళుము వాపసు చేయబడును. ఒక సారి పరిశీలించి చూడుడు. మీ అద్రుష్ట ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Devdutt Shastri, Raj Iyotishi (WP-13) Jullundur City.

పండుచాకా వచ్చాడు. ముందూ వెనుకూ దిక్కులు చూసుకొంటూ, వెతికిపోయిన తీగ కాళ్ళకు తగిలిరింపవల్లు, పక్కింటివాళ్ళ అమ్మాయి అటుచేపే గ వటంచూసి అతిసు కొంచెం సంతోషించాడు.

“పాపా! ఇల్లా రామ్మో! ఈ కవరు తీసి కళ్ళి మీ సుకీల అక్కయ్యకు ఇచ్చేస్తావా?”

“ఓ! అలాగే! ఈ ఉత్తరాన్ని సుకీల అక్కయ్య పోస్టులో వెయ్యమంది. అందు చేతి ముందు ఇది పోస్టులో చేసి వెళ్ళేటప్పుడు యిస్తాను,” అంది

“సుకీల అక్కయ్య యిచ్చిందా?” అంటూ చటుక్కున ఆ పాప చేతిలోని ఉత్తరాన్ని లాక్కుని ఖంగారుగా కవరు చింపాడు మోహన్. తన మామగారికి సుకీల వ్రాసిన ఉత్తరం అది.

సుహృదజ్ఞానాన్నగారికి—

నమస్కారములు. మీరు వ్రాసిన ఉత్తరం చెరిసది. ఉత్తరమా అది? రెండవాల కవరాకటి చాగా దొరికిందికదా అని, రెండు కేజీలు మీ ఇష్టం వచ్చినట్లైతే రాసి వేళారు! ఒక కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ గా సంవత్సరాల తరబడి ఉద్యోగం చేసిన మీరేనా ఆ ఉత్తరం రాశారు? కన్నతండ్రి కూతురికి అటువంటి ఉత్తరం రాస్తారా?

ఎవలో ఏవో వాలుగు మాటలు అన్నంత మాత్రాన అదంతా నిజమేనని నమ్మేసి మీరు నాకు ఇటువంటి ఉత్తరం వ్రాయటం మీకు అవమానంగా తోచలేదా? జాబితాచేయ్య

సంగతి మీకు ఇచారేనా తోసింది? ఆయన నోగు విప్పాపంటే, పచ్చని పచ్చిగడ్డికూడా భిగునుని మండిపోతుందినే సంగతి మీరు ఎగగనిదా? అతిడి మాటలన్నీ నమ్మేసి రాయకూడని మాటలన్నీ రాసింది నిజంగా మీరేనా?

“వెంటనే బయల్దేరి ఇంటికి వచ్చేయి!” — ఎంత తేలిగా రాశారునామ్మా ఈ మాట! మీరు అనుకోవ్వంత తేలిగా తెలిపాడే బంధమేనా దాంపత్యమనేది? నేను మీ కన్న కూతురినే కాకమ్మ నామీద మీకు అపారమైన ప్రేమాభిమానములు వుంటే వుండవచ్చు. కాని మీరు ఒక్క విషయం— అతి ముఖ్యమైన విషయం— మర్చిపోయాడు! ఏక్షణంలో నా మెల్లో మంగళమాత్రమనేది కట్టబడిందో ఆ మంగళాంశంనుంచీ నేను మరొకటి సాతు! కనుస్సులోనూ, విజ్ఞానంలోనూ పెన్షనరైన మీకు ఈ విషయంలో ఎక్కువగా చెప్పనవసరంలేదనే అనుకొంటున్నాను.

అదృష్టవశాత్తూ మీరు వ్రాసిన ఉత్తరం ఆయన చూడలేను ఆయన ఉద్యోగం ఎటువంటిది ఆనే విషయం నాకు అనవసరం. ఆయన ఎటువంటి ఉద్యోగం చేసున్నప్పటికీ, నాకు సంబంధించినంతవరకూ ఆయన నా భర్త. నేను ఇక్కడ ఆయనతో చాలా సుఖంగా, సంతోషంగా వుంటున్నాను. ఆయన నన్ను ఎంతో ప్రేమగా చూసుకొంటున్నాడు నాకు ఏ లోటూలేదు, మీరు

గాని అమ్మగాని నా గురించి ఏమీ తెలగపెట్టాలో నక్కల్లేను. అమ్మకు నా సమస్కారములు చెప్పండి.

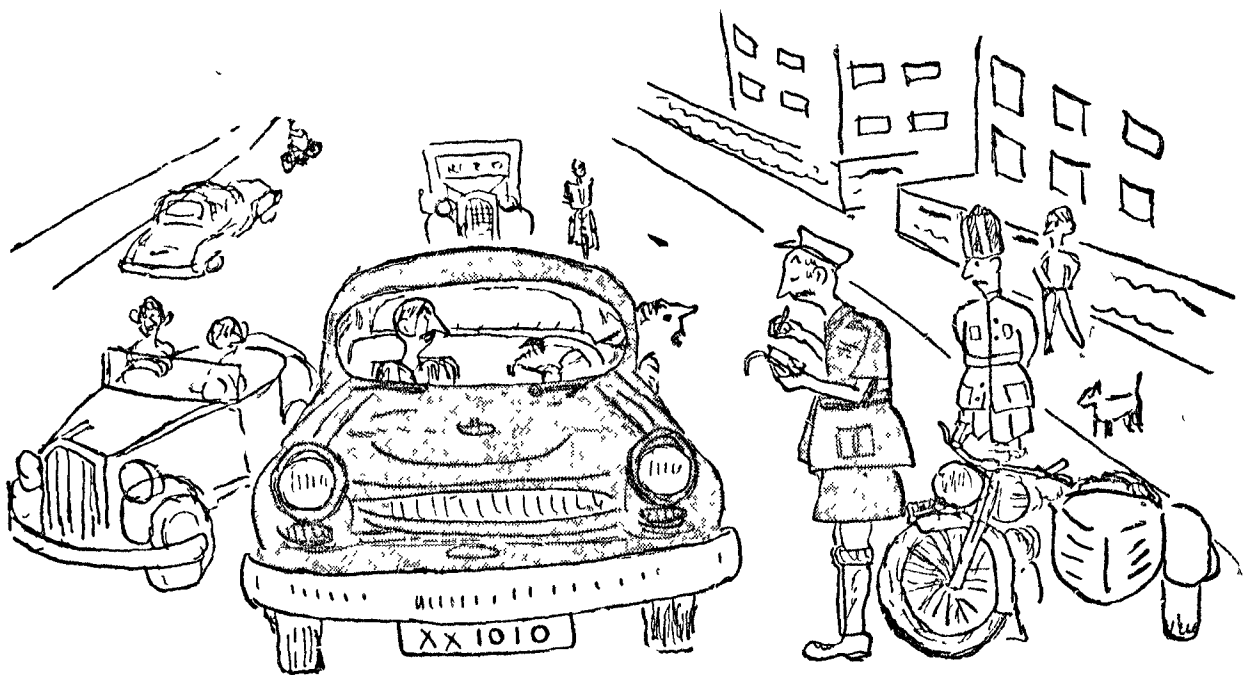
మరొక విషయం! ఇప్పుడే చెప్పివేయదలుకోన్నాను. ఏ విషయమై తెలుసుకోవాలని అనుకొంటూ ఆశగా అమ్మ ఎగురు చూస్తూ వుంటుందో ఆ విషయమే చెప్పదలచుకోన్నాను. అమ్మతో చెప్పండి. ఇప్పుడు మూడో నెల!

—మీ కుమార్తె, సుకీల.”

ఉత్తరాన్ని చదివిన మోహన్ కళ్ళి వెంట కన్నీటిధారలు కారాయి “నిన్ను అర్థం చేసుకోలేక ఎంతబాధ పెట్టాను సుకీలా?” అనుకొంటూ ఇంట్లోకి పరిగెత్తాడు.

సంగతేమిటో తెలియక తెల్లబోయి చూసింది పక్కంటివారి పాప! ★

అధైర్యపడవద్దు
కాప్టియ మిన, నిజమైన SEX—
ADVICE పొందవచ్చును. మీకు ఉండుకొన్న లక్ష్యానులు వ్రాయుచూ, యింకా నివర్తనలు కనుగొను పని చేసి.
డాక్టర్ రత్నం నెన్సే, (Estd 1904)
మలక పేట బిలింస్సు, హైదరాబాద్ - 2.
(దక్కన్)

“నా లైసెన్సు చూపించమంటావా కవచ్చా! భేషుగ్గావుంది నీధోరణి! క్రితంనారి కోర్టు రెల్లినప్పుడు, మీ బడ్జీదాన్ని తీసేసుకున్నాడుకదూ!”

దైవమే..దైవమే...

“వాదనకి.....
నమస్తే! నీవు పెట్టిన గుర్తువాటిపోయినా
ఈ తిరం వ్రాయటానికి నాకే తీరిక లేక
పోయింది. ఈ పాటికి నీకు బోలెడంత
కోపం వచ్చిఉంటుంది. అవునా? అయినా
నాకు తీరిక లేక వ్రాయక పోలే నీవే
యెందుకు వ్రాయమోడమా...” మాకు
యిక్కడ పరిశీలనవసరంలేక ప్రవేటల్లోపడి
నీరుబడి చిక్కలేను. ఏమయినా యిక
సోమవారం అంటే శత్రు బహుళా ఈ తిరం
వేయాలని యిప్పుడే మామిని ప్రారంభం
చాను. ఈ తిరమంటే మొదలు పెట్టాను గాని
అందులోకి ఆహారమేదీ... మర్నీమామూలు
సమస్తే!... ఏకేమీలేం కనబడక పోవటం!
అయినా వ్రాయాలిగా... ఏదో వికేమలు
అందుకని వ్రాస్తున్నాను.

ఈ మధ్య బందరు వచ్చాను. ఆ రోజే
నీ దగ్గర్నుంచి కాదు వచ్చింది. ఆ కాదను
జేబులో పెట్టుకునే చెల్లెలు. అక్కడ
మా చుట్టూరింటికి ఇద్దాను. ఆ యింట్లో
అందరితోనూ చాల దవవుగా ఉంటాను.
మా పిన్ని—వరసకు పిన్ని అవుతుంది...
నాజేబులో కాదుగదా వున్నవీటికింది. కాదనే
లాగానే వదవసాగింది. Hand writing
బట్టిచూస్తే మగవాని వ్రాతలా లేనే అని
రిహార్సు చేసింది!... అవు న వ్నా ను...
అఖర్నీ చాదులే అన్న సంతకం చూసింది.
“ఏలూరునుంచి చాదులే అనే వ్యక్తి నీకెం
దుకు వ్రాసింది ఈ తిరము?” అందివత్తురూ!
“నేనే హీతున్నీ కాబట్టి...” అన్నాను
తప్పించుకుంటున్నానని తెలియనివ్వకుండా?
“అయితే నీకు అదపిల్లలతో నేనుకాం
యింకా...” అని అనబోయింది.

“ఆ ఈ తిరం అదేదీ వ్రాసిందనే మొందు
కనుకొన్నావు?...” అని బంటనే ఎదురు
ప్రశ్ని చేశాను.

“కాక మానాజే వ్రాశాడని అనుకో
మంటావా?...” అంది!

“అ!...” అన్నాను.

“నుగాడైలే పదో తాళిబుదాక ఫాదర్
ంటారు. ఈ తిరం వ్రాయద్దు అని ఎందుకు
స్తాడు?... ఈ తిరం వ్రాస్తేమాడా ధైర్యం
లని కోడుకు బంటారా?...” నిక్క
గా నిలచెట్టి అడిగింది ఆమె! ఆమె
కం తక్కువ తప్పదా మరి!...

తప్పనిసరయి పిమ్మటన్నాను.

“నా నేనే నీకు చాలా వ్రాసింది...”
అన్నాను.

“అయితే కాదుగదా వ్రాసిందే?...
అదపిల్లలు కవరేకానీ కాదులు వ్రాయదుగా!
...” అంది అక్కడిగా.

“అవును!... అది రోకానికీ ఇదివీ రహ-
స్యాలనుకుని విషయాల్ని మరుగుపర్చేవాడు
చేసేపని!... నూ కేలాటిరహస్యాలలేవు...
అల్లాంటివ్వడు ఎలా వ్రాస్తేయో!... సంగ
తులు తెలిసికొవటమేగా?...” అన్నాను.
అలాచించి.

“అయితే మరి పదోతాళిబుదాక ఎందుకు
వ్రాయద్దని వ్రాసింది? తండ్రికి తెలియ
కూడదా యీ ఈ తిరాల సంగతి?” అంది.

నాంతిత్రి

“అవును! అదే ఉద్దేశం!... తండ్రికి
యిలాటివి వచ్చవు!... ఆమె తండ్రికే
కాదు... లోకంలో విలంబిడికి తన మామరు
యింకోకిరికి... అందులోనూ పురుషమిత్రు
నికీ ఈ తిరం వ్రాయటం వచ్చదు.” అని
అందరి తండ్రిలనిగానీ దీ రిమాకున్న విసిరాను.

తీగంసేపు మానంగా గడిచింది. కాదు
తీసికొన్నాను. మడిచి వత్తుకుంటూ
జేబులో పెట్టుకున్నాను. ఈసారి లాగు
జేబులో పెట్టుకున్నాను.

“అయితే ఆ అమ్మాయికి పెళ్లియిందా?...
అని మర్నీ అడిగింది.

“ఏం? ఆలా అడిగావు?” అన్నాను.

“అనా! ఏంలేదు... తెలుసుకుందుకు?...
అంతే!...” అంది!

“లేదు.” అన్నాను ముకసరిగ.

ఈ సమాధానానికి ఆమె ఆశ్చర్యపడుతుం
డేమోననుకున్నాను. కాని ఆమె ఏమాత్రము
దలించలేదు. బహుశా తా వాకించిన సమా
ధానంకూడ యిదే నేమో!...

“అయితే వాళ్ళెవరు?...” అంది మర్నీ.

“అంటే—” అన్నాను.

“వాళ్ళే కరవి?... నునవాళ్ళేవా?...”
అంది మర్నీ.

“అ!... నునవులే!” అన్నాను గొప్పగా
అర్థంలేదు!

“అదికాదురా!... నునకులమేనా!...”
అంది.

“అ!... చాలా!... యింకా కావాలా
వివరాలు?” అన్నాను.

“అలా కోప్పడకొయ్ మిదర్!” అంది.

“అప్పే! వాళ్ళొకం చేసికీ పిన్నీ?...
అన్నాను మికి... లోపల బాధగా ఉన్నా!

“ఏళ్ళే పుట్టాయి?” అంది మర్నీ.

“ఇరవై...” అన్నాను.

ఆమె యెంతుకీలా నిలదీసి ప్రశ్నిచోందో
అర్థంకాకపోలేదు. ఆమెకా స్వాతింత్ర్యం
ఉంది నాకా వసుతూ ఉంది. అందుకే
ఆమె అడిగిన ప్రతి ప్రశ్నకు సమాధానం
చెప్పాను. నే నేదో ప్రణయకలాపంలో
పదానని ఆమె భ్రమించింది.

“అయితే ఆమెను ప్రేమిస్తున్నావా?...”
అంది తీరంగా.

“అ!...” అన్నాను ధైర్యంగా.

“ఏమన్నావ్?... ఒక్కసారి ఉరికి
పడుతూ.

“ఏం ఉరికి పడడం?... .. ప్రేమిం
చడం తప్పా?...” ఎదురుప్రశ్ని చేశాను.

“అయితే ఆమెను పెళ్ళి చేసి
కొంటావా?...” అని అడిగింది.

బహుశా యిది అఖరి ప్రశ్ని కావచ్చు!
ఈ ప్రశ్నికోసమే యింతవరకూ గ్రంథం
నడిపించనుకున్నాను.

“మాట్లాడడం?... ఆమెను పెళ్ళిచేసి
కొంటావా?” అని మర్నీ ప్రశ్నించింది.

“అయితే పిన్నీ! ప్రేమించడం పెళ్ళి
చేసికోవడంకోసమేనా?” అన్నాను.

“మరి యింతవరకు చెప్పి చేసికోక పోవ
టాన్ని కారణం?” అంది.

“ఎవరూ? ఆమెయో?... నేనా?...”
అన్నాను.

“ఇద్దరూను...” అంది తానేదో
రహస్యం కనిపెట్టినట్లుగా.

“చాల పెద్ద ప్రశ్న! అది వ్యక్తిగత
విషయాలకు సంబంధించినది. నేను పెళ్ళి
చెసుకోక పోవటానికి కారణం నీరో చాలా
సార్లు చెప్పాను. ఇకపోతే ఆమె విషయం...
నాకు తెలియదు...” అన్నాను.

“అయితే యెప్పుడూ తెలిసికోలేదా?...”

“తెలిసికోవార్చిన అవసరం కనపడ
లేదు...” అన్నాను.

“అయినా ఆమెను ప్రేమిస్తున్నావు...
అవునా!...” అంది మర్నీ అఖరిసారిగా.

“అ!... యింకా గట్టిగా చెప్పవా?...”
అన్నాను.

“మరియితే ఆమెను పెళ్ళిచేసికోవడం
నీ కిష్టమేనా?...” అని ప్రశ్నించింది.

“అలా చించాలి...” అన్నాను.
 “ఎంతో?... ఆమెతో నా?... అంది!
 చక్కటి ప్రశ్న!... ఎంతో చాకడకల్లంగా
 ప్రశ్నించింది.
 “అవును... ముందు నా అంగుటనే నాలో
 చించుకుని ఆ తర్వాత ఆమెతో అలా చిం
 చాలి...” అన్నాను.
 “ముందు నువ్వులోంచి కున్నావా?...
 అంది.
 “ఇంతవరకూ నాకా ఆలోచన కలగలేదు
 ...” అన్నాను.
 “పోనీ యిప్పుడడుగుతున్నాను నేను.
 అలా చించి చెప్పగలవా?... అంది.
 “అంత తొందరపడి ఏ నిర్ణయానికీ
 రాలేను...” అన్నాను.
 “ఈ విషయాన్ని మీ ఉత్తరాల్లో
 ఎప్పుడూ వ్రాసుకోలేదా?... అంది.
 “నాకి ప్రసక్తి యంతవరకు రాలేదు.
 అయినా ఆమెకలాంటి ఉద్దేశం ఉందోలేదో
 ...” అన్నాను...
 “ఆమెను ఒప్పించే భారం నాది...
 నీకంగీకారమేనా?... అంది.
 పాపం!... నన్ను ఒక యింటివాణ్ణి చేయా
 లని ఎంతగానో తాపత్రయపడుతున్న ఎంతో
 ఖండి శ్రేయోభిలాషుల్లో ఈమె ఒకరు.
 అందుకే ఆమెను వారించలేక పోయాను.
 కానీ నేను యెందుకు పెరి చేసికొంటున్నా
 నో నా ఆశయమేమిటో ఏ ఒక్కరికీ సరిగా
 అర్థం కావటం లేదు.
 “అయినా ఆమెది మనశాఖకాదుగా!..”
 అన్నాను
 “నీకసలు జాతివతి భేదాలేలేవుగా!...”
 దెప్పిచాడింది!
 “అయినా మన పెద్దలకుంటాయిగా.”
 తప్పించుకున్నాను.
 “ఆ సంగతి నేను చూస్తాను...” హామీ
 యిచ్చింది.
 “ఒక వేళ ఆమె అంగీకరించక పోతే?”
 అనుమానంగా అన్నాను.
 “నీ కోరికగా తెలియపర్చు...” అంది.
 “నిరాకరిస్తే...” అన్నాను.
 ఆమెకేం అర్థం కాలేదు... ఏం మాట్లా
 డాలో తొందలేను.
 “అలా నిరాకరించేదాన్ని ప్రేమించడ
 మెందుకు?... అంచెం చిరుకోపంగా
 అంది.
 “మన కోరికలను తీర్చేందుకొ శ్రమలను
 కాని, పురుషుల్ని కాని ప్రేమించడం!”
 అన్నాను.
 “మరయితే యెందుకంటావ్?” అంది!
 “పొరపడుతున్నావు పిన్నీ!... నేనా
 మెను ప్రియమైనదిగా గౌరవిస్తున్నాను.”
 “నీ విచ్చే గౌరవాన్ని తిరస్కరించి
 నిన్ను నిరాకరించి నా ఆమెను గౌర

విస్తావా?” తీవ్రంగా అడిగింది.
 “అ!... నిన్ను గౌరవించినట్లుగానే!...”
 అన్నాను తడుముకోకుండా.
 పిన్నీ తెలవజాలింది. నిరాంతర పోయింది.
 నీ మాట్లాడాలో తెలియక తిట్టివైసింది.
 “నిన్ను అపార్థం చేసికొన్నానురా?...
 అంది జాలిగా.
 “అది మానవ సహజం... యింకా చేపితే
 నూనీనీ సహజం... మరేం పర్వాలేదులే...
 అయినా యీ రోజు నీమూలాన్నీ నేనొక
 విషయాన్ని గురించి ఆలోచించాల్సి ఉం

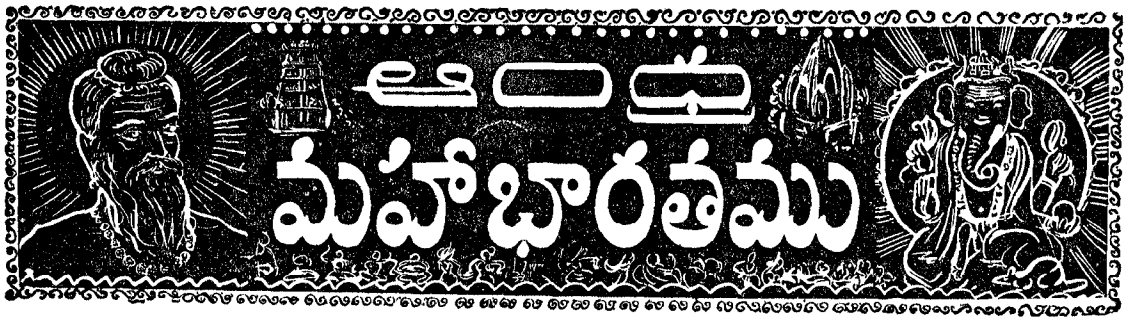
దని నిశ్చయించుకున్నాను...” అన్నాను.
 “నీది మా నిగ్రహమే న బుద్ధిరా!...”
 అంటూ కాఫీ అందిచ్చింది!
 కాఫీ తాగి అక్కడినుంచి వచ్చేవాను.
 — ఇదీ జరిగిన విషయం!... చారుణీ!...
 ఇప్పుడు నీకు వ్రాస్తున్నాను. జరిగిన విష
 యాన్ని విశదంగా... శ్రద్ధగా చదువుకోని నీ
 అభిప్రాయాన్ని, ఉద్దేశ్యాన్ని తప్పకుండా
 వ్రాసావని ఆశిస్తున్నాను.
 వచ్చేవారం నీ సమాధానం కోసం
 యెగురు చూడనా?” ★

దేహకాంతిని రక్షించే సబ్బు

విశేషగుణముగల నురుగుతో కూడిన
తాతావారి యు-డి-కోలోన్ సబ్బు

తాతా ఆయర్ మిర్చి
కంపెనీ లిమిటెడ్

[ఆదిపర్వము — తృతీయాశ్వాసము]

మ. అవిచారం బని పల్క నోడెదము ధర్మాభిజ్ఞ నీయగ నం
భవుఁ డత్యున్న తశ క్రియుక్కుఁడు మహిభార ప్రగల్భుండు భా
గ్గవదాహిత్రుఁడు పాత్రుఁ డీయదుఁడు లోకభ్యాతుఁ డుండంగ నీ
భువనేశత్యభరంబుఁ బూన్యఁ దగునే పూర్వు జఘన్యాత్మజున్.

వ. అనిన వారల కయ్యయాతి యిట్లనియె.

క. యదుఁ డగ్రతనూజుఁడు నా, హృదయసముద్భవుఁడు వాఁడయిన మద్యచనం
బిది యేటిది యని కడు దుర్మదుఁడై చేయక కృతావమానుం డయ్యెన్.

క. తనయుండు దల్లిదండ్రులు, పనిచినపని నేయఁడేని పలు కెడలోఁ జే
కొనఁడేని వాఁడు తనయుం, డనఁబడునే పితృధనమున కర్హుం డగునే.

క. పూరుఁడు గొండుక యయ్యును, భూరిగుణజ్యేష్ఠుఁడును సుపుత్రుఁడు నవనీ
భార సహిష్ణుఁడు నాతఁడ, కోరిన కార్యంబుఁ దీర్చి కుశలుం డగుటన్.

వ. నాజరాధారంబుఁ దాల్చిన పుత్రుండ రాజ్యంబున కర్హుండును వంశకర్తయు నగు నని శుక్రవచనంబును నిట్టిద యని
యయాతి ప్రకృతిజనంబుల నొడంబటిచి పూరు నఖిల భూభారధురంధరుం జేసి యదుప్రభృతులఁ బ్రత్యంత భూము
లకు రాజులం జేసి తాను వేదవేదాంగపారగు లయిన బ్రాహ్మణులతోడం దపోవనంబునకుం జని యందుఁ గండ
మూలఫలాశ్రమం దై వన్యంబు లయిన పలంబుల హవ్యకవ్యంబుల నగ్నిభట్టారకుం దిత్తదేవతలం దనుపుచు వాన
ప్రస్థవిధానంబు దప్పక శిరోంచవృత్తినతిభిభుక్తశేషం బువయోగించుచు నియతాత్ముండై జితక్రోధాదివర్గుండును నయి
నహానవర్షంబులు దపంబు పలిపి సర్వసంగ విముక్తుండై సర్వద్వంద్వంబులును విడిచి ముప్పదియేండ్లు నిరాహారుం
డయి యొక్కయేఁడు వాయుభక్షకుండయి పంచాగ్ని మధ్యంబున నిలిచి యొక్కయేఁడు నీటిలో నేకపాదంబున నిలిచి
మహాఘోరతపంబు సేసి దివ్యవిమానంబున దేవలోకంబునకుం జని యందు దేవర్షిగణపూజితుండై బ్రహ్మ
లోకంబునకుం జని యందు బ్రహ్మర్షిగణపూజితుండై యనేక కల్పంబు లుండి క్రమ్మట నింద్రలోకంబునకు వచ్చిన
నిందుండు వానిం బూజించి యిట్లనియె.

ఆ. కొడుకుజవ్వనంబుఁ గొని నీవు నిజరాజ్యభూరిభరము వానిఁ బూన్చునప్పు
డతని కెద్ది గఱపి తని యడిగిన హరి, కయ్యయాతి యిట్లు లనుచుఁ బలికె.

యయాతిపూరునకు బోధించిన నీతులు

క. ఎఱుక గలవారిచరితలు, గఱచుచు సజ్జనులగోష్ఠిఁ గదలక ధర్మం
బెఱుఁగుచు నెఱిగినదానిని, మఱవ కనుస్థించునది సమంజసబుద్ధిన్.

క. ఇచ్చునది ధనము పాత్రున, కచ్చుగ నొగు వేడ కుండునది యభిముఖు లై.
వచ్చినయాశాఢుల వృథ, పుచ్చక చేయునది సర్వభూతప్రీతిన్.

క. మనమునకుఁ బ్రియంబును హిత, మును బధ్యముదధ్యమును సమోఘముమధురం
బును బరిమితమును నగుపలు, కొనరఁగఁ బలుకునది ధర్మయుతముగనభలన్.

సీ. పదనబాణాననవ్యక్తము క్తము లైన, పలుకు లన్గుడువాఁడి బాణతతులఁ
బరమర్మలక్ష్మ్యముల్ పాయక భేదించు, చుండెడు దుర్జన యోధవరుల

కడ నుండ కున్నది కరుణ యార్జవ మక్ష,జయము సత్యంబును శమముశౌచ
మనునవి యెద నిల్పునది శత్రుషడ్వర్గ జయమందునది శుద్ధ శాంతబుద్ధి
తే. మదముగామంబుగ్రోధంబు మత్స్యంబు, లోభమునుమోహమునుననులోనినహజ
వైరివర్గంబు నొడిచిన వాఁడయెడుచు, నశ్రమంబున వెలుపలి యహితతతుల.

వ. అని పూరుం గఱపితి నమ్మహాపురుషుం దొరులకుఁ గఱపునట్టిసర్వగుణసంపన్నుం డనిన విని యింద్రుండు వెండియు
నయ్యయాతి కి ట్లనియె

క. ఏమితపం బొనరించితి, భూమిశ్వర పుణ్యలోక భోగంబులఁ దే
జోమహిమ ననుభవించితి, సామాన్యమె శతనవాన నంపత్సరములే.

వ. అనిన నయ్యింద్రున కయ్యయాతి యి ట్లనియె.

క. సుర దైత్య యక్ష రాక్షస, సర భేచర సిద్ధ మునిగణ పవరులభా
సురతపములు నాదగుదు,ష్కర ఘోరతపంబు సరియుఁ గావమరేంద్రా.

ఇంద్రుండు యయాతిని స్వర్గలోక భ్రష్టుఁ జేయుట

వ. అని తనతపోభిమానంబున మహద్బలతపంబు అపమానించి పలికిననయ్యయాతి గర్వంబునకు నహింపక యింద్రుం
డరిగి నీకుదేవలోకమఖానుభవంబులందుఁ బుణ్యసమాప్తి యయ్యె నీగర్వంబు ని న్నింత పేసె నింక నధోలోకంబున
కరుగు మనిన వాడును మనుష్యలోకంబునకుం జొవ నోవ సంతరిక్షంబున నద్భువనంబున సత్సంగతినుండునట్లుగా
నాకుఁ బ్రసాదింపు మని యింద్రుననుమతంబు వడసి.

తే. అంతరిక్షంబువలన దిగంతరములు, వెలుఁగఁ జనుదెంచు నాతని విమలదీప్తి
సూచి నద్గణములు గడుఁ జోద్య మంది, రుదుతరద్యుతి యిది యేమి యొక్క యనుచు.

వ. అంత నయ్యయాతి దోహిత్రులైన యష్టకుండును బ్రతర్కసుండును వసుమంతుండును నొశినరుం డయినశివయు నను
వారలు నద్భువననివాసులు డమయొద్దకుం జను దెంచినయయాతి నధిక తేజోమయు ననంతపుణ్యమూర్తింగని నిన్ద్ర
స్నేహంబుననఖ్యాగతపూజల సంతుష్టం జేసి నీ వెవ్వండ పెండుండి యేమికారణంబున నిందులకు వచ్చి తని యడి
గిన వారలకు నయ్యయాతి యిట్లనియె.

క. అనవద్యధర్మచరితంబున నున్నతుఁ డైననహుషు పుత్త్రిండఁ బూరుం
డనుమధ్యమలోకేశ్వరు,జనకుండ యయాతి యనఁగఁ జనియెడువాఁడన్.

క. అమితతపోవిభవంబునఁ, గమలజలోకంబు మొదలు గాఁ గలసురలో
కములందుఁ బుణ్యఫలములఁ, గ్రమమున భోగించి యింద్రుకడ కేఁజనినన్.

క. సురపతి నాతపమున క,చ్చెరువడి నీతపముపేర్కొ జెప్పమ యనినన్.
సురసిద్ధమునీంద్రతప,శ్చరణులు నాతపముతోడ సరిగా వంటిన్.

చ. అమరవిభుండు దాని విని యల్లి మదంబున నుత్తమావమా
నము డగునయ్య చేయ నని నన్ను నభోభవనప్రపాతనం
భ్రమవివశాత్ముఁ జేసె నది పాడియ యెందును నల్ప మయ్యు డ
ర్పము బహుకాలనంచితతపఃఫలహాని నొనర్ప కుండు నే.

వ ఇటు కుపితకతమఖవచనప్రసీడితుండ నయి తదాదేశంబున నద్భువనంబునకు వచ్చితి ననిన నాతండుడమకు మాతా
మహం డగుటయు సతనిమహత్త్వంబును సార్వలోకికత్వంబును సర్వజ్ఞానసంపత్తియు నెఱింగి యష్టకాదులు సకల
ధర్మాధర్మంబులు సుగతిదుర్గతిస్వరూపంబులు జీవులగర్భోత్పత్తి ప్రకారంబులు వర్ణాశ్రమధర్మంబులు నడిగిన వారల
కయ్యయాతి యిట్లనియె.

ఆ. సర్వభూతదయకు సత్యవాక్యమునకు, నుత్తమంబు ధర్ము వొం డెఱుంగ
నొరుల నొప్పి కోడ కువతాప మొనరించు,నదియు కడునధర్మ మనిరి బుధులు.

ఆ. వేదవిహితవిధుల నాదరించుట యూర్ధ్వ,గతికిఁ దెరువువిధులఁ గడచి యెందు
నాఁగఁబడినవాని లోఁగక చేయుట, యధమగతికిమార్గ మనిరిమునులు.

రెండో ఫారంలో ఒక నాడు—టీ చదు
రా లేదు. కౌసంతా గోలగావుంది.
నిమల కౌనుకి మానిటరు. పదకొండేళ్లుం
టాయి. ఎటెం డేవర్స్ రిజిమరు తీసి బెటపెట్టింది.
అలమరులోంచి సిరాబుడి, కలం, తెల్ల కాగిత
తాబుక్కు తీసి బలమీద పెట్టింది. స్కేలు
చెల్చుచున్నది నిల్చున్నది బలదగ్గరే.
రేణుక అప్పడే వచ్చిందిలావుంది. విమల
దగరకువచ్చి, బల కౌనుకుని నిలబడి ఏవో
చెప్పడం మొదలుపెట్టింది. పద్నాలుగు
సంవత్సరా లుంటాయి ఆపిరికి. “అనుగో
టిచదు” అన్నాడు ఎవరో. చటుక్కున తన
సీటుదగ్గరికి పగుగ త్రివోయింది రేణుక.
ఆమె చెయికిగిరి మూత లేని సిరాబుడి ప్రక్కకి
వోర్చింది. సిరాబుడికి అటెండన్సు రిజిమరు
పేజీ అంతా తిడిసింది. వెనక్కి తిరిగి చూసిందే
కానీ రేణుక—పరుగెత్తుకుంటూ తన బెంచి
దగరకు వెళ్లింది. విమల చూసింది. బుడిచి
రిజిమరు తుడవసాగింది.

పిల్లలంతా గవ్వ చీకగా వున్నారు. సిరా
ఎలాబడికిందో ఎవరికీ తెలియదు. మన జెస్టి-
టిచదు వచ్చింది. అంతా లేచి నమస్కారం
చెప్పారు. కానీ అందుకోలేదు టిచదు.

“ఎందుకు పారబోకావు సిరా?” గట్టిగా
అడిగింది. విమల ఉలిక్కిపడింది. తన బెంచి
దగ్గరికి వెళ్ళబోతుంటే టిచదు ఆసింది.
“ఏమిటి అల్లామాస్తావు? రిజిమరు అంతా
పాడెవోలేదా? సిగరేదా మానిటరువై
యండి యిల్లాంటిపని చేయడానికి? పరి
శుభ్రత లేనిప్పటికీ చెయ్యిస్తావు!”

విమలకళ్ళల్లో నీళ్లు తిరిగాయి. రేణుక
ఎక్కడో చివరి బెంచిలో వుంటుంది. ఇద్దరి
కి ఎక్కువన్నే చూడడా లేదు. వెనక్కి
తిరిగి చూసింది విమల. రేణుక తనని కాస్తా
ఎక్కడో చూస్తోంది.

“నేను... టిచదు...”

“ఏమిటి ననుకుతావు? ఎవరి మీదో
త్రోయాలని ఎందుకు చూస్తావు? నేను
చూడలేదా కళ్ళతో? ఛీ! ఏది చెయ్యి!”
స్కేలు చెల్లిన తిగిరింది అరచెతికి.

“ఫోన్ నువ్వొక మానిటరుని కావు.” అమ్మ
అనెనా గట్టిగా అనుకోలేదు విమల. గ్రుడ్డలో
నీరు క్రుక్కుకుంది. చూట్టడం చూడలే
పోయి తన సీటులో కూర్చుంది.

కౌను జరుగుతుండగా రేణుక చూసింది
మెలిగా తిలెత్తి. విమల లెక్కలు చేస్తోంది.
పాపం, చెబ్బలిన్న దే అనుకుంది. ‘ఏమోయి,
నాకు భయం చేసి పూరుకున్నావోయి,’ అని
విమలతో చెప్పాలనుకుంది. ఇంటర్వ్యూలో
కలిగారు. కానీ ఆ ప్రయత్నంగా తల వంచు
కుని ప్రక్కకు వెళ్ళిపోయింది ఆమె.

ఆ సాయం కాలం—ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు
టిచదు దగ్గరికి వెళ్ళి లెక్కల పుస్తకంలో
సంతకం పెట్టియుకు వచ్చింది. ఇంకెవరూ
లేరు గదిలో. ‘సిరాపారబోసింది విమల
కాదు. నేను,’ అని చెబుదానునుకుంది.
కానీ—ఎవరో వచ్చేవారు యీలోగా.

వహించని సూక్ష్మ నకరాణి

“విమలా, విమలా!” అని పిలిచింది రేణు గేలుదగ్గరన్న విమలని. విమల అగి వెనక్కి తిరిగిచూసింది. రేణు దగ్గరకి వెళ్ళింది. “మరే...మరి, నీహిందరిపు న్నకం యివ్వవూ?” అంటే అనగలిగింది.

ఆ రాత్రి రేణుకి ఏమి తోచలేదు, పాపం విమల తనకోసం— నేను కాదండీ. రేణుకే అదైనా అనలేదు తనకోసం చెప్పి తిప్పింది. తైగా నలుగురిలో వీవాటూ తిప్పింది. తను ఎల్లాగ చెప్పడం ఆ అమ్మాయికి?...

ఆ తరువాత మూడు సంవత్సరాలు గడిచాయి. విద్యాభారం వరకు ఒక స్కూలులో చదివారు రేణు, విమల. ఎప్పుడైనా మాట్లాడుకునేవారు...విమల మామూలుగా నవ్వుతూ చూసేది ఎప్పుడైనా రేణుకి విమల చూసేనప్పుడల్లా అదే పంగతి జాపకంవచ్చేది. ఇంకెవరికీ తెలీదు కానులో తను పారబోసి నట్లుసిరాని. తెలిసికూడా విమల చైట పెట్టలేదు. పాపం!

రేణుకు పదవోద్యమ సంవత్సరాలు వెళ్ళాయి విదవభారం పరీక్షకి కూర్చునేప్పటికి—మిగిలిన బాధలు, మమతలు, తాపత్రయాలతో పాటు— ఇదొక చిన్న బాధ వుండేది. విమల మర్చిపోయిందేమిటి చెప్పా అనుకునేది. కానీ— ఎందుకు మర్చిపోవాలి? తన మూలంగా కాదు అనమానంకూడా జరిగింది? ఎన్నెన్నిమాటలన్నది టీదరు?

‘నన్ను తమించు విమలా!’ అనేందుకు ధైర్యం చాలడంలేదు—ఇంక ఎన్నెనా మాట్లాడకలుగుతోంది కానీ—ఈ విషయం వచ్చేసరికి ధైర్యం చాలడంలేదు.

ఇంటుకు, బి. ఏ. కూడా బెజవాడలోనే చదివింది రేణుక. విమల విదవభారం కాగానే వేరే వూరు వెళ్ళిపోయింది. మద్రాసు, కోయంబతూరు ప్రాంతాలవుంటూ వచ్చారు వాళ్ళివాళ్ళు. రేణుక ఎల్ ఎల్. బి.కి హైదరాబాదు వచ్చేసింది. ఎల్. ఎల్. యం. లో చేరింది, తరువాత విమల జాడ తెలియదు అమెకి.

రేణుకకి హైదరాబాదు హాస్టల్లో స్నేహితులు లేకపోలేదు. అందంగా, పాడుగా వుండే రేణు అంటే అంతా యిష్టపడేవారు. రాత్రిపు పనులకు, చిన్న తనమంతా యననం చేసుకొనేది ఆమె. తల్లి, తండ్రి జాపకం వచ్చేవారు. ఎన్నాళ్ళు యీ హాస్టల్లో అనుకునేది చిన్నతనం స్కూలు, ఆ ఆటలు, స్కూలులోని పెద్ద మర్రి చెట్టు, దాని క్రింద డ్రీలు - అన్నీ జాపకం వచ్చేవి. మంచార చెట్టుదగ్గర పువ్వు - దానిక్రింద కాళ్ళుపెట్టుకుని ఎంతకీ తినేదికాదు తను, పనిమనిషి కేకలేసేది.

ఇవన్నీ స్మృతులే టిటితో పెనవేసుకుని ఒక చిన్నపిల్ల, పూల గౌను తొడుక్కుని, రెండు జడలు వెసుకున్నపిల్ల - ఆ తరువాత ఆ పిల్ల పెద్దది ఓజీలు వెసుకున్నది, చీరలు కట్టింది, కానీ రేణు స్మృతిలో మాత్రం ఆపిలే - ఎర్రగా కందిన ఆ పిల్ల చేయి, గ్రుడ్డలో నీరు ముక్కుకుని, కిక్కురు మనకుండా కూర్చున్న ఆ విమలే కనుపిస్తుంది. రేణు కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతాయి యిది తల్తుకోగానే. కుక్కపిల్లని కొడితే - మన నేమీ చేయదు, కాళునాకి, కాళిదగ్గరే పడుకుంటుంది. దాని కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిలుస్తాయి. అలాగే విమల.....

రేణుకి ఎవరేని బాధగా వుండేది మనస్సులో. నిజానికి ఏమంత చెద్దవిషయాల అనిసమాధాన పరచుకోవడానికి వీలుకొనట్లు కనుపించేది యిది. ఎక్కడుందో విమల? తనవే తమిసుందా? ఇప్పుడేమనుకుంటే ఏం లాభం? కలిగించిన బాధని ఉపశమింప చేసే అవకాశం చేజారిపోయింది అనుకునేది రేణు.

ఒక సాయంకాలం కాళేశ నుంచి వచ్చి పుస్తకాలు బలమీద పడేసింది. రేణు మొహం కడుక్కోడానికీ తువ్వలు తీసుకుని వెడుతోంది. అద్దం క్రింద ద్రాయరులో పోపుతీసుకుంటూ అద్దంలో చూసుకుంది. ఎర్రచూర కొంచెం చెదిరినటుంటే ముందుకు వంగి చిటికెన నేతితో సరిచేసుకుంది. తన వెనకాల బలమీద వస్తువులు కనిపిస్తున్నాయి. అదంతా కొత్త నూట్ కేసు కనుపించి వెనక్కి తిరిగింది రేణుక. ఎవరిదాంది అనుకుంటూ దగ్గరగా వెళ్ళిచూసింది. యస్, విమల M. A. వున్నది. ఆ నూట్ కేసుకి ఒక మూలగా బంగారురంగు అక్షరాలతో విమల! ఎందుకో రేణుగుండెలు వేగంగా కొట్టుకోన్నాయి. ఎవరిదో యీ నూటుకేసు! కొంచెం నేపు పరీక్షగా చూసి చెప్పలు వేసుకుని వరండాలోకి వచ్చింది ఆమె.

“మనరూములోకి యింకా ఎవరైనా వస్తున్నారాయుందిరా!” అనడిగింది మెల్లమీద కూర్చున్న రూమ్ మేటుతో. ఇందిర వెనక్కి తిరగలేదు. “అవును విమలట, మీజేపు అమ్మాయే, P. H. D. చేయడానికివచ్చింది.”

★ మా నం వ హిం చ ని మ న స్సా క్తి ★

రేణుక పరధ్యానంగా వెళ్ళి ముఖం కడుక్కుని వచ్చింది.

“ఎలా వుండేమిటి?”

“నీకు మలేనే పాడుగా, అందంగా వున్నదిలే... అదుగో వస్తోంది.”

తేతాకువచ్చుచిరే, ఎర్రని చెప్పలు, చేతిలో ఫైలు, విమలవస్తోంది. రేణుపరీక్షగా చూసింది. ఆ మెకి ఆ తుతగావుంది. విమల? అవును చిన్నవాటి విమలే. ఆ అమ్మాయే రేణు అర్థంలేని గాభరాతో గదిలోకివచ్చింది. అదం దగ్గర నిల్చుంది. ఖంగారుగా హంకం తీసిపెట్టకుంది నుదుట. ఎలాగ విమలని ఎదుర్కోవడం? బాల్య స్నేహితురాలిని చూస్తే ఆనందం కలగడంలేదా? లేదు, భయం వేస్తోంది.

అమృతసంజీవిని మాత్రలు

గర్భిణులు ప్రసవించువరకు సేవించిన సుఖప్రసవము, ఆరోగ్యసంతానము కలుగును. వేవిళ్ళి, నిస్తాగి, పాలిపొవులు నివారించి ఉత్పాదము, నరముల పటుత్వము కలుగజేయును. నెలకు రు 2

ఉదరాంతరి

చంటిడిల లివర్ స్ప్లైన్ వ్యాధులు సమస్త ఆనాసలు నివారించును. అజీర్చము, కడుపుబ్బరము, ముక్కును విశేష దనముగలు నివారించి, బలము, రక్తవృద్ధి కలిగించును. నెలకు రు 2

బాలాజీర్ణవర్తి

8 సం॥లు దాటిన పిల్లలకు తరచు కలుగు అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, నీళ్ళ విశేషనములు తెల్లగా పాలిపొవులు, క్రమముగా కృశించుట వారిని రక్తవృద్ధి, బలము కలిగించును. నెలకు రు 1.

శతమూలికాదిలేహ్యము

ఇది సుఖ మేహ వ్యాధులు, ఎరువు, తెలుపుమచ్చలు, బగ్గలుమాన్చి రక్తము వృద్ధిపరచి బలము, నరముల పటుత్వము కలిగించును. స్త్రీలబుతుబాధలు, అమిత సొప్పి నివారించి తప్పక సంతానము కలుగ జేయును. లోహోద్రకసింధూరముతో రు. 40 రు 18.

శ్రీ భుజంగరాధైర్యద్యౌళి

తాళ్ళరేవు, తూర్పుగోదావరి.

విమల వచ్చేసింది రూములోకి. తనవి గురువడుతుందో లేదో. “ఈ విడేనండి మా ఫ్రెండు రేణు L.L. M. చదువుతోంది” ఎర్రబడుతోంది రేణుముఖం. కాని వెనక్కి తిరిగింది.

“ననుస్కారమండి. ఇందిర యిప్పుడే చెబుతోంది మిమ్మల్ని గురించి,” అన్నది విమలకొన్నపు మానంది.

“మీరు—నువ్వు రేణుక. అవును. బెజవాడలో ఐదో ఫారం వరకు మనం class mates కామా?”

రేణుక నవ్వింది. “పొరబడుతున్నారనుకుంటాను. నేను ఎప్పుడూ బెజవాడలో చదివలేదు, మాది విజయనగరం,” అన్నది.

విమలనమ్మలేకుండానే చూసింది రేణుక వంక.

“ఏమో. మా రేణు - సరిగా యిదేపేరు. బాగా పోలికలు కనుపిస్తున్నాయి. ఏమాలెండి, ఇంతగా పోలికలున్న మనుష్యులు కూడా వుంటారు కాబోలు,” అన్నది నవ్వేస్తూ.

“కావచ్చు. చిన్నవాడు కాకపోతే ఏమిటి? ఇప్పుడు మాత్రం స్నేహితులం కాకూడదా? పదండి టీ తీసుకుందాం” అన్నది రేణు.

విమలతో ఎన్నో ఖబుర్లు చెబుతోందన్న మాటేగానీ రేణుకి అంతర్భావాలిగా ఆలోచన సాగుతూనే వుంది తనెందుకని అబద్ధమాడింది? భయమా విమలనిచూస్తే? విమల తన సలహాలలో నిలచేటి. తను చేసినదంతా చెప్పి, గొలచేస్తుందనా? ఏమో, ఎంత చిన్నదైతే సేం తను తిప్పించిన మాట వాస్తవము. పిరికిగా, మోసకారిగా ప్రవర్తించిన మాట నిజం.

టీ త్రాగుతూ విమలనే పరీక్షగా చూస్తోంది రేణు. సరిగ్గా తనంతి పాడుగే వుందీ చిన్నప్పుడు బాగా పొట్టిగావుండేది తనకంటే, మంచిరంగుకూడా వచ్చింది. టీ కప్పు తీసుకున్న ఆ చేతులు ఎంత గులాబీగా, కాంతివంతంగా వున్నాయి? ఇంత అందంగా వున్నదే విమల అని అనుకుంది.

విమల నవ్వింది. “ఏమిటి అంత పరీక్షగా చూస్తున్నారు? మీ ముక్కుడా అనుమానం కలుగుతోందా, మీ చిన్నవాటి క్లౌనుమేటు నేమోనని?” అన్నది.

రేణు నవ్వేసింది. “నిజమేనండోయి. మీరు విజయనగరంలో వుంటే అల్లానే అనుకోవలసి వచ్చేది.”

టీ త్రాగినతర్వాత కేడియోడగ్గర, ఆ తర్వాత వరండాలో మెట్టమీద, రాత్రి భోజనాలదగ్గర ఎన్నో మాట్లాడుతున్నారు రేణు, విమల. సినిమాలు, కథలు, నాటికలు,

పి. హెచ్. డి. కోర్సు—ఏ చేవో మాట్లాడుకున్నారు. మధ్య మధ్యలో రేణుకి విమలని చూస్తే అనుమానం కలిగేది—తను అబద్ధమాడుతున్నట్లు కనిపెట్టేస్తుంది చేమానని.

* * *

రెండు నెలలు గడిచాయి. ఫిబ్రవరి నెలలో అందరూ మాదావిడిగా వున్నారు పరీక్షల చదువులో. రేణూ, విమల జతగానడుస్తుంటే అందరికీ మాడెముచ్చటగావుండేది. ఒకేయెత్తు, ఒకేచాయ, హుందాయిన నడక—బాగుండేది వాళ్ళ కలయిక.

రేణు పైకి నవ్వుతూ స్నేహంగా మాట్లాడేదే కానీ తనమూలంగా ఒక నాడు లిట్లెత్తిస్తే ఈ అమ్మాయి అనుకునేది. అంతపరాధనం జరిగినా—ఆ తరవాతియూడు సంవత్సరాల పరిచయంనూ ఒక్కనాడైనా అన్నదీ తనతో ఏవోయి యిల్లా చేశావు? అని. ఎంత ఉదారంగా వున్నది ఆ అమ్మాయి ప్రవర్తన. నిజంగా తను ఆ నాటి రేణుక అని తెలిస్తే ఒక్క తుణుకు మైత్రీ నెలపుతుందా? ఒక చిన్ని ముక్క—చిన్నారమచ్చ పెరిగి, బ్రహ్మాండమై, ఒక గొళ్ళమంతే కనుపిస్తోంది రేణు కళ్ళకి.

“రేణూ, ఒకమాట చెబుతాను గానీ కష్టం కలిగించుకోకుండా వుంటావా? అన్నది ఇందిర ఒకనాడు.

“ఏమిటి?”

“మాను-విమల రోజూ ప్రాగ్భోమిన తర్వాత హాస్టల్కి రావడం, ప్రతిసాయం కాలం బెటికి వెళ్ళడం వార్తెనుకీ నచ్చడం లేదు. ఎంత రివెర్సిస్టాడెంటు ఐలేమాలెం దిసిస్లిను ఉండవల్సిరేదా, యింతరాత్రి వరకు ఏమిరిసర్వీ? అంటోంది ఆవిడ. నీతో చెప్పుమన్నది ఆ సంగతి నువ్వు పూరికీ కచ్చ పెట్టుకోకుండా తనకి మెల్లిగా చెప్ప,” అన్నది ఇందిర.

విమల ఆలస్యంగా రూముకి చేరుకున్న సంగతికూడా గమనించలేదు తను. ఎందుకో యింత అనుమానం పిల్లిందరికీ, ఏమిలోకం! అనుకుంది రేణుక....

ఒక రాత్రి పదిన్నర అయింది. దోమ తెర వేసుకుని పడుకోబోతూ, “విమల యింకా రాలేదేం?” అనుకుంది రేణు. వాచితీసి దిండు క్రిందపెట్టి, తిలో పూలుతీసి వాసన చూచుకుంది. హాస్టల్లో అన్ని గదులో దీపాలు వెలుగుతూనే వున్నాయి. ఈ యిందరైతే పడుకుంది గానీ, అంతా చదువుకుంటూనే వున్నారు. ఇవాళ్ళ విమలకి చెప్పేయాలి, తను ఆ చిన్నవాటి రేణుకనని, తను ఆ మెకి పరాధనం కలిగించినందుకుగాను, ఆ మె చేయనిపనికి కిక్కిపొందవలసి వచ్చినందుకు గాను ఎన్నిసార్లు పశ్చాత్తాప పడిందో— అంతా చెప్పేసుకోవాలి.

పది యాభై అయింది. వరండాలో

మూరింగా అడుగులదప్పుడు, చెప్పుల మోత అయింది తనగది తలుపు ఒక్క ఉంటున్న తోగుచోవదం, విమల గదిలోకి వచ్చి, మోత తీసి మంచంమీద వేయడం జరిగాయి. రేణులేని దోమతెర తొలగించుకుని బైటికి వచ్చింది. విమల ముఖమంతా ఎర్రగావుంది. నుదుటిమీద తడివుంది. ముంగురులు వ్రేలితో త్రోసుకుంటూ, ఆయాసపడుతోంది.

“ఏం విమలా, పరుగెత్తుకు వచ్చావా ఆయాసపడుతున్నావు?” అన్నది.

“అవును. ఆ చాకీదారు మాకాడు నన్ను. ‘కాన్ హైబీ’ అంటూ రేచి వచ్చాడు. పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చేశాను. వాడు గుర్తు పట్టి వుంటాడంటావా?”

రేణుకి యిది విని బాగుండలేదు. “ఇంత ఆలస్యమయిందేం? మెయిన్ గేటు మా సేసి లేదా?” అన్నది.

“లేదు. పదకొండు కాలేదుగా—మంచి స్పీడులో కారు లోపలికి వచ్చేసింది. కారు చప్పుడుకి కూడా కదలేకు చాకీదారు నేను తలుపుతీసుకుని వాడిగదిలోంచే యివరికి వచ్చాను. మాత్రాగా రేచి మాకాడునుకుంటాను. నేను ఆ చెట్టువారి కారిడార్ లోకి వచ్చేసరికి ‘కాన్ హైబీ’ అంటూ లాంటిరు ఎత్తిమాకాడు నన్ను వెధవ! మోత విండుగా కప్పుకున్నాను గాదూ, గురు పట్టుకునే నన్ను.” స్క్రీన్ లోపలికివెళ్ళి బట్టలు మార్చుకోసాగింది విమల.

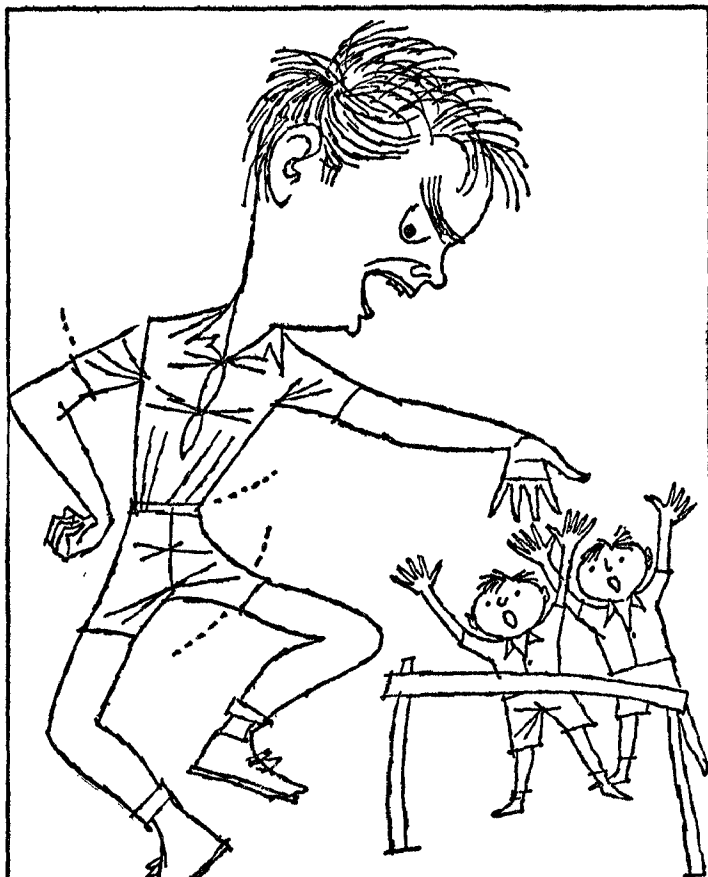
రేణుకి యిదంతా విని నచ్చడంలేదు. అర్ధరాత్రివరకు—కారు లో ఎక్కడికి వెళ్ళింది యీ విమల? కుర్చీలాక్కుని కూర్చుంది రేణు. ఇందిర చెప్పలేదూ నిన్న తనతో. ఫీ! ఎంత అప్రతిష్ట.

“అదికాదు రేణూ, మాధవ్ కారు లేక చేసుకుంటున్నాడు. వీడుమాసి అటకాయించలేడుకదా అని నా బాధ.” మాధవ్! “ఎవరతను?” అన్నది రేణు ముఖం చిట్టనా.

విమల అందంగా నవ్వింది. “ఎవరో! నా మాధవుడు, ఎంగుకునీక?” విలాసంగా వెళ్ళి మంచంమీద వ్రాలింది. రేణు కణతలు కొట్టుకుంటున్నాయి. ఎంత శాంతంగా, ఆనందంగా వున్నది యీ విమల. ఆమెకి తెలియవు యింకా యీ హాసలు విషయాలు.

“విమలా! నిజంగా చాకీదారుమాసిన బైలే మాత్రం నీకు యీ హాసలు నుంచి నిష్క్రమణ తప్పదు రేపిపాటికి.”

విమల చటుక్కున లేచివచ్చింది. ఆమె ముఖంలో విషాదం అలముకుంటున్నది. “నిజమేనా రేణూ! ఏం? చెబుతాడంటావా వార్తెకతో?” భయవిన్యాసమే ఆమె కళ్ళు యింకా పెద్దవిగా కనిపిస్తున్నాయి—ఇంకా (47-వ పేజీ చూడండి)

వాని తల్లి ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ లేబిలు చూచి బట్టను కొని ఉంటే బాగుండేది!

దొంగనట్లుగా క్రంగిపోవే దుస్తులను ధరించి మంచి అవకాశములను జారవిడుచుకోకండి! మీరు నూలు బట్టలు లేక కుట్ట కయ్యుగా ఉన్న దుస్తులను కొనుగోతుకు వాటిమీద ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ (‘Sanforized’) లేబిలును చూడాలని జ్ఞాపకముంచుకోండి. ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ లేబిలుగల బట్టలతో కుట్టిన దుస్తులు దొంగ సార్లు ఉతికినా కూడా దొంగనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రంగవని మీరు నమ్మవచ్చును!

లేబిలు మీద ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’.

గుర్తు ఉన్నదా అది గమనించండి

అలాచేస్తే మీ దుస్తులు దొంగనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రంగవు!

రిజిస్టరు చేయించిన ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ అనే ప్రేమ మార్కునకు అధికారతన క్లామర్. వీటికి అంద శంపెనీ ఇవ్వబోతోంది (సరిమితమైన కార్యకర్త యు.ఎస్.ఎ.లో సంస్థాపితము) వారిచే ప్రచురించబడినది. ఈ శంపెనీ యొక్క కర్మియైన ప్రమాణములకు తగినట్లుగా క్రంగుతుందా అందే బట్టలమీదనే ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ ప్రేమ మార్కు నేయటకు అంగీకారము యిస్తును.

వివరములకు: ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’ పర్సన్, 35 మెరీన్ డ్రైవ్, బాంబాయి 2

నక్షత్ర ఫలితాలు

[13-8-58 మొదలు 19-8-58 వరకు]

గ్రహస్థితి

కుశ		
18 లేదనించి సింహములో ప్రవేశించును. పడమర బుధాస్తమయము. మిథున, కర్కాటక, సింహ, కన్య, తులలో చంద్రుడు.	శు	ర
	శ	గుర

* అశ్విని [చూ, చే, వో, లా] *

ఈ వారము మీకు యోగకాలము. వున్న యిబ్బందులు తీరుతవి. అనుకున్న సామ్యు చేరికవస్తుంది. కొర వ్యవహారములు కొన్ని అనుకూలముగా తీర్పు అవుతవి పిల్లల అభివృద్ధికొరకు కొన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తారు నూతన కార్యములు ప్రారంభిస్తారు ప్రభుత్వ సహకారం కలుగుతుంది. పంశితులతో గొప్ప జరిపి నూతన అంకాలు తెలుసుకుంటారు. ఉపాధ్యాయులకు, పండితులకు, వ్యాయ వాదులకు, వ్యాయాసానములందలి వుద్యోగులకు, యీ వారం మేలుగావుంటుంది. వారమంతా శుభయోగములతో కూడియున్న నూ అలజడి ఎక్కువగా వుంటుంది.

* భరణి [లీ, లూ, లే, లో] *

యీ వారం యోగదాయకం. ధనయోగం కలుగుతుంది. కవితాగొప్పి, గానసభలువంటి వినోదములలో బంధుమిత్రులతో కలసి పాల్గొంటారు. ఇదివఱకు అనారోగ్యముతో వున్న దూరస్థులైన ఆవులత్తే మంచి తెలిసి గుంతోపం పొందుతారు. విద్యార్థులకు మంచికాలము. కవులకు, గాయకులకు, నటీ నటులకు యోగకాలము. ప్రత్తి, నూలు, బట్టలు, వెండినగలు, బియ్యం వ్యాపారస్తులకు లాభయోగము. నీటిపై ప్రయాణం చేయవలసివుంటుంది. వారమంతా శుభయోగములున్నా మానసిక ఆందోళన ఎక్కువగా వుంటుంది.

* కృత్తిక [ఆ, ఈ, ఊ, ఏ] *

గతవారం అసంపూర్తిగావున్న కార్యములు ఈ వారం లాభదాయకముగా ముగుస్తాయి. ధనఆదాయము అనుకున్న దానికన్న ఎక్కువగావృద్ధి అవుతుంది. శుభకార్యాలలో నలు చేస్తారు. సంఘ సంతేను కార్యాలలో పాల్గొని కీర్తి పొందుతారు. నూతన కార్యచరణకు ఆలోచనలు చేస్తారు. విద్యార్థులకు ఉత్సాహముగా వుంటుంది. వుద్యోగస్తులకు అధికార హోదాలు పెరుగుతవి. బంగారము, నవరత్నములవంటి విలువగల వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు ఎక్కువ లాభం వస్తుంది. మీకు వాహనయోగం, మిభార్యకు

బి. నరసింగరావు

అలంకార ప్రాప్తి కలుగుతవి. వారమంతా శుభయోగము లున్న నూ అధిక ఖర్చులగుట చేతను మానసిక ఆందోళన వుంటుంది.

* రోహిణి [ఓ, వా, వీ, వూ] *

యీ వారం చేదానుకున్న పనులకు ఆటంకములు కలుగుతాయి. కార్యభారము వల్ల తీరుబడివుండదు. ఆర్థికస్థితి బాగుండనందున గృహవసరములకు యిబ్బంది కలుగుతుంది. అకాలభోజనమువల్ల తలబొట, కళ్లు మంట, ఒళ్లుపీసవంటి అనారోగ్య చిహ్నములు కనబడగానే ఔషధప్రపేత చేయుట మేలు. వుద్యోగస్తులకు ఒత్తిడువున్నా అధికారాల ఆదరణ పొందుతారు. వర్తకులకు శ్రమ ఎక్కువ. విద్యార్థులకు చదువు సమముగా జరగదు, రాజకీయవాదులకు మేలుగా వుంటుంది. వారమంతా యిబ్బంది కలతలు అనారోగ్యంవున్న నూ, పితృ వరము నంశి సహాయంవల్ల ధనయోగము కార్యలాభము కూడా వుంటాయి.

* మృగశిర [వే, వో, కా, కీ] *

యీ వారం మీకు మిశ్రమయోగం. మొదట్లో నిరాశగా వుంటుంది గాని క్రమేణ మిత్రులసహాయంవల్ల కార్యలాభం పొందుతారు. ధనలోపంవల్ల ఆందోళన వుద్యోగస్తులకు మంచిరోజులు కావు. వనపర్వతి

ప్రాంతములకు బదిలీ కావచ్చు. వర్తకులకు మాంద్యము. విద్యార్థులకు బద్ధకము చేచదువు సాగదు. రహస్య భేదనలో నిపుణులగుటచే ప్రభుత్వమువల్ల ఆ పనిలో నియమితులౌతారు. ఆవుల ఆరోగ్యం ఆందోళన కలిగిస్తుంది. ధనలోపం కలతలు, మనోవ్యధ నిరాశ, వంటి అవయోగములున్నా ప్రయాణము మిత్ర సహాయము, కార్యసిద్ధి విజేత యులతో పరిచయము, విచ్చిత్రవస్తు సంపాదన వంటి మంచి యోగములుకూడా వుంటాయి. వారంతా అలజడి ఎక్కువగా వుంటుంది.

* ఆరుద్ర [కూ, ఖ, జ, ఛ] *

ఈ వారము మీకు ఎవరి సహాయము కొర ప్రయత్నములను చేదానుకు తున్నాలో ఆ వ్యక్త వల్లనే మీకు ఆటంకములు కలుగుతవి. భవాభీషము ఎక్కువగా వుంటుంది. ఇంట్లోవారి ఆరోగ్యము ఆందోళన కలుగచేస్తుంది. ఉద్యోగస్తులకు ఒత్తిడి, వ్యాపారస్తులకు నిరాశ, ఆధ్యాత్మిక చింతికలవార గుటవల్ల ఈశ్వర కృపచే అన్ని కష్టములను గడిచి క్రమేణా కార్యలాభమును పొందుతారు. విద్యార్థులకు మంచి కాలము కాదు. పుణ్యక్షేత్ర సంచారము, దేవతాదర్శనము, విచిత్రములను చూచుటయుగును వారమంతా ఆరోగ్య చింత, ఆటంకములు, ఒత్తిడిలాంటి అవయోగములున్నా, ఆధ్యాత్మిక చింత, నష్టద్రవ్యలాభము, కార్యసిద్ధివంటి మంచియోగములుకూడా కలుగుతవి.

* పునర్వసు [తే, కో, హా, హీ] *

ఈ వారము మీకు అనుకూలతకన్న ప్రతికూలత ఎక్కువ. ఎక్కువ శ్రమపడినమాదలు యత్ని కార్యాల ఫలిస్తాయి, కొద్ది దావాలు అనుకూల ప్రతి. పరోపకారమునకు యత్ని పడి, పనుల ఒత్తిడివల్ల చేయలేక నిందలు పొందుతారు. ఇచ్చివుచ్చుకొనుటలో వివాదములు వస్తవి. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల అనాదరణవున్నా తోటివారి సహకారముచే సద్దుబాటుగా వుంటుంది. వర్తకులకు వారమంతా నిరాశగావున్నా వారాంతమునకు మేలుగావుంటుంది. భార్య అనారోగ్యము ఆందోళన కలిగిస్తుంది. వారమంతా భయాందోళనలతో కూడివుంటుంది.

* పుష్యమి [హూ, హే, హో, డా] *

మీ ఆలోచనలు కార్యరూపమునకు వచ్చేందుకు ఎన్ని అవాంతరాలుకలిగినా, నిగుత్సహపడక పట్టుదలతో ప్రయత్నించి తుదకు కార్యసాఫల్యమును పొందుతారు. ఖర్చులకు అవసరపడినసామ్యు సమయానికి అందవందున ఋణము చేయవలసివస్తుంది, కాని వారాంతమునకు తీరుస్తారు. అవయవములకు దెబ్బలుతిగిలే ప్రమాదము జాగ్రత్త

వల్ల తప్పవచ్చును. రసాయనిక శాస్త్రజ్ఞులకు, లోహపుసామాను, రంగుల వ్యాపారములకు కష్టముతోకూడిన లాభము. ఇంజనీరింగు శాఖ ఉద్యోగులకు, యంత్రములు నడుపు నిపుణులకు మేలుకాలము. మంచియోగములున్న వారమంతా ఆందోళనాయుతముగా వుంటుంది.

* ఆశ్రేష [డి, డూ, డే, డో] *

ఈ వారము మీకు యోగకాలము. మీ బుద్ధిబలమునకుతోడు అధికారుల సహాయము, బంధు సహాయము కలుగుటచేత వచ్చే ఆటంకములు గడిచి, ఫలము పొందుతారు. ధనాదాయము వృద్ధి అవుతుంది. వైద్య, శాస్త్రోత్తమ శాస్త్ర ప్రసంగాలలో పాల్గొంటారు. కవులు నూతన రచనలు చేస్తారు. ఈ శాస్త్రోద్ధిగ్గునుండి మీదగర బంధువుల క్షేమవార్త తెలిసి సంతోషము పొందుతారు. విద్యార్థులకు ఉత్సాహముగా వుంటుంది. వారమంతా ధనలాభము, భంధుసహాయము, యత్న కార్యలాభమువంటి యోగములున్న నూ ధియాందోళనలతో కూడుకొని వుంటుంది.

* మఖ [మా, మీ, మూ, మే] *

ఈ వారము మీకు భాగ్య యోగము ఎక్కువ. ఉన్న ఇబ్బందులు తీరుతవి. అనుకున్న డబ్బు చేతికి వస్తుంది. దావాలలో గెలుపొందుతారు. పురుషసంతానము గుఖసంతోషములకై చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించాయి. పండితులతో శాస్త్రప్రసంగాలు చేయుటచేతనూ, ఉద్యోగములు పరింతుటచేతనూ విజ్ఞానాభివృద్ధి కలుగుతుంది. ప్రభుత్వముచే సత్కృతిపొందుతారు. విద్యార్థులు నూతనవిషయాలు శ్రద్ధతో తెలుసుకుంటారు. వ్యాయాసన ఉద్యోగస్తులకు, పండితులకు, ఉపాధ్యాయులకు వ్యాయాసాదులకు మేలుకాలము. వారమంతా మంచి యోగములున్న నూ తొలుపాటుగా వుంటుంది.

* పూర్వఫల్గుణి (పుబ్బ) *

మో, టా, టీ, టూ

ఈ వారము మీకు యోగదాయకము. ధనయోగము కలుగుతుంది. నీటిపై ప్రయాణము చేయవలసివస్తుంది. కవిత్వగోష్ఠి, సంగీతసభలు వంటి వినోదాలలో పాల్గొని మృదాన్నభోజనము చేస్తారు. ఇదివరకు ఆనాశోగ్యముతో దీక్షిగ దిక్కునవున్న ఆప్రబంధువులు కోలుకున్నట్లు వార్త తెలిసి సంతోషము పొందుతారు. కుభకార్యములలో పాల్గొంటారు. కవులకు గాయకులకు, నటీనటులకు మేలుకాలము. నూలు, బట్టలు, బియ్యము, వెండి వ్యాపారస్తులకు లాభము. వారమంతా మంచియోగములు కలిగిననూ మానసికాందోళన ఎక్కువగా వుంటుంది.

వగా వుంటుంది.

* ఉత్తరఫల్గుణి (ఉత్తర) *

[ఛే, టో, పా, పీ]

గతవారమువలె ఈ వారముకూడా మీకు యోగకరంగా వుంటుంది. పూర్తికాకుండా నిలిచిపోయిన కార్యములు లాభకరముగా ముగుస్తాయి. ధనాదాయము ద్విగుణముగా వుంటుంది. పుణ్య, కుభకార్యములలో పాల్గొంటారు. సాంఘిక సేవచేసి కీర్తిపొందుతారు. నూతన గృహనిర్మాణమునకు ప్రయత్నము చేస్తారు. విద్యార్థులు వినోదములలో పాల్గొన్న నూ చదువు చక్కగా సాగుతుంది. విలువగల వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు ఎక్కువ లాభము కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తుల అధికారహోదాలు పెరుగుతవి. కుభయోగముతో వారమంతా కూడియున్న మనోచాంచల్యము, ఆందోళన కలుగుతవి.

* హస్త [హూ, ష, షా, త] *

ఈ వారము మీకు రాబడి తక్కువ. కార్యభారము ఎక్కువ. గృహోపసరములు తీరనందున స్పర్ధలు. ఆరోగ్యము చెడుచున్నట్లు నూచనలు కనబడగానే ఔషధచికిత్స పొందడమే కాకుండా గ్రహరాశైన రవికి శాంతిచేయించుట మేలు. ఉద్యోగస్తులకు కొత్తసమస్యలు వర్తకులకు ఆందోళన, విద్యార్థులకు చదువు పరిగాజరగదు. రాజకీయ వాదులకు ఎగురీత. పితృవర్ణమునుండి ధనసహాయము, కార్యలాభమువున్న వారమంతా ధియాందోళనలతో కూడివుంటుంది.

* చిత్త [చే, ఛో, రా, రీ] *

ఈ వారము మీకు మిశ్రమయోగము. మొదట్లో నిరాశగా వుంటుంది కాని క్రమేణా మిత్రసహాయమువల్ల కార్యలాభము పొందుతారు. ధనలోపమువల్ల ఆందోళన. సకాలములో అనుకున్న సామ్యచేతించదు. ఇంట్లో వున్నవారి ఆనాశోగ్యము మీకు చాలా అశాంతి కలుగజేస్తుంది. ఉద్యోగస్తులకు వనపర్వత ప్రాంతములకు బదిలీ అయ్యే నూచనలున్నవి. వర్తకులకు నిరాశగా వున్న వారాంతమునకు లాభము కలుగుతుంది. విదేశీయులతో ప్రయాణముండు పరిచయము. ఆపురూపవసు సంపాదన కలుగుతవి. వారమంతా ఉద్దేశముతో కూడివుంటుంది.

* స్వాతి [రూ, రే, రో, తా] *

ఈ వారము మీకు మిశ్రయోగము. కొరిన సహాయము లభించదు. అవసరములు తీరక ఆందోళన కలుగుతుంది. దైవముచే భారమువేసి కార్యసాగనకు ప్రయత్నించి ఫలమును పొందుతారు. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల అనాదరణ కలుగుటచే కలవు పెట్టవలసివస్తుంది. వర్తకులకు చాంచల్యము.

ధరలు:

నూలు, వస్త్రములు : మందముగా వుండును.

నూనె దినుసులు : నిలబాటుగా వుండును.

తెలము, పదందార, చింతపండు : మార్పులేదు.

ఆహారధాన్యములు : కొండములేగును.

పప్పుదినుసులు : నిలబాటుగా వుండును.

వెండి, బంగారము : ధరమందముగను.

సస్యానుకూలముగా వర్షించును.

* * *

జన్మనక్షత్రము బట్టిగాని, జన్మనక్షత్రము నెరుగనివారు నామనక్షత్రము (వారి వారి పేర్ల ననుసరించి పేరు మొదటి యక్షరము)ను బట్టిగాని ఫలితాలు తెలుసుకొనునది. కృష్ణాక్షరమేరునకు మృగశిరా నక్షత్రమున్నూ, హృష్ణాక్షరమేరునకు స్వాతియూ, శ్రీధరక్షరమేరునకు చిత్రియూ, క్షేత్రపాలకుడనే పేరునకు హస్తయూ, భీముడూ, భైరవుడూ అనే పేర్లకు పూర్వాషాఢయూ మూడుకొనునది.

కొంతకాలమునుండి రాకుండా నిలుచిపోయిన పాతబాకీలు వసూలవుతాయి పుణ్యక్షేత్రమునను, దేవతాదర్శనము, విచిత్రవస్తుసందర్శనము కలుగుతవి. పుణ్యపురుషుల సాంగత్యమువల్ల మనోవికాసము కలుగుతుంది. నవద్రవ్యలాభమును పొందుతారు. వారమంతా అశాంతిగా వుంటుంది.

* విశాఖ [తీ, తూ, తే, తో] *

ఈ వారము అనుకూలతక్కువ ప్రతికూలతయెక్కువ. ఇచ్చిపుచ్చుకొనేటట్లు పేవీలు వచ్చి మనోవ్యగ్ర కలుగుతుంది. కొద్ది వ్యవహారములు అనుకూలించిననూ ఖర్చులు హెచ్చగుటచే ఆ సంతోషము వుండదు. భార్యకు ఆరోగ్యము చెడే నూచనలున్నవి. కొర్రలు, రాగులవంటి అపరదినసులు, మినుములు, ఉప్పు, నువ్వులు, నూనె వర్తకులకు లాభయోగము. ఇతర జాతివారివల్ల గౌరవము కలుగుతుంది. వారమంతా చాలా ధియాందోళనతో కూడివుంటుంది.

* అనూరాధ [నా, నీ, నూ, నే] *

ఈ వారము ఎంత ప్రయత్నించినా చేయదలుచుకున్న పనులకు అనేక ఆటంకములు కలుగుతవి, సాహసముగలవారగుటచేతను నిరుత్సాహపడిక పట్టదలతో పనిచేసి కలిగిన చిక్కులను తొలగించుకొని కార్యలాభమును

నక్షత్ర పలితాలు

పొందుతాను. పోదరుని సహాయమువల్ల ఒడి దుడుకులు సద్దుకుంటాయి. జాగ్రత్తగా వుండుటవల్ల అవయవములకు దెబ్బలుతిగితే ప్రమాదము తప్పవచ్చును. గనుల యజమానులకు, ఖనిజములకు, లోహముల వ్యాపారస్తులకు భూస్వాములకు కష్టముతో కూడిన లాభము. పోలీసుశాఖవారికి మేలుకొలము.

* జ్యేష్ఠ [నో, యా, యా, యా] *

ఈ వారము మీకు ధనలాభము, వ్యవహారములలో జయము, బంధుదర్శనము, విద్యాప్రాప్తి, శుభ కార్యములలో పాల్గొనుట, నూతన కార్యప్రయత్నలాభము, ఈశాన్య దిక్కునుండి మంచి పుత్తెరములు వచ్చుట, జ్ఞానమార్గ ప్రసంగము, యుక్తిగా ప్రసంగించుట, గణిత, జ్యోతిషశాస్త్ర చర్చలు, శుభ భోజనమువంటి మంచి యోగాలు కలుగుతాయి ప్రతి, దూది, నూలు, ఒట్టలు, ఇల్లిడి కంచు చెండలగు సరుకుల వ్యాపారస్తులకు లాభయోగము. కవులకు, శిల్పిలకు, నటీనటులకు మేలుకొలము. మంచి యోగములున్న నూ వారమంతా ఆలజడిగా వుంటుంది

* మూల [యే, యో, బా, బీ] *

ఈ వారము దేవబ్రాహ్మణభక్తి, పుణ్యక్షేత్ర సంచారము, ధనలాభము, పుణ్యకార్యములు చేయుట, పుత్రిప్రాప్తి నూచనలు గృహమందు శుభకార్యములు జరుగుట, బిరుదులు పొందుట, ఆకస్మిక ప్రభుత్వ సన్మానము, శుభజీవనము, వైద్య, జ్యోతిష శాస్త్ర ప్రసంగములు, ఘనకార్య ప్రయత్నములు వంటి రాజయోగములు కలుగుతవి. విద్యార్థులు నూతనాంశాలను నేర్చుకుంటారు. ఉపాధ్యాయులకు, పండితులకు, వ్యాయాగారులకు, వ్యాయాసాన ఉద్యోగులకు వారమంతా మేలుగా వున్నా, ఆందోళన ఎక్కువగా వుంటుంది.

* పూర్వాషాఢ [బూ, ధ, భా, డా] *

మీరు ఈవారము వినోదములలో పాల్గొనుట, దిగ్గి షీర మధురపదార్థ యుక్త మభోజనము వండి పాత్రలలో చేయుట, తలచిన కార్యములలో జయము, నీటిమీద ప్రయాణము, తెల్లని వస్తువులు కొనుటవంటి యోగములు కలుగుతవి. ప్రతి, నూది, నూలు, తెల్లనివస్త్రములు, వెండి, బియ్యము, ద్రవ పదార్థవస్తువుల క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు లాభము విద్యార్థులకు మంచి కొలము. కవులకు, గాయకులకు, నటీనటులకు మేలుకొలము. మంచి యోగములున్నా

వారమంతా మానసికాందోళనతో కూడి వుంటుంది.

* ఉత్తరాషాఢ [బే, బో, జా, జీ] *

ఈ వారము సనధాన్యవృద్ధి, పునఃసంపద, కృషియాలకముగా లాభము, వివాహాది శుభ కార్యములలో పాల్గొనుట, ఇష్ట వస్తు లాభము, పరోపకారమువల్ల కీర్తి, ప్రభుత్వ కార్య నిర్వహణవల్ల గౌరవమువంటి రాజయోగములు గలుగుతవి. విద్యార్థులు వినోదములలో పాల్గొన్నా చదువు బాగా సాగుతుంది. వర్తకులకు ఖరీదైన వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో ద్విగుణలాభము కలుగుతుంది కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు మేలుకొలము. వారమంతా మంచి యోగములున్న నూ ఆలజడిగా వుంటుంది.

* శ్రవణము [జూ, జే, జో, ధూ] *

ఈ వారము కార్యభారము ఎక్కువ. రాజవారా ప్రసంగములు, వింతమాటలు వినుట, పరాక్రమమువల్ల ఘనత, ధనలాభము, ప్రయాణము వుండును. ఆకాల భోజనమువల్ల వేడి చేసి కడుపునొప్పి, కళ్ళునుట, తలపోటు, బలహీనత వంటి నూచనలు కనబడగానే బౌద్ధధర్మచికిత్స పొందుటమేలు. ఉద్యోగస్తులకు బదిలీ అవుటగాని, ఒత్తిడి తీటుకొనలేక శిలవపైబటగాని పరుగును విద్యార్థులకు చదువు సరిగా జరగదు. రాజకీయవాదులకు అనుకూలము, వారమంతా ఆందోళనతో వుంటుంది.

* ధనిష్ఠ [గా, గీ, గూ, గే] *

ఈవారము ప్రతిపనికి ఆనవసరముగా ఆలస్యము కలుగుతుంది. ఆశాభంగము ఎక్కువ. ప్రయాణము చేయవలసి వస్తుంది వర్తకులకు లాభము తక్కువ. రహస్యభేదనకు నియమింపబడి జయము పొందుతారు. ఉద్యోగస్తులకు శిక్షకొరకు వసపర్యత ప్రాంతములకు బదిలీ కావచ్చును, ఆత్మీయుల ఆరోగ్యము చికాకుపగుస్తుంది. వారాంతమున విడిచి యుల సహాయమువల్ల కార్యసిద్ధి కలుగుతుంది. విద్యార్థులకు చదువు ఎవ్వముగా జరగదు. వారమంతా చందల మనస్సుతో గడుస్తుంది.

* శతభిషం [గో, సా, సీ, సూ] *

ఈవారము మీరు ఎవరి సహాయమువల్ల కార్యములు చేదామనుకున్నా గోవారివల్లనే మీకు ఆటంకములు కలుగుతవి ధనాభావము ఎక్కువగా వుంటుంది. ఆధ్యాత్మిక చింత కలవారగుటవల ఈశ్వర కృపతో అన్నికష్టములు తీరుతాయనే నమ్మకముంది కనుక మీకు క్రమేణా కార్యానుకూలము కలుగు

తుంది. ఇంట్లో వారి ఆరోగ్యము ఆందోళన కలిగిస్తుంది. ఉద్యోగస్తులకు ఒత్తిడి, వ్యాపారస్తులకు నిరాశ అయినా పాతిపాకలు వనూలవుతాయి. విద్యార్థులకు మంచి రోజులు కావు. సాధుసాంగత్యము, కార్యానుకూలత, నష్టద్రవ్యలాభము వున్న నూవారమంతా ఆందోళనగా వుంటుంది.

* పూర్వాభాద్ర [నే, సో, దా, దీ] *

ఈ వారము అనుకూలత కన్న ప్రతికూలత ఎక్కువ. కోరుకల్ల వహారములు అనుకూలీ సవి. ఎక్కువ శ్రమపడిన మీదట యత్ని కార్యాలు ఫలిస్తాయి. పరోపకారమునకు యత్నిపడి పనుల ఒత్తిడి చేయలేక నిందలు పొందుతారు. ఇచ్చిపుచ్చుకొనే పట్ల వివాదములు. భార్య అవాగోగ్య కారణముగా నునోవ్యక్త కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులు అధికారుల ఒత్తిడికి ఆగలేక శిలవ పైబటగా తీసివారి సహకారము వల్ల కొందరికి సద్దుబాటుగా వుంటుంది వర్తకులకు వారమంతా నిరాశగా వున్నా వారాంతమున లాభము కలుగుతుంది.

* ఉత్తరాభాద్ర [దూ, శం, ఛా, ధా] *

మీ ఆలోచనలు కార్యరూపములోకి వచ్చిందికి ఎన్ని ఆవాంతరాలు కలిగినా నిరుత్సాహ పడకుండా పట్టుదలతో ప్రయత్నించి కార్యసిద్ధిని పొందుతారు ఖగ్గులకు పరిపాయే సామగ్రి సమయమునకు లభించక పోవుటచేతను ఆస్పృశ్యులవలసి వస్తుంది. అయిననూ సోదర సహాయము కలుగుటచే వారాంతమునకు తీరుస్తారు. ఆత్మీయులకు సహాయము చేయుటకు మాటయిచ్చి యలేక నిందలపాలవుతారు. అనియవములకు దెబ్బలు తిగితే ప్రమాదము జాగ్రత్తవల్ల తప్పవచ్చును. ఇంజనీరింగ్ శాఖ ఉద్యోగస్తులకు, భూస్వాములకు, లోహపుసామాను, రంగుల వ్యాపారస్తులకు కష్టముతో కూడినలాగుము. వారమంతా చాలా ఆందోళనకరముగా వుంటుంది.

* రేవతి [దే, దో, చా, చీ] *

ఈ వారము మీకు యోగకాలము. మీ బుద్ధిబలమునకు తోడు అధికారుల సహాయము బంగు సహాయ కలుగుటచేత వచ్చిన ఆటంకములను గడిచి ఫలముపొందుతారు. ధనాదాయము వృద్ధి అవుతుంది వైద్య, జ్యోతిష శాస్త్ర ప్రసంగాలు చేస్తారు. కవులు నూతన రచనలు మొదలుపెడతారు. ఈశాన్య దిక్కునుండి మీ దగర బంధువుల క్షేమవార్త చేరి సంతోషము కలిగిస్తుంది. విద్యార్థులకు మంచి కొలము. వైద్యులకు, కవులకు, శిల్పిలకు నటీనటులకు యోగకాలము. మంచి యో, ములున్న నూ వారమంతా ఆందోళనయంతిముగా వుంటుంది.

సంక్షేమ కార్యక్రమాలు; (2)

‘కుప్ర విద్యా ప్రణాళిక’

ఈరోజుల్లో చాల మంది స్త్రీలు తమ కుటుంబాల్లోని ఆర్థిక సీతినబట్టి, ఏదో ఒక ఆర్థనామార్గం చూసుకొంటున్నారు. ఏ విధంగానూ ఆధారంలేని స్త్రీలు తమ జీవనం కోసమే పని చేస్తుండగా, కుటుంబంలో ఆర్థిక వ్యవస్థలు తక్కువగా వుండడం వల్ల, తమ ప్రయత్నం ద్వారా కుటుంబాదాతున్ని ఎక్కువ చేయాలని కొందరు స్త్రీలు పనిచేస్తున్నారు. వీరంతా ఏమి వృత్తులు అవలంబిస్తున్నారు. ఏమి ఆర్జించ గలుగుతున్నారు, ఏమి చేస్తున్న పనులకు తగినటుగా వీరు శుశ్రీతులై వారా? అన్నది ఒక ప్రశ్న. అంతేకాక యింకా ఎంతమంది స్త్రీలు ఏదో ఒక ఉపాధి కల్పించుకో లేక యిబ్బంది పడుతున్నారు, దానికి కారణం మేమిటి అన్నది కూడా ఆలోచించతగ్గ విషయమే.

ఒక డిగ్రీ ఆనంది తీసుకుని, విద్యాధి కులై, ఉద్యోగాలు సంపాదించుకున్న స్త్రీలు విషయం అత్యవసర సమస్య కాదు. ఎందుకంటే వారు తాము చేయబోయే పనులకు తగిన శిక్షణ కలిగి నటించుకుంటే వారు కాకబోయినా, నిత్యజీవితావసరమైన ఒక విద్యాస్థాయిని అందుకుని, ఏ వృత్తి విద్య నభ్యసించదానికై నా అర్హులే.

ఏదో సామాన్య అక్షరజ్ఞానం కలిగివున్న స్త్రీలు, యీరోజు ఏదైనా జీవనోపాధి కల్పించుకోవాలంటే మారం ఏమున్నది? చిన్న వయసుల్లో వున్న బాలికలు బడికి పోగలరు. బాల్యతలుండవు కాబట్టి చదువుకో గలరు. కానీ 20-25 మధ్య వయసున్న స్త్రీలు భిక్షయం విడిచి బడికి పోగలరా? కనీసం మూడవభారం లేక ఇ ఎస్. ఎల్. సి. లేక ఎనిమిదవ తరగతి వరకైనా చదువు పంపేసే గానీ ఏ ట్రైనింగులూనే లేదు.

గోరు. గ్రామసేవిక, మంత్రపాని, వేసిక కౌసు టీచరు, ట్రైమరీ స్కూలు టీచరు, మల్టీ ఉపాధ్యాయుని యీ ట్రైనింగులకు, పరీక్షలకు అన్నిటికీ మూడవభారం కనీస విద్యార్హతగా నిర్ణయించ బడినది. కొలిగా స్కూలు విడిచిపెట్టిన 15 సం|| బాలికలు, లేక ఏనాడో అపాటి చదువు అదృష్టవశాత్తు చదువుకో గలిగిన స్త్రీలు మాత్రమే యీ ట్రైనింగులకు వెళ్ళివగినవారై వుంటారు. యథార్థంగా బ్రయనిం గు కి వెళ్ళి ఉద్యోగం సంపాదించుకుని, పాట్ల గడువు కోవలసి వున్న కొందరికి ఆసనారూత లేకపోవడం మూలంగా ఏవిధ మైన ఉపాధి లభించదు.

ఈ విధంగా యిబ్బందులకు లోనయ్యే 20-25 సంవత్సరాల మధ్య వయసున్న స్త్రీలను ‘కుప్ర విద్యా ప్రణాళిక’ ద్వారా పరీక్షలను తయారుచేసేందుకుగాను కేంద్ర సాంఘిక సంక్షేమ సమితి డబ్బు కేటాయింబోతోంది. ఒకటి రెండు సంవత్సరాల కాలంలో మూడవభారం దాకా దానికి సమానమైన పరీక్షకు వశ్యేందుకు విలుగా తగిన తరగతులు నడపడలచిన సంఘ సేవా సంస్థలకు అందుకుగాను ఈ సాయులోంచి డబ్బు మంజూరుచేస్తారు. ఇంతవరకు కేంద్ర సాంఘిక సంక్షేమ సమితి గ్రాంటు కార్యక్రమములో యీ అంశములేదు.

ఇదివరలో యీ విధమైన తరగతులను నడుపుచున్న సంస్థలను గానీ లేక చిర కాలమునుండి ఏదోఒక సంఘసేవ నిర్వహిస్తున్న సంస్థలకుగానీ, యీ గ్రాంటు యివ్వ బడుతుంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో చాలా మహిళా సంఘాలు కుటు, సంగీతం, నృత్యమూ, హిందీ, సంస్కృతం, యింగ్లీషు వదువు

తున్నవి. ఇవికాక కొన్ని అనాధ వితంతు కరణాలకు యీ విద్య నేర్పబడుతోంది. మన రాష్ట్రంలో ఇ. ఎస్. ఎల్. సి. ప్రభుత్వ పరీక్షకు, ఆంధ్ర సారస్వత సరివత్ తెలుగు పరీక్షలకు ఈ సభకం కేంద్ర శిక్షణ నివ్వ వచ్చును. ఏ రాష్ట్ర ములో నైవా ప్రభుత్వముచే గుర్తింపబడిన పరీక్షలకు మాత్రమే విద్యార్హులను తయారు చేయవలసివుంటుంది ప్రపథమంగా యీ ‘ప్రణాళిక’ అమలు జరుపబోయేసందర్భ, తాము అనుసరిస్తున్న పాఠ్యప్రణాళి (సిలబస్) అపరీక్షను తగినవో కాదో చూచుకోవాలి. ఈ విధముగా తమ వద్ద ప్రైవేటుగా చదివిన స్త్రీలు పరీక్షకు కూర్చోవకున్నవో కూడదో నిర్ధారణ చేసుకో వలసి వుంటుంది.

ఒక తరగతిలో 25 మంది వరకు స్త్రీలను చేర్చుకొనవచ్చును వీరిలో కొందరు కొంత వరకూ చదివినవారు కొందరు ఏమీ చదువు కొని వారూగా వున్నట్లయితే ఒకటి రెండు సంవత్సరములమధ్య వారి నెప్పుడైన పరీక్షకు విడివిడిగా పంపవచ్చును. కానీ సాధారణంగా కొద్ది 2 సంవత్సరములకు మించ కూడదు. ఈ కోర్సులో కేర్చుకొనే స్త్రీలు పరీక్ష పూర్తిఅయిన తరువాత తప్పనిసరిగా ఏదో వృత్తి విద్యలో శిక్షణపొందుతాము అనే గ్రామాలలో సేవ చేస్తామనో హామీయిచ్చేలా కట్టుదిట్టం చేయడంమంచిది. నర్సులుగా స్త్రీలను కేర్చు పునేటప్పుడు అనాథలకు, వితంతువులకు, యితరత్ర ఆర్థిక, సాంఘిక అవసరము లున్న వారికి, ప్రాధాన్యం ఉంటుంది.

సాలుగు 15 వేల రూపాయలకు మించని గ్రాంటు రెండు సంవత్సరముల వరకు యీకోర్సు నిమిత్తము మంజూరు చేయ (48 వ పేజీ చూడండి)

అంతా బాగానే వుందిగాని :

ఆ అమ్మాయి చదువుకొన్న పిల్ల!

అతి విశాలమయిన గదిలో బొమ్మల పేరం బూని కొచ్చిన ముత్తెయిదువులందరూ కూర్చున్నారు. రంగురంగుల పలుచీరలు ధగ ధగ మెరిసి రాళ్ళవగలు కళ్ళను చెదరగొడు తున్నాయి. ఆ దిపాలకొయిలో వీరలూ, వగలూ రెటింపుకళ్ళతో ప్రకృతిగూ గదిలోని వెలుగును ఎక్కువ చేస్తున్నాయి. ఇంతలో ఒక మధ్యవయస్కురాలు పసుపు గిన్నె చేత్తో పట్టుకుని వచ్చి ముత్తెయిదువుల కాళ్ళకు పసుపు రాస్తోంది. వలంబుద్రునుచరికి రాకొక నాడగరకొచ్చింది.

“మీరొచ్చారే? పేరంటానికి రాలేమో అనుకున్నాను!” అంది ఆళ్ళర్యంగా. అందులోంచి లేరుకోవండానే ఆరనిముదం నన్నులాగే కూర్చూ చటుక్కున తన చూపుకు వేలును పసుపుగిన్నెలోనుంచి నాకొలి బొటన వేలిగొళ్ళకిరాచి వెనుదిరిగింది. అవిడ చేస్తున్న జేబిటో అర్థంగాక “నాక్కూడా పసుపురాయండి. నాకు రాదుకుండా వెడు తున్నారే!” అన్నా. అవిడ వెటక్కుతిరిగింది. “అయ్యో మీగు డాక్టరు చదువుతున్నారు కదా పసుపు రాచుకుంటారా కార్తికి మోటు వాళ్ళలాగ!” అంది అవిడ కళ్ళు పెద్దవిచేస్తూ. నాకు నవ్వాగిందికొడు. “చదువుకుంటే పసుపురాచుకోకూడదని ఎక్కడుంది? అసలు చదువుకి, పసుపుకి ఏం సంబంధం” అన్నా. నే మొట్టమొదటనే వున్నా చదువుకున్న అవిడ మళ్ళి ఓసారి నా వంక తేలిపార

చూసేంది. చూసి ఫక్కున నవ్వి, “నువ్వొక్కడో నాకు అప్పచెల్లెలయి పుట్టాల్సింది పొరపాట్లు ఈతరంలో పుట్టవు” అంటూ గిన్నె పుచ్చుకు చక్కాబోయింది. ఇది జరిగి రెండు నెలలు కావస్తోంది. అది తలుచుకున్న పుడల్లా నాకు నవ్వానూంటుంది. ఇంటికి వచ్చాక చాలా సేపునాలో నేను తర్కించుకున్నాను. చదువుకున్న వాళ్ళంటే వేరే మతం పుచ్చుకున్న వాళ్ళలా ఎందుకు చూసారు?

అబ్బరాజు ఆదలక్కి (సికింద్రాబాదు)

“అబ్బో ఈ చదువుకున్న వాళ్ళతో మనం గలవలేం లేవే అంటుంది బొమ్మ అమ్మతో. ఈ కాలం చదువులాచ్చిపాడు చేకొయి” అంటుంది పక్కంటి పిన్నిగారు.

“ఏమిటా వనజవయ్యారం? ఆ నడకేమిటి? తానే గాంగా ఇంతటి బియ్యే చదువు తోందా? ఏం చూసుకుని అమిడినాటు? ఇది వెనకింటి వెంకాయమ్మగారు ఓనాడు నాతో అన్నది.

“వద్దు మొట్టో అని మొదటి నుంచి పిల్ల, చదువుకున్న పిల్ల అంటూ ఏరికొరి

ఎగిరి గంలేసి చెనుకున్నాడు నీ మనవడు బండెడు చాకిరీ నే జేసుకోలేక చనున్నా! ఆ దొరసానిగాడు ఏనాడైనా పనిలో వేలు పెడిలేనా. ఇటు చెంబుతీసి అటు పెట్టెడు. సంసారం బట్టాబండలూ, అటుంచి ఆవిడ సినిమాలకీ, జూరెటు చీరలకీ నీమనవడి సంపాదన సరి. అవ్వ తీసిన గంధం తాత బొటన సరి అన్నట్టుంది. చూ సంసారం ఏం చేస్తుంటావు పిన్నీ” అంటూ నవ్వుచెప్పింది పాతం ఓ శుభోదయాన పొరుగుగోని చుట్టాలావిడ. ఈ తరనభర్తనలకి పర్యవసానంగానే తేల్చుకున్న జీమిటంటే:

ఈ చదువుకున్న వాళ్ళకి (స్కూలుకి వైనలు ఇంకా దానివై) మహా గర్వం. వాళ్ళంతా ఎప్పుడూ భూమిమీద నడిచరు. “ఎప్పుడూ” పిన్నీ పుసకాలు నవలలు చదువుతూ వచ్చిన ప్రతి సినిమా చూసేస్తూ మరో లొకంలో విహరిస్తూంటారు. పేరంటానికి, గుడికి వెళ్ళటం, పసుపు రాచుకోడం మొదలవనవి వీరి దృష్టిలో మోటుపనులు. వంటాపెట్టా అంటే ఎరగరు... ఇవీ చదువుకున్న ఆడపిల్లల గుఱించి అమ్మలక్కలు పథిలు దిర్చి తీర్మానించిన విషయాలు. ఈ పైన నేను చెప్పిన వాటికి కారణాలు లేకపోలేదు. ఇందులో కొన్ని స్వామభవం మీద రాస్తున్నా!

మరికొందరున్నారు. వాళ్ళకి కాలేజీలో చదివే అమ్మాయి లేం చేసినా విడ్డూరమే. చూపెడపాప, అంటే చూచెల్లెలు ఒకసారి నాతో అంది. “అమ్మాడో ఇంట్లో కొత్తగా దిగిన అయ్యర్ల అమ్మాయ్ లేదా? ఎమ్మో పాసయిందిట. వుద్యోగం చేస్తూ ఇంట్లో రెండు పూటలా వంట తనే చేస్తుందిట చూ కావా” అంది తన కళ్ళు తిప్పకుంటూ. నాకు నవ్వు మండిపోయింది. “ఆడపిల్ల కాదేమిటి ఆ అమ్మాయి. వంట చేరగాకపోతే నవ్వా

కాలేట్ బేబీ పౌడరు

పిల్లల చర్మమును చాల సుఖముగా నుంచును!

అనేక నేల మండి గృహిణులచే క్రి. సెయిడ బడిన అత్యుత్తమమైన శుభనవరచే సువాసనగల పౌడరు!

శ్రీకాఫ్

చర్మ, ఉబ్బసములకు
దివ్యోషధము

ప్రీవత్స క్రెమికల్స్ & డ్రగ్స్
అమిడెడ్, మదలసు-30

గాని అడవిల సహజంగా చేయవలసినపనులు చేసే విధంగా చెప్పబంటుంటుంది" నాలుగు చీవాల్లేశాను. అంటే ఈ నాటివరకూ పెద పాప ముగ్గి అలాటి ప్రసక్తి తీసుకు రాలేదు.

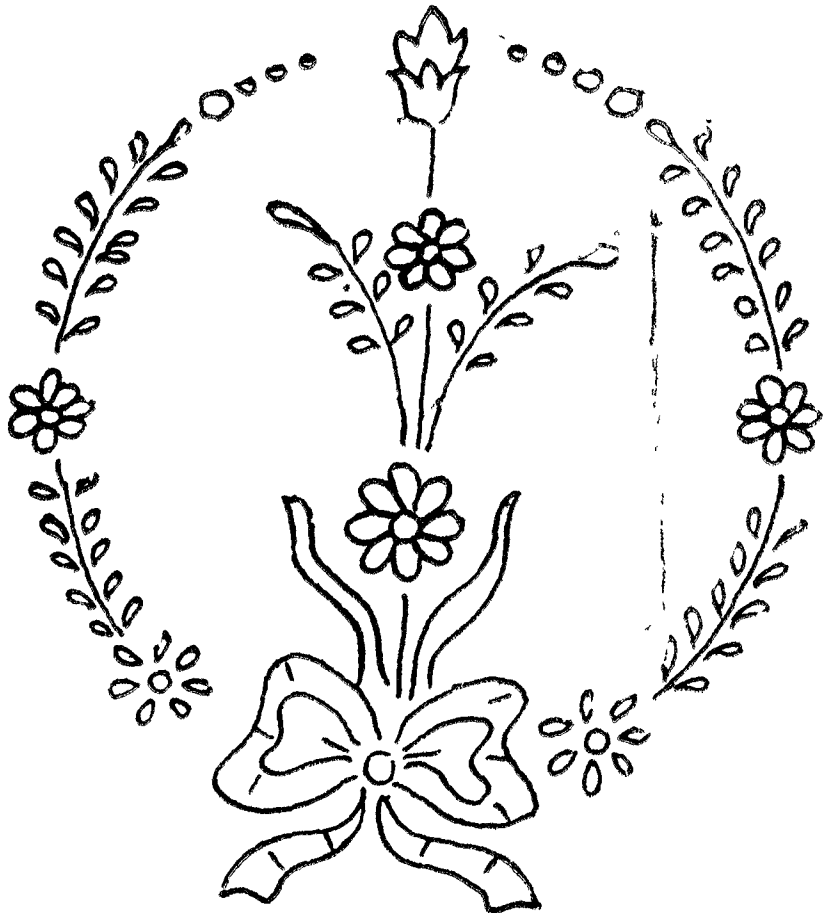
ఇక నాసంగతి. నాకు వంటచేత నవు వంటే ఎవరూ నమ్మరు. నవ్వుతారు. మా పిన్నితో కూడా అంటే నీమొహం నీకు వంటరాకేం నాలుగు పు సకాలుచదిలియూడు పిండివంటలు చేర్చుకుని 'మామా వంటకచ్చే సింది' అంటూ డంబాలు చెబుతారు "వంటంటే పరీక్షలు ప్యాపవడ మేమిటి" అంటుంది. మా పిన్నికి చదువుకున్న అడవిల్ల అంటే కొన్ని సీరమైన అభిప్రాయాలున్నాయి. తన కొడుక్కి సక. రా చదువుకున్న పిల్లను చేసుకోనంటుంది. ఎందుకు వదులినీ అంటే ఇండాక నే నేకగవు పెట్టిప 'నదుజా' అన్నీ, బాబిగాడు ఆవుపాతం గప్పచెప్పినటు చెబుతుంది. అన్నయ్యకమా తన చదువుకి తగట్టుగా చదువుకున్న పిల్లే కావాలంటాడు. అంచేత పిన్నికి నన్ను చెప్పమంటాడు "లక్ష్మి (అంటే నేను) చదువుకుందికదా అది అందరి తోవుందాసంసారపక్షంగలేదా" అంటాడు. అంటే నా సంగతి వేరంటుంది. మరి న్యాయబద్ధమైన సిద్ధాంతాలు అందరికీ అన్వయించాల్సికదా? ఇలాటి విషయాలు ఆవిడతో వాదించి లాభంలేదు. అవిడకు నా మీద వున్న నడభిప్రాయం కాస్తా పూడ్చి పెట్టకపోతుంది.

చదువన్నది బాగుపడటానికే కదా? చాకలి, దుర్ల రాయటంవస్తే చాలే. మా పిల్ల వుద్యోగాలు చేయాలా పూళ్ళేలా. అంటారు చాలామంది బామ్మలు, పిన్నమ్మలూను. చక్కగా చదువుకున్నందువల్ల తిప్పేమిరేదు. చదువుకుని చెడిపోయారన్న మాట కొధారంలేదు. చదువుకున్న అడవాళికి వంటపని ఇంటిపని రాదన్నమాట కుదాబద్ధం. కాదంటే ఇంట్లో తీరిక లేక బహుశా చేస్తుండరు.... చదువుకున్నవారు తెలివితో సంసారం దిద్దుకుంటారు. అంత మాత్రంచేత చదువుకున్నవారికి గర్వమనీ పని చేతగాదనీ అభాండాలు వేయరాదు. గర్వమన్నది మిడి మిడి జ్ఞానంతో కొటుకుంటున్నా "నా కంటే నీ తెక్కువ రెలుసా" అనే తరహా వారి సాత్తు విద్య ఎప్పుడూ మన పురోగమనానికే తోడ్పడుతుంది కానీ మన పతనానికే కాదు. ఇదంతా నేను ఇలాంటి అభాండాలు అడవిల్లలమీద చేసేవారిగురించే రాశాను గానీ అందరూ అట్లా అంటారనిగాదు. "అబ్బో ఆ చదువుకున్న పిల్ల మా కొద్దిమ్మ. నా కొడుకసలే మేకుడు. వాడినీ నన్నూ రెండాట లాడిస్తుంది" అని కొబ్బోయే అత్తగార్లు అనడం మానుకోవాలి. ★

దిండు గల్లీ బు మీ ది కి

పిల్లా విజయలక్ష్మిదేవి (విజయవాడ)

ఏ పాప అయితేనేం?

అక్కయ్య ప్రసవ వేళన పడుతున్నదని తెలియగానే అప్పటికప్పుడే ప్రయాణమై త్వరగా వెలుయలో వుండే ఆమెరికన్ చాన్సెలరుకు వచ్చి చేరాను. అక్కయ్యకు తొలికొన్ని అయినందువలన అమ్మ, అన్నలు, నాన్న, అక్కయ్య భర్తగారు, అత్తమ్మ, మామగార్లు కూడా వచ్చివున్నారు. మొగవాళింతా గేటు దగ్గర వున్నారు. అమ్మ అత్తమ్మమాత్రం అక్కయ్యవద్ద వున్నారు. తీరా నేను వెళ్ళబోతే ఆ గేటు వాడేమో “అక్కడ ఇప్పటికే ఇద్దరు వున్నారమ్మా. మీరు వెళ్ళటానికి నిలువండి” అని ఖచ్చితంగా అన్నాడు. నాకు ఏమి చేయాలో తోచక నేనుకూడ నాన్న వాళ్ళతో చేరి గేటు కొడలా కొయసాగాను. గంటలుమాత్రము దొర్లుతున్నాయి. అమ్మ గాని, అత్తమ్మగాని వానేలేదు. రాత్రి పొంతిగంట అయింది.

కునికిపాటు పడుతున్న నేను, అత్తమ్మ ఏడుపు స్వరముతో తీవ్రపడుతూ లేచి కూర్చున్నాను. అప్పటికప్పుడే కన్నున్న కన్నీటిని తుడుచుకొంటూ “ఏమిటి అత్తమ్మా” అని అడిగాను. దానికి సమాధానంగా “ఇంకేముంది మీ అక్కయ్య

అడల్టరుకన్నది” అని చెప్పి, మల్లా ఏడుపు లంకించుకొన్నది. నిజంగా నాకప్పుడు ఏమనాలో చెప్పలేనంత కోపం వచ్చింది. నా అక్కయ్య అత్తమ్మ అంటే నాకేమీ చనువు లేకపోయినా, కొంచెం వుండబట్టలేక “అదేమిటి అత్తయ్యా కుభిమా అంటు చక్కటి మనుమరాలు పుట్టితే, ఈ ఏడుపు? అయినా అడల్టరు పుట్టటం అంటే నామా న్యమా! ఇంటికీ లక్ష్మీకదూ, ఇంకా తొలి బిడ్డకీ ఏడుస్తారెందుకూ!” అనికాస్త గట్టిగా అడిగాను. దానికి అత్తమ్మ అంది కదా “అనేమిటే అటా గంటాపు? రేపు ఈ పిల్లకు పెండ్లి చెయ్యాలి అంటే ఏమున్న వేలో కట్నం ఇచ్చుకొనిదే ఎవడొస్తాడే! అందులోను మన రెడ్డిమలలో మరీ గిరాకీ! అందుకు ఏమని తెల్సాలో తోచని నేను, నా బావ దగ్గరికి వెళ్ళాను. “ఏం బావా, మీరు కూడా కుమార్తె పుట్టిందని కప్పమేనా” అన్నాను. బావ నా ఎదుట డైరెక్టుగా ఇచ్చం లేదని చెప్పలేక కావాలి “అడపాప కొట్టి నల్లగా అయినా లేకుంటే బాగుండును” అన్నాడు. “అదేమిటి బావా! మొగబిడ్డ అయితే నల్లగా వున్నా ఫరవా లేదా? అయినా ముఖలక్షణాలు చక్కగా

వుందా? కానీ, రంగులో ఏముంది, తెల్లని వాళ్ళంతా అందింగా వున్నారా? నల్లని వాళ్ళందరూ అనాకారులా? అట్లా అయితే నలుపులో రేక్క అయిన నా అక్కయ్యని మీరు ఎలా కోరిచెనుకున్నాడు!” అని ఏక ధాటిగా ప్రశ్నించడం కురిపించేసరికి, ఆ ధాటికి తట్టకోలేని నా బావగారు, మెల్లిగ అచ్చటనుంచి తిప్పుకుంటూ కట్నాలబాధ లేకుంటే నాకుమాత్రం ఏం పోయింది! నలుపుఅయితే ఇంకొక పదివేలు ఎక్కువ ఇచ్చుకోమంటారు. అన్నారు. ఎమ్. ఎస్. సి. చదివిన నా బావగారు కూడ ఇలాగే మాట్లాడుతున్నారేమో అని నాలో నేనే ఆశ్చర్యపడినాను. ఆ పుట్టిన బిడ్డకు కావలసిన వారితో ఏ ఒక్కరూ “ఏ పాప అయితే నేం?” అన్న వాడుమాత్రం కాదు. నేనంటే మాత్రం నామాటలు గుచ్చినా!

ఆలోచిస్తే అత్తమ్మ, బావ తదితరులు అన్న మాటలలో కొంతసత్యము లేకపోలేదు. ఎవ్వరికయినా, ఏ ఏదయినా నా నా దూరపు ఆలోచన అవసరమే గాని, ఇంత దూరపుదృష్టితో బిడ్డ పుట్టగానే పెండి ఖర్చు తిలుచుకొని ఏడుపులు మాత్రము అనవసరమనుకుంటారు.

★
సరోజినీ సుధాకర్ రెడ్డి

మనోహరమైన కేకములకు
సులభమైన కిటుకు

తాతావారి
మగధిపక కొబ్బరి
తలనూనె
మరియు
షాంపూ

ది తాతా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

మధ్యతరగతి సంసారంలో :

'వస్తుందోస్తుందన్న ఫస్టు తారీకు ఏం తెస్తుంది?'

“ఫస్టు కింకా ఎన్నిరోజులు?” అన్న వ్యూహం బాగా చదివాను. శ్యామలూ నేనిగార్కి సాంసారిక అనుభవము చాల తక్కువ అనుకుంటూ. మధ్య తరగతి కుటుంబాలవారు మొదటి లేదీకోఅకు ఎదురుచూస్తూ ఉంటారని, చిక్కులు పడుతూ, అప్పులు చేస్తూ కాలం వెళ్ళేబుచ్చు తుంటారని, స్త్రీలు పొగుపుగ గడుపుకు నెలలవాట్లుగుర్తి చాలని మొగవారూహడ చేడాలవాట్లలోను గాకుండా జాగ్రత్తగ వుండాలని అందరూ సంసారాల్లో చిక్కులు ఎడటానికి కారణం వారి అజాగ్రత్తయే అని ఆమె ఆరోపించారు.

కొని చే నొప్పుకోను. మధ్య తరగతి కుటుంబాలు కేవలం జీతం డబ్బులనిదనే ఆధారపడివుండాలికదా. వారు ఎలాగవుంటే అప్పులేకుండా వారికొచ్చేగాంతో కాలం గడపవచ్చునో శ్యామలగారు నూచించి ఉంటే చాలసంతోషించేదానిని. కొని, “జాగ్రత్తగ యుండాలి, అప్పుచేయకూడదు. ఖర్చు తగించుకోవాలి” అని నాలుసారు రెట్టించి రాస్తే ఆదోక. సలహా అయిందా!

కూయింటికి దగ్గరలో నాకు తెలుసున్న వాళ్ళున్నారు. ఆ యింటాయనకు ఒక కంపెనీలో నాఫీరీ జీతం, అన్ని భత్యాలూ కలిపి మొత్తం 100 రూ. యిసారు. గవర్న మెంటు నాఫీరీ అయితే యింతకూడా యివ్వరు.

ఆ డబ్బుచాలక నానాయిబ్బందలు పడుతున్నారు.

వాలింట్లో ఆయన, భార్య ఒకకోడుకు. ‘అయ్యో ముగ్గురికి-అసలు పిలాడు లేక్కలే చేలేదాయో - నూరురూపాయలు చాలవా’ అని చెప్పేటప్పుడు మాత్రం అమ్మలక్కలు బుగలు నొక్కుకుంటారు. కొని నిజానికి డబ్బుకి విలువలేని యీ రోజుల్లో అని చాలవు.

యర్రమిల్లి గాయత్రి, (మదరాసు.)

ఆ నూరురూపాయలలో, ఆఖరికి రెండు గగ్గుజుగల యింటికి రూ. 80 అడ్డ; ఆ ముగ్గురికి బియ్యం 15 పళ్ళు; 15 రూపాయలు. పప్పులు, మిర్చి వగైరాలకు నెలకి రూ. 10 సంచదార, కాఫీ నిమితిం రూ. 5. పాలు (మజ్జిగ యింట్లోనే చేసేకొనే నిమితిం) ఎంతెక్కువకొన్నా రెండుపూటలకి కాఫీలకి, (కాఫీ ఎంతినీళ్ళలా తాగిన) రెండు పూటలకి మజ్జిగ (పెరుగ నేడి వుందా అని అనుకోవాలి) మధ్యాహ్నం పిలాడి ఏడుపు పటలేక ఒక బౌస్సు ఇవ్వడానికి ఎవ్వరైనా ముఖ్యస్నేహితులు యింటికివస్తే వారికి కాఫీ యివ్వకుండా పంపేస్తే బాగుంటుందా? ఇవన్నీ కలిపి రోజుకి అతాలు రిపాలు. నెలకి రూ. 15. ఇంక నెయ్యి, నూనె— వీటికి నెలకి రూ. 8. ఇంక బొగ్గుల తోనే వంట జరిపించాలి కనక, (కేళ్ళతో చేసుకుంటే యిలు ఖాళీ చేయి సారు) నెలకి ఒకబస్తా రూ. 7. అదేనా చేడి నీళ్ళు బోసుకోకుండా. కేవలం ఏ పెంకుముక్క తోనో, కొబ్బరి పీచులోనో వళ్ళు గుడ్డుకోలేము కనుక ఆఖరికి మొఖం గుడ్డుపండుకు సబ్బో, శికాయో, తలకి కొంచెం కొబ్బరినూని అపుసరం. రోజుకు రెండుసార్లు మొఖాలు గుడ్డుకొని తలకి చమురు రాసుకుంటే సబ్బులకి నెలకి 0-12-0 నూనెకి ఒక 0-12-0 అగును. అదేనా అడవాళికి కొబ్బరినూ చే ఎక్కువ కావాలి కనక. ఇంక చాకలి— బారు సబ్బుతోనో లేక ఏ యితరచాకబారు చూ. చాడినోనో పిలల చాకా, చా-

చాకట్లు, తువ్వార్లు, జాబ్బాలు మొదలయిన వన్నీ ఉత్తక్కంటూ మొగళ్ళ పాంటులు షర్టులు మాత్రం చాకలికి వేస్తే నెలకి రూ. 5. మొగళ్ళవీ ఉత్తక్కయ్య. వాళ్ళూ యిస్త్రీలేకుండా ఆసడంగ నరించి ఆఫీసుకు వెళ్ళవచ్చు కొని ఆరపెటకుంగుకు యీ అదే కొంపలో గాలి వెలుతురు వుండవు. అంచేత ముఖ్యంగ చాకలికి వేసుటం తప్పదు. మొగళ్ళు నెలకు ఒక్కసారి చేయింకున్నా ట్రేగం ఖర్చు 12-0 తరువాత ఆఫీసుకు వెళ్ళటానికి మైళ్ళుపైళ్ళు వడవలేదు కనుక ఆఫీసుకు ఎంత దగ్గరలోయూన్నా నీటి బస్సు బుస్సుమని వుచ్చుకొంటుంది నెలకు రూ. 7. కూరగాయలకని, కొని అగ్గడా తప్పనిసరి చిల్లర ఖర్చులకుగాని రూ. 5. యింతవరకు 107 4 0 అయింది.

జీవితంలో పండుగలు వస్తాయి, పర్వాలూ వస్తాయి. పెదల ఆబ్దికాలు, పిన్నలపుట్టిన రోజులు, అనుకోని కష్టాలు వస్తాయి సరే. పండుగ దినాలు అవసరం లేదు కొని ఆబ్దికాలు, వంటలో అనాగోగ్యాలు అప్పేనా చేసి పూర్తిచేయాలి. ఇంక యీ నూగు రూపాయల సంపాదనలోనే తిను, భార్య పిలాడు ఒక్కొక్క జీతేనా ఏడాదికోసా రేనా గుడ్డుల కొనుక్కోవాలి చూసి చూసి గుడ్డలేకుండా బయటికిపోయే ధైర్యం యింకా మనకి రాలేదు. ఇవన్నీ ఎలాగ ఏ నెలలో తట్టుకోటం? నాకు తెలుసున్న మాట్లాడి మధ్యతరగతి కుటుంబాలు ఎదుగు బొదుగు దారి తెన్ను లేకుండా మానానికి కట్టుబడి సాగిపోతున్నాయి.

పెన వివరించిన ఖర్చులలో మొగ వాళ్ళి వేపరు, సిగరెట్లు, యింగ్లీషు వతలలు, సినిమా ఖర్చులెమీ లేవు కుమండీ! ఇన్ని తెలుసుండి 80 రూ. జీతగాడు నెలకి రూ. 5 దాచాలని వ్రాస్తాను. ఏం చెప్పాలో తెలిగు.

ఆఖర్కి నాకు తోచింది ప్రసుతి ప్రపంచ రీతినిబట్టి మనకు వచ్చే దాంట్లో అప్పుచేసుకుండా వుండాలంటే ఒక్కటేమార్గం. మానాభిమానాలు వదలి, ఏ రోడ్డువక్కనో ఏ చెట్టు పంచనో కాలం జాగ్రత్తగ గడుపుకుంటే మీరన్న రూ. 5 నెలకి తప్పక నిలువ చేయవచ్చు.

ఆంధ్ర సుప్రసిద్ధ గర్భాశయరంగ నివారిణి

కేసరికుటీరం పైవేట్ లిమిటెడ్
రాయపేట, మద్రాసు-14.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏజెంట్లు
మెసర్స్ సీతారామజనంత్ ప్రొద్దుటి ఏజెన్సీస్
విజయవాడ, సికిందరాబాదు.

కౌన్సిలర్స్

మంగండ్ల తల్లెడకళా మలామ్

సాంకేతిక శాస్త్రము

మంగండ్ల తల్లెడకళా మలామ్

యమలెడద కౌన్సిలర్స్ మొత్తం-1

మనీషా వాణి

హాస్యాస్పదం

16-7-58 ఆంధ్ర వారపత్రికలోని వనితా వాణి కిరీటంలో సరికొత్త పాఠశాలంగా కన్పించిన క్రిందోలేటి కామేశ్వరరావుగారు వితంతు వివాహాలమీద వివరించిన అభిప్రాయాలు హాస్యాస్పదంగా ఉన్నాయి.

ఆయన సవాతనుల కట్ట బాటలు శాస్త్ర సమృద్ధిగా ఉన్నవని అంగీకరిస్తూనే వితంతు వివాహాలను వ్యతిరేకించడంలో అర్థంలేదు.

ఇక జనాభా పెరిగిపోతున్నది గనుక వితంతు వివాహాలు కూడదంటారు. కుటుంబ నియంత్రణను ఆమలు పరుచుటానికి వితంతు వివాహం సంబంధమే లేదు.

భర్త పీడినవాడు పడేబాధలు ఆయనకు పట్టకథలుగా కన్పించడం విచారకరం. అదే పత్రికలో రాధగారు వ్రాసినది చదివితే రాతి గుండెలు కూడా ద్రవిస్తాయి! కొట్టి రామరావు (విశాఖపట్నం)

మూఢ నమ్మకాలూ వెండి పట్టుదలలూ

వనితావాణిలో “సరికొత్త పాఠశాల” కనబడి చదివేను. ఇన్ని వందల ఏళ్లుగా స్త్రీలుపడ అవసలనూ, వారి క్షోభనూ, ఆ లెఖ వ్రాసిన కామేశ్వరరావు అనే ఆయన వట్టి పట్టకథగా జనుకట్టబోవడం ఘోరం. ఇంకా ఇటువంటి మూఢ నమ్మకాలూ, మొండి పట్టుదలలూ మన దేశంలోవారు వదులు కోవడం లేదు. సవాతనులు పెట్టిన ప్రతి కట్టబాటూ, శాస్త్ర సమృద్ధిగానూ, ఆధ్యాత్మిక చింతనముతోనూ పెట్టినదే కానీ స్వార్థపరత్వంలో పెట్టినది కాదని రాశాడు. కానీ స్వార్థంతోనే పెట్టేరు లేకపోతే మగవారికి కూడా ఈ విధమైన కట్టబాట పెట్టే వుండును. ఒక వేళ భార్యలు గతినే తాము తిరిగి ద్వితీయ వివాహం చేసుకోకుండా మొదటి భార్య పిల్లలను

గారికి ధూళి వదలకుండా ఈ విధమైన కట్టబాటూ నియమాలు పెట్టి భయపెట్టేవారు కామేశ్వరరావుగారు ఇంకొక విషయం రాశాడు. “ఇంతకీ వితంతు వివాహాలు ప్రోత్సహించడమనేది సబబుకాదు. వితంతువుల వల్ల కలిగే జనాభా కూడా కలిపే పక్షంలో భారతదేశం ఇంకొక వలస రాజ్యం చూసుకోవలసివస్తుంది. ఆహారపు కొరతతోనూ, మిక్కుటమైన జనాభాతోనూ, కొట్టమిటాడుతున్న భారతదేశంలో కుటుంబ నియంత్రణ అమలుపర్చాలి, అంటూ బహిరంగ పథిలో నిర్వయంగా ప్రవచిస్తున్నారు. మరి మీరే మంటారు” అని. అటువంటి పప్పుడు అంత ఆహారపు కొరతతోనూ, జనాభా పెరుగుదలతోనూ, బాధపడుతున్నారని విచారించేవాళ్ళే ఇటువంటి పెద్దమనుష్యులంతా చేరి, మొగవాళ్ళు ద్వితీయ, తృతీయ, వివాహాలు చేసుకుంటూంటే చూస్తూవుండక పోతే మన్నించలేకపోతున్నారా? ఇలాగ భార్య గనిపోగానే ఆమెను మర్చిపోయి, తిరిగి మూడునెలలు తిరగకుండానే వివాహాలు చేసుకునేవాళ్ళు లక్షలకొద్దీ వున్నారు. అరవై, ఎనభై, ఏళ్లుచచ్చినా, పదహారేళ్ళి అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుని, ఆమెను విధవను చేసినప్పుడు, తిరిగి ఆ అమ్మాయి వివాహం చేసుకుంటే తప్పువచ్చిందా? విదాగు వివాహాలు చేసుకున్నవాళ్ళు వున్నారు వీరం దరివల్లా కలిగిన జనాభా లెక్క పెడితే మామూలువారికన్న ఎక్కువేను. కానీ పాపం చిన్నప్పుడే వివాహం అయి భర్త చని పోతే ఏమిఎరగని అమ్మాయిలు వివాహం చేసుకుంటే జనాభా పెరిగిపోతుంది అని బాధపడిపోతున్నారు. ఒకళ్ళిద్దరు పిల్లలు వున్నవారిని పెళ్ళి ఆడమని ఎవరూ చెప్పరు. మూడొంతులు అటువంటి వారు ఒప్పుకోకుండాను.

రాధగారు, రాసిన “వివాదగాన, వింటే బాధ” అన్న వ్యాసం చదివే నా ఇకముందు,

ఇటువంటి అభిప్రాయాలు వాదులుకొని, సహకరించమని ప్రార్థిస్తున్నాను. అంతేగానీ వెక్కిరించలూ, వేళోళోలాలు ఆడి బాధ పెట్టడం నుంచుకోకుండు.

(కాకినాడ), టి. జయశ్రీ.

* * *

పాధారణంగా వివాహార్థ గలిగిన వితంతువుల సంఖ్య (వయస్సుపట్టి) అవివాహితులైనవారికంటే స్వల్పంగా ఉంటుంది. వారిలోకూడా వివాహాలు కొద్దిమందికే, జరుగుతున్నాయి. అట్టివారి సంతానవల్ల మాత్రమే భారతదేశం యింకొక్క వలస రాజ్యాన్ని చూసుకోవక్కరలేదు. వారూ హించినంత విపరీత పరిణామాలకు తావులేదు.

వితంతు వివాహాలను ప్రోత్సహించి, వారి అభ్యున్నతికి అవకాశాలు కలిగి చేమన స్త్రీ సమాజాన్ని కొంత మేలు చేపూరుతుంది.

మధ్యపరి రాధాబాయి, (గుంటూరు)

* * *

తప్పేవరిది?

సి. ఎస్. ప్రభాకరిగారి అభిప్రాయముతో ఏకీభవించలేక పోతున్నాను. వాడు, తప్పంతా పెళ్ళిచేసుకునే యువకులదే అంటున్నారు. ఆ అభిప్రాయము తప్పేమో. తప్పంతా అడపిల్లలతోడిదే నేమో. తన తాతాతును మించి కట్టాలిచ్చి తనకన్నా గొప్పవార్ని తీసుకువచ్చి అల్లుడిగారి, వారి తలవండుల, అడపడుచుల కోర్కెలు తీర్చలేక, లాంఛనాలు సరిగా జరుగలేదని అతిగా వియ్యాలవారిని సాగదీస్తూ ఏమి అంటే తన విడ్డూర కష్టపెడతాలోనని భయపడ్డూ వారి గొంతెక్కుకోర్కెలు తీరుస్తారేకానీ, అదే ఒక చీడకురవాడికి ఇస్తే ఎంతో గౌరవముతో చూస్తాడని గ్రహించరు. కానీ అడపిల్లలతోడి ఎవ్వడూ తనకున్న ఇల్లూ, వాకిలి ఆమ్మగారూ తనకన్న గొప్ప సంబంధము తీసుకురావాలని తాపత్రయపడతాడు. మధ్య తరగతి కుటుంబీకుల వస్తు సమస్తే ఇది. అటువంటిప్పుడు ఉన్నవాడూ కూడా ఉన్నవాడే కావాలనుకుంటాడు. లేనివాడూ ఉన్నవాడే కావాలనే ఈ కోజుల్లో మగపెళ్ళి వారు గొంతెక్కుకోర్కెలు కోరడములో వింటేమున్నది.

కట్నని వేగ చట్టం అమలుపరుస్తుందంత మాత్రానే కట్నాలు పోకపోగా చాటుగా ఇవ్వటం తీసుకోటం జరుగుతున్నది. ఇచ్చిన అడపిల్లలతోడి ఇచ్చినాననికానీ, తీసుకున్న పిల్లవానితోడి తీసుకున్నాననికానీ ఒప్పుకోరు. అటువంటిప్పుడు చటంయొక్క ఫలితము ఏమున్నది మధ్యతరగతి కుటుంబీకులు తమ తాతాతునులపై వివాహాలుచేసే కట్నాల సమస్తాలు పరిష్కారము కాకలవు అని నా అభిప్రాయము.

మండలి భారతీదవి, సత్యపల్లి.

ఆంధ్ర - వారపత్రిక

జూలై 28 వ తేదీ ఆంధ్ర వారపత్రిక యందు ప్రభువతి ప్రభావతిగాడు (వాసి న 'కట్నపిళ్ళాచీ ఫ్యాన్సీ డ్రెస్' అనే వ్యాసం నన్నంతో ఆక్షేపించింది. నాను మాత్రం గానే వరకట్నాల నిషేధబిల్లు ప్రభుత్వం ద్వారా ప్రకటించబడింది. కొని కట్నానికి ప్రతిరూపంగా లాంఛనాలపేరుతో వరుడి తలదండ్రులుగావిస్తున్న ఆస్థానం చేస్తు లేనది. ఇంగుకుగాను ప్రభుత్వ కృషి తో పాటు, అక్షరాస్యులైన పెళ్ళికొడుకు వూహాలోనుండు నవయువకులు కూడా యిందుకు అనుకూలురుగా వుంటే, తర తరాలుగా మనదేశంలో (పెళ్ళు తన్నుకొనిన వర కట్నాలు రూపుమానిపోవడం చాటివలన భారతనారి లోకానికి జరుగు యిక్కటు మంచులా కరిగిపోవడం జరుగుతోయినెడ నన్న సత్యాన్ని, తమ వ్యాసం ద్వారా ప్రభావతిగాడు తెలియజేశారు. రచయితకి నా హృదయ పూర్వక గ్రన్థవాదాలు...

పాలకు ర్రి ప్రేమలత యాదగిరిరావు (గంటలపంట, వరంగల్)

* * *

కట్న నిషేధనలకు అమలులోనికి వచ్చిన తరువాత పెండ్లికొడుకువారు చేసే ఎత్తులన్నీ ఈ మేరకు వ్యాసములో చక్కగా నిరూపించారు. మామూళ్ళోనే ఇటీవల ఒక సంఘటన జరిగింది. కొంతకాలం క్రితం ఒకరు కట్నం తీసుకోకుండా తమ కుమారుడికి గొప్పచారి అమ్మయిని వివాహంచేశారు. వారికి ఆ అమ్మయి ఒక్కతే కూతురు. మొగపిల్లలు కూడలేరు. ఇంకేముంది! పెళ్ళయిన మర్నాటినుంచీ పెళ్ళికొడుకు ఆ అమ్మయిని తలదండ్రుల నడికి ఆపి అంతా తనపేర రాయించమని సాధించటం మొదలెట్టాడు. అమ్మయి తిండివచ్చి అబ్బాయి తిండిని "ఇదీమయ్యా" అని అడుగుతే "అవునండీ మరి. కట్నంకూడా తీసుకోలేదుగా మేము. ఏదో వాడు అడుగుతున్నాడు కాబట్టి ఉన్న కాస్తాకూడా వాడిపేర రాసేయండి. వాడూ మీ అల్లుడేగదా! పరాయివాడా?" అంటూ నామ్యంగా సలహా ఇచ్చాడు ఆయన.

'మహతీదేవి.'

ప్రభావతి సమాధానం

నావ్యాసంమీద చాలామంది సోదరసోదరీ మణులు తమకు తోచినరీతిని ఏవేవో జవాబులు (నన్ను అర్థంచేసుకోకుండానే అనుకోండి) యీ పత్రికాముఖంగా యిస్తున్నందుకు సంతోషం.

నాతో ఏకీభవించలేమని కొంతమంది, నాచదువునుగూర్చి ప్రశ్నించేవారే తేకపోయారు, గనుక నేను దుఃఖపడుతున్నానని కొంతమంది, పేరుకోసమే అయితే బి.

ఎ. అనే ఆరెండు శుభ్రాక్షరాలు (బోన్ వంటి ఏ శుభ్రాక్షరణంమీదనో) క్లెయిండు కోమని కొందరు (ఇంకా నయం ముఖం మీద పచ్చపొడిపించుకో అనలేదు) ఇట్లా ప్రాయశం లో వారి ఉద్దేశమేమిటో అని కొందరు, (వాసి జూలై 28 వ తేదీ సంచికలో వ్యాసంమీద తను వివ్యాసాల చేసున్నాడు. అవన్నీ మీరున్నా చిగువుతూనే వుంటారు. గనుక యిందులో తిరిగి ఆ విషయాలూ ప్రాయశం చేయలేదు.

కొని నావ్యాసంమీద వచ్చిన జవాబులన్నిటిలో నాకు నచ్చినది ఒక దద్దనాల రంగనాయకమ్మ (బొమ్మిడి) గారిదే. వారు నాతో ఏకీభవించలేమని అంటూకూడా, నా మనోగతాభిప్రాయాన్ని బాగా అర్థం చేసుకున్నారీని నాకు సలహాపంగాను, మిగతా రచయితలకు కనువిప్పుగాను ఎంతో విపులంగా, విశదీకరిస్తూ ఎన్నో విషయాలు చాచారు.

"వినదగ ఎవ్వరుచెప్పిన వినిసంతా నేగ పడక..." అన్న సుమతీతేక పద్మసారాన్ని బాగా గ్రహించినట్లు యీ గతి ర్రి, తి వారములుగా నావ్యాసంమీద వస్తున్న జవాబులన్నీ చూచి, నాకేకాకుండా, తలెత్తు సోదరులకుకూడా పనికొచ్చేట్లు ఒక పెద్ద వ్యాసరూపంలో డ్యుల్లంగా జవాబు యిచ్చారు.

నాతో వారు ఏకీభవించలేనట్లు (వాసి నా నాతో ఏకీభవించే హంకాలు అందులో ఎన్నో వున్న కారణంచేత, నన్ను ముప్పాతికభాగం అర్థంచేసుకుని వారు (వాసి న హంకాలతో నేను ఏకీభవిస్తున్నాను. ఏకీభవిస్తున్నానని (వాసి నంతమాత్రంలో నాకేమి చిన్నతనంలేదు.

మహాకవిషయం. అగ్రహించకండే!

పెద్దచదువులు కావాలనే ఆశయాలుగల బిడ్డల తిండిలపాట్లు వివిధంగా వుంటాయో అవి వారికి తెలిసినట్లు మిగతా అందరికీ తెలియవు. అంత చదువు చదివిన కూతురికి అంతకంటే హెచ్చు చదివిన అల్లుడ్ని సంపాదించే విషయాలలోను, వారికివ్యవసిన పెద్ద పెడ కట్నాలు లాంఛనాల విషయంలోను, ఎన్నో కుటుంబాలు చితికి పోతున్నాయంటే ఆశ్చర్యంలేదు. ఇది యధార్థం. అందరికీ అనుభవం కూడాను.

పెద్ద చదువులు చదివిన స్త్రీలను భార్యలుగా బడసిన భర్తలపొందే ఆనందంకంటే, దుఃఖమే హెచ్చుగా గోచరిస్తోంది. బి. ఏ. చదివిన భార్యల జూచి M. A చదివిన భర్తలు ఓర్వలేక ఏడుస్తున్నారని గాబోలు అని కొందరు ఆశచయ్యును. ఏడ్చినా విడవకపోయినా చిటికి చాటికి ఎదురు జవాబులు రావడం, ప్రతి దానికి తర్కంతో తమతమ వికాల స్వాతంత్ర్యంగా భావాలను వ్యక్తపరచడం, భర్తయొక్క ప్రతి ఆశయానికి తన ఆశయాన్ని కూడా జోడిస్తూ (తనకూడా మరి బి. ఏ. చదువుకుంది గదా!) దానికి వ్యతిరేకించి నవ్వడం లేకకంటేపోదూ, నా బ్రతుకు నేను బ్రతకగలననే భరోసా జవాబుతో కలతలు తెచ్చుకొని, ఒకటి ఒకరు దూరమైన సందర్భాలు ఎన్నో వున్నాయి. పెద్దచదువుల వల్ల పెడ అరాలు తీసుకొని, ఒకరి తెలివిన ఒకరు వోల పోసుకుంటూ, ఒకరి ఒకరు లక్ష్య పెట్టలే భావం నశించి అదోరకం కుటుంబాలు తయారవుతున్నాయి. యధార్థం ప్రాయశాంతికి జంకేమటం నాది కాదుగనుక యింతగా వ్యక్తపరుస్తున్నందుకు తుమించాలి.

(బరంపురం)

తాజాగాను, సువాసనగాను ఉండును

పంకజ్ శాండల్

టాయిలెట్ సోప్

శరీరమును కోమలముగాను, అందంగాను, పడుచుదనంగాను ఉంచును.

పంకజ్ సోప్ & అయిర్ మిర్చి పౌడ్రిన్.

మనిషిలో మనిషి

(16-వ పేజీ తరువాయి)

దీని అంతుమీద చప్పు మావయ్య! గురవా: అదేమిటా పిచ్చి వేదం! ఎవడన్నా తిల్లికిండులుగా నుంచుంటాడూ? రఘు: అంటే జీవితం చాలా బూట్టి త్రిల్ గా వుండిన్న మాట మావయ్య! [సరళ వస్తుంది] సరళ: నేను రడి అబ్బాయ్. మిగతా గానులూ (డింగులూ అన్నీ సర్దిపెట్టాను. ప్లంట్.

రఘు: రారా రాజా. [రఘు, శేఖర లోపలికి వెళ్ళారు.]

సరళ: (తేబులు సర్దుతూ) అమ్మయ్య- ఇప్పుట కైంది.

గురవా: చూడమూ—కానీ గండ్ల గోళంగా వుండి—అసలు పెళ్లికూతురని నువ్వేకా?

సరళ: అవును. [గురవాచారి పెద్ద భారం దిగిస్తూ నిట్టూరుస్తాడు.]

నిజం చెప్పాల్సిన అవునూ కాదూ కూడానూ!

గురవా: (తెల్లబోయి) అవునూ కాదూ కూడానా? నిజంగా నాకు పిచ్చికి బోతోంది!... అంటే పెళ్లి కాబోయే మాట నిజమేగాని ఇంకా పెళ్లికూతురి చేయలేదా?

సరళ: ఊ—అ—హ—

గురవా: ఊ—అ—హ—?

సరళ: పెళ్లికూతుర్నీ గాని అతన్ని కాదు నే పెళ్లి చేసుకునేది... ఇదుగో— ఇలా అన్నానని అతనితో అనకండే?

రఘు: (లోపల్నుంచి) రాణీ! మగర్ డిడ్ ఏదీ?

సరళ: వచ్చే వచ్చే. [లోపలికి వెళుంది. వెళ్ళా వెళ్ళా గుమ్మంలా వెకిలిగా పిచ్చి వన్వోకటి వన్వోబోతుంది.]

లోపల్నుంచి పకపకలా వికవికలా విని వస్తున్నాయి.

గురవాచారి గాభరాపడిపోయి గోడుకూ నంటి చంకన పెట్టుకుని ఓసారి సవివాదంగా లో. లివైపు సుమ్మంకేసి చూసి తైటికి వెళ్ళి పోతాడు. రఘు, శేఖర, సరళ తిలోవస్త్రా పట్టుకుని వస్తారు.]

రఘు (అటూ యిటూ చూసి) మావ మయ్యదీ?... వెళ్ళిపోయాడేమిటి?

సరళ: ఇంతకు ముందీక్కడేవున్నాడు. (పోపావనకమాస్తుంది)

శేఖర: అసలు నవ్వు రాణీని పెళ్ళిచే నుకుంటున్నట్టు ఎందుకురా చెప్పావ్ ఆయనతో?

రఘు: రాజా! మెడియన్ రాజా! నికు మావయ్యకి ఒక్కటే తేదా! నవ్వు

చ్చినప్పుడలా నాకిదివరకే తెలిసిన విశేషం యేదో చెప్పడానికి వస్తాఫ. మావయ్య వచ్చి నప్పుడలా ఓ యిరవైలక్షలు అప్పడగలానికి వస్తాడు?

శేఖర: ఐలే?

రఘు: ఇవ్వాలి మా మావయ్యని బోలా కొట్టిదామనుకున్నా. మనమంతా ఏదో పెళ్లి మాడావుడిలో వున్నట్టు వటిని అడగలేక పూరుకుంటాడుగదా అని ఈపాసు వేళాను. (బహుశా) పని చేసింది చూశావా— చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయాడు— ఇంకెవడు దొంగకుతాడా నేలిన చెయ్యిపెట్టడానికిని!

శేఖర: ఏదీనివట్టుంది.

రఘు: అదేమిటా?

శేఖర: ఈపూటకు నేలిన చెయ్యి పెట్టడం ఐవోయిందిలే.

రఘు: నీ నేలిన పెట్టాడేమిటా కొంపతీసి?

శేఖర: ఆహా. [రఘు, సరళ నవ్వుతారు]

రఘు: ఏమాత్రం? ఇరవైలక్షలు?

శేఖర: మిరవీళ్ళి లేకుండా చూసి—

సరళ: అయ్యో నా పిచ్చిరాజా!

శేఖర: ఇంట్లో సామ్మంతా తీసుకుని పెళ్ళాం లేచిపోయిందని చెప్పాడు!

రఘు (పొట్ట చెక్కుచెక్కు నవ్వు) పొట్టివాడికి పుటెడు బుద్ధులు! మా మావయ్యకిరాని అపదంటూ ఈ ప్రపంచంలో లేదు.

శేఖర: ఐలే మీ అత్తయ్య లేచి పోవడం—

రఘు: అవి డెక్కడికి పోతుందిరా. ఏనాళ్ళి తమ్ముడిగారింటికో ఏ పేరంటానికో పోయివుంటుంది. (తేబులు మీద చూసి)

అర— శేవజూన్ ఏదిగా?

సరళ: అదెక్కడుంది?

రఘు: చూడనేలేదామిగా? పారసీకం గం. ప్రశ్నకంగా వస్తే! [లోపలికి వెళ్ళాడు.]

శేఖర: రాణీ! చాలా దారుణం జరిగి పోయింది.

సరళ: ఏమిటది?

శేఖర: ఈ పెళ్లి అయ్యేది కాదు.

సరళ: ఏమిటి?

శేఖర: లిల్లి వెళ్ళిపోయింది. అది వాళ్ళ పేన అకొడుకుని (పెమిస్తోందట! అతన్నే పెళ్లి చేసుకుంటుందట!

సరళ: (నోట మాట రాక తెల్లబోయి చూస్తుంది.)

శేఖర: అవురాణీ, బాబీతో నన్ను చెప్పమంది సంగతంతా.

సరళ: ఏమని చెప్పావ్?

శేఖర: అదే నాకూ ఏంతోచడంలేదు.

చెప్పకపోలే ఏదేమో దానికోసం తెల్లవారూ కనిపెట్టుకున్నట్టుంటాడు.

[అమెముందు మోకరిల్లి ఆమె మోకాళ్ళ మీద చేతులుంచి—]

నవ్వు... పోనీ నవ్వు చెప్పరాణీబాబీతో.

రఘు: (లోపల్నుంచి) వో రేయ్— నన్నా దిలేనీ మొదలెట్టకండ్రోయ్ వచ్చేనున్నా.

సరళ: నేనా? నావలకాదు బాబూ.

శేఖర: పోనీ... నేను పోనచేసి చెప్తే?

సరళ: పోనా?

శేఖర: ఏదో పనులని బెట్టికెళ్ళిపోయి ఏ హోటల్లోనో పోన్ చేసి చెప్పాను.

సరళ: అలా ఎందుకు? ఇక్కడే వుండి చెప్పరాదూ?

శేఖర: లేదురాణీ. ఈకబురు విని ఏదేమై పోతాడో నేను కళ్ళారా చూడలేను. అసలు వాణి ఎదుగుకుండా పెట్టుకుని చెప్పడానికి నాకు నోరు పెగల్లు. నేను పోన్ చేసేటప్పు టికి నవ్వెలాగూ ఇక్కడే వుంటావుకాబట్టి ఏదో చెప్పి వాణి సముదాయించగలవో కూడానూ!... ఏం?

[రఘు వస్తాడు. అతడిచేతిలో వెండి బకెట్ ఒకట వుంది. అందులో ఐస్ లో పెట్టిన హంపేన్ బాటిల్ వుంటుంది.]

రఘు: పారసీకం నుంచి ప్రశ్నకంగా పంపించాడు నా ప్రియమిత్రు డొక్టరు. (దాక్షిణ్యం దివ్యరసాయనం! నీహార ప్రవాహ తుపాన శీతల పానీయం!... ముంద ముంద మలయానిలంలా - రమణీ ప్రియ దూతిక తెచ్చియిచ్చిన కప్పరపు విడంలా— ప్రియాంగుళికవోష్ట స్మర్యలా.. హృహృహ- రాణీకి చక్కని సబ్బళ్ళ పాయిట్రీ రాయ దానికి!

[బకెట్ తేబులు మీద పెట్టాడు.]

ఏం తోడు పెళ్ళికూతురా!— ఏం రా తోడు పెళ్ళి కొడుకా! సంతోషంగా వున్నారా అంతా? మృదయాల చిందులు తొక్కుతున్నాయా? పెళ్ళికొడుకు సంగతి చెప్పనే అక్కరేదులే. ఆనందం రూపం దాల్చింది. వుండండుండండి—అలానే! (భాటోతీసెట్టు నటించి) దట్టిట్! ధోక్కు! మనందరం ఇవ్వాలి ఇక్కడ కూడటం చాలా ముదావహంగావుంది. యాభై పున్నమల వెన్నెలావుండివ్వాలి! లిల్లి... పాపం తన పెళ్ళింగుకు తనుకూడా వుంటే ఎంత బాగుండును! తపకుండా వుండేదికూడానూ. ఆ చుట్టాలవళ్ళి ఎమ ర్తెంటుగావచ్చి పడకపోతే!

[శేఖర లేచి లోపలికి వెళ్ళబోతాడు]

ఏమిటా—ఏం—వంట్లో బాగులేదా?

శేఖర: అహ—అబ్బే—ఇప్పుడే వస్తాను.

లోపల సంతృప్తిపకుండా వచ్చినట్టున్నాం.

సరళ: (శేఖరకు సౌజ్ఞలుచేస్తూ) రహ

స్వంగా పిలుస్తన్నట్టు) రాజా!...

[కేఫర్ లోపలకు పరుగుతుకు పోతాడు]
రఘు: మనిదరం ఒంటరిగానే పూరి చెయ్యాలి రాణీ ఈ పూట విందు! ఇవ్వాలే మన ఆతిథ్యులందరూ కూడా ఆదారకంగా ప్రవర్తించాల్సిందే? నాతోడు పెళ్ళి కొడుకు మరీనా...నీకోసంగతి చెప్పనా రాణీ? నాకు జోస్యంవచ్చు—నాడు మరీ తిరిగిరాడు!

సరళ: వాటో? [రఘువంక తెలజోయి ఏం అర్థంకాక చూస్తుంది. సీన్ చివరిదాకా అలానే చూస్తూంటుంది.]

రఘు: అవును. నా టెడ్ రూం తలుపు తెరిచి లైట్స్ పక్క మెట్లు తడవకి నాలుగు చొప్పున దూకి వీధిలోపడివుంటాడిపోటికి! నాడు చాలా చిత్రమైనవోడు నాకు! నా జీవితానికి...నా ప్రేమకి—నా పెళ్ళి ప్రధానానికి—చివరికి నా లిట్టికిచ్చిన ఫేర్ వెర్సు కూడా తోడుగా నిలబడతాడు...పాపం!

సరళ: ఫేర్ వెలా?

రఘు: అవును రాణీ. లి ల్లి నాజీవితం లోంచి తప్పుకుపోవడం కల్లారా చూశాడు రాజా!

సంక: బాబీ!

రఘు: వాడైనావుంటే ఎంతో బాగుండు ననుకుంటున్న ఈ టీకంలో నాడుకూడా వెళ్ళిపోయాడు!...నీ తో చెప్పాడు... కదూ?

సరళ: ఏమిటి?

రఘు: లిల్లి ఇనా తిరిగిరాదని!

సరళ: కానీ...నీక...నీకలా తెలిసింది?

రఘు: నాలుగు తోజుల్నుంచి వరసగా పిల్లనా నాతో డిన్నరుకి రావడంలేదు. అసలక్కడికి రావడంకూడా తగించింది. వాళ్ళొచ్చారనీ పిల్లొచ్చారనీ ఏవో ఎంగేజ్ మెంట్సునీ తప్పించుకు తిరుగుతోంది. అసలు ఇంకెవరితోనో కాలంగడపాలని అనిపించి నప్పుడుగాని నన్ను తప్పించుకుపోడు నామా న్యంగా. ఈసారి కొత్తనామాసం చాలా సీరియస్ గా చాలోందినవించింది నాకు. అందుకని పెళ్ళినీ ప్రధానమనీ ఇనంతా గబగబా యేర్పాటుచేశాను. అది పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకునేవాళ్ళు ఇంకెవరో వుంటే తప్పక నన్ను వదిలించుకుపోడు!...వెల్...లే లి పోయింది. అది ఎవరో ప్రేమిస్తోంది. లేక పోలే వెళ్ళేదాడు. ఎప్పుడో తిరిగిరాకపోడు గాని ఇప్పట్లాకాదు...ఇవ్వాలే రాత్రికి అసలే రాదు.

[దూరంగా ఎక్కడో ఎక్కాయన్ మొదలై ఈ అంకం చివరిదాకా మృదువుగా మోగు తూంటుంది]

ఏంరాణీ—నీకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వున్నట్టుంది! అబ్బే—ఇందులో ఆశ్చర్యం ఏముంది? ఒక్కసారి కొన్ని కొన్ని సమస్యలకి ఇట్టే సమాధానం గొచరిస్తూంటుంది (తలమీద తడుముకుంటూ) ఈ బొప్పిలో

వుందనుకుంటాను మహర్షి!

[టెలిఫోన్ మోగుతుంది]

రాజా అనుకుంటాను.

[మళ్ళీ మోగుతుంది]

సరళ: అదలా తెలుసుకోకు?

రఘు: నాకిదివరకే తెలిసిన సంగతొకటి చెప్పడానికి ఫోన్ చేస్తున్నాడు. అది వాడికి అలవాటేలే.

[టెలిఫోన్ మళ్ళీ మోగుతుంది]

సరళ: చూటాడవా మరి.

రఘు: అనవసరమనుకుంటాను.

[మళ్ళీ ఫోన్ మోగుతుంది. రఘులేచి రిసీవరుకిడి పక్కన పెడతాడు. మళ్ళీ వచ్చి కూర్చుంటే మోపేన్ సీనా తెరిచి గాసులో కాఫీ వొంపుకుని గాసు ఎడం చేస్తో పట్టుకుని కుడి చేత్తో పెళ్ళింటాని దాక్షిణ్యం గుప్పెడు తీసి సరళికినే చేజాచి అనుద్యగ్నం

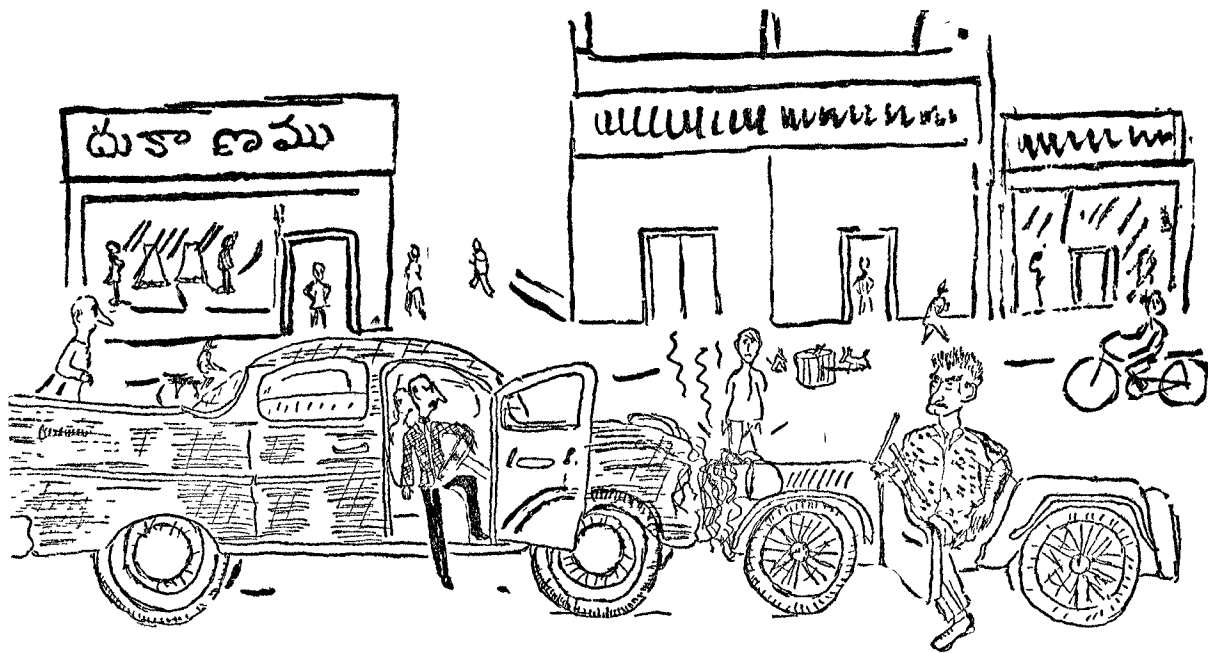
గానే...]

[దాక్షిణ్యంలే నీకిష్టమేనా రాణీ?

—తెర—

[ఇంకా వుంది]

విరాకు అవసరమైన
అంధ మెట్రిక్యలేషన్, (ప్రియూని వర్సిటీ, విపి, విఎస్ సి, లా అండ్ లిటరేచర్) పుస్తకములకు మాకు వ్రాయండి.
వైజాగ్ బుక్ హౌస్, వైజాగ్.

“ఏడి ధైర్యం మండిపోనూ! లొడితెడుకారుకదా అది—అంత వేగంగా వడపడమే! బుద్ధి చెబుతాను పెద్దవాల్నికే!”

ప్రాణంపై తీవి

గొల్ల వల్లెలోన ఒకడు
గొల్లపిల్లవాడు గలడు;
గొర్రెలమందను మేపుచు
గడపును ప్రతిరోజు వాడు.

మదిలోపల అమ్మవారి
స్మరియిస్తూ భక్తిమీర—
చేరువలో గుట్టనెక్కి
దూరముగా కలయజూచె!

నదికాశల వనములోన
పొదలున్నవి; వాటి నడుమ
నంచరించు సింహ మొకటి
నంహరించు జంతువులను.

దూరములో పొద దగ్గర
తీరికగా కూరుచుండి
మృగరాజము మెక్కుచుండె—
మృతించెదిన తన గొర్రెను!

ఒకనాడొ పిల్లవాడు
చీకటిపడబోవు వేళ,
మందను మరల్చి నింటికి
తొందరగా చేరబోయి—

అది చూచిన గొల్లవాడు
అదిరిపడెను భయముతోడ—
కనిపించని పోతుజాడ
తనకేమీ వలదటంచు—

పోబోతూ మందలోన
పోతు ఒకటి కనిపించక
బెంగవడెను పిల్లవాడు,
రంగుమారె వాని మొగము.

“మృగరాజముచేత నేడు
మృత్యుబాధ లేకుండా,
కాపాడుము నన్ను ముందు,
కన్నతల్లి! వరాశక్తి!”

“కనిపించని గొర్రెపోతు
కనిపించిన నాకు మరల,
బలిసిన గొర్రెల రెంటిని
బలిగా నేనిచ్చెద”నని

అని భయమున ప్రార్థించుచు
తన ప్రాణము గాచుకొనగ
దూరపు తన యింటికేసి
వరుగు తీసె నా గొల్లడు!

★ సి. డి. యస్. రామయ్య ★

జతేంద్రియుడు

వసిష్ట మహామునిచేత అవమానింపబడిన విశ్వామిత్రుడు తను వసిష్టునిచేత 'బ్రహ్మర్షి' అనిపించుకోవలెనని తలచి, దక్షిణ దిక్కునకు పోయి అక్కడ అతికఠిన నియమాలతో తపస్సు ప్రారంభించాడు. విశ్వామిత్రుడు బహుకాలము తపస్సు చేసిన తరువాత బ్రహ్మదేవుడు ప్రత్యక్షమయి "నువ్వు రాజర్షి వయ్యావు" అని అదృశ్యుడైనాడు. తన తపస్సునకు యిదేనా ఫలమని నిరుత్సాహపడి పశ్చిమము వైపునకు వెళ్లి అచ్చట తిరిగి ఘోరమైన తపస్సు చేయడం ప్రారంభించాడు.

అతడు తన పదవిని ఎక్కడ కోరుతాడో అని దేవేంద్రుడు భయపడి మేనకను ఆ తపస్సును విఘ్నం చేయమని పంపించాడు. విశ్వామిత్రుడు మేనకను చూచి మోహించి ఆమెతో ఒక సంవత్సరకాలం గడిపాడు. తరువాత తను చేసిన తప్పు తెలుసుకొని, పశ్చాత్తాపముతో ఉత్తరమున హిమాలయములకు వెళ్లి తిరిగి కఠోరదీక్షతో తపస్సు ప్రారంభించాడు.

ఈ సారి కూడా దేవేంద్రుడు ఆ తపస్సును చెడగొట్టాలనే తలపుతో రంభను పంపించాడు. మొదట రంభ ఆ మునిశ్వురుని దగ్గరకు వెళ్లుటకు భయపడింది. కాని దేవేంద్రుని ప్రోద్బలముచేత విశ్వామిత్రుని దగ్గరకు వెళ్లింది. దేవేంద్రుని మహిమ వలన అది వసంతకాలము కాక

పోయి నా చెట్లు చిగురించాయి. కోకిలల కుహుకుహూ రావములను విని విశ్వామిత్రుడు కళ్లు విప్పి ఎదురుగా ఉన్న రంభను చూశాడు. ఇది అంతా దేవేంద్రుని మాయ అని తెలిసికొని రంభను రాయిగా మారిపోమని శపించాడు. కాని వెంటనే తను ఇంకా కోపాన్ని అరికట్టలేక పోయానని విశ్వామిత్రుడు తెలుసుకొన్నాడు. వెంటనే అచ్చట తపస్సు మానివేసి తూర్పు దిశగా వెళ్ళాడు.

ఎన్. ఉదయభాస్కర దుర్గాభవాని ప్రసాద్

అచ్చట కొంతకాలం కఠోర తపస్సుచేశాడు. అపుడు బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమయి 'నీవింకాజితేంద్రియుడవు కాలేదు. ఇంకొంతకాలం తపస్సు చేయవలసినది' అన్నాడు. విశ్వామిత్రుడు తిరిగి తపస్సు ప్రారంభించాడు. మహాగ్రమైన ఆ తపస్సులో అతడు కామక్రోధాల్ని దరిజేరనీయలేదు. ఎన్ని ఆటంకాలు వచ్చినా చలించలేదు. ఆయన తపోగ్నికి ముల్లోకాలు దహించుకుపోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఇంద్రుని దేవతలు, మునులు, ప్రజలు గగ్గోలు పడినారు.

బ్రహ్మకీక తప్పలేదు.

విశ్వామిత్రుని తపస్సు ఫలించింది. బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమయి "నిన్ను అంతా బ్రహ్మర్షిగా పరిగణి

స్తారు' అన్నాడు. దానికి విశ్వామిత్రుడు 'మీరు నన్ను బ్రహ్మర్షి అంటే నాకు సంతృప్తి కలగదు. నన్ను వసిష్టునిచేతకూడా బ్రహ్మర్షి అనిపించవలసింది. అని కోరాడు. బ్రహ్మ "నిన్ను వసిష్టుడుకూడా బ్రహ్మర్షిగానే గౌరవిస్తాడు" అని అంతర్ధానమయ్యాడు.

అపుడు విశ్వామిత్రుడు సంతోషంతో వసిష్టుని ఆశ్రమమునకు బయలుదేరాడు. "ఓ రాజర్షీ, నీకు స్వాగతం" అన్నాడు వసిష్టుడు. విశ్వామిత్రునికి కోపం వచ్చింది, తనను 'బ్రహ్మర్షి' అననందుకు "నీ పెద్ద కుమారుడు మరణించు గాక" అని శపించాడు. వశిష్టుని నూర్గురు కుమారుల్లోను ప్రథముడు మరణించాడు.

తన తపశ్శక్తిలో కొంతభాగం ఇలా నష్టమైంది గనుక తిరిగి తపస్సు చేసి మళ్ళీ వసిష్టుని ఆశ్రమానికి వచ్చాడు. ఈ సారికూడా 'రాజర్షి'

Ravi Inks

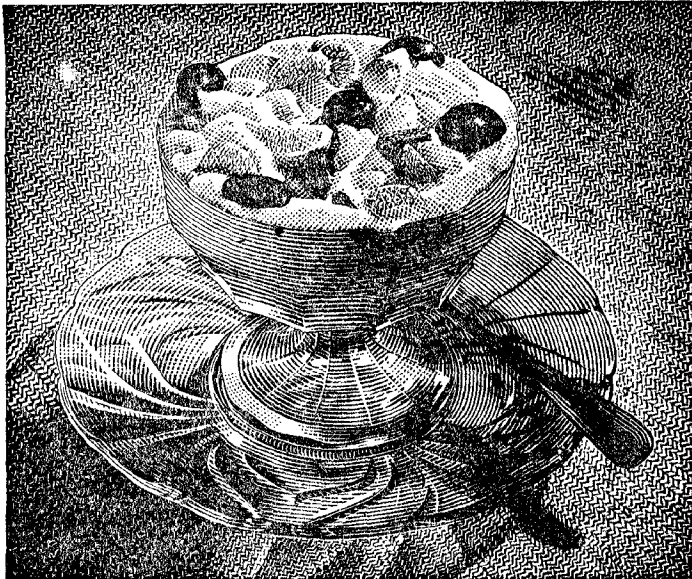
రవి ఇంక్స్

కొఖ బహుమతులతో అన్ని క్వాలిటీ పెన్స్ లకు ఉపయోగమైవని.

పోర్ ఏజెంట్లు :

న్యూస్ పేపర్ & కో; మద్రాసు-21.

SWASTIK

ఫ్రూట్ ఫ్యూరే చేయు క్రొత్త విధానము

! పాన పళ్ల (గూడబెరి పళ్ల, మామిళ్ల మొదలైనవి) $\frac{1}{4}$ పైంట్ బ్రౌన్ అండ్ పాల్పర్ కస్టర్డ్ పౌడరుతో తయారు చేయబడిన కస్టర్డ్ దువికోసం చక్కెర $\frac{1}{2}$ పైంట్ క్రీము. వీటితో పళ్లగుళ్లను తయారుచేసి $\frac{1}{4}$ పైంట్ పీస్ పలుచగా అగువరకు ఉరుక జెట్టవలెను దానిని వడపోసి, దువికోసం చక్కెర చేర్చవలెను చల్లారింప తరువాత, ఈ పళ్లఫ్యూరేను $\frac{1}{4}$ పైంట్ కస్టర్డ్ పౌడర్ కలపబడిన $\frac{1}{4}$ పైంట్ క్రీముచేసి దాని గింకొట్టవలెను

ఆరోగ్యమునకు సులభ సాధనం

పిల్లలందరూ మీగడవంటి, దుదియైన, ఆరోగ్యకరమగు కస్టర్డ్ ను ఇష్ట పడుదురు. అది ఆరోగ్యమును గలిగించు పాంత్ నిండియున్నది. బ్రౌన్ అండ్ పాల్పర్ కస్టర్డ్ పౌడర్ తుదమైన కాయగురలనుండి తయారుచేయ బడినట్టిది అని జ్ఞాపకముంచుకోండి మీరు సరకులను కొనుటకు బజారుకు వెళ్లినప్పుడు, బ్రౌన్ అండ్ పాల్పర్ తయారుచేయబడిన ఇతర రకముల వడ్డారములైన - రైస్, పేపెంట్ కార్నెడ్లవర్, బ్రహ్మాండ్ కోసం చూడండి.

ఉచిత

ఇల్లాసకరమైన కొత్త వలహారముల పుస్తకము కోసం దిగువ పాఠమును పూరించి పంపండి.

దయచేసి నాకు మీ ఉచిత పలహారముల పుస్తకమును ఇంగ్లీషు/హిందీ/తమిళం భాషలో గలది పంపండి

(మీకు అక్కర్లేని భాష వదలమును కొట్టవేయండి)

నా పేరు

చిరునామా

నేను 15 నయమైనది తనాలా బిల్లలను, తనాలా ఉద్యులనిమిత్రం ఇంజనీర్ ఇతరవర్గాను.

డిపాజిటు

కార్న్ ప్రొడక్ట్స్ కో. (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,

- APW-60 బోస్టన్ లాక్స్ నం. 994, బొంబాయి-1.

కార్న్ ప్రొడక్ట్స్ కో. (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.,

ఏజెంట్ : పారి అండ్ కో. లిమిటెడ్,

అనే పిలిచాడు వసిష్టుడు. అందు వలన విశ్వామిత్రునికి కో ప ము వచ్చి వసిష్టుని రెండవ కుమారుణ్ణి కూడా చనిపోమ్మని శపిస్తాడు.

ఇలా తొంభైతొమ్మిది మం ది కుమారులూ చనిపోయినా కూడా వసిష్ట మహాముని చలించలేదు.

నూ ర వ సా రి వచ్చి వి శ్వా త్రుడు 'రాజర్షి' అనిపించుకొని, ఇంక ఒక్కడే కొడుకు గదా బ్రతి కింది, అతనినైనా క రుణి ద్దా మ ని తలచి వెళ్లబోయాడు. ఇం త లో "బ్రహ్మర్షి" అనే కేక విసవడింది. విశ్వామిత్రుడు వెనుకకు తి రి గి చూ శా డు. వసిష్టుడే త న ను 'బ్రహ్మర్షి' అని పిల్చాడని తెలుసు కున్నాడు.

అప్పుడు విశ్వామిత్ర మ హా ర్షి వసిష్టుని అడిగాడు: "నువ్వు మొదటనే, నన్ను బ్రహ్మర్షి అని ఎందుకు పిలవలేదు. అప్పుడు లేని మ హి మ యిప్పుడు నాలో ఏమున్నది? నువ్వు తొంభైతొమ్మిది కు మారు ల ను నాశనము చేసుకొన్నావు.

అందుకు వసిష్టుడు నవ్వి 'నిన్ను పరీక్షించటానికే నేను బ్రహ్మర్షి అని పిలువలేదు. నీవు తొంభై తొమ్మిదిసార్లు కో ప ము తో నా కుమారులను నీ మహిమచేత చంపి వెళ్లి నావు. కాని నూరవసారి మాత్ర ము క్రోధాన్ని అణచుకున్నావు. అందువల్లనే మొదట నిన్ను బ్రహ్మర్షి అనలేదు. చివరసారి నీ శాంతమే నిన్ను 'బ్రహ్మర్షి అనిపించింది,' అన్నాడు.

అప్పుడు విశ్వామిత్రుడు సంతోషించి వసిష్టుని కుమారులను తన త వ శ్చ క్తి చేత పునర్జీవితులుగా చేశాడు.

ఉంది. అయినా ఒక వేళ రెండు మాటే చాలా బాగున్నాయని ముఖ అనిపిస్తే, మిగతా వాటిని కథ ముగిసేదిమహానాటి సమాజమైన ప్రతిభతో మనని అలరించే నటులు రాజ్ కపూర్ ఇందులో చాలా సేపు పోయినా వట్టింబి (మిగతా కానీ పూ వట్టించేసేయ్యడానికి వదిగట్టి అవసరమైన తాడు) పాత్రను అభిమానపూర్వం చేశాడు. సదహా శిల్ప అమూల్యం వేమన్న, పాత్ర శిల్ప దిగా కనిపించే ఎడనిమిదేశీ నాథన్ సరించి ది. అమూల్యం తొండ్రేగా రాజ్ మెహ్రా చాలా సమర్థంగా వట్టించాడు. అలిత పి వర్, లీలామిత్రా మదనపురి మొదలగువారంతా కూడా ఉన్నాడు. ఓంప్రకాష్ ఇందులో హాస్యపాత్రతో పాటు దర్శకత్వం కూడా నిర్వహించాడు. అతని బాటలూ చేస్తుంటే ముహూర్తగా ఉన్నాయి కథ వ్రాయడంలో లోపాలు పాలు ఎన్ని శేరు ఉన్నా, కథను చిత్రీకరించడంలో ఓంప్రకాష్ ప్రతిభను మెచ్చుకొనేక తప్పదు.

ఈ విధంగా సంగీతం హాస్యం, దర్శకత్వం ఈ పాటి తేక పోతే, ఈ చిత్రం విపాటి తలకొన్న సత్తయి చేపడో ఉన్నాందనం కష్టం.

దునియా నమోరే

చివరేలలో తేలిగ్గా సాత్విక రచనకు పేరకం సేరనుడి కథ దునియా నమోరే గత వారం విడుదల అయింది. శేరాల మేనంతరి పేల్లా చేసి అక్కడక్కడా సంఘానికి మొహం వాడేలా చివాచేసి చివర్ని సాత్విక రచనతోపాటు ఈ కోవ చిత్రాలలో విర్పాలు ఈ సంప్రదాయాన్ని ఈరకం సన్నివేశాలను ఏమంత మార్పులు చేయకుండా సినీ శేరసుల జీవితాన్ని సినీ గుండెలు అనుక్రమణలో చిత్రీకరించారు. ఇందులో అద్భుత రసం ఉంది అది ప్రదీప్ కుమార్ బాగా ఎటించడం! ఈ చిత్రంలో నటనకు అగ్రతంబులం అందుకోలే మాలాసిహాబ్ అన్నీ విధాలా హీరోగా నిలబడ తగ్గ వాడిని ఋజువుచేసుకున్నాడు. మామూలుగా గంభీరంగా నిలబడే మాలాసిహాబ్ ఈ సారి ఇ గులో అలిత మైన హాస్యం చేస్తే ఆనందపరచింది.

అంతి ఆనందకరంగానూ ఉన్న మరో అంశం మదనమోహన్ సంగీతం ఇందులో ముఖ్య పాడిన రెండు పాటలు చాలా కాలం బు చాలమంది నోట విరబుదగలవనడానికి సరిచేసిన తేరు కా స్త్రీయ బాణీ లో ల తా పాడిన మరో పాట మాదా మదనమోహన్ సంగీత రచనా శక్తికి నిదర్శనంగా నిలబడింది.

ఈ చిత్రంలో శేక్ ముహ్మద్, ఎన్ క ప్రేమ్, సులోచన మొదలగువారంతా ఉన్న ఈ చిత్రం వాళ్ల మూలంగానే చాలా పాడు

గొందనిపించింది. రెండు వేల అడుగులు, కనిపించనిమా అవతలకు కత్తిరించినాకే నీ చాలా బాగుండేదనిపించింది.

ఇంతకన్న అసభ్యంకంగా తీవ్రపాత్రలు మననవార్షిం అయినందువల్ల ఈ చిత్రాన్ని గాని దర్శకుడు వి. అవధూత్ నిగాని గట్టిగా విమర్శించలేము. మొత్తంమీద కాలక్షేపానికి బాగానే ఉంటుంది. ముఖ్యం లో నర్మివా ప్రమాదంలేదు. చివరాని మాటలూ, కనరాని దృశ్యాలులేవు.

* * *
‘నో టహన్’ నిర్మాతలు జె. సి. సహగల్, కలాశ్ కపూర్ లు కలసి దెబ్బ. ఎస్. ఫిలింస్ పేరిట “ఫ్లాష్ నం 9” అనే చిత్రం ఆరంభించారు. ఇంతలో హీరో ఆఫ్ క మహర్, నాయక సదహా శిల్ప బాలిక సయిదాబాద్ ఈ సే ‘అప్నా హత్ జగన్నాథ్’ చిత్రంలో కరోర్ కు నాయకగా వేసాంది.

నిర్మయోజకుడు ఆఫ్ క కు మారే సినీ మాలో చేసినప్పడూ ఆదిరవాతా వచ్చి న మార్కెట్ లో రెండున్నుగ పోయారు.

ఆఫ్ క భార్య వయసు ముప్పై ట్లు కనిపిస్తుంది. ఆదనితో నటించిన లీలాచిట్రిన్, జేవికారాణీ పెద్దవాళ్ళయిపోయారు. అతివిమలకులకు జట్టు వేరి సిం... ఎప్పుడో పోయాయి. ఆఫ్ క మాత్రం చెక్కుచేదరలేదు. వేదినాజ్ తో హీరో వేస్తాను అన్నాడోక సారి ఆయన. ఫలోక్తిగా. ఇప్పుడు 16 ఏళ్ళ సయిదాబాద్ నటిస్తున్న వాడు శివు

ధనలక్ష్మీ ప్రాడక్స్ స్పృహలో మహారథిలో రుద్రానుడుగా కె.యస్. సింగ్

సుధాకర్ ఫిలింస్ వారి ‘వచ్చినకోడలు వచ్చింది’ చిత్రంలో జమున అంతవనీ తె య్యు డిం లో ఆక్స్ ఫర్డ్ విమూలంబి?

* * *
ఆఫ్ క మహర్ క్యాగు మహామూర్, క ఎన్ సింగ్ మనోరమ నజీర్ హుసేన్, మొదలగువారితో గేయ రచయిత ఎన్ హుస్సేన్ విహారీ, అతని సోదరుడు మాదా కలసి “ఇన్ కౌ నామ్ దునియా హో” అనే చిత్రం తీస్తున్నాడు. పెద్ద విహారీయే కథ, మాటలు పాటలూ వ్రాసున్నాడు. దర్శకుడు క్రి సమంతి సంగీత దర్శకుడు రవి ఈ చిత్రంలో అరుణ ఆఫ్ క త్రి నటిని చనికానిం చేసున్నాడు. — టిన్ పోస్

ప్రసాద్ అగ్గ ఎక్స్కర్వహరీ 'ఇలరీకం' చిత్రం గత గారం 17 కేంద్రాలతో కేవలనోర్వనాలు జరుపుకొంది నటనలులూ, రేచయిత అరుద దర్శకుడు ప్రకాశరావు మొదలగువార తా ఉత్సాహమువల్ల కృతజ్ఞతాభివందనాలు తెలియజేసారు విజయవాడ మాదిరిసినిమాలో జరిగిన సభలో గిరిజ, జమున ఎ వాగ్గెరరావు, మార్తండినూ అధిపతి శ్రీ శ్రీనివాసరావు, నటుడు రంగారావు నటయుగ ఫీలింగ్ అధిపతి శ్రీ శ్రీనివాసరావు దర్శకుడు తాతి నేని ప్రకాశరావు, గుమ్మడి, జమునతండ్రి ఎన్ శ్రీనివాసరావు మడిచితర నిలచినవారు నిర్మాత అనునాలు సుబ్బారావు

వార్తావరణం

“బ్రహ్మడి న్యాయమండీ” అన్నాడు ఎన్ టి రామారావు

రామారావు మాట్లాడుతున్నది వినీకాల ఉక్ర న్యాయం నుంచి సార్ వాల్యూ ఉంచుకున్న నటనలులూ పెక్కిషియన్లూ సారీ వాల్యూ ముఖులు గా వినీలోకుల కృష్టిలో స్థిరపడాలంటే, కాల్ పీటుకు సాఫ్ట్ మెసింత అలస్యంగా రావడం నుంచి ఉని ఛామన్ అనీ చాల నుంది నమ్మకం బాంబాయిలో అది వినీ జనస్థలం ఎవరేనా పెందరాళీ వస్తే వ్యక్తివాసులవాడని నమ్మకం వంటుంటుంది తమిళనీని రంగంలోనూ అంతే తింగవేలు పోకలాగా అందరినీ అది నర్మి ముందట తెలుగు సినిమాలో కచ్చుకుంటూ ఎరి గినవారు, కష్టాలకు మరచిపోనివారు కొంద టున్నారు. ఈ వాదనలు (రామారావు వాగ్గెరరావు అంబలిదేవి సావిత్రి) కాల్ పీట్ ఎడింటి కంటే ఎడింటి కే రడీ అయి మార్పుంటూ గామర్ పీతోలు అయివా గ్గామర్ గా అలస్యంచేయడం ప్రాధ్యోపయ దెబ్బ నిష్కారణం వృధా చేయించడం విశ్మలక వచ్చుచేయ విశ్మలక స్వాస్థ్యం తెలి సిందికాదని మిగతావారు (అన్ని రంగాల లోనూ) కి కివంచన లేకుండా ఈ సత్యం ప్రజాయాన్ని నిలబెట్ట, ఆంధ్రులు ఎంగువా ఏ ప్రాంతం వారికి తేవవారని ప్రతి కాల్ పీట్ కు టుటావు చేస్తున్నారట ఈ విధంగా వారు విధ్యుత్ కరమైపోలన చేస్తూ ఉండగా మరొకవంక పెట్టనలులు, ఇలిర చిన్న కలులు కొండోకో దర్శకులూ పెంద రాళీవచ్చి మార్పుని వేచి చూచి చూచి వేసారీ నే పద్ధతిలో భావకం చేసుకునే పరిస్థితి ఏర్పడుతోంది

ఇంతమంది సాటివారు తమరాళ్ల ఎదురు

మావడం ఒక్కొక్కసారి వేస చేస్తు న సత్సంప్రదాయ సంరక్షకులకు ఇబ్బంది కలి గించగలము

అందువల ఇవన్నీ మానీన ఒకరు “ఈ ట్లోథంతా ఎంగుకు కొందరు పెందరాళీ రాసేలా? ఆలస్యంచేసే వారికే విరమా గీతాలపాడు నేల టెమ్ వేసని అనుకో నేల అసలు టెమ్ రిల టెమ్ గదా విస్మయాదా ఆల స్యంగా వచ్చే నే అందరికీ హాయిగదా” అని గంభీరంగా నమస్కరించి పరివారట

గతవారం సాహితీవారి ‘బంధ రాముడు’ గుట్ మిద విరామకాలంలో ఈ సమస్య ప్రస్తావనకి వచ్చినపుడు రామారావు ప్రశ్నించు ఈ ఛోరణీ నుంచి ఆండోళి న వ్యక్తం చేశాడు

ఒక ప్రాధ్యోపయ దగ్గర ఒక చిత్రంలో పనిచేసామని ఒక్కోసారి అయిన ఇచ్చే డెబ్బునీసుకుని-మీరు కొట్టికొంటూ, మహా ఘనవిహించిన ప్రభువులూ అయితే కాకచ్చు-పనిచేయడానికి ఒక్కసున్నాక ఇలా ఆలస్యంచేసి నిర్మాతని ట్లోపి పెట్టడం ఏమంత భావ్యమైనవనీ?

“ఇదొక్కడి న్యాయమండీ” పెగా పెందరాళీవచ్చేవాళ్లు అంత పెందరాళీ రావడ మేమిటని తప్పుట్టకొవడమా?” అన్నాడు రామారావు

సావిత్రి వచ్చింది ఎవరో లేచి ఓ కుర్చీ చూపవోయారు నిర్మాత డి వి నారాయణమూడా రండి అంటూ కుర్చీ చూపించారు

ప్రాధ్యోపయగారి మర్యాద అందుకో వడం మా విధ్యుత్ కరమై అంటూ ఆ కుర్చీలో కూర్చుంటావని

“ఈ ముట్టుకకల అద్భుతమైన కాఫీ

ఉం ఒక్కొక్క తీసుకుంటారా” అన్నా రొకరు

“నేను బుద్ధిగా నూయింటి దగ్గర్నీంచి మరీ చెంబులో మంచికాఫీ తెచ్చుకున్నాను నన్నెంగుకు పాడుచేసాడు నా మీద మోకెందు కంటి కోవేం” అది సావిత్రి నమ్మకం

అంతలో దర్శకుడు ఎ పుల్లయ్యగారు వచ్చి సారీకి అంతా రడీ అవుతోం బయ ట్లోరండి అంటూ మార్పున్నారు

పది నిమిషాలలో రేటింగ్ రడీ యే లోగా అయిన దారాసింగ్ రేట్ లింగ్ రిశే మలు సాఫ్ట్ మెసంతకు సేకరించేసి జరి నర్మి నిర్మి చేస మర్నాడు సాయంకాలం గినభ ఎమిషీంచేసి బాబోకి వాజుకావా లని ప్రతిభాకాష్ట్రీకో నాయంటుగా ముట్ట చేసేసుకు రెకో అన్నాడు

పెట్ (వాహినీలో రెండోఫోటో) రాము డనే దొంగతాలూకు స్వర్ణసీమ (గృహశే ఠదా) సావిత్రికుడు గొరీ నొంగలట్టి బాకీ రిలీ రేడిలీకీ రాలుగాయలకూడా చూడ గానే గొంగం, భయభక్తుల కలిగించే తర వోలో ఉంటుండా అమ్మాయి, సావిత్రి కావటి చూకుడు రవ్వంతి తగ్గిపాడ ఎలాటి వాళ్ళోనా అత్త అత్త అంటూ ఓ విశేష పిల్ల ఓ నగలమాల తెచ్చి ఇవన్నీ నిశేనే అంటుంది గొరీ కొయ్యబారకి బోయనా, చలించకుండా ఎక్కడినీ మీ అమ్మాయిచ్చిండా అంటుంది వీడపిల్లల అమ్మలదగ్గర సాధార ణంగా నగలమాలలు స్త్రామ ఉండే సదు పామంగానీ, వాళ్లు వాటిని అలా క్రాక్షణ మాసంలో కనగల నాయనంగా ఇంటికి వంటి పంచిపెట్టించడంగానీ సందర్భవదని బహుళా గొరిబావ ఏమంత పరిచయం లేని వాళ్ళింట్లోంచి చెప్పకుండా అది ఎరువు పట్టు కొచ్చి ఉండెచ్చు బహుళా వాళ్లు అవేళికి విడవోతూ ఉంటే తరవాత చెబుదాంలే అనో, చెప్పేదేమంది మన మునుపేగా అనో మనమకు నట్టి చెప్పకుని, ఈ నగలు మన గొ

కొందరు సభ్యుల పేర్లు

(10 వ పేజీ తరువాయి)

(మేపాడు, నెల్లూరుజిల్లా) (267) బొడ్డుల మోహనకృష్ణ (బిల్లగుంట.) (268) సూర్య దేవర సత్యనారాయణప్రసాద్ (తుమ్మలూడి, గుంటూరుజిల్లా) (269) కొంపెల బాలకుబ్రహ్మణ్యం (అమలాపురం) (270) కొమ్మూరు ఉమాప్రసాద్, (తెనాలి) (271) మా సి స గు బ్బా రావు (జామేడపాడు, తూ|| గో||) (272) చిర్రావూరి సీతారామము (పలివెల, తూ|| గో||) 273 పరాశరం వెంకట సీతారామాచార్యులు (ఈమని, గుంటూరు జిల్లా) 274. తూబాటి పార్థసారథి (తూబాడు, గుంటూరు జిల్లా) 275 ఎర్రం శ్రీరాధాపరమేశ్వరి (విజయనగరం) 276 టి సుధాకరరావు (దోయపల్లి రైల్వే గేటు, మహబూబ్ నగర్ జిల్లా) 277, నుద్దూరు లక్ష్మీకుబ్రహ్మణ్యం (కొటపాగు, గుంటూరు జిల్లా) 278 పసుపులేటి దినకర రావు (గుంటూరు) 279 వెంపరాల వెంకట లక్ష్మి (నర్సిపల్లం) 280. చివుకుల నరసింహప్రసాద్ (విజయవాడ.)

281. బి. వరదరాజు (హిందూపురం) 282 యద్దసపూడి సాంబశివరావు (ఏలూరు) 283 బంపకవి వెంకట చలం (రాజమండ్రి) 284. నత్తా గాంధీ (చాటపల్లు, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా) 285. క నూరి వెంకటరమణ (రాజోలు) 286 గరిమెళ్ల సూర్యకుమారి పాశుపతూడి తూర్పుగోదావరి జిల్లా) 287. రాంపల్లి సీతారాం (ఏలూరు) 288. తురుమెళ్ల రాధాకృష్ణమూర్తి (వినుకొండ, గుంటూరు జిల్లా) 289. గణపతిరాజు మైథిలీదేవి (మహబూబ్ నగర్) 290 వి. అనూరాధ (తిరుపతి) 291. జి జయపాల్ (మద్రాసు) 292. వి మురళీధర్ (మద్రాసు) 293. కొట సూర్యకుమారి (కలకత్తా) 294. తల్లి సిద్ధేశ్వరరావు (భీశ్వరము, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా) 295. యు ప్రభావతి దేవి (గూడూరు) 296. పెంజాల రామప్రసాద్ (చిలకలూరిపేట, గుంటూరు జిల్లా) 297. ఆన్నాప్రగడ ప్రమీల (తెనాలి) 298 ఎన్ ఆర్. క చక్రవర్తి (విజయవాడ) 299. మొదలి వెంకటేశ్వర శాస్త్రి (బొంబాయి) 300. ముడుంటే నరసింహం (బందర్)

301. శిషా నటరాజమూర్తి (బాపట్ల) 302. ఆవనరాల వెంకట వీరరాఘవరావు (విశాఖపట్నము) 303. తెన్నేటి ఆశాలక్ష్మి (కేవన్ పురా, వరంగలు జిల్లా) 304. కొత్తి చిన భుజంగరావు (సంగం జాగర్ల మూడి, గుంటూరు జిల్లా) 305. పి. వెంకటరావు (కరీం నగర్) 306. అంబటిపూడి అన్నపూర్ణ (నల్లభాపురం, గుంటూరు జిల్లా) 307. విరాల రాఘవరావు (రాజమండ్రి) 308. కొనేటి

(ప్రసాద్ (తిరుత్తణి) 309 టి. భారతి (టి. చదుం, చిత్తూరు జిల్లా) 310. ఘాలి శ్రీనివాసరావు (బాపట్ల) 311. వీడిపి శశిలక్ష్మి (విజయవాడ) 312 మదావిడ మరళేశ్వర రావు (కురదా రోడ్డు) 313. చెన్నూరి వెంకట రమణ కనకబాయిమ్మ (మచిలీపట్నం) 314 శ్రీరాం గంగయ్య (నెల్లూరు) 315 పంపాన పద్మావతి (మద్రాసు) 316. ఎక్. కుసుమ (మెన్నూరు) 317 ఉప్రదత్త వెంకటశాస్త్రి (అమలాపురము) 318. నామవేదం విజయలక్ష్మి (ఆదంబ, పశ్చిమ గోదావరి) 319 తిమ్మరాజు వసుంధర (శ్రీకాకుళం) 320 తులూరి సరోజినీబాయి. (కృష్ణపురం, ఖమ్మం మెట్ట జిల్లా).

321. సత్యవరం సవితాదేవి (సత్యవరం, మహబూబ్ నగరం జిల్లా) 322. వి. రాధాకేవన్ రావు (పాదరాబాదు) 323. కొట రంగలక్ష్మీరంజ్యం (మద్రాసు) 324 పాకల మణిమాల (గణపూర్, వరంగలు జిల్లా) 325 చదలవాడ, నులక్ష్మి (మద్రాసు) 326. మాటూరి వసంతరావు (దూరిగాం, నిజామాబాదు జిల్లా) 327. మాస్టర్ నవలూరు, నుబ్రహ్మణ్యం (తిరిగొండ, చిత్తూరు జిల్లా) 329 మాపర్తి భాగతి (పూనా) 331 కె. రాంవందర్ (పాదరాబాదు) 332 సంకు నీరజ (సికింద్రాబాదు) 333. లంక లక్ష్మీనరసింహ శాస్త్రి (నర్సారావుపేట) 334. తెలిశిచెర్ హీరా (రాజమండ్రి) 335. దేశరాజు బాలా తిరుగుసుందరి (చిత్తూరు) 336. చెర శాంతిలక్ష్మి (కాకుళం పల్లె పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా) 337. డి. సులోచన (నెల్లూరు) 338. గోడేటి పుష్పావతి (పెనుకొండ, పల్లి గోదావరి) 339 కొచ్చెర్ల కొట హేమలత (కొవ్వూరు) 340. పరమాత్ముని గోపాలకృష్ణ (విజయవాడ).

341 జిల్లేబి మూడి సుధాకరమోహనరావు (ఒంగోలు) 342 విఘ్నేశ్వర సుబ్బలక్ష్మి (విజయనగరం) 343. శ్రీ వెంకట హనుమాన్ శాస్త్రి (రేపల్లె) 344 ఎస్. పద్మావతి (కలికి, చిత్తూరు జిల్లా) 345. చైతన్య కౌమేశ్వరరావు (నర్సారావుపేట) 346 మంచికంటి సుబ్బలక్ష్మిదేవి (విజయవాడ) 347, పట్నూల సత్యకుమారబాబు (పాదరాబాదు) 348 కనూరి నరహరిరావు (విజయవాడ) 349. యస్. ఈశ్వర సాయిప్రసాద్ (సికింద్రాబాదు) 350 వి. మధుకుమారు. (మద్రాసు) 351. సామి శ్రీని మంజుల (విశాఖపట్నం) 352 కె. సత్యనారాయణ (రాయచూరు) 353 విఘ్నేశ్వర ఆప్పల నరసింహ చంద్రశేఖర శర్మ (ఎండగండి పల్లి గో) 354 కలపాల మారుతి (ఉంగుటూరు పల్లి గో) 355 సియాద్ది సూర్యచంద్ర మోహన ప్రభాకరరావు (కాకినాడ) 356 దామోజీ పురపు లక్ష్మి నరసింహారావు (తాడేపల్లిగూడెం) 357. పాట్ల వెంకటేశ్వరగుప్త (రాజాం, శ్రీకాకుళం జిల్లా)

358. నల్లని చక్రవర్తి శ్యామ్లా రాజి (రాజమండ్రి) 359 వివయచంద్ర పట్నాయక్ (సోంపేట, శ్రీకాకుళం జిల్లా) 360. గోస పార్థసారథి (ఏలూరు)

గ మ ని క

జూలై 23 సంచికలో ప్రచురించిన బాలల సంఘం సభ్యుల పేర్లలో 88 వ నంబరుగల పేరు గవుల్ల చెన్నేశ్వరరావు అని గమనించాలి.

జూలై 30 వ ప్రచురించిన 63- వ నంబరు పేరుగల సభ్యురాలు కాకరపర్తి వెంకట సూర్య ప్రభావతి ఊరి పేరు ఒంగోలు తాలూకా లింగుటూరు, ఉంగుటూరుకొడు. —సం]

అందరూ

మీ బిడ్డను

ప్రేమిస్తారు

వశమవేళ కాళ్ళ పేతుల కొట్టుకొనుట, పిత్తము, కడుపు ఉబ్బరము, నొప్పివంటి జబ్బులు తక్షణమే మీరెంత ప్రేమిస్తారో అంతే అందరూ మీ బిడ్డను ప్రేమిస్తారు.

పెరిరా వారి గ్రైపెండ్ బిడ్డం ఆరోగ్యాన్ని క్రమపరచును. చంటి పిల్లల జబ్బులు తక్షణమే మీ బిడ్డను దీర్ఘాయువుతో ఆరోగ్యవంతంగా చేయగలదని పరిశోధించబడిన కనుగొన్న నివారిణి.

Gripend

గ్రైపెండ్

బిడ్డల ఆరోగ్యాన్ని క్రమపరచును.

మీ బిడ్డను పెరిరా ప్రేమిస్తారు

ప్రేమిస్తారు

ప్రేమిస్తారు

ప్రేమిస్తారు

వారం వారం ప్రేమిస్తారు

ప్రేమిస్తారు

ప్రేమిస్తారు

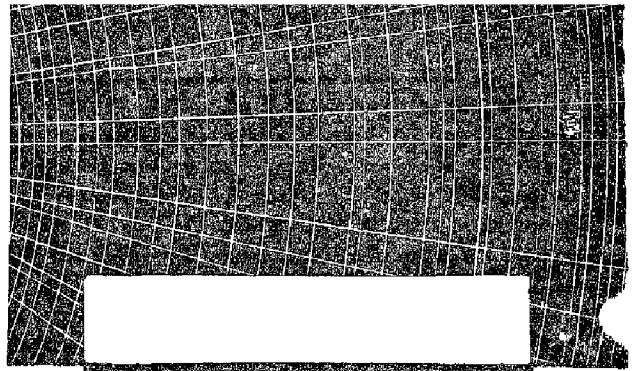
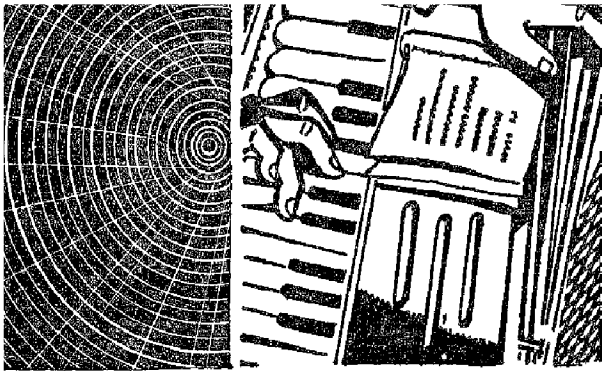
ప్రేమిస్తారు

వారం వారం ప్రేమిస్తారు

ప్రేమిస్తారు

ప్రేమిస్తారు

ప్రేమిస్తారు

స్వర లమరి

ప్రాణున్న నిద్రలేమానే ఆర చేతిలో
క్రిరామమ్ముతు క శ్రీ కర్ణుడు మురి
లోకాన్ని చూసేవాడువాడ, ఈవాడు
లలిత సంగీత ప్రయోగంలో 'సే-రామచంద్ర'
మటుకు నేపాథూ అనేమలున్నాడు 'లలిత
సంగీతం' అనేపాటలో మొదట మాడత
రాలహా వర్ణక్రమం అనిపించే క్రమంగా
స్వరాలను అమర్చడం రామచంద్ర శిల్పం
అందమైన స్వర లమరి అందంగా కలిపి
అయ్యగొలిపే వరసలో ఒక్క పులకింప చేయ
డం అయ్యప్రత్యేకత రాగాలహా రాగా కూ
'పెరిగు' చేసే వాటితో మధుర సరాగా
లాడించి ఆడుతూ పాడుతూ పాటించేసి
పాడించి అందర్నీ మధుమధుర స్వరవళు
లనూ, ప వసులనూ చేయడం రామచంద్ర
హాబీ వృత్తి, జీవితం

అ గుణే అయిన ఒక సందర్భంలో
"నేను సంగీతదర్శకుడిని కాను స్వర సమ్మేళన
కర్తని అని సమర్థిగా అన్నాడు

అయితే రామచంద్ర ప్రజాప్రాధికార
విషయంలో ఆనందెనా అప్రతికూలతతోచే
మాట అననివ్వని అభిమానులంతా ఈ మాటని
'గిల్చినవాణే' కాక సాక్షాత్తు రాగాంధ్ర
అన్నాడన్నా -

"విదేశాధిపాదురూ మీ మొహం మీకేం
తెలుసు మిమ్మల్ని గురించి" అనేస్తూ
రామచంద్రపాటలాగే మృదువుగా

ఇంగులో కొంత నిజం లే పాటేను
అనూహక సే కొంతకన్న ఎక్కువే ఉంది
రామచంద్ర చీ తాల రద్దీనిడిటి తింకిగల
'దోహాదోహాలను'బట్టి, దిబ్బిచ్చేవారి అభి
రుచు మెట్టి కొన్ని సందర్భాలలో కేవలం
వ్యాపార సంశ్లేషం లమిద సే సేవిమావాటల
వరసలు కట్టివా స్పృశనాత్మక ప్రతిభతో
మనోహరమైన కృతుల ఎన్నో చేసి, ఎజేవ
సంగీతానికి (కాస్త్రీయ విద్వాంసులది తిదస్య
మంటున్నట్లు భి ఎంచితగదని ప్రార్థన, నవ్య
రచనా సృష్టిచేశడంగా, ప్రధానంగా జరుగు
తున్న రంగం ఆని మటుకే పై వాక్యం
కూర్చాయం) వాటిని సమర్పించినవారిలో

రామచంద్ర చిల్లర్ అగగబ్యాగ
ప్రపాదగుణ లక్షణలక్షితమే -ంగీతం రామ
చంద్రపాట అయినచేతిలో స్వరాలన్నీ
మంచివాడి మాటలా మృదువుగా, శ్రీ
పెరిమాతరు సిగ్గులా మనోహరంగా,

సి. రామ్ చంద్ర

బలవరస్వతి కంఠంలా మధుర గా
మయ్యవాలు చంద్ర ఉడి కొంతగా మెత్తగా
పగటి కలరా మత్తుగా అంబాయి మంగి
బాటను రామాల్లా చెప్పట్లు గంటాయి
ఒకపాటలో (యాప్టిన్ లో ఆబ్ ఓరాత్
యోహో) ఒక్కొక్క పాదానికి ఒ పే
స్వరం చొప్పున తీసుకొని...స్వ నికీ ఎడా
పెడా అనుకొని ఆకుమాటు ఎండో అంగు
గో ఒదిగి ఉండే ఉప గ్రాంతాలచేత ఉప
శ్రుతులు వేయిస్తూ అందమైన వరసకటాడు
పాటవనకాల వాద్యా లతో రా గ లే ఖా

చిత్రాలు రచించే విధ్యలో నిమగ్నతన
సజ్జద్, వక్రీ సహాయుడి ల శిల్పంలో రామ్
చంద్ర చెప్పకోతగ ప్రావీణ్యం గడించాడు
ఈ విషయంగా వర్దిదరిచే రామ్ చంద్రకూ,
అవ్వలకూ కూడా అవిశ్రమైన గౌరవం

అయితే రామచంద్ర ఒకపాట విసేసాడి
మనసుకు పట్టడానికి హాసారె నలయ ను భి
మారం అని గాని తప్పిది అని గాని ఒక్క
కొడు

ఒ వసువు తత్వాన్ని చెప్పడానికి ఒక
మానసక మైన ఒ సతినీ వ్యాఖ్యానించడానికి
రాగమే ముఖ్యం స్వరాలే మాటాంగలవు
ఒక్కొక్క పారి అవసరమే కలయను ఉపయో
గించుకో వచ్చు అంటాడాయన

మెత్తనిపాటలు గుత్తకి తీసుకున్నా గ
కొబట్టి రామ్ చంద్ర పాటలలో లయ ప వ
కల్పాణి గుర్రంలా పడగులే త దనకోరికం
పారబ్రాటు ర క ర కా ల భం ద ము
ల లో గతలలో అయనపాటలు చేశా
అయన పాట లో ప్రధానంగా విశేష
కవిమంచెది త్రిశ్రుతి అయితే ప్రగతిశిలమైన
బాణీగా దాన్ని అయన సనీ విశిష్టమైన
రామచంద్ర మాదర్లు శాశిని ఏర్పట
చేశాడు రామచంద్ర పాటలగు తబ్బ
వాయి చేలాలో ఈ శిల్పానికి పసి
గొమ్మ ఎగుగు తాళంగా లయ
ఆరంభించి వి సేవాడి సందేశము
గునించెలా పాటను ఎత్తుకోగల అగాధ్య
డితిన వాదాపు రామచంద్ర మడి భుజ
అంటారు ఆయనఎడమభుజం చేరు నుమంత
రాజ్ తాళన వేసే గ వేంపు ఖారీ
అనలపాటి అరఫ్లంగు అవతలిఉన్న
ఆనాదం సునీ పాటకూడా విగ్రహండా త్త
గలగు లయగురించి మాటాడుకున్నప్పుడే
శిశునాయతో ప్రాణానికి హాయగునించే
దోట్ర తోపాట వసవన వాడుకూడా రావ
ంద్ర అనే చెప్పకోవాలి శిశునాయి
చిత్రంలో ఆజ్ బాణీ శిశునాయిలో ర
వాద్యాన్ని చాలా మరంగా వాడాడు
బిస్మిల్లాఖాన్ సాహెబ్ లో కాస్త్రీయసంగీ

జగన్మోద క త్తచిత్రం

నందికా ఎక్స్‌ప్రెస్‌వారి 'శ్రీ కృష్ణ తాయారాం' చిత్రనిర్మాణం జూలై 80 న పారమాంట్ స్టూడియోలో ఆరంభమైంది. శ్రీ కృష్ణపాత్రను రఘురామయ్య నిర్వహిస్తున్నారని లోలెట్ మీడి (విడుదలి ఆశిషం) చిత్రించిన సన్నివేశాలలో రఘురామయ్య విడుదలగా గాజేపల్లి రామయ్య పాల్గొన్నారు. ఇతర నటులు అదంకి శ్రీరామయ్య, సుమ్మడి జంక శేషైరరావు, హేమలలి మాలతి.

ఈ చిత్రానికి మాటలూ పాటలూ నుల్లాది రామకృష్ణకౌస్త్రీగారు వ్రాస్తున్నారు. పద్యాలను తిరుపతి వెంకటకవుల 'ఉద్యోగ విజయ లీనుండి' శ్రీ సుబ్బాని ప్రయోగిస్తున్నారు. రఘురామయ్యగారు తాళ, మాధవ పెద్దిత్యం పి. బి. శ్రీనివాస్ పాడుతారు. సంగీత దర్శకుడు అశ్వతామ.

చెన్నకేశవ గొప్ప దర్శకులలో ఒకడైన ఎన్నాన్ చాలకాలం తరువాత తిరిగి ఈ చిత్రానికి దర్శకత్వం వహిస్తున్నారు. జగన్మోద పదిహేళ్ళ వయస్సులో ఉన్న హాస్యరస ప్రధాన చిత్రాలు 'ధలేపెల్లి', 'తారుమారు' చూసి గాజేపల్లి ఇప్పటికీ గొప్పగా కనిపిస్తాయి. దరిమిలా ఆయన దర్శకత్వం వహించిన రంగు తిమిశి చిత్రాలు 'విశ్వమిత్ర', 'జైరమలై', విశేష ప్రశంసల పొందాయి.

ఈ నాడు అర్ధరహితమైన మాటలు అనిపించే 'ఆశియాదర్శన' పట్ల జగన్మోదకుగల సరిగొరవం, పట్టుదల ఎరిగినవాళ్ళు ఆయన మీదగల గొరవాభిమానాల కొద్దీ సనిమానీసులో 'భిష్మచార్యుడు' అని వ్యవహరిస్తుంటారు.

'పార్వతీ కల్యాణం'

భాస్కర్ ప్రొడక్షన్సువారి పారాణికం 'పార్వతీ కల్యాణం' యదుకుగా రియారపు తొంది దర్శకుడు భాస్కరరావుగారు దీన్ని కన్నడం లో కూడా సినిమాగా తెలుగు చిత్రానికి మాటలూ పాటలూ సముద్రాల జూనియర్ వ్రాస్తున్నారు. సంగీత దర్శకుడు కమల్ ఘోష్.

ఇందులో శివపార్వతులు బాలయ్య, కృష్ణకుమారి నాగయ్య సుమ్మడి రమణారెడ్డి, మిక్కిలి శేవి, సంస్కృతి, రాగిణి కుచలకుమారి మొదలగువారు పాల్గొంటున్నారు.

భాస్కర రావుగారి కొత్త సాంఘిక చిత్రం నిర్మాణం, ఇది పూర్తికాగానే ఆరంభం అవుతుంది. దానికి పాటల రికార్డింగు ఇదివరకే పూర్తియైంది. సంగీత దర్శకుడు రమేష్ నాయుడు.

ఆంధ్ర - వారపత్రిక

దుర్గా ఫిలింస్‌వారి 'పరిధక్తి' చిత్రంలో శివాజీ గణేశన్, సావిత్రి

గుల్లొ పెల్లి

చేతనా ఫిలింస్‌వారి సాంఘిక చిత్రం 'గుల్లొ పెల్లి' ప్రకాష్ స్టూడియోలో రియారపుతోంది. కృష్ణకుమారి, నూర్యకళ, నిర్మల రమణదేవి రమణయ్య, బాలయ్య, రమణారెడ్డి, చదలవాడ మొదలగువారు పాల్గొంటున్నారు. రచయిత అనిపెట్టి సంగీతం రమేష్ నాయుడు దర్శకుడు కె. ఎస్. ప్రకాష్ రావు నిర్మాత సిరిబాబు.

'పులి చేసిన పెల్లి'

ప్రశాదరణ పొంది, రాత్రిపతి ఐహుమరిని అందుకొన్న మలయాళ చిత్రం 'పాయరు పూట్ల పులివారిండు' కరెక్ట్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌వారు 'పులి చేసిన పెల్లి' అనే పేరుతో తెలిగించి ఈ నెలాఖరున విడుదల చేస్తున్నారు. రచయిత రావూరి సత్యవారాయం సంగీతం రాజమణికృష్ణం పిల్ల నిర్మాత పోలవరపు నూర్యప్రకాశరావు.

★ స్వరలహరి ★

కూడా పట్టుకొచ్చి అమ్మదాపాడు వాటలో కొన్ని రాజించాయి కొన్ని బాగులేవనిం చాయి మాయిగొలిపే చోటాయి సంగీతాన్ని అందంగా కలిపిన పాటలలో ఎన్నో తగ్గదీ : యూపీన్ చిత్రంలో లతాపాడిన 'అవో వో రాజేంద్ర' రాతివేళి సువర్ణతే ప్రకారం తన శిష్యుల సౌందర్యాన్ని ఈ పాటలలో విలసిల్లని శ్రోతలను పరచులను చేసింది పాటలు యింతమీద ఈ ఘనకార్యం సాధించింది అనుకురిగా వచ్చి వయలిన

ఆఫ్రీన్స్ లయలను మాగాయి కుంగిరి కుటలను మేళవించి అలిన గీతాలలో పిన్ పి.నాజీ బూబ్బూ, సాదాగర్ లో గులే గులేరా, ఎరీ గమ్ లో మొంబాసా యార్ చైల్డ్ ఖజానాలోని బంబీనా, బాబీ బూబీ ఆల్ బోలోలోని దీవానా పర్యానా (రామ

చంద్రబృందం) చెప్పకోతగ్గవి రామం టీకీ చిత్రం 'అలా లో ఈనామానాడీకా అనే రాకెండ్లో పాటూ, కారిగార్ లో 'మెహంజోకీ కూడా ఈయన కేరనే జను పడి ఉన్నాయి పిన్ పి.నాజీ బూబులూ అనే పాటలు లతాగోకలసి రామచంద్ర స్వయం గా పాడాగు రామచంద్ర సంగీతం గురించి చెప్పకుంి గొప్పగా పాట గురించి చెప్పకోలే పాయినా ఈ పాట బాగుందనే అనవచ్చు ఇది ఖజానాచిత్రం లోని బాబీడి బూబుడి అనే మరోపాటా కలిపి ఒక రికార్డుగా (భారతీయ సేని మా సంగీత చిత్రంలో తొలిసారిగా) చిదేశీ మార్కెట్ లో విడుదల అయ్యాయి

కవాలీమాగ్న పాటలలో భిక్షుచిత్రం లోని జల్లేవలే జాకరే (మంహడ్), పెషీయల్ లోని మహమ్మత్ నే ముర్రో మారా ఉత్సాహకరమైనవి

అల్బేలాలో జోలపాట ధీరసే ఆజాదే (లతి) ఆనాడు శత్రువులటా నోనోటా విన బడింది సినిమా సంగీతానికి లాల్ పాటలలో ఇది విప్లవ తెచ్చి ఒక శిక్త్యా ఆరంభించింది ఒకటే ఒక్క వయలినతో బంగారు టీగలాటి లతాగోతో 'మ్యూజిక్ లో నాజీ' అని ఎంతో ఉత్సాహంతో ముఖ్యతలలో ఆయన ఈ పాట చేశాడు

నిరాడంబరంగా నూటిగా ఉడి అనూ యకత్వమలే మనసులో చిరముద్ర చేసుకుని ఆ ప్రమోదించి మననంబు చే వచ్చే పాట లలో నిరాలా చిత్రంలో లతాపాడిన 'మెహంజో మేజల్ ఉరీదమ, గుల్ బూరి ఆంథో మీవారలోని బర్ బూదీ మొహమ్మత్ మెరీ చెప్పకోవాలి చిదేశీ పాటలలో లయ విశిష్టంగా శ్రోతగానంబుంది పేషీ యుల్ లో నమాగో నజరీయాకే బాన్ (లతి), గుబాకాతాలో గయా ఆంథోగాహవా ఉర్బూ (తలవీ, లతి) శత్రంగ్ లో బదీ మెధుప్పీ (హేమంత లతి), అమరీ దీప్ లో దిత్ కే గునిమామే (లతి) చాలా మందికి యిద మైనపాటలు తిలక్ చిత్రంలో అనురాగోదయానికి స్వరసూపకల్పన అనతగ్గ మధుమధురమైన పాట 'హోల్ తుమ్ కోసే హో' ఆకా మన్నాడే, మురిం నిసిమా పాటలన్నిటా గొప్పవినిండుకునే గట్లో నిలుసుంది ఆపాటకే వార్షికమేళనం అను రాగాన్ని విశిష్టనీవంగా ఆలపించింది ఈ చిత్రంలోనే "ఎంథోల్ శరహనా అప్పే ఘోరహో" అనే మరోపాట ప్రధాన - లతి శ్రీ సె.మా ప్రశంసలుకూడా అందుకొంది

తీయనిబాధని ఆలపిస్తూ హృదయాన్ని

కదిలించి రహస్యంచేసిన గీతాలు కనిపెక రెండే నాడున్నాయి గాటిలా నామర్యానే ఆదితీ చిత్రంగా గట్టి లతాపాడిన 'మూల్ నాయే సారెగాం' ఒకటి అవార్డులలో నాయక నిస్సహాయతను పోషిస్తూ లతా పాడిన 'ఆజా అజోతో ఆజా మెరికెస్పత్ నే ఖరీదా' మరపురానిపాట నా ప్రిక్ లో కూడా ఇదేవ సువుగల పాటఉంది మానవుడు నిష్క్రమాచెంది, వీటిని యిది స్వామీ అని ముఖామూఖన సంగతి అనగవోయేవేళి లత పాడిన అరె పత్తరీ శ్రీ భగవాన్ పాట అంతా, ముఖ్యంగా అది అటుతిరిగి ఇటుతిరిగి పెద్ద గాంధారంవీడ అగిపోయేమీదాన, ఆగాం ధారంలో రామచంద్ర, ఆత్మక్తి నిస్సహో యతనంతా పూరి చలగాడు సంగీత శాస్త్రులో సాధకబాసకాలు ఎరిగినవారు ఇది చిన్న సైజు అగ్గుతం అంటారు రామ చంద్ర విద్యు అంతా ఈ పాటకు ప్రాతిపదిక అయిన 'పి మే జ రీ క్కే ల' మీదనే (కె.రాజకం) శింక రాధిరణ మేళం అంటాను విలబడి సాగిందనవచ్చు కొందరు కొందరు ఒక్కొక్క మేళక రమ ప్రధాంగా తీసుకుని సాంతం చేసుకుని దాన్ని కామగ్నేయపులా వాడుకుంటారు రామచంద్ర పాలిట కామ చేయవు ఈ శింక రాధిరణ మేళ సవాలి

రామచంద్ర ఇప్పటికీ దాదాపు 50 చిత్రాలకు సంగీతం కుర్చాడు వీటలో కొన్ని వాటలు ఏమాత్రం చిగ్గింద తగ్గది కావు పాశ్చాత్య సంగీతానికి అనుసరణలో అనుకరణలో ఎన్నో ఉన్నాయి వీటిలో బాగులేనివి ఉన్నాయి తినని తినే అనుక రించి ఈ పాట ఎలవిని ఆ పాట 'వరే జానికి ఆపాట చరకాన్ని లేదా అందులో ఆర్కెస్ట్రా) లిట్ ని ఇంకోపాట ఎలవికి వాడిన ఎందరూలున్నాయి వ్యాపారపు వ తిశ్శిరుబట్ట ఇష్టం లేకపోయిన కొన్ని అలాచేశాడు ఒకసారి ఒకపాట రికార్డు చేస్తు ఇలా కనక ఇంకోసారి శోబల పాటలు కడిలే తరవాత న క్కే వ్వు నూ వీలరరు అ నేశాడు ఆ నిర్మాత మొహం మీదనే

రామచంద్ర తత్వం అలాటిదని అన్ని భాగా ఎరిగిన వాగ చెబుతారు వ్యక్తిగా అతడు ఉత్సాహానికి భౌతికానువాదం నిత్య సంతోష స్వర నిస్వస్థ్యాన్ని సుధించి అమ్మతి ప్రాయమైన మధురమేళనలు కల్పించాలని నిత్యం మధురమైనబాధలో మునిగి లేయూ నవుతూ నివ్వెస్తూ ఉంటాడు అంగుళ రామచంద్ర హృదయైత పాటచేసినపుడు, మిగులం "దాదాపు నీ అంశే మామగ గా ఉంది బ్రదర్ అంటారు

పొన్నలూరి బ్రదర్స్ వారి "దైనబలం" లో జయశ్రీ

ఒక చిత్రంలో ఒక మేఘమీద గడిపూట్ చేయబడినట్లుంది మేడ ఇవలించి, గోడ వెంబడి కామెరాను పైకి ఎక్కించి కిటికీలోంచి లోపలి మనుషుల్ని తియ్యాలనుకున్నాడు డిమిల్

“కామెరలు ఎక్కడైనా గోడలెక్కుతాయా అన్నాడు ఒక ‘వాస్తవికవాది’ విద్వారంగా పటకారంగా

డిమిల్ అరిచి కేసి ఒక ఊరిని చూసి, “వెచ్చకుంటే ఎక్కడవు” అన్నాడు వెంటనే ఒక మేడ నిచ్చిన (దమ్మ ఉండేది) తెచ్చారు దానివూద పొడుగుపాటి పలక వేసి దిగించారు ఓచివర కామెరా ఉంచి, ఇంకోచివర ఇనకబసాలు పెట్టితూకం అనుకున్నాడు, పూట్ చేశారు చక్రాలు, బండి, హంసలు కుడి రాక కొన్నాళ్ళకి అదే కామెరాబూం అయింది కామెరా చుట్టూరా తిరగడానికి పెనించి కిందికి చూడటానికి వదుపాయం కలిగింది.

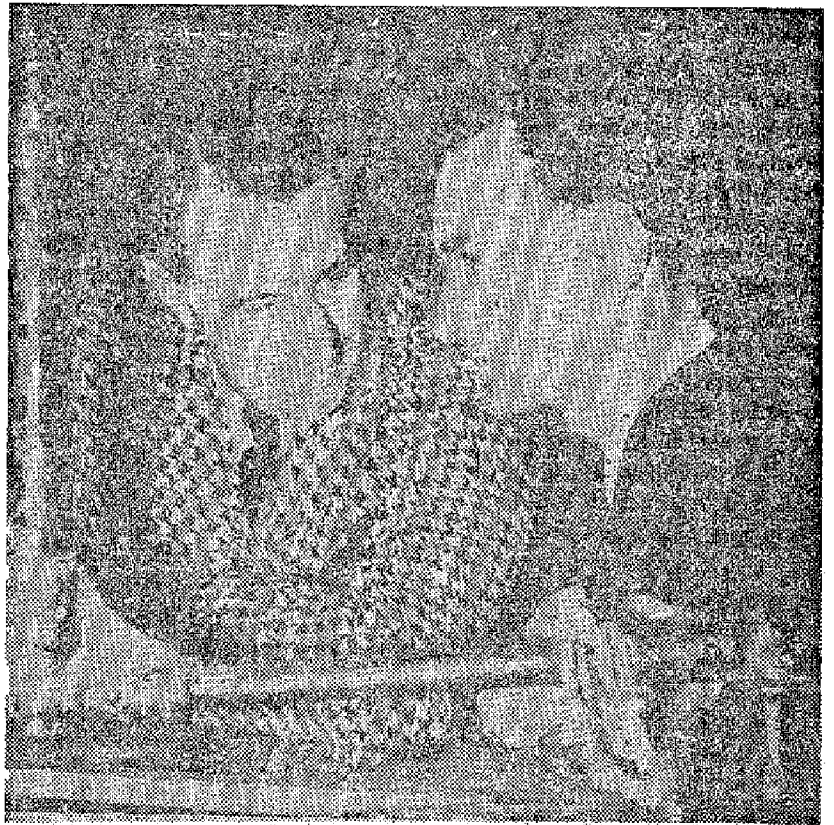
ఈవిధంగా, తనచిత్ర నిర్మాణ యాత్రే, చలనచిత్ర పరిశ్రమ ప్రగతిగా కొల్లించిరిలు కనిపెడుతూ, ప్రపంచావధిని అగ్నితమైన చిత్రాలు తీస్తూ పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించిన సినిమా డిమిల్, ఈ ఆగస్టు 12-వ తేదీని 77-వ జన్మదినోత్సవం జరుపుకొంటున్నాడు ఆయన ఇటీవల నిర్మించిన “ది టెన్ కమాండ్ మెంట్స్” బ్రహ్మాండమైన చలనచిత్రమనీ, అలాంటి చిత్రాన్ని ఇంతవరకు ఎవరూ నిర్మించలేదనీ, ఇంతలో నిర్మించగల అవకాశాలు కూడా ఉండకపోవచ్చునని చెప్పుచున్నాడు

తన 44 సంవత్సరాల చలనచిత్ర జీవితములో డిమిల్ నిర్మించిన చిత్రాలలో అది 70 వది

తొలిసారిగా 1913 లో “ది స్క్వామన్” అనేచిత్రం నిర్మించాడు హాలీవుడ్ కూడా అప్పటినుంచే అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చింది 1915 లో ఆయన “కార్యన్” అనే చిత్రం నిర్మించాడు 1918 లో ఆయన దర్శకత్వం వహించిన “జోన్ ది ఉమన్” విజయవంతం కావడంతో ఆయన ఖ్యాతి దివ్యగుణకృతిమైంది దానిలో యువ దృశ్యాలూ, స్వప్న లోక ఎహోలూ, డబుల్ ఎక్స్ పోజర్లు — ప్రేక్షకులనూ, విమర్శకులనూ కల్పనలోకంలో విహరింపజేశాయి

1917 లో సినిమా డిమిల్ నిర్మించిన “ది కింగ్ ఆఫ్ కింగ్స్” ఈనాటికీ ప్రపంచవ్యాప్త బహుమన్నది అలాంటి అద్వితీయ శాఖండాల్లో “ది టెన్ ఆఫ్ ది టెన్”, “క్వియో పాత్రా”, “ది కూనేడ్స్”, “ది గ్రేట్స్ టో ఆన్ ఎర్త్”, “అన్ కాంకర్” నిత్యనూతనంగా భాసేస్తూ చలనచిత్ర ప్రేక్షకులను ఆకర్షిస్తున్నది

డిమిల్ చలనచిత్రకారుల రసపుష్టి కూర్చులేకపోయినాడని ఆయనను కొందరు విమర్శ

బ్రిటిష్ నిర్మాత ఆర్థర్ రాంకోల్ సుప్రసిద్ధ దర్శకుడు డేవిడ్ లీన్ గత సంవత్సరం 7 అకాడమి అవార్డులు గడించుకొన్న “లిడ్ ఆన్ ది రివర్ క్వాయ్” చిత్రానికి దర్శకత్వం ఈయనే నిర్వహించారు లీన్ తీసిన ‘గ్రేట్ ఎక్స్ ప్లెషన్స్’ చిత్రం ఇదివరలో ప్రపంచావధిని ప్రశంస లందుకుంది

కులు అవనవరంగా వేక్కిరించవచ్చు స్నాన మందిరాలు, రాజసభలు, యుద్ధరంగాలు మొదలైనవాటికి ఆయన వెచ్చించే ధనానికి ఆయనను పోలిన చేయవచ్చు కాని సినిమా డిమిల్ చిత్రాలు ప్రపంచంలో మరి ఏ ఇతర నిర్మాత తీసినచిత్రాలకన్న ఎక్స్ ప్లెషన్లు ప్రేక్షకులను ఆకర్షించి, కొటాను కొలుగా కనకవర్షం కురిపించేసినవి అనేది వారంతా ఒప్పుకొంటారు ఆయన నిర్మించిన చిత్రాలు “బ్రహ్మాండం”గా ఉండటమే గాక, చలనచిత్ర సీమలో ఎంతోమంది నిర్మాతలు ఉన్నప్పటికీ, ఆయన ఒక్కడే “మిస్టర్ హాలీవుడ్” అనే సామగ్గేయంతో విశ్వవిఖ్యాతి గాంచేటటు చేశాయి ఆవిరుడు ఆయన కొక్కడికే తగిన తగదని ఎవరూ అనలేదు, అనరు

మిస్టర్ హాలీవుడ్

హాలీవుడ్ ప్రాధ్యునర్లకుగల, ప్రపంచ వ్యాప్త సిద్ధంగా అనండి మరి ఏమైనా అనండి - చుట్టూ పనులటం, హంగామా చెయ్యడం మొదలయిన లక్షణాలు డిమిల్ లో లేకపోవడంచేత ఆయనను “మిస్టర్ హాలీ

వుడ్” అని పిలవటం కొంచెం చిత్రంగానే కనిపిస్తుంది ఆయనలో కళాకాండని లక్షణాలు, వ్యాపారవేత్త లక్షణాలు అధునిక రూపంలో సమన్వయం అయివున్నాయి

డిమిల్ 77 వ పడిలో పడినప్పటికీ, 40 సంవత్సరాల వాడి చురుకుదనం అడుగుదూక్కు కొనవస్తుంటుంది అలా ఉండటానికి కావలసినబుంకోసం తాను బ్రాహ్మణులనే సేవించటంలేదు అంటాడాయన.

“రసస్పృహ అనే బ్రాహ్మణం లేకుండా నేను జీవించలేను” అనితీరచు ఆయనవ్యక్తం చేస్తాంటాడు

ప్రాధ్యునరు, డైరెక్టు-ఈ రెండు బాధ్యతలు ఒకేవర్గ కి భరించటమన్నదివాలా గురుతరమైన విషయం ప్రతిరోజూ 12 నుండి 14 గంటల వరకూ నిర్విరామంగా పని చేసి, రెనుండి 8 గంటలవరకూ నిద్రనుంటాడు ఆయన ఎక్కడవున్నా గతాధి పతిగా సాంకేతిక, సాంకేతికబుందంమీద అజమాయిషీ చేస్తూ ప్రతిఫని అనుకొన్న ప్రకారం నిర్విఘ్నంగా జరిగేటట్లు చూస్తాడు ఆయన బుందంఅంటే సామాన్యం కాదు నిన్ను మొన్నటి “టెన్ కమాండ్ మెంట్స్”

చిత్రంలో ఒకేసారి 15 000 మంది వరకూ పనిచేశారు

ప్రతివ్యక్తిచేతా పూర్తిగా పనిచేయి చే వాడని డివిల్ కు పేరు ఎవరైనా పని రిగా చేయలేకపోయినా ఎగ్జాట్ నా ఎగ్జాట్ డానికి ప్రయత్ని చివా ఆయన వెట సె గ్రహించి తగువిధ గా మండలిస్తారు నటి నటులకు కవ కలిగినా వారిచేతి ఎక్కువ సేపు చివరకు భోజనానికి ఆలక పై పు టికి పని చేయి చి రోజులు లెక్కలేన ఉన్నవి ఒకరోజున మాటి గుముమ్మరంగా జరుగుతున్నది ఎంతోమంది ఉ నటి నటులను నియమి చి ఒక దృశ్య చిత్రీకరిస్తున్నాడు వార విషయకోవల

మొదలెటారు అలవాటుకార ఆయనకు పురానికోవ వచ్చింది మెగఫోను పుచ్చు కొని ఇలా గరి చాడు 'మీర దరూ నన్ను అ వ్యా చుకున్నా మరే ధరవాలేదు కాని రేపు మీమొహాలను తె మీద చూ నుకుని మిగ్గుల్ని మీరే అనవ్యా ను కోకుండా ఉంటే అతే ఎదివేలు ఆగరన ప్రతివ్యక్తి చెవిలోనూ గ్వని చిది ప్రతిస్పనించిది ఆయనకు పూర్తిగా తృప్తికలిగేట తవరకూ వారంతా మనస్సు ర్తిగా నటి చార వా ఉదేశ్య గా ప్రతివ్యక్తి "టెన్ కమా డ్ మె ట్సు" ఒక్కసారిగా చూడాలి ఆయనను చువలచితుడనిగానీ అకారణంగా రూచ చే వ్యక్తి అనిగానీ పాధార

ణంగా ఎవ్వరూ అనకు ఆయన హామరు లనిదరూ సమత కార దిక్షిగలవ్యక్తులు వార దిక్షి నాయకుడు కానీవిల్ కాక్స్ అ సోసి యేట్ ప్రా డ్యూ సరు గా గ తన ల లై స న త్పి రాలు గా పనిచేస్తున్నాడు మంచి నటుడుగా కూడా పేరు ది అ త అనుభవ ఫల్ గుడిటర్ గా ప ని చేస్తూ వ్న యానీ బావేన్ న్నకుడా ఉన్నది ఆ మె కూడా డివిల్ వలె డెబ్బయో ప గా ఉన్నది

డివిల్ సెట్ మీద పనిచేస్తున్నప్పుడు రెడి గ్ (రీచెన్ (గుంపు స్టూ రి చేస్తున్న గు వేసుకో నే దులు) ఎక్కు బూలు ధరిస్తాడు అవి ఆయన శ్రేడ్ మార్క్ ఆయన వెట వర్షి పలుకొని ఒక మ్రవాడు తిరుగుతూ ఆయన ఎక్కడ కూర్చో రిలిక్ అక్కడ పిసుని ఆ వర్షి వేస్తూ చాడు ఈ చా గామా అ తా అన నరమేనని ఆ బాడాయన మాయాలు జ్ఞాక శ్రే హైబూటు ధరి చటం మూల గా ఎక్కువసేపు నిలుచు నేట దుభ్ర పిలవుకు దినీ ఆ కుర్చీమూలంగా తన కత్తి ఓంక కలిసరావడమే కాక పూర్వ పై ఎర్ వ్యారా కెమెరాకోణాలు ఎరికిల్వన్నప్పుడు నీలి గ్ పాయిట్ గా పనిచేస్తుంది ఆయన చెబుతూ టారు

డివిల్ త కార్యాలయంలో కూర్చుని షాటి గ్ ప్రార భి చక పూర్వమే ఎక్కువ సూరిగా ఇక్కడే నిర్మిస్తాను ప్రతి చిన్ని వివరకూడా ఎక్స్ ప్లైలో ఉ టుంది అని చెబుతూంటాడు

మోన్ జీవితం ఆధార గా తీసుకొని నిర్మి చిన "టెన్ కమా డ్ మె ట్సు మాటి గ్ ప్రార భి చక పూర్వం అన్ని విర్యాలు చేయటానికి చూడు ప వర్షిరాలకు వైగా ఎట ది ఇ తి హా స పరిశోధనలో 1800 (చాలా అన్ని భి డాలకు సం ధి చిన ఎన్నో ఎత్తెలు ఎరికిలి చవలసే న చ్చి ది వేలాది ఉపనటి నటులనూ, ఒ తెలు మొదలైన పకుగ జాలనూ ఉపయో గి మతూ ఈజపు పాలెసినా లలో రెండు నెలలు ఆవుట్ డోగు మాటింగ్ ఇరిపాడు ఆ తరుపూర్వ ఒక ఎ వత్సరంను చి ఈజపులో నూరు అడుగులకు వైగ ఎత్తుగల న్నెలు నిర్మి చారు సాధారణంగా పేద ప్రాడక నుకు ఎలేదావిక శ్రే రెట పు రోజులు అంటే నూరు రోజులకు వైగా హీల్ ఫ్లోలో ఆ ఎ్కురు మూలుచేశారు

* * * ఆయనకు సిరితోపాటు న తాసంకూడా ఉన్నది 1902 గా కాన్పన్స్ అడిమను వివాహమాడాడు వారికి నలుగురు ఎల్లలా ప శ్నం డు మ ది మనుమలూ మనుమ రాళ్ళూ ఇద్దరు మనిమనుమలూ ఉన్నాడు

అరుమలవారి సముద్రం లో రిజనుల చిన

ప్రతి రాత్రి ఒక చిత్రం ఆయన గృహంలో ప్రదర్శింపబడుతు ఉంటుంది మనుషులు మనుషులారాల్లో ఎవరో ఒకరిని పక్కనే కూర్చోపెట్టుకొని కబుర్లు చెబుతూంటాడు

కథ ప్రాధాన్యం

“చిత్రంలో నటించేది ఎవరైనా సరే. ఆ ప్రాత్రమంచిదా చెడదా? అంతే ప్రేక్షకులకు కొవలసింది భావ వైరుధ్యం పరికిస్తూ, కథా ప్రవృత్తిలో కలిసిపోతారు దాని అర్థం ఏమిటి? ఏ యుగంలో చలనచిత్రం నిర్మించినా సరే ముఖ్యంగా గమనించవలసిందీ, శ్రద్ధ తీసుకోవలసింది కథనుగురించి అని వ్యక్తమౌతుంది” అని డిమిల్ అంటారు

ప్రహేళిక మైన సెటింగులు, ప్రముఖ తారాగణంతో చిత్రాలు నిర్మిస్తాడని ఆయన పేరుపొందినా, ప్రచంచంలో ప్రేక్షకులను ఆకర్షించేటందుకు అని కారణాలని ఆయన బహుళోదయ

“ప్రహేళిక మైన సెటింగులు కానీ. లక్షలాది డబ్బులనుకునే తారాగణంగానీ, ప్రముఖ దర్శకత్వం గానీ ఒక చిత్రాన్ని విజయవంతంగా నడిచేటట్లు చేయలేవు కానీ ఒక్కదానికి మాత్రమే ఆ మహత్తర శక్తి ఉన్నది- అదే కథ” అని ఆయన నొక్కివక్కాణిస్తాడు

1912 లో న్యూయార్కు నగరంలో ఒక నాటి భోజన సమయంలో ఆయన జెస్సీ లాస్కీతోనూ, సామ్యూల్ గోల్డ్విన్తోనూ చలనచిత్ర నిర్మాణ భాగస్వామిగా చెరాడు. అంతకుముందు ఆయనకు కెమెరా అంటే ఏమిటో ఆట్రే తెలియదు కాని నాటక కళారాధకుల కుటుంబంలో మనిషి కాబట్టి దానిగురించి తెలుసు ఆయన స్వయం కృషి వల్ల ఆమెలు మైన అనుభవం గడించాడు

బ్రాడ్వే ప్రాడ్యూసర్ జేవిడ్ బెలా స్కాతో, సిసిల్ థియేట్రాస్ నీ డిమిల్ కలిసి పనిచేసాంజేవాడు తరి బ్రాడ్వే నాటక ప్రతినిధిగా ప్రఖ్యాతి చెందింది న్యూయార్కులోని అమెరికన్ అకాడమీ ఆఫ్ డ్రామాటిక్ ఆర్ట్స్ లో శిక్షణ పొందాడు నటుడుగా ఆయన అమెరికాలో పది సంవత్సరాలు పర్యటించాడు నాటకాలు రచించాడు తర్వాత సాంత కంపెనీ స్థాపించాడు

1918 లో చిత్రనిర్మాణం ఆరంభించాడు పది సంవత్సరాలైన పిమ్మట త్రిమూర్తులు (డిమిల్, లాస్కీ గోల్డ్విన్) విడిపోయారు పేరమాంట్ వారు ఒక చిత్రం తీసిపెట్టమని డివిలిన్ కోరారు సరేనని, విలియన్ డాలర్లు (సుమారు 45 లక్షల రూపాయలు) ఖర్చు పెట్టి “టైన్ కమాండ్ మెంట్స్” అనే చిత్రం నిర్మించాడు (ఇది తొలి చిత్రం) అంతడబ్బు వెచ్చించి తీసినందుకు ఆయనను

పేరమాంట్ వారు ఎన్నో కుటలన్నారు

చిత్రం విడుదల అయింది. పెట్టుబడికి ఎక్కోరెట్లు డబ్బు వచ్చిపడింది డివిల్ ను తొందరపడి మాటలన్నందుకు పేరమాంట్ వారు ఎంతో నోచుకున్నారు డిమిల్ తన సాంత స్థూడియో స్థాపించి చలనచిత్ర నిర్మాణం నిర్వహించగా సాగినావచ్చాడు దానితోపాటు మెట్రోగోల్డ్విన్ మేయర్ శంస్థలో ప్రాడ్యూసర్ గా కూడా పనిచేశాడు అలా ఎనిమిది సంవత్సరాలు గడిచింది తిరిగి పేరమాంట్ సంస్థలో చేరాడు

చలనచిత్రకళకు సిసిల్ వి డిమిల్ చేసిన సేవలో కొన్ని అపూర్వవిషయాలు ఉన్నవి వాటిలో మొదటిది మామూలు కాన్వాసుమీద పెయింట్ చేసి, నాలుగు ఫ్రామ్స్ అడ్డం పెట్టి ఇవే రాజసాధాలు, లతానికుంజాలు, భీకర రణరంగాలు, పర్యవశిఖరాలు, పాతాళలోకాలు అనకుండా సాధ్యమైనంత వరకు అవి యదారంగా ఎలా కనిపిస్తవో అంత ప్రహేళికగానూ సెటింగులు నిర్మించటం మరొకటి. లైటింగ్ కు సంబంధించిని డిమిల్ కూ, నటీనటులకూ భేదం తెలియకుండా అంతా ఒకే కాంతిమయం చేసేవారు సెట్ ఎంత గొప్పదివేసినా, లైటింగ్ వల్ల లోతు పాతులు కన్పించక తెరలాతయారయేది ఆయన అలాంటి గ్రాంఛి కాంతి ఛాయలభేదం మున్నప్పటికీ కనిపించేటట్టూ, వ్యక్తులు స్పష్టంగా, సెటింగులు విశదంగా కనిపించేటట్టూ కొంతతరహా “రెంబ్రాంట్” లైటింగ్ ప్రవేశ పెట్టేవాడు

చలనచిత్ర నిర్మాతలు టెలివిజన్ మొదలైన వాటివల్ల చిత్రసీమ డబ్బు లింటుందని ఆందోళన పడుతుంటే, ఆయన మాత్రం విశ్వలంగా ఏకైక దీక్షతో చలనచిత్రాలు నిర్మిస్తూనే ఉన్నాడు దానితోనే ఆయన సంత్రిప్తిపడి హాయిగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు ఏవో ఆవాంతరాలువచ్చి చిత్రకళాసాధం భిన్నాభిన్న మౌతుందన్న జోష్యం ఆయనముందు వచ్చింది

“బాగా నిర్మించిన చిత్రాలు సదా వివేదంచేకూడతూనే ఉంటాయి నిర్మాణ విధానంలో కొన్ని మార్పులువస్తే రావచ్చు, కాని కథాగమనం, రసప్రసీ చిరస్థాయిగా ఉంటూనే ఉంటుంది” అంటారు డిమిల్ టెలివిజన్ మూలంగా చలనచిత్రాలను థియేటర్లలో ప్రదర్శింపజేయవచ్చునని ఆయన పుష్కరం క్రితమే నూచించాడు ఆ విషయమై ఇంజనీర్లు అందిరూ ఈనాడు తీవ్రకృషి చేస్తున్నారు

“ఇక్కోలా టెలివిజన్ సెట్లలో చిత్రాలు చూచినంత మాత్రాన, థియేటర్లు మూలపడి పాతాళున్నది అసంభవం వల్లకే ఆరు అడుగుల తెరపైన “టైన్ కమాండ్ మెంట్స్”

చూసినదానికి, ఇంట్లో నలభై ఆరు అంగుళాల తెరపే చూసినదానికి మా సి ముఖకాంతరం ఉంటుంది” అన్నార సిసిల్ వి డిమిల్

పద్మశ్రీ

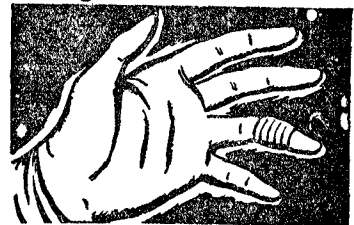
(51 వ పేజీ తరువాయి)

ప్రత్యేక బహుమతిని, కాలిఫోర్నియా సినిమాటోగ్రాఫ్ బూతో వారి ప్రశంసలతో పాటు బహుమతిగా ఒక ఫులకాన్ని అందుకొంది

వీరవల్ల విదేశ విషయాలలో భారతీయ చిత్రాలు ప్రవేశించడానికి అనుకూల వాతావరణం ఏర్పడుతోంది దేశ దేశాల మనపట్ల గౌరవం పెరుగుతోంది కాంతారాం చిత్రం పశ్చిమ జర్మనీలో వాణిజ్య సాయం విడుదల కావడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి

* * * ఈ విషయాలు యావద్భారతానికి గర్వకౌజాలే అయినా, దక్షిణ భారతం కూడా ఇంగులో అక్షరాలా (అనగా

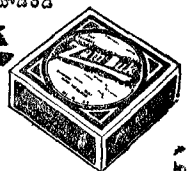
విషపు కోతగాయములనే

జామ్-బుక్ తొత్పరితంగా మానును

కోరలు, పగుళ్లు, కీటక కాటుకలు త్వరితంగా నివారించును జామ్ వాపులు, ప్రణములు, కాలిన పుండ్లు, విషగాయములను రూపిగా మాన్చును తల గణని నిర్మూలించును విభాద తైనను జామ్ బుక్ వాడ వచ్చును ఇది చర్మవాపులకు నానావిధ మూలికా ఔషధము దీనిలో ఇంత క్రొవ్వలు, నూనెలు లేవని గ్యారంటీ చేయబడినది ఇది చర్మవ్యాధి నివారణకు చర్మసౌందర్య మునకు ఒక్కటే-జామ్ బుక్, జగదీశ్వర ఔషధ క్రీడును వాడి చూడండి

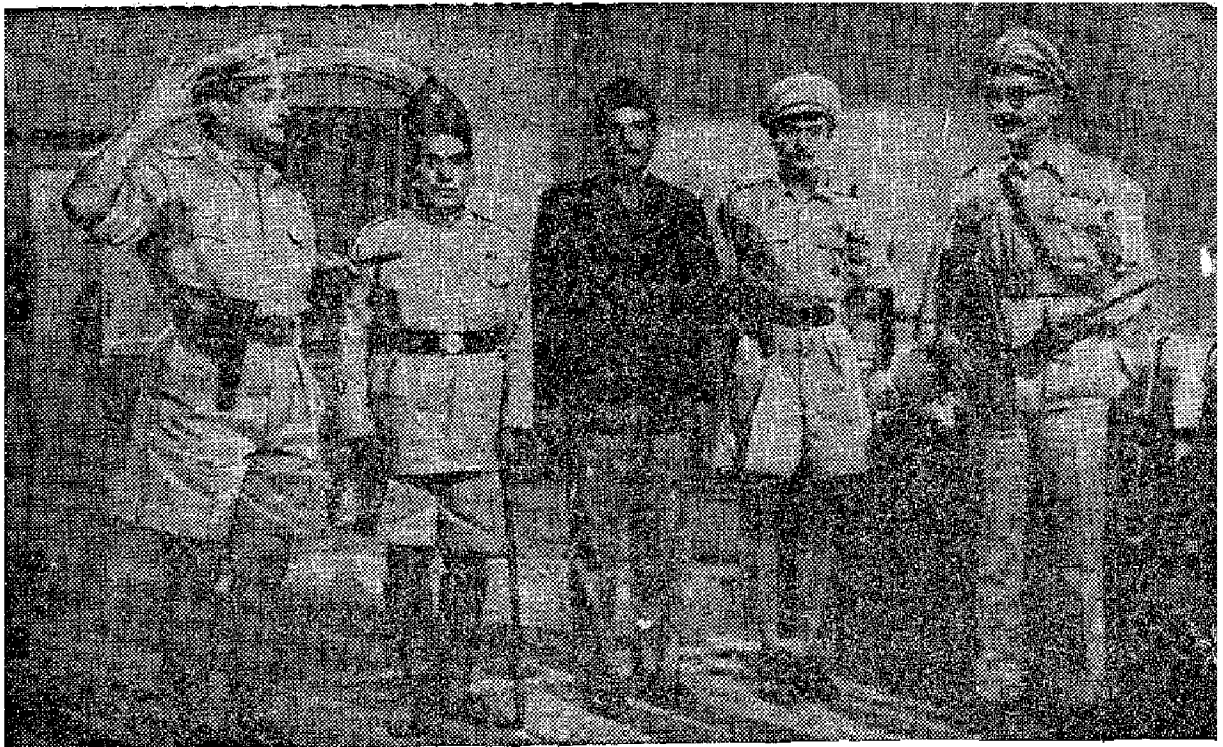
Zam-Buk

జామ్-బుక్ మూలికా జామ్ మరయు ఔషధ క్రీడు

ఇది మందుల వ్యాపార లండన్ వడను దొడుకున వీ ఇ ఫర్ ఫోర్డ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ బొంబాయి

సోల్ ఎజెంట్ల దాదా & కం పేనీ, 16, నైసర్వ నాయక కౌన్సిల్, మద్రాసు-3

నంగీతావారి 'ఇంటిగుట్టు'లో ఎన్ టి రామారావు, రేలంగి, స్టాన్లీ, జగ్గారావు, సుబహ్మణ్యచౌదరి

మూల మేరకంటే ఎక్కువ పడదు అనేవాడు. అతడు రాజా వంశ వృద్ధిగా పడుతుంది అనే తల వీరియే ఉండదు. ఇదేమిటనకుంటూ ప్రేక్షకులు ఇలాంటివి సహజంగా కనిపించేలా తీయడానికి పెద్ద అభివృద్ధి ఏమీ అవసరంలేదు కొంచెం ఆలోచించారే కాస్త కష్టపడారే ఇది ఇంగ్లీషు చిత్రాలలో చూడండి ఉల్ బిడ్ అన్ డి రివర్ క్వాయ్ లో జపాన్ జనరల్ వాడ్ క్వార్టర్స్ వద్ద వర్షం కురిసినప్పుటి దృశ్యంలాంటిది మనవారి ఎప్పుడూ తీస్తారు. ప్రేక్షకులు యిచ్చే డబ్బు ఎలాసమే పేలు చిత్రాలకి తుక్కువాటికీనూడా అటువంటి వుడు వీ చిత్రం సహజంగా ఉంటుందో కాస్తే చూడాలనుకుంటాడు అంతేకాని, మనం లోగడ బ్రిటిష్ వాయంలో ఉండడం వలన, వాళ్ళ సంస్కృతిమీద మోజువలా కాదు వాట్లా ప్రాముఖ్యం వారి నాగరికత, సంప్రదాయాలు మనకి నచ్చడం అనల కాదు వాటిలో అన్ని అంశాలూ సున్నితంగా అందంగా ఉంటాయి ఇక మనం అలా తీయలేకపోవడానికి, మనదేశం వెనకబడి ఉండడం కారణం కాదు 'పురోభివృద్ధి' మాత్రమే చిత్రాలను వాగు చేయలేదు సాధ్యం అయిన వాటినికూడా మనవారు నిరక్షులతో అసహ్యంగా తీసి పోతు చేయడంవల్లనే మన చిత్రాలు పాశ్చాత్య చిత్రాలకు తీసికట్టు

మనం గొప్పవాళ్ళం అనుకున్నప్పుడు, ఇతరుల స్థాయిని, అభివృద్ధిని కూడా పరిశీలించాలి
ఎన్ డి ఎల్లజోన్సుల, (కలకత్తా)

రేలంగికి సన్మానం

సుప్రసిద్ధ హాస్యవటుడు శ్రీ రేలంగి వెంకట రామచంద్రుడు విజయనగరం పౌరులు ఇటీవల సన్మానించారు 'చెంచుమ్మ శతదినోత్సవం'వందర్సంగా, రేలంగి ఆవురూ వెళ్ళినప్పుడు జూలై 18 న సానిక్ మాజన్రీటు శ్రీ ఎ ఎ ఆర్ మూర్తి అధ్యక్షుల ఆకాశపురీ పాత కాల భవనంలో సభ జరిపారు ప్రధానోపాధ్యాయుడు శ్రీ వి సురువులు రెడ్డి స్వాగతం చెప్పారు రేలంగి ప్రతిభా సంపత్తిని ప్రశంసిస్తూ సన్మానపత్రం చదివి సమర్పించారు జిల్లా అడిషనల్ మాజన్రీటు శ్రీ బోజరాజు మొదలగువారు మాట్లాడారు. ఆనంతరం రేలంగి సన్మానానికి సమచిత్ర సమాధానం యిచ్చి కృతజ్ఞత తెలియజేశారు

'కార్తవరాయని కథ'

ఆర్ ఆర్ పిక్చర్స్ వారి భారీ బాసపడ చిత్రం 'కార్తవరాయని కథ' నిర్మాణం పూర్తికావచ్చింది వచ్చేవెలలో విడుదల చెనున్నాడు సాదిరి, కన్నాంబ, గిరిజ,

బాలసరస్వతి, ఇ వి సరోజ, ఎన్ టి రామారావు, కమలాకరణి, ముక్కామల, క వి ఎస్ శర్మ రాజవాల, పద్మనాభం, బాలకృష్ణ మొదలగువారు ఇందులో పాల్గొంటున్నారు

సంభాషణలు మదిగట్ట నూరి, పాటలు జేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి వ్రాశారు సంగీత దర్శకులు జి రామనాథన్, అశ్వత్థామ ఛాయాగ్రహణం రాజాబాదర్, దర్శకత్వం రామన్న నిర్వహించారు సంయు దర్శకుడు వి ఎస్ మూర్తి ★

అనియా ఆఫ్రికా చలనచిత్రోత్సవం

ఆగస్టు 20 నుండి సెప్టెంబరు 8 వరకు ఢిల్లీలో అనియా ఆఫ్రికా చలనచిత్రోత్సవాలు జరుగబోతున్నాయి దాదాపు 40 దేశాలు ఇందులో పాల్గొంటున్నాయి

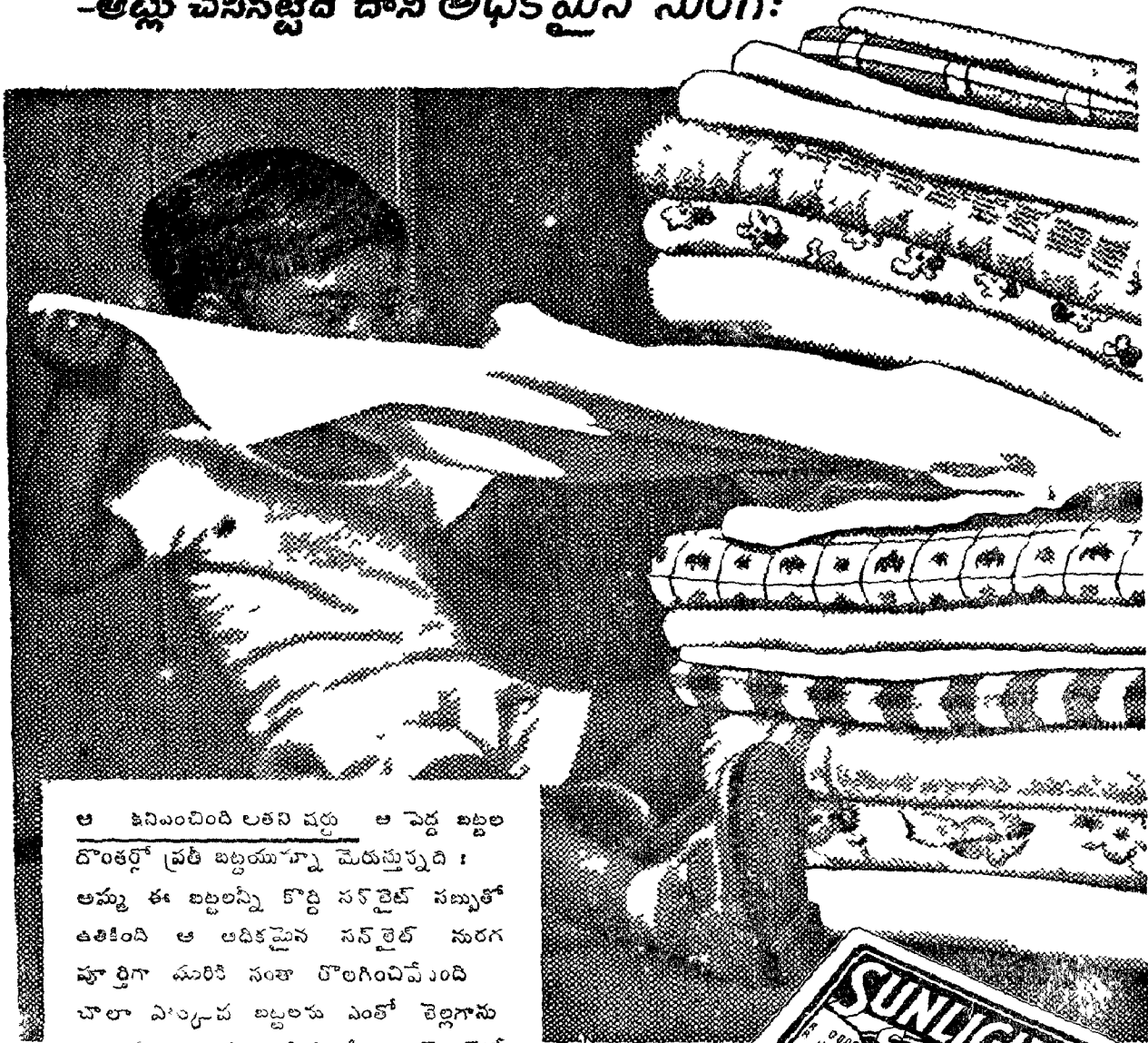
మనదేశం తరపున ఎ వి ఎం వారి 'భాభి' చిత్రాన్ని 'కాశ్మీరు ఉత్సవం', 'కాల్ ఆఫ్ డి మాంటెస్సో' అనే రెండు దామ్య మెంటరీలకు ప్రదర్శిస్తారు ఉత్సవచిహ్నంగా అనియా ఆఫ్రికా తీరరేఖతో ఒక గోళాకృతిని యాపాండించారు

710000-5 000

—[10] 1. 0. 0000 1. 1]

అంతకొద్దీ సన్లైట్ చాలా బట్టలను ఉతికింది -అట్లు చేసినట్టిది దాని అధికమైన నురగ:

ఆ ఉనిపించింది లతని వర్త ఆ పెద్ద బట్టల
దొంగర్లో వ్రతీ బట్టయ్యూ మెరుస్తున్నది :
అమ్మ ఈ బట్టలన్నీ కొద్దీ సన్లైట్ సబ్బుతో
ఉతికింది ఆ అధికమైన సన్లైట్ నురగ
పూర్తిగా మురిసి సంతా రొంగించివేసింది
చాలా ఎక్కువ బట్టలను ఎంతో తెల్లగాను
కాంతివంతముగాను ఉతికింది మీరు సన్లైట్ తో
బట్టలను ఉతికుచున్నాడు వాటిని బాధ నక్కర్లేదు

సన్లైట్ సబ్బు బట్టలను తెల్లగాను,

కాంతివంతముగాను ఉతికును